

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

3

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

25 Haziran 2013 Salı

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

25 Haziran 2013 Salı

---0---

K O N U

Sayfa

**Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşların Teşkilat ve Görevleri Hakkında
KHK ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı
(1/791)**

1:83

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:37

Arif BULUT	(Antalya)	1
Selahattin KARAAHMETOĞLU	(Giresun)	1
Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	1:2
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	2:3
Önerge		3
Gerekçe		3
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	3, 23
Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	4, 5:6, 10:11, 24:25, 27, 28
Özgür ÖZEL	(Manisa)	4, 6, 13:14, 16, 17, 18:19, 27, 31, 32:35
Kemalettin AYDIN	(Gümüşhane)	4, 5, 7
Aytun ÇIRAY	(İzmir)	5, 14, 16
Muhammed Murtaza YETİŞ	(Adıyaman)	5, 7
Ali ÖZ	(Mersin)	5, 11:13, 23:24
Demir ÇELİK	(Muş)	5, 14, 19:20
İsmail TAMER	(Kayseri)	5
Prof. Dr. Özdemir AKTAN (Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Başkanı)		5, 7:9
Erdoğan ÇOLAK (Türk Eczacıları Birliği Başkanı)		5, 9:10
Hakan ŞEKER (Adalet Bakanlığı Kanunlar Genel Müdürlüğü Tetkik Hakimi)		6
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	10, 23, 26:28, 29, 31:32, 36, 37

Mahmut TANAL	(İstanbul)	14:15, 17, 20:21, 22, 29, 31:32
Candan YÜCEER	(Tekirdağ)	14, 15:16
Kadir Gökmen ÖĞÜT	(İstanbul)	17, 22:23, 35:37
Vural KAVUNCU	(Kütahya)	18
Arif BULUT	(Antalya)	21
Muharrem IŞIK	(Erzincan)	21:22
Cemalettin ŞİMŞEK	(Samsun)	25:26
Ülker CAN	(Eskişehir)	27, 36
Fuat KARAKUŞ	(Kilis)	28
Serdar SÜTCÜ (Dış Hekimleri Birliği Temsilcisi)		30
Mustafa ÖRNEK (SAĞLIK-SEN Genel Başkan Yardımcısı)		30:31
Aytuğ ATICI	(Mersin)	37

İKİNCİ OTURUM 38:45

Aytuğ ATICI	(Mersin)	38:41,44,45
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	42:45

ÜÇÜNCÜ OTURUM 46:83

Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	46
Akif KOCAOĞLU (TBMM Yasama Uzmanı)		46
Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşların Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı		46:83
Madde 1		46
Aytuğ ATICI	(Mersin)	46:47
Önerge		47
Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	47
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	47:48
Aytuğ ATICI	(Mersin)	47:48
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	48
Madde 2		48:49
Aytuğ ATICI	(Mersin)	49, 50:51, 52:54
Candan YÜCEER	(Tekirdağ)	49
Muharrem IŞIK	(Erzincan)	49:50, 51, 52
İsmail TAMER	(Kayseri)	50:51, 54
Mehmet ŞEKER	(Gaziantep)	50
Muzaffer YURTTAŞ	(Manisa)	51
Ali ÖZ	(Mersin)	51
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	51:53, 55
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	53:54, 54:55
Vural KAVUNCU	(Kütahya)	54, 55
Kadir Gökmen ÖĞÜT	(İstanbul)	55
Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	55:56
Önerge		56
Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	56
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	56, 57
Aytuğ ATICI	(Mersin)	57
Madde 3		57:58
Aytuğ ATICI	(Mersin)	58
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	58

Adem KESKİN (Sağlık Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)		58
Önerge		58
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	58
Gerekçe		59
Madde 4		59
Aytuğ ATICI	(Mersin)	59
Madde 5		59
Muharrem IŞIK	(Erzincan)	59:60, 65,66
Aytuğ ATICI	(Mersin)	60:61, 66:67, 68
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	60, 67:68
İsmail TAMER	(Kayseri)	60:61,65:66
Mahmut KAÇAR	(Şanlıurfa)	62
Cemalettin ŞİMŞEK	(Samsun)	62, 66
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	62
Candan YÜCEER	(Tekirdağ)	62:63
Arif BULUT	(Antalya)	63, 66
Mehmet ŞEKER	(Gaziantep)	63:64
Ahmet Haldun ERTÜRK	(İstanbul)	64
Ali ÖZ	(Mersin)	64:65
Muzaffer YURTTAŞ	(Manisa)	66
Önerge		68
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	68, 69
Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	68:69
Ağah KAFKAS (Sağlık Bakan Yardımcısı)		69
Madde 6		69
Aytuğ ATICI	(Mersin)	69
Adem KESKİN (Sağlık Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)		70
Madde 7		70
Aytuğ ATICI	(Mersin)	70, 75, 76
Cemalettin ŞİMŞEK	(Samsun)	70:71
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	71, 73, 75
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	71, 72, 73, 74, 75
Arif BULUT	(Antalya)	71
Kadir Gökmen ÖĞÜT	(İstanbul)	71:72, 74, 75
Özgür ÖZEL	(Manisa)	72, 73:74
Türkan DAĞOĞLU	(İstanbul)	72
Candan YÜCEER	(Tekirdağ)	73
Muharrem IŞIK	(Erzincan)	73
Ülker CAN	(Eskişehir)	73
Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	75
Mahmut KAÇAR	(Şanlıurfa)	75, 76
Nesrin ULEMA	(İzmir)	75
Önerge		76
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	76
Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	76:77
Aytuğ ATICI	(Mersin)	77
İsmail TAMER	(Kayseri)	77
Önerge		77
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	77
İsmail TAMER	(Kayseri)	77
Gerekçe		77
Aytuğ ATICI	(Mersin)	77:78
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	77:78

Özgür ÖZEL	(Manisa)	78:79
Cemalettin ŞİMŞEK	(Samsun)	78
Madde 8		79
Aytuğ ATICI	(Mersin)	79:80
Candan YÜCEER	(Tekirdağ)	79
Mahmut KAÇAR	(Şanlıurfa)	79
Sağlık Bakanlığı Temsilcisi		79
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	79:80
Muharrem IŞIK	(Erzincan)	80
Arif BULUT	(Antalya)	80
Cemalettin ŞİMŞEK	(Samsun)	80:81
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	80, 81
Ali ÖZ	(Mersin)	81
Önerge		81
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	81
Candan YÜCEER	(Tekirdağ)	81
Gerekçe		81
Mehmet MÜEZZİNOĞLU (Sağlık Bakanı)	(Edirne)	82, 83
Aytuğ ATICI	(Mersin)	82
İsmail TAMER	(Kayseri)	82
Mehmet DOMAÇ	(İstanbul)	82
Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	82

Açılma Saati: 15.36
Kapanma Saati: 00.19

25 Haziran 2013 Salı

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 15.36

BAŞKAN: Necdet ÜNÜVAR (Adana)

BAŞKAN VEKİLİ: Türkan DAĞOĞLU (İstanbul)

SÖZCÜ: İsmail TAMER (Kayseri)

KÂTİP: Sevim SAVAŞER (İstanbul)

_____0_____

BAŞKAN – Sayın Bakan, sayın üyeler, değerli bürokratlar, değerli STK ve meslek örgütü temsilcileri, basın mensupları ve kıymetli katılımcılar; öncelikle hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Toplantı yeter sayımız vardır.

Komisyonumuzun 24'üncü Dönem İkinci Yasama Yılı 21'inci toplantısını açıyorum.

Gündemimizde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilmiş bulunan (1/791) esas numaralı tasarı var. Ayrıca (2/159), (2/401), (2/592), (2/769) ve (2/1049) esas numaralı teklifler bulunmaktadır.

Öncelikle burada teklif sahibi arkadaşlarımızdan, milletvekillerimizden kimse varsa onlara söz vereceğim. Daha sonra da Sayın Bakana kanun tasarısı ve teklifler hakkında açıklama yapmak üzere söz vereceğim.

Teklif sahiplerinden Sayın Arif Bulut'u görüyorum.

Konuşacak mısınız Sayın Bulut?

ARİF BULUT (Antalya) – Hayır.

BAŞKAN - Sayın Selahattin Karahmetoğlu Vekilimiz de burada.

SELAHATTİN KARAAHMETOĞLU (Giresun) – Ben de konuşmayacağım.

BAŞKAN – O zaman, Sayın Bakanım, tasarı hakkında fikirlerinizi ve açıklamalarınızı...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Sayın Bakan konuşmadan bir söz alabilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun efendim, usul hakkında.

Sayın Bakanım, affedersiniz...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Çok özür dilerim Sayın Bakanım.

Şimdi, aslında, çok acil olarak bu yasanın görüşüleceği konusunda bir değerlendirme vardı ama şunu öğrenmek istiyorum çok açık: Biraz önce AK PARTİ Grup Başkan Vekili Sayın Canikli, bu yasanın bu dönem içerisinde görüşülmeyeceğine ilişkin bir iradeyi diğer arkadaşlarımızla paylaşmış.

Eğer öyleyse Sayın Başkan...

BAŞKAN – Açıklama mı yapmış Sayın Canikli?

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Evet, evet.

Eğer öyleyse, gerçekten böyle bir zaman dilimi varsa ve “Ekimde görüşeceğiz.” diye bir irade koymuş, eğer böyleyse bu zaman dilimi bizim için önemli, çok kapsamlı bir yasadan yola çıkıyoruz ve bunu önemli buluyoruz. Dün de bunu ifade etmiştik yani “Böyle kısa döneme sıkışmamalı ve üzerinde daha geniş bir ortamda bunu konuşalım.” diye bir değerlendirmeyi kısmen yapmıştık kendi aramızda yaptığımız değerlendirmede.

Eğer böyleyse, Sayın Bakan da bu iradeyi böyle biliyorsa bugün bu toplantının bu anlamda yapılmasının pratik bir yararı olmayacaktır çünkü gelecekte de daha iyi bir çalışma süreci önümüzde duracaktır. Böyle bir bilgi var. Eğer böyleyse, Sayın Bakan da bunu doğruluyorsa ve hatta geldiğinde “Müjdeli haberiniz mi var?” dedim Sayın Bakana, ben de öyle bir müjdeli haber bekliyorum çünkü yasa gerçekten çok kapsamlı ve üzerinde çok...

BAŞKAN – Yani bu yasanın çıkması değil de çıkmaması mı müjde?

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Hayır, şu: Bu yasaya vereceğimiz zaman diliminin önemli olduğunu düşünerek...

BAŞKAN – Anladım, zaman ayırma açısından...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – O anlamda söylemedim.

Yasa, çok önemli bir yasa, kapsamlı bir yasa. Daha geniş zamana ihtiyacımızın olduğunu vurgulamak açısından bunu ifade ettim. Hepimizin bu konuda daha etkin çalışma yapabilmemiz açısından söylemiştim.

Sayın Bakan hazır bu vesileyle söz almışken bunu da kendisinden öğrenmek isteriz.

Çok teşekkürler Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Bakanımıza böylece bir pas atılmış oldu.

Buyurun Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜezzİNOĞLU (Edirne) – Sayın Başkan, değerli milletvekili arkadaşlar, sivil toplum örgütlerimizin çok değerli temsilcileri; ben, öncelikle bu yasa tasarımızın ülkemizin sağlık çalışanlarına, sağlık camiasına hayırlı olmasını temenni ediyorum. Komisyon çalışmalarının da başarılı geçmesini diliyorum.

Tabii, şu anda Sayın Çelebi'den duyduğum cümleleri kendisinden duyuyorum, bu anlamda bize yansımış herhangi bir şey yok. Biz de bu tasarımı bu dönemde çıkarmak durumundayız çünkü biliyorsunuz, kanun hükmünde kararnamenin iptaliyle ilgili yapılan değerlendirmeler neticesinde Anayasa Mahkememiz 1 Ocak 2013 tarihi itibarıyla iptal ettiği bazı maddelerle ilgili altı aylık bir süre tanımıştı. Dolayısıyla bu süre 1 Temmuz itibarıyla zaten dolmuş oluyor. O nedenle, belki bizim için de bir kısım öncelikleri olan, bizim de bir kısım önceliğimiz olan bazı önerilerimizi buraya getirdik ama daha kapsamlı arzu ettiğimiz bir çalışmayı inşallah önümüzdeki Meclis döneminde de hazırlayıp o dönemde getirmeyi temenni ediyoruz. Dolayısıyla bugün görüşmelerin devam etmesi ve Sağlık Komisyonumuzun çalışmalarını tamamladıktan sonra da Medisimize bir an önce gelmesini arzu ediyoruz.

Tabii, bugün bu torba kanun çerçevesinde getirmeyi düşündüğümüz ve ihtiyacımız olan maddelerle ilgili genel bir değerlendirmeye geçecek olursak bu kanun hükmünde kararnameye karşı açılan iptal davasında Anayasa Mahkemesi bildiğiniz gibi bazılarını yetki yönünden "Kanun hükmünde kararnameyle bu tür yetkiyi kullanamazsınız, bunu kanunla düzenlemeniz gerekir." şeklindeki iptalleriyle, bazı düzenlemeleri yeniden değerlendirme adına iptaller vardı. Bunları tekrar getirdik. Bu anlamda hukuki boşlukların doğmaması, uygulamada ortaya çıkan bazı sorunları, problemleri bir an önce ortadan kaldırmak, Tam Gün Kanunu'nda uygulamadaki bazı aksaklıkların yeniden gözden geçirilip yeniden düzenlenmesi, Anayasa Mahkemesi iptal kararının gerekçesi dikkate alınarak 650 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'yle tam günle ilgili yeni düzenlemeleri buraya getirmeye çalıştık.

Anayasa Mahkemesinde hukuki boşluk doğmaması ve yeniden kanunla düzenleme yapılabilmesi için iptal kararının yayımından itibaren, az önce ifade ettiğim gibi, altı ay süre tanımıştı. Bu süre 1/7/2013 tarihinde dolmakta.

Sayın Canikli'den gelen not "Bu anlamda bir sorun yok." şeklinde. Dolayısıyla çalışmalarımıza devam edeceğiz.

Bu tam günle ilgili ve bizim çalışmalarımızla ilgili olanlarda diğer bazı konular var, özellikle sağlık çalışanlarına şiddet, sağlıkta şiddetle ilgili önemli bir sıkıntımızı çözme, çözebilme adına getirdiğimiz düzenlemeler var. Daha önce, sizlerin de malumu, Türkiye Büyük Millet Meclisinde şiddet olaylarını araştıran Meclis Araştırma Komisyonunun raporunu da değerlendirerek bir düzenleme getirdik.

Diğer konular bakımından sağlık kuruluşlarının Bakanlıkça denetlenerek yetkili yaptırımlar uygulanmasına ihtiyaç bulunmakta.

Sağlık beyanıyla satılan ürünlerin ve faaliyetlerin kamu sağlığını tehlikeye düşürmemesi ve bu anlamda caydırıcı tedbirler alma.

Yine, gerçi bir erteleme süreci yaşandı ama iş yeri hekimliği anlamında ciddi iş yeri hekim talepleri açısından kamuda çalışan hekimlerimizin ve aile hekimlerinin mesai sonrası iş yeri hekimliği yapabilmeleri adına bir düzenleme önerimiz var.

Tam günde üniversite hocalarımızın mesai sonrası çalışmalarını düzenleyen önerilerimiz var. Yine dışarıda, kamuda, üniversitelerde kalmayıp da üniversitelerin gerek eğitim amaçlı gerekse uygulama amaçlı dışarıda kalmış hocalarımızdan istifade etmek istiyorlarsa üniversite yönetimlerimize sözleşmeli olarak bu hocalarımızdan istifade edebilmeleri.

Yine, üniversitede kalan hocalarımızın bilgi birikimlerinden istifade etmek isteyen vakıf üniversiteleri ve özel sektöre de yine üniversite yönetimlerinin izniyle buralarda çalışabilme, sözleşmeli olarak, süreli olarak hizmet verebilmeleri adına düşündüğümüz öneriler var.

Kamuda çalışan tabipler ile aile hekimlerinin mesai haricinde aylık 30 saat, az önce ifade ettiğim gibi, çalışmalarına müsaade eden, bir de nöbet ücretlerinde, özellikle acil servis, 112, yoğun bakım hizmetlerindeki nöbet ücretlerinin artırılmasıyla ilgili teklifimiz var.

Sağlık Bakanlığı personelinin eğitim görevlileri, profesör ve doçentler için mesai dışı ek ödeme tavanının yüzde 30'dan yüzde 50'lere çıkarılmasıyla ilgili bir önerimiz var.

Organ ve doku alınması, taşınması, saklanması, aşılması ve nakli ile yurt dışından temin edilmesinin Sağlık Bakanlığınca yetkilendirilmiş kurumlara yapılabilmesini öngören yine bir düzenlememiz var.

Beyin ölümüne karar verecek hekimlerin uzmanlık alanlarıyla ilgili yine düzenleme var.

Ruhsatsız ilaç üretenler ile ilaçların kanuna aykırı tanıtım ve satışını yapanlar, onaylı endikasyonu dışında pazarlayan ve bu şekilde reçete oluşumunu teşvik edenlerle ilgili, yine izinsiz veya verilen izne aykırı olarak sağlık beyanıyla ürün satışı yapanlarla ilgili düzenlemeler var.

Sünnet ameliyesiyle ilgili, sünnetlerin yalnız tabiplerce yapılabileceği, ancak çok olağanüstü durumlar ve istisnai hâllerde Sağlık Bakanlığınca düzenlenecek eğitimi alan kimseler tarafından hekim gözetiminde sünnet yapılmasına imkân veren, şu anda hâlen sünnet yapma yetkisi bulunanların ise bu yetkilerinin 31/12/2015 tarihine kadar devam etmesine yönelik önerilerimiz var.

Sağlık kurum ve kuruluşlarının Bakanlıkça belirlenen kurallara ve standartlara uygunluğunun denetlenmesi ve bunlara uymayanlara idari yaptırım uygulanması öngörülmekte.

Kanunun yürürlük tarihinden önce eğitimlerini yurt dışında tamamlayanlar ile en az iki yıldır yurt dışında mesleki faaliyette bulunanların devlet hizmeti yükümlülüğünden muaf tutulmasıyla ilgili bir önerimiz var.

Klinik araştırma kapsamı genişletilmekte ve kamu dışındaki sağlık kuruluşlarının da kamuya ait merkezlerin ve hastanelerin koordinatörlüğünde veya idari sorumluluğunda olmak kaydıyla klinik araştırma kapsamına alınmasını düzenleyen önerilerimiz var.

Bu çerçevede genelde farklı farklı alanlarda genel bazı acil düzenlemelere ihtiyacımız var. Bu çerçevede Komisyonun çalışmalarını tamamlayıp, inşallah Mecliste de görüşmeleri bitirip sıkıntılarımızı aşarız diyorum.

Ben, bu açıklamadan sonra, değerlendirmeden sonra, Sayın Başkana ve şahsında tüm eki be teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyoruz Sayın Bakanım.

Değerli arkadaşlar, şimdi tasarı ile tekliflerin birleştirilmesi hakkında bir önerge var. Önergeyi okutup oylarınıza sunacağım. Buyurun.

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Gündemde yer alan (1/791) esas numaralı Kanun Tasarısı ile (2/159), (2/401), (2/592), (2/769) ve (2/1049) esas numaralı Tekliflerin İç Tüzüğü'nün 35'inci maddesi uyarınca birleştirilerek görüşülmesini ve görüşmeler sırasında (1/791) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın esas alınmasını arz ve teklif ederiz.

Türkan Dağoğlu	Sevim Savaşer	İsmail Tamer
İstanbul	İstanbul	Kayseri

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Tam gün uygulaması, organ ve doku nakli, sünnet ile sağlık hizmetlerinde çalışma şartları konularında hem tekliflerde hem de (1/791) esas numaralı Kanun Tasarısı'nda hükümlerin yer aldığı anlaşılmaması üzerine birbirleriyle ilgili oldukları kanaati hasıl olmuştur. Bunun üzerine, TBMM İç Tüzüğü'nün 35'inci maddesi uyarınca birleştirilerek görüşülmesi ve daha kapsamlı olan tasarının esas alınmasını sağlamak amacıyla bu önerge verilmiştir.

BAŞKAN – Önergeyi kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Evet, görüşmelerimize tasarı üzerinden devam edeceğiz.

Ben üyelerimize söz vereceğim ama ondan önce bürokratlarımızı, Sayın Bakanım, bir tanımak istiyoruz Sayın Bakan Yardımcımızdan itibaren.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ağâh Kafkas Bey Bakan Yardımcımız.

BAŞKAN - Ağâh Bey, herkes beni tanıyor diye düşünmeyin yani.

(Bürokratlar kendilerini tanıttı)

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Buyurun Sayın Çelebi.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Önce özür diliyorum, başlangıçta size bir geçmiş olsun dileğimizi...

BAŞKAN – Estağfurullah efendim. Geçtiği için efendim, o yüzdendir...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Ama öncelikle onu belirtmek isterim çünkü ondan sonra ilk toplantımızı yapıyoruz, kazadan sonra.

BAŞKAN – Doğru.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Yine size şifalar diliyorum, geçmiş olsun dileklerinizi bir kez daha iletiyorum.

BAŞKAN – Sağ olun, çok teşekkür ediyorum.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Çünkü diğer daha heyecan veren bir şey olduğu için...

Tabii, bir daha teyit aldım ama bunun kanıtları da var, söylediği gruptaki arkadaşlar var ama şimdi böyle söylediği için bizim açımızdan hiçbir problem yok. Görüşeceğiz tabii ama ben usul açısından şunu söylüyorum: Usule ilişkin birçok itirazlarımız var bu getirilen tekliflerle ilgili. Onları gerçekleriyle daha sonra tabii ifade edeceğiz ama ben, önce, Sayın Başkan, eğer uygun bulursanız, meslek örgütlerinin temsilcileri de var, hem kendilerini tanıtımalarını, onları öncelikle dinlememiz gerektiğini, daha sonra eğer uygun bulursanız Komisyondaki arkadaşlarımız ve diğer milletvekillerinin bu anlamda değerlendirme yapmasının daha doğru olacağına inanıyorum. Öncelikle bu konuda arkadaşlarımızın dinlenmesinde yarar var, hem kendilerini tanıtırlar burada olan arkadaşlarımız, çağrılı olanlar ve onları dinleyelim. Ondandır daha rahat yani önce bu işte mesleki örgütlerin, sendikaların -kimler çağrıldıysa, diğer Eczacılar Birliği, Tabipler Birliği- bu konuda görüşlerini alırsak yorumumuzu daha rahat yaparız diye bir değerlendirme içindeyim. Esasa ilişkin de tabii söyleyeceklerimiz var. O hakkımız saklı kalmak üzere bu önerimi sizinle paylaşmak istedim.

Teşekkürler Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Çelebi, öncelikle geçmiş olsun dileklerinize çok teşekkür ediyorum. Komisyonun bütününe tercüman olduğunuzu da biliyorum. Öncelikle gerçekten çok teşekkür ediyorum, bütün arkadaşlar aradılar.

Esasında şöyle bir -hiç konumuzla alakalı değil ama- hissiyatımı da ifade edeyim: Malum, Komisyonumuz aile, sağlık ve çalışma komisyonları ve engellilerin problemleriyle de yakından ilgilenen bir komisyon. Ben, pratik olarak on iki yıldır aşağı yukarı, hatırladığım kadarıyla, arabaya bindiğim zaman neresinde otursam oturayım refleks olarak emniyet kemerini bağlayan birisiyim. Çok nadiren bunu ihmal etmişimdir. Bu kazanın olduğu gün de maalesef yanıma çok konuşkan bir arkadaş oturdu ve ben emniyet kemeri bağlamayı unuttum. Bunun bedeli gerçekten -yaklaşık iki ay oldu- iki aydır elimizi, sağ elimizi kullanamamak şeklinde. Sol tarafı güçlendirmeye çalışıyorum bu vesileyle.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) - Bundan çok büyük memnuniyet duyuyoruz.

BAŞKAN - Sol çok kolay da gelişmiyor gerçi ama...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Ama sola ihtiyaç olduğunu gördünüz!

BAŞKAN – Tabii, sola ihtiyaç var efendim, sola ihtiyaç var.

Şimdi, bu girizgâhtan sonra, Sayın Çelebi, siz bu Komisyonda benden daha deneyimlisiniz, benim devraldığım usul, önce Komisyon üyesi milletvekilleri, daha sonra Komisyon üyesi olmayan milletvekilleri, daha sonra da STK ve meslek örgütleri ve diğer dinlenmesi uygun arkadaşlarımızın dinlenmesi şeklinde ama yani Komisyonumuzun ekseriyeti öncelikle “Biz milletvekilleri olarak daha sonra konuşalım, meslek örgütü temsilcilerimiz önce konuşsun.” derlerse bundan da hiç alınmayız, kırılmayız. Sonuçta hepsi zaten bizim arkadaşlarımız, meslektaşlarımız.

Bilmiyorum, değerli arkadaşlar...

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Önce milletvekilleri konuşsun.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Şimdi, Sayın Başkan, affedersiniz...

Usul açısından yani tabii ki siz bu Komisyonda...

BAŞKAN- Benim devraldığım usul...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Devralmanızdan önce de biz, Cevdet Erdöl döneminde, tutanaklarda da vardır bu, arkadaşımız da sizin yanınızda oturuyor, bunun tanıkları da var, buradaki Komisyon üyeleri de bilirler, öncelikle hep arkadaşları konuşturduk, dinledik, sonra biz esas olarak konuştuk bir iki istisna haricinde ama genellikle böyle yaptık. Bunun bilinmesini istiyorum.

Teşekkürler tekrar Sayın Başkan.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Sayın Başkanım, zaman kazanmak... Lakin öyle öneriler çıkar ki bizim tartışmalarımıza ışık tutabilir.

BAŞKAN - Kemalettin Bey, ne diyorsunuz?

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Önce milletvekili arkadaşların dinlenmesine tarafım.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Yetiş.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Yani Süleyman Bey'in dediği gibi, aslında, burada sabit bir usul yok idi bugüne kadar da bazen biz, bazen misafir gelen katılımcılar öncelikle başlayabiliyordu. Bence de STK'lardan başlanabilir, benim kanaatim. Değerlendirmenizi rica ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Öz...

ALİ ÖZ (Mersin) – Sayın Başkanım, benim de kanaatim, sayın vekilim gibi, öncelikle sivil toplum örgütlerinin konuşmasını dinlersek yararlı olur.

BAŞKAN – Hangi, karşınızdaki vekilim gibi mi, yanınızdaki vekilim gibi mi?

ALİ ÖZ (Mersin) – Yanımdaki... O az konuşur, öz konuşur, kestirir atar.

BAŞKAN – Buyurun efendim.

DEMİR ÇELİK (Muş) – Ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Söz konusu olan toplumsa toplumun dinamiklerini dinleyip onların eleştirileri, önerileri nezdinde yasaya ve kanuna yaklaşmak doğru olanıdır. Onları dinleme fırsatını vermemiz benim de beklentimdir.

BAŞKAN – Sayın Aydın, buyurun.

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Ben arkadaşlara zaman saygısı gösterdiğim için kısa konuşmuştum ama şu anda bizim düzenlemeye çalıştığımız torba kanun hepsi daha önce saatlerce tartışılmış, hukuksal problemle geri gelmiş, eksiklikleri giderilecek bir konu. Onun için sivil toplum veya meslek örgütlerini daha sonra dinlemekte fayda var çünkü burada her şey daha önce konuşulmuş, Anayasa Mahkemesinde ya da KHK'daki bazı eksiklikleri giderilecek sıfırdan bir kanun değil, ufak tefek cümle eklemelerinden ibaret. Onun için milletvekili arkadaşlarla hızlı görüşüp, haftaya da bu işi bitirmemiz gerekli olduğu için daha zaman kazanma adına bunu önermişim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Aydın, nasıl olsa önce de, sonra da dinleyeceğiz. Yani, uygun görürseniz...

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Saygı duyuyorum.

BAŞKAN – ...oylamayalım, arkadaşları dinleyelim olur mu?

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Tabii tabii, demokrasi çoğulcu ve çoğunluk yönetimidir. Buyurun, çoğunluğa saygı duyarız.

BAŞKAN – Estağfurullah.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Biz de önce dinlenilmesi taraftarıyız.

BAŞKAN – Meslek örgütü ve STK temsilcileri arkadaşlarımızı kısa kısa ayağa kalkarak hem tanıyalım -tanımayanlar için söylüyorum- hem de söz talebi olanları kaydedelim.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ BAŞKANI PROF. DR. ÖZDEMİR AKTAN – Bir söz hakkı alırsam, kullanmak isterim.

BAŞKAN – “Özdemir Aktan” yazalım, hemen kaydedelim.

Evet, başka?

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ BAŞKANI ERDOĞAN ÇOLAK – Bizim de bazı yasa maddelerine ilişkin önerilerimiz olacak.

BAŞKAN – Başka söz talebi yok herhâlde.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Sağlık sendikalarına çağrı yapıldı mı acaba?

BAŞKAN – Listemiz var. Evet, İlaç Endüstrisi İşverenler Sendikası, Türkiye Eczacıları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Araştırmacı İlaç Firmaları Derneği. Sendikaları davet etmemişiz.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Ben şunun için söylüyorum Sayın Başkan, bu bir eksiklik yani çok açık ifade etmem gerekiyor.

BAŞKAN –Sendikaların bence de olması gerekiyordu.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Kesinlikle yani, sağlık alanındaki sendikaların ayırım yapmadan hepsinin buraya çağırılması ve bu konuyla ilgili örneğin, diş hekimleri yani burada...

BAŞKAN – Çağırıyor benim daha önceden görüp yani teyitli göndermemiz gerekiyordu, özür diliyorum ben görmedim, belki de şeyden dolayı...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Zamanımız olacak mı onları dinlemek açısından bilmiyorum ama en azından Diş Hekimleri Birliği de var, bu yasayla ilgili olduğu için söylüyorum, onlar çağırılmamış, bunu bir...

BAŞKAN – İsterseniz yani bugün zaten bayağı görüşeceğiz, isterseniz sendikaları, Diş Hekimleri Birliğini falan da çağırabiliriz telefonla.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Çok sevinirim Sayın Başkan.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Türk Hemşireler Derneğini de -birlik değil onlar ama birlik statüsünde hizmet görüyorlar- ilgilendiren şeyler var, Ankara'da merkezleri, onlar da olursa... Genel Başkanları birkaç toplantıya katılmıştı.

BAŞKAN – Tamam, onu da çağıralım, peki.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bir de gördüğüm bir eksikliği ifade edersem zaman kazanmak için, sonra gecikebiliriz.

Müsaade eder misiniz?

BAŞKAN – Buyurun.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Başkanım, Sayın Bakan, değerli bürokrasi, değerli konuklar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Komisyonumuzda bürokrasiyi tanımayı o yüzden talep etmiştim, kim var, kim izliyor, kim katkı sağlayacak... Bu tanışma sırasında bir eksik gözüme çarptı, o da şudur: Bu patent uygulamasıyla ilgili burada yaptığımız görüşmelerden sonra bizim düzenlemiş olduğumuz rapor Sanayi Komisyonunda görüşülürken orada yer aldım ben ve tamamını takip ettim. Sanayi Komisyonunun toplantısında Adalet Bakanlığını temsilen hâkim arkadaşlarımız vardı, çağırılmışlar ve onlar sıklıkla şunu ifade ettiler: “Komisyonlarda sürekli TCK'da değişiklik yapılan birtakım hususlar olur ve hiçbir komisyon bizi çağırmaz, biz Resmî Gazete'de bu yasaladıktan sonra gördüğümüzde -tırmak içinde söylüyorum- zaman zaman büyük sıkıntı çekeriz, saçımızı başımızı yolarız. Keşke biz orada olsaymışız, bir şeyler ifade etseymişiz.” Sanayi Komisyonu üyelerinden teyit edilebilir, inanılmaz katkılarda bulundular. Birtakım yanlışları gösterdiler, birtakım önerilerine ittifakla iktidar muhalefet katıldı. Bugün de TCK'da birtakım değişiklikler öneren maddelerimiz var ama Adalet Bakanlığı bürokrasisi demek ki tanıtmakta kendisi eksiklikte bulundu çünkü defalarca soruldu...

ADALET BAKANLIĞI TETKİK HÂKİMİ HAKAN ŞEKER – Ben varım efendim.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Adalet Bakanlığından bir temsilci varmış.

BAŞKAN – Var var, Tetkik Hâkimi Hakan Şeker.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Tamam, eğer varsa çok memnun olurum, yoksa çağrıda bulunalım diyecektim STK'ları dinlerken.

O zaman salondaki diğer bürokrat arkadaşlar da kendilerini tanıtırlarsa biz kim burada, ondan nasıl yararlanabiliriz kaliteli bir yasama faaliyeti yapmak için, memnun oluruz Sayın Başkanım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben isterseniz şöyle yapayım: Benim elimdeki imza çizelgesinden isimlerini okuyayım, arkadaşlar mümkünse ayağa kalksınlar.

(Bürokratlar tanıtıldı)

BAŞKAN – Şimdi, burada bulunan meslek örgütü temsilcisi arkadaşlara söz vereceğim beş dakikayla sınırlı olmak kaydıyla.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Beş dakika yapmayın Sayın Başkan, bu çok kapsamlı bir yasa.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Meramlarını anlatsınlar efendim, zaten iki örgüt gelmiş.

BAŞKAN – Tamam.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Burada iki tane örgüt var zaten, yani en azından...

BAŞKAN – Peki, efendim.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Ama süre koyalım Sayın Başkan, ucu açık olmasın.

BAŞKAN – Peki, bir süre koyalım.

Buyurun Sayın Aktan.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ BAŞKANI PROF. DR. ÖZDEMİR AKTAN – Sayın Başkanım, teşekkür ederim.

Sayın Bakanım, Sayın Başkan, değerli milletvekilleri, değerli Komisyon üyeleri; beş dakika yetmeyecek hakikaten çünkü hep bir “Tam Gün Yasası” adı altında anılıyor bu yasa ama içinde çok şey var; bunların hakikaten konuşmamız gereken birçok noktası var.

Tabii öncelikle ufak bir sitemle başlamak istiyorum çünkü bu özellikle “tam gün” dediğimi yasa dört yılı aşkın süredir hekim kamuoyunu çok yakından ilgilendiriyor, hatta hekim kamuoyunu geçti, Türkiye’nin her tarafını, herkesi ilgilendirir bir hâle geldi ama bu konuda maalesef, Türk Tabipleri Birliğinin bunun hazırlığı sırasında bilgilendirilmediği ve maalesef, görüşünün alınmadığı gibi bir sitemimiz daha önce de dile getirildi, gene dile getirilmek durumunda. Sayın Bakanımızla da bu konuda görüştük, iş birliği yapmak istediğimizi, buna hazır olduğumuzu, Sayın Ünüvar’la da aynı şekilde görüştük, bu iş birliğini istediğimizi ama maalesef, bunu gerçekleştiremiyoruz ve yasa bir anda, hiç haberimiz olmadan, nasıl hazırlandığını bilmeden karşımıza geliyor. Öyle olunca da yeterli hazırlık ve yeterli bilgilendirme olmadığı için de zor durumda kalıyoruz ve katkımızı maalesef, kısıtlı tutmak zorunda kalıyoruz.

Tam günün dışında bu yasaya baktığımız zaman çok çabuk geçilmemesi gereken birkaç nokta var; bunlardan bir tanesi, 33’üncü madde olarak geçen ve ruhsatlandırılmamış olan sağlık hizmetlerinin cezalandırılmasıyla ilgili bir yasa maddesi. Burada ruhsatsız sağlık hizmeti verenlerin bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla ve yüz bin güne kadar uzanan idari para cezasıyla cezalandırılması öngörülüyor.

Sayın üyeler, yüz bin gün, iki yüz yetmiş dört yıla tekabül ediyor. Türk Ceza Kanunu’nda böyle bir para cezası var mı, benim hukuk bilgim bu konuda yeterli değil ama çok abartılı ve hatta şöyle bir üst sınırın 100 lira olduğu bana iletili, eğer bunu tamamen şey yaparsak 10 milyon lira, ki yaklaşık 5 milyon dolar civarında bir ceza kesmek gibi bir şey söz konusu oluyor. Hakikaten orantısız güç kullanmak herhâlde böyle bir şey.

Burada tabii, ayrıca bir ila üç yıl hapis çok tartışılması gereken bir nokta çünkü bizim 1219 sayılı Yasa’mızda zaten hekim olmayanların hekimlik hizmeti yaptıkları durumlarda verilecek bir ceza söz konusudur, bunun bir cezası vardır. Ayrıca, bir şekilde ruhsatsız iş yapılması ise gene bir maddeyle para cezasıyla cezalandırılmaktadır. Burada ise hakikaten bir ila üç yıl hapis ve yüz bin güne kadar bir para cezası ortaya çıkıyor ki, sadece bir idari ceza diye ruhsatsız iş yapmak noktasından yola çıkıp idari ceza diye tanımlayacağımız bir suç bu şekilde cezalandırmak hakikaten çok fazla. Üstelik de bir suç suç olarak nitelendirmek için kamu düzenini bozucu bir etkisinin olması lazım; burada tabii öyle şey söz konusu değil. Hani bunu bir kabahat olarak sınıflayabiliriz, bir idari hata olarak kabul edebiliriz ama ruhsatsız iş yapmanın karşılığının hapis cezası olması söz konusu bile değil.

Bunun içinde, şimdi bunun maalesef tabii yasa maddeleri çok açıklanmadığı için her yere çekilebileceğini de biliyoruz. Bunların içinde olağanüstü durumlarda verilen hizmetlerde daha önce Türk Tabipleri Birliği de, birçok sivil toplum örgütü de, sel zamanında, deprem zamanında bu tür sağlık hizmetlerini verdi, vermek zorunda kaldı çünkü orada insan gücü yetmez hâle geldi. Hatta aynı örneği gezi olayları için burada verilen sağlık hizmetlerine de gönderebiliriz yani aynı sınıfa koyma imkânı ortaya çıkıyor ki, bu çok istenmeyen ve de hakikaten herkesin vicdanını yaralayacak olan bir nokta gibi gözükebilir. Dolayısıyla bu şekilde ruhsatsız... Hatta ben daha da abartırsam şöyle söyleyeyim: Ben yolda yardıma muhtaç birisini gördüğüm zaman ben bir genel cerrahi uzmanıyım ona müdahale ederken “Kusura bakmayın benim ruhsatım yok, size yardım edemem.” Bu bir abartı gelebilir ama sonuçta yasa maddelerini...

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Kanuna aykırı değil mi?

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ BAŞKANI PROF. DR. ÖZDEMİR AKTAN – Nereye doğru çekileceği tabii ki şey... Dolayısıyla ruhsatsız iş yapmak gibi bir şey tanımlanmış değil ve de buna öngörülen cezalar hakikaten çok fazla. Dediğim gibi zaten 1219 sayılı Yasa’da hem hekim olmayan kişilerin sağlık hizmeti vermesinin cezası hem de ruhsatsız iş yapan hekimlerin cezalandırılmasıyla ilgili maddeler zaten var. Kamu düzeninin bozulmasıyla bir suç ortaya çıkmıyor.

Gene, aynı torba yasanın içinde daha önce Anayasa Mahkemesinin iptal etmiş olduğu bir ikamet mecburiyeti söz konusuydu. Hekimlerin çalıştıkları yerde ikamet etmek gibi bir mecburiyeti söz konusu iken Anayasa Mahkemesi hatırlayacağınız gibi bunu iptal etmişti. Şimdi, bu gelen yasa maddesiyle birlikte Sağlık Bakanlığına hekimleri istediği zaman çağırıp çalıştırmak gibi bir yetki şey yapıyor ki, bunu da “Bakanlık denetleyecek ve düzenleyecek” dediği için sınırları son derece belirsiz, hekimleri ve sağlık çalışanlarını

her an, her yerde istediği şekilde çalıştırabilir gibi bir nokta ortaya çıkıyor. Bu, yıllık izinde, raporluyken yahut da istemediği bir durumda da çağırması gibi bir şeyi getiriyor ki, burada Bakanlığa hakikaten Anayasa Mahkemesinin iptal ettiğinin ötesinde de birtakım yetkiler veren bir yasa maddesiyle de gene bu teklifte karşı karşıyayız.

Gene -zamanımı etkili kullanmak için hızlı hızlı gitmek durumundayım- zorunlu hizmetle ilgili bir madde var. Yıllardan beri zorunlu hizmetin kalkması gerektiğini Türk Tabipleri Birliği olarak savunuyoruz; artık kalkmalı, hekimler bu yükün altından kurtarılmalıdır mutlaka. Burada gelen yasa maddesiyle, uzmanlığını tamamladıktan veya eğitimi tamamladıktan sonra iki yıl yurt dışında kalan kimseler zorunlu hizmetten muaf kabul ediliyorlar.

Gene, hatırlanacağı üzere, Anayasa Mahkemesi daha önce benzer bir yasayı geri çevirmişti eşitlik ilkesini bozduğu için. Dolayısıyla burada, Türkiye’de eğitim aldıktan sonra iki yıl yurt dışında her ne şekilde olursa olsun geçiren kişilerin zorunlu hizmetten muaf tutulması eşitlik ilkesini ciddi bir şekilde bozmaktadır. İşin doğrusu, artık bu zorunlu hizmeti tekrar gözden geçirip bunu tamamen kaldırmamızın zamanı çoktan gelmiştir diye düşünüyorum. Dolayısıyla böyle bir eşitsizliği de ortadan kaldırmalıyız.

Bir diğer madde: İş yeri hekimliğiyle ilgili. İş yeri hekimi açığı ortaya çıktığı için sanki bir madde eklenmiş gibi gözüküyor ve kamuda çalışan hekimlerin mesai saatlerinden sonra ayda otuz saat hizmet verebileceği öngörüyor. Bu, iki sorun yaratıyor; bunlardan birincisi, kurum hekimleri şimdiye kadar iş yeri hekimliği yapıyorlardı ve ayda elli yedi saat iş yeri hekimliği yapıyorlardı. Dolayısıyla bu yasayla birlikte bu elli yedi saat olan hak, bu kişilerde otuz saate indirilmiş oluyor. Bu, bir haksızlık ortaya çıkartıyor, bir hak kaybı ortaya çıkartıyor. Dolayısıyla şu anda elli yedi saat hakkı olan iş yeri hekimlerimiz, kamuda çalışanlar otuz saate düşüyorlar. Ancak bunun tabii başka noktası, biraz sonra geleceğimiz nokta, bu tam gün şeyine geleceğimiz için burada şöyle bir tuhafılık daha ortaya çıkıyor: Sağlık Bakanlığı hastanesinde veya bir üniversite hastanesinde çalışan bir genel cerrahi uzmanı saat beşten sonra otuz saat iş yeri hekimliği yapma hakkını kazanıyor ama “Genel cerrahi hizmeti veremezsiniz.” deniliyor. Üniversiteleri bir kenara bırakırsak -bu yasayı biraz sonra konuşacağız- Sağlık Bakanlığı hastanelerinde çalışan hekim arkadaşlarımız bu yeni düzenlemeyle hiçbir şekilde dışarıda çalışma hakkına sahip değiller ama şu anda Sağlık Bakanlığı hastanesinde çalışan bir hekim arkadaşımıza -dediğimiz gibi- beşten sonra iş yeri hekimliği yapabilirsiniz ama cerrahlık yapamazsınız, çocuk hastalıkları hekimliği yapamazsınız, dahiliyeci olamazsınız gibi tam günün belki de mantalitesiyle hiç uyuşmayan bir yasa maddesi de gene burada karşımıza gelmiş durumda.

Son olarak da -gene hızlı gitmek için- tabii ki gene ister istemez bu tam gün dediğimiz yasaya dönmek zorunda kalıyoruz.

Şunu tekrar tekrar vurgulamakta fayda var: Türk Tabipleri Birliği tam gün çalışmayı baştan sona savunmaktadır. Burada ayrı düşüğümüz nokta, ödenecek ücretlerin nasıl ödeneceği şeklinde. Türk Tabipleri Birliği, hekimlerin emekliliğine yansıtacak ve de düzenli sabit bir gelirle çalışmasını, “performans” diye tabir edilen kısmın ise çok daha küçük bir kısmını kapsamasını istemekle birlikte şu anda durum tam tersidir. Yani, şu anda -kabaca- hekimler kazandıklarının yüzde 20’sini sabit ve emekliye yansıtacak şekilde almakta, geri kalanını “performans” dediğimiz garanti olmayan, sağlık durumunda bozulan, emekliliğe yansımayan şekilde almaktadırlar. Dolayısıyla bunun öbür şekle dönmesi birçok sorunu beraberinde getirecektir çünkü dediğim gibi dört yılı aşkın süredir tam günü hep beraber tartışıyoruz, hiçbir yere varamıyoruz. Bu geçtiğimiz süre içinde maalesef üniversite hastanelerimiz ve Sağlık Bakanlığı eğitim araştırma hastaneleri çok ciddi kan kaybına uğradı. Eğitim gerçekten çok aksadı, araştırma faaliyetleri neredeyse durdu. Nitelikli eleman kaybı çok üst düzeylere çıktı ve bu düzenlemeyle birlikte bu arkadaşlarımızın geri dönme şansı hiç yok gibi gözüküyor. Dolayısıyla üniversitelerin sadece ve sadece bir hizmet hastanesi olmasını arzu ediyorsak, evet, böyle devam edelim ama üniversitemizin bir üniversite olmasını istiyorsak, üniversitemizin bir eğitim ve araştırma ünitesi ve de bir kalite merkezi olmasını istiyorsak bu yasayla birlikte maalesef fazla bir yere varamayacağız gibi gözüküyor çünkü birincisi, Sağlık Bakanlığı hastanesinde çalışan 657’ye bağlı hekim arkadaşlarımıza hiçbir özel sektörde çalışma hakkı tanınmıyor. Hâlbuki, Anayasa Mahkemesi kararını verdiği zaman kamuda çalışan tüm hekimlerin, ister üniversitede ister Sağlık Bakanlığı hastanesinde olsun özel sektörde mesai saatleri bitiminde çalışacağını karara bağlamıştı. Bu yasada maalesef, Sağlık Bakanlığı hastanelerinde çalışan 657’ye bağlı olan arkadaşlarımıza hiçbir hak verilmemektedir ve bu, en son Anayasa Mahkemesi kararıyla taban tabana zıt bir durumdur.

Üniversitelere geldiğimiz zaman ise bir yüzde 5’in -hani bu yüzde 5 nasıl hesaplanmış, niçin hesaplanmış bunu bilmiyoruz ama- vakıf üniversitelerinde veya özel hastanelerinde gelirleri döner sermaye üzerinden dönmek kaydıyla çalışabileceği söyleniyor. Bu yüzde 5 de kendi başına elbette sıkıntılı çünkü bu yüzde 5’in nasıl seçileceği konusunda hiçbir bilgi yok. Dolayısıyla bu ciddi bir problem ortaya çıkartabilecektir.

BAŞKAN – Sayın Aktan on üç dakika oldu.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ BAŞKANI PROF. DR. ÖZDEMİR AKTAN – İki dakikam daha var mı Sayın Başkanım?

BAŞKAN – Buyurun, iki dakika daha veriyorum.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ BAŞKANI PROF. DR. ÖZDEMİR AKTAN – İki dakika içinde bitireceğim o zaman müsaadenizle.

Dolayısıyla bu yüzde 5 de ayrıca bir sorun elbette yaratacak.

Özetlemek gerekirse, bu öğretim üyelerinin özel sözleşmeyle alınması da bu konuya hiçbir yardımda bulunmayacak maalesef. Endişemiz, daha önce olduğu gibi üniversitelerimizin ve eğitim araştırma hastanelerimizin bu yasayla birlikte daha da kötü bir duruma gideceği ve bu fonksiyonlarını kaybedeceği.

Onun için, ben başta Sayın Bakanımız ve de Başkanımız olmak üzere, ki Sayın Bakanımız göreve geldiği zaman “Hekimlerle barışacağız, bu sorunu halledeceğiz.” diye bizi ümitlendiren cümleler kullanmıştı. Bu cümlelerin hakikaten gerçeğe yansımaları, hayata yansımaları arzusundayız ve bu uyardığımız noktaların Komisyon tarafından gözden geçirilmesi ve hekimlerin lehine en azından düzeltilmesi için birtakım adımlar atılmasını ben istirham edeceğim çünkü hekimler -sizler de eminim ki farkındasınız- bu değişen yasalar ve bu kaotik ortamdan çok etkilenmiş durumdadılar, motivasyonlarını kaybetmiş durumdadılar. Dolayısıyla bu ülkenin hekimleri, bu ülkeye gerçekten çok ciddi bir şekilde hizmet veriyorlar, onlar da kendileri için uygun bir yasa maddesi bekliyorlar.

Ben, beni dinlediğiniz için ve bu önerileri dikkate alacağınız için sizlere şimdiden teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyoruz.

Sayın Çolak, buyurun lütfen.

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ BAŞKANI ERDOĞAN ÇOLAK – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım; öncelikle çok geniş bir yasa tasarısıyla karşı karşıyayız. Tabii değişik toplum kesimleri bununla ilgili düşüncelerini detaylı bir biçimde izah edecektir. Biz bizimle ilgili bir iki madde konusunda düşüncelerimizi sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Söz verdiğiniz için ayrıca teşekkür ederim.

Yasa tasarısında iki önerimiz var, tasarının 20 ve 25’inci maddelerine önerilerimiz var, bir de ek madde ilavesi önerimiz var.

Madde 20’de 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu’nun 18’inci maddesinin düzenlenmesi yapılmaktadır. Bu maddede bulunan üçüncü ve dördüncü fıkraların yer değiştirilmesini maddenin yorumlanması açısından daha etkili olacağını düşünüyoruz. Yani “Tanıtım veya satışların...” denilen paragrafla “Yetkili merciden izin almaksızın...” denilen paragrafın yer değiştirmesinde anlam bütünlüğü açısından ve olayın çözümü açısından katkı sunacağını düşünüyoruz. 20’nci maddenin bu şekilde düzenlenmesi fayda sağlayacak diye değerlendiriyoruz.

İkincisi, tasarının 25’inci maddesine ilişkin. Eczanelerin toptan ilaç satamayacağı hususu var. Mevcut yasada zehirli ve müessir maddelerin toptan satışının yapılmayacağı belirtilmektedir. Ancak bazı davalarda ilaç, müessir madde olarak yorumlanmadığı için ilacı açık bir şekilde hüküm altına almak gerekmektedir; bunun daha doğru olacağını düşünüyoruz. Ayrıca, eczanelerin İnternet’ten satış yapamayacağı ve İnternet sitesi açamayacağı da hüküm altına alınmalıdır. Bununla ilgili de, bunun da eklenmesini bekliyoruz.

Bir de, özellikle hastane civarındaki eczane yığılmalarıyla birlikte çeşitli reçete toplamalarının ve simsar iş birliği içeriğinde bir haksız rekabetin ve etik bozulmaların son derece ciddi boyutlara geldiğini görüyoruz; bununla ilgili bir yasal düzenleme yok. Bu nedenle biraz sonra söyleyeceğimiz maddenin tasarıya eklenmesinde yarar olacağını düşünüyoruz. Şöyle ki, önerimiz şudur: “Madde 25-18/12/1953 tarihli ve 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanun’un 24’üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.” diyerek, “Eczanelerden zehirli ve müessir maddeler ile ilaçların toptan satışı yapılamaz ve eczaneler ihalelere giremez. İlaçların satışı, alındığı ecza deposuna iadesi, eczaneler arasındaki takası, miadı geçmiş ya da bozulmuş olanların imhası işlemlerinde ilaç takip sistemine bildirim yapılması zorunludur. Reçeteye tabi ilaçların reçetesiz satılması yasaktır. İlaçların İnternet veya başkaca herhangi bir elektronik ortamda satışı yapılamaz. Eczane eczacıları ve eczaneler adına İnternet sitesi açılmaz.” diyoruz ve bir de, “Eczacılar kendilerine hasta gönderilmesine yönelik olarak her ne şekilde olursa olsun kurumlar, hekimler, diğer sağlık kurum ve kuruluşları ile üçüncü şahıslarla kurye şirketleriyle açık veya gizli iş birliği yapamaz, simsar kurye elemanı ve benzeri yönlendirici personel bulunduramaz, reçete toplama, yönlendirme yapamaz, hastanın serbestçe eczane seçmesini engelleyemez. İnternet, telefon, kurye, komisyoncu ve benzeri yollarla gelen reçete kabul edemez. Bu hususların tespiti hâlinde eczacı ve diğer kişilere bin Türk lirasından 20 bin Türk lirasına kadar idari para cezası verilir. Fiillerin tekrarı hâlinde verilecek idari para cezası daha önce verilen cezanın 2 katı olarak uygulanır.” diyoruz. Bu, gerçekten bizim için çok etik bir sorun ve yaygınlaşan bir sorun. Bunun bu şekilde bir yasa maddesi olursa

önleyeceğini düşünüyoruz. Çünkü biz bunlarla ilgili eczacı odalarında iş yaptığımızda savcılığa bunlar gidiyor ama bunların hangi yasa maddesine konulacağı belli olmadığı için serbest bırakılıyorlar ya da gerekli işlem yapılamıyor.

Bir ek madde önerimiz de şu: Tasarıya, 1262 sayılı Yasa'ya ek madde eklenmesinin faydalı olacağını düşünüyoruz.

Şimdi, Sayın Bakanım, özellikle 2004 yılında İlaç Fiyat Kararnamesi'yle birlikte ilaç fiyatları sürekli düşüyor referans alındığı için. O günden bu güne ilaç fiyatları haftalık, on beş günlük düşüşlerle, altı aylık ciddi düşüşlerle 294 kez ilaç fiyatları düşmüş. Bununla ilgili her hafta ilaç fiyatları düşmeye devam etmektedir, bunun sonucu olarak da eczane raflarında stok zararı meydana gelmektedir. Bunun yıllık maliyeti yüzde 5,7 civarında bir rakama denk geliyor; bu da eczaneler açısından son derece büyük bir rakam, altından kalkılamayacak bir rakam ve bu da, eczane sermayelerini her gün eritmektedir. Bu sorunun önüne geçilmek için ek bir maddeyle yasal güvence altına alınmasını bekliyoruz. Şöyle ki: "1262 ek madde 8- İlaç fiyatlarında herhangi bir nedenle düşüşler meydana gelmesi durumunda belirlenen yeni fiyatlar yayımlandığı tarihten itibaren kırk beş gün sonra uygulanmaya başlar. Ancak eczane stoklarında zarar meydana gelmemesi için eczaneler yeni belirlenen düşürülmüş fiyatların yayımlandığı tarih itibarıyla ilaç üreticilerinden veya ithalatçılardan veya ecza depolarından düşürülmüş fiyatlar üzerinden ilaçları alır fiyat listesine ilave edilen yeni ürünler için ise bu süre beklenilmez." diye bir önerimiz var Sayın Bakanım.

Sayın Başkanım, söz verdiğiniz için teşekkür ediyoruz. Bu önerilerimizin yön bulması durumunda da eczacılar açısından önemli bir kazanım olacağını da eklemek istiyorum.

Teşekkür ederim, sağ olun.

BAŞKAN – Evet, Sayın Çolak çok teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlar, diğer sendika temsilcisi arkadaşlarımız gelince daha sonra onlara söz vereceğiz ama...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Bir ara verelim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Niçin?

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – İşte, gelsinler arkadaşlar.

BAŞKAN – Yok canım, milletvekillerimiz konuşsun, sonra ara veririz yani Sayın Çelebi. Biraz çalışalım, daha yeni başladık.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Hayır, hayır, arkadaşlarımızın gelmesi açısından diyorum.

BAŞKAN – Onlar gelince veririz yani buradayız, sözümüz yerinde duruyor Sayın Çelebi.

Evet, şimdi, Sayın Komisyon...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Yok, yok, olmaz canım. Ne arası?

BAŞKAN – Aradık, aradık telefonla aradık.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Geldikleri zaman istediklerinde konuşsunlar Başkanım, devam edelim biz.

BAŞKAN – Tabii, tabii.

Evet, şimdi, önce Komisyon üyesi milletvekillerime söz vereceğim ama Sayın Çelebi zaten almış.

Buyurun.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Çok teşekkürler Sayın Başkan. Zaten istemiştım usule ilişkin söyleyeceklerimiz var diye.

Öncelikle, Sayın Başkan, çok Değerli Bakan, Komisyonun değerli üyeleri, değerli meslek örgütlerimizin temsilcileri ve burada bulunan tüm bürokrat arkadaşlar, varsa basındaki arkadaşları; saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Öncelikle usul açısından söylemek istediğim Sayın Başkan, bu yasayı görüşmemizin temel nedeni hem de ivedilikle görüşmemizin nedeni Anayasa Mahkemesindeki bozma gerekçeleri, Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçelerine dayanıyor. Oysa bu teklif, şu anda görüştüğümüz, bu teklif üzerinde diye yürüdüğümüz ve oylanarak teklife baktığımızda, Anayasanın öngördüğü, Anayasanın iptal ettiği maddeler aslında özü itibarıyla değişmiş ve buraya getirilmiş değil. Anayasa Mahkemesinin verdiği kararlar, gene başka bir dolaşım yoluyla birkaç kelimesi değiştirilerek iptal gerekçeleri ortada duran bir noktada biz bu yasayı görüşüyoruz. Bu anlamda usul açısından baktığımızda, teknik açıdan baktığımızda öncelikle bu yasanın görüşülmesi açısından Komisyonumuzun buna uygun davranması gerektiğine inanıyorum çünkü bu getirilen tekliflerin büyük bir bölümü iptalle ilgili kısmı gidermiş değil ve onun üzerinden yürüyeceksek bununla ilgili de bir teknik, gerçekten ciddi bir çalışmaya ihtiyacımız var. Biraz önce Tabipler Birliği Başkanı arkadaşımız bunu ifade etti ama bizim birçok, tabii, öngördüğümüz bu maddelere tek tek baktığımızda Anayasanın iptal gerekçelerini ortadan kaldıran bir düzenlemeyle bunu görüşüyoruz. Bu anlamda bakıldığında böyle bir sorun yaşıyoruz.

İkinci önemli sorun: Tabii, kanun hükmündeki düzenlemeler daha Medis açılır açılmaz, ilk defa, ivedilikle görüşülmesi gereken düzenlemeler. Oysa bu kanundan sonra çokça defa Komisyonumuz bir araya gelerek bu konudaki bir değerlendirmeyi çok daha önceden, çok daha geniş zamanlı yapabiliirdi ve bununla ilgili bir çalışma üretebilirdi ve bu yasanın bu anlamdaki uygulamalarının, eksikliklerinin çok daha önce giderilmesi gerekiyordu. Hem İç Tüzük'ün amir hükmü gereği bunu yapmak zorundaydık hem de bugüne kadar bekletilmemesi gerekiyordu. Sonuç itibarıyla, Anayasanın da iptal kararlarından sonra tam şimdi bir hafta içinde yine derli toplu bu yasanın ayrıntılarını değerlendirmeden tartışmış olacağız. Bu anlamda bakıldığı zaman, biz, eğer uygun bulursanız Sayın Başkan, usul açısından bakıldığı zaman önce bu yasanın, bu yürüyeceğimiz çalışmanın bu yapı içerisinde devam etmesi hâlinde gene bir sorunlu alan devam etmiş olacak ve sorunu çözmüş olmayacağız. Oysa daha önce de açıklandı burada, Tam Gün Yasası'na ilişkin de burada kanun teklifleri var, çok kapsamlı kanun teklifleri var, arkadaşlarımızın bu konuda verdikleri kanun teklifleri var, bunları aslında bütünleştirmek bir hacimli olaydır. O nedenle, ben, eğer uygun bulursa Komisyonumuz, öncelikle hem bu anlamdaki düzenleme açısından bakıldığı zaman bir zaman dilimine, bir ara dilime ihtiyaç olduğunu, ona göre önerilerimizin de yapılma fırsatının bize verilmesini öneriyorum ve öncelikle şimdi somut önerim; çok acil, hani mutlaka biz bu yasa'yı görüşeceğiz diyorsak... Bizim derdimiz asla ve asla şöyle bir şey değil, ipe un sermek değil. "Çok acil, mutlaka görüşeceğiz, mutlaka bir hafta içinde bu yasa'yı görüşmemiz gerekiyor." diyorsa Sayın Bakan ve sizler, ivedilikle ve hemen şimdi bir alt komisyon hemen kurulmalı çünkü burada bu alt komisyon bütün bu önerilerimizi de dikkate alarak, meslek örgütlerimizin önerilerini de dikkate alarak, iyi bir çalışma yaparak hemen önümüze getirmeli ve ondan sonra biz bu müzakereye esas komisyon olarak devam edelim diyorum. Öncelikle söylediğim; ivedilikle alt komisyonun kurulması ve alt komisyondan sonra da hemen diğer çalışmaları ancak böyle yürütebiliriz. Ona da, alt komisyona da buradan önerim -eğer kurulursa- gerçekten Anayasanın bu iptalini ortadan kaldıran, Anayasanın iptal gerekçelerine uygun bir çalışma yaparak Komisyonumuza getirmesidir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Çelebi.

Sayın Öz, buyurun.

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, Sayın Başkanım, değerli Komisyon üyeleri, sivil toplum örgütünün değerli temsilcileri; öncelikle hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Gerçekten üzerinde uzun uzun düşünülmesi gereken, bundan sonraki süreçte tekrar bir düzenlemeye ihtiyaç duyulmayacak şekilde bir düzenleme yapmamızın gerekliliği sanırım herkes tarafından aşikâr bir şekilde ortaya konulmuş.

Şimdi, burada, bu yasa tasarısını bir torba yasa olarak tekrar görüşmek, bunu hızlı bir şekilde, hukuki bir zorunluluk olanları hariç tutarak diğerlerini değerlendirecek olursak kısa bir zaman sonra yeniden bir şekilde bir düzenleme yapmakla karşı karşıya kalacağımız endişesini taşıyorum. Dolayısıyla burada gerçekten öncelikle Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği hususlarla alakalı acil görüşülmesi ve düzenlenmesi gereken maddeler dışındaki maddeleri esas komisyonda, tali komisyon da kurarak daha uzun tartışılmasının daha faydalı olacağı kanaatindeyim. Yani âdeta neredeyse yapboz tahtasına dönen bir durumla karşı karşıyayız yani bunu düzeltmemiz gerekiyor.

Tabii ki, burada, Tam Gün Yasası'yla alakalı özellikle üniversitelerin, Tabipler Birliğinin de ifade ettiği gibi -o görüşlerine katılıyorum- üniversitedeki öğretim görevlileri ile diğer hastanelerde çalışan öğretim görevlileri, eğitim hastanelerindeki profesörleri gerçekten aynı kefiye koymamak lazım. Üniversitelerin bilimsel özerkliği, bilgi özgürlüğü, dolayısıyla eğitime, bu ülkenin gelecek nesillerinin yetişmesine duyacağımız, onların vereceği katkıyı ön planda tutarak, onların özlük haklarını köklü bir şekilde iyileştirici bir şeyler yaparak... Yani buradan asla şu sonuç çıkmasın, Tam Gün Yasası'na karşı olduğumuz gibi bir görüş çıkmasın ama bu Komisyonda her görüştüğümüzde ısrarla ben bu işin temelinde eğitimin çok önemli olduğunu, eğitim verecek olan insanların, öğretim görevlilerinin kesinlikle farklı ve ayrı değerlendirilmesinin ülkemizin menfaatine olacağı kanaatini her zaman, ısrarla ifade ediyorum.

Bunun yanında, tabii ki, hekimlerin özlük haklarını düzenlemeyen bir yasa tasarısıyla karşı karşıyayız. Yine, 663 sayılı Kanun Hükmündeki Kararname'yle belki göz ardı ettiğiniz ancak gerçekten son on-on bir yıllık iktidar dönemindeki Sağlıkta Dönüşüm Programı'nı başarıyla yürüten, idarecilik yapan insanlara bir "araştırmacı" unvanı vererek onların statü kaybına vesile olduğunuzu, özlük haklarında daha önceki 663'le ciddi manada onları geriye götürdüğümüz gerçeğini kabul etmek zorundayız ve dolayısıyla mağdur olmuş, bugün çoğu ailesiyle, eşiyle sorunlar yaşayan bu araştırmacıların sorunlarının da bu kanun tasarısı içerisine herhangi bir maddeyle dercedilerek onların da sorunlarının çözülmesinin doğru bir yaklaşım olduğunu düşünüyorum.

Bu üniversitedeki öğretim görevlilerinin kaybını, üniversitedeki öğretim görevlileri dışında, özellikle hastanelerde hekimlerin durumlarının iyileştirilmemesiyle alakalı, özellikle belli ara branşların üzerine ihtisas yapan insanların hastanelerden yavaş yavaş kaçtığını, özel hastanelere doğru bir eğilim içerisinde olduklarını, bu ülkede birlikte yaşadığımız insanların da hizmet alma noktasında sıkıntılar çektiğini sahada gördüğüm için sizlerle paylaşmak istiyorum. İlim Mersin’de yapmış olduğum son gezide gastroenteroloji uzmanının artık hastanedeki mevcut yönetimin kendisine uyguladığı -onu da şiddetin içerisinde değerlendirmek gerekiyor- mobbing’den rahatsızlık duyup özel hastaneye gittiğini gördüm. Ee şimdi, bu hekim arkadaşımız orada dâhilîye üzerine ihtisas yapmış, belli alanda kendini yetiştirmiş, her defasında, başımız sıkıştığında kapısını çaldığımız bir insandı ama maalesef hastaneden kaçmış. Yani bir şekilde, yapacağımız uygulamalarla hekimlerin hastaneden kaçmasının önünü kesmek, özlük haklarını iyileştirmek, onlara gerektiği değeri vermek gibi bir mecburiyetimizin olduğuna inanıyorum.

Döner sermayelerin dağıtımının düzeltilmesiyle alakalı bu tasarı içerisinde yeniden köklü bir düzenleme yok. Türkiye’de hekim sayısının gerçekten yetersiz olduğu ve ihtiyacın hâlâ kapatılmadığı ama şu gerçeği de unutmamak kaydıyla, hekim açığımızı kapatalım diye yeni açtığımız üniversitelerdeki tıp fakültesi öğrencilerine yapılan anketlerde ve tıp fakültesi öğrencilerinin kendilerine sorduğumuzda “Mezun olduğunuzda en çok sizi tedirgin eden şey ne olur?” sorusuna “Annemi ve babamı muayene etmemek en önemli isteğimdir.” dediği gerçeğinin altını çiziyorum. Lütfen, bu çok önemli bir şey yani yetiyecek, çıkacak bir hekim “Yakın akrabalarımı muayene etmek istemiyorum.” diyor. Yani bu nedir? Kendisinin yetiştirilmesi noktasında kendisini yetiştirenlere karşı bir güvensizlik ortamı içerisine girdiğinden bahsediyor insanlar. Dolayısıyla bunların çok ciddiye alınması gerektiğini, bu sorunları aşmadığımız takdirde önümüzdeki yıllarda Türk hekimliğine gerçekten ciddi zararlar vermeyi kanunlarla becerdiğimiz ve bunun altına imza atan insanlar olduğumuz endişesini taşıyorum. Bu beni gerçekten hem ürkütüyor hem de korkutuyor.

Tabii ki, sıkışan ve ciddi manada cari kayıplara uğrayan bir sektör de eczacılık sektörü. Tabii ki, şu buradan farklı yorumlanmasın, farklı değerlendirilmesin: Türkiye’de son yıllarda ilaç fiyatlarının düşmüş olmasıyla beraber sosyal güvenlik kurumlarının bu ülkedeki ilaca ayırmış olduğu, harcadığı bedelde ciddi manada bir farklılık ortaya çıkması lazım. İlaç fiyatları ucuzladı ama Sosyal Güvenlik Kurumuna bakıyorsunuz, hâlâ aynı şekilde bütçeden ilaç tutarı olarak para ödüyor. Yani bunu bir düşürmemiz lazım, ilaç fiyatlarını 10 kat ucuzlatmışsınız ama düşüşü yakalayamamışsınız. O zaman burada bir soru sormamız lazım kendimize. Yani “Polikliniklere yılda 2,3 oranında gidilirken bugün 8,2 oranına çıkarttık.” demek hizmetin kalitesini arttırmadıktan sonra çok fazla bir anlam ifade etmiyor. Burada gerçekten ilaca ödemiş olduğumuz bedelin fazlalığı, ilaçlarda e-reçete uygulamasına imzasız geçildikten sonra suistimale açık bir ortam hazırlandığı göz ardı edilmemeli. Yani hepimiz sahada çalıştık, hekim olarak geldik. Şimdi, bir şifre veriyorsunuz. O şifrede... Bir bilgisayar elemanı oturuyor orada. Hekimin olmadığı bir dönemde -vatandaşın TC numarasını her yerden zaten bulabiliyorsunuz- gitti, kafasına göre ilaçları sekretere yazdırdı. Doktor belki hastayı hiç görmedi bile ama o reçeteyi orada yazılmış görüyor. Bunun sorumluluğu kime ait? Yani e-imza uygulaması olmadan hızlı bir şekilde “teknolojik dönüşüm” adı altında e-reçeteye geçmemizin bize sağladığı bir avantaj olmadı, bunun da gerçekten ciddi sıkıntıları var. Dördüncü kalem, üçüncü kalem ilaçtan sonra oradaki bir teknik elemanın reçeteye hekimin haberi olmadan -çünkü imzası yok doktorun, reçeteden imzayı kaldırdınız- dördüncü ilacı yazsa bir şirketin elemanı gelse, şunu da altına ilave et dese inanın bunu yapar ve hiç kimsenin ruhu duymaz. Yani bunlar gerçekten bu ülkenin ekonomisine, millî değerlerimize, varlığınıza özellikle ciddi manada kayıp oluşturmak için önü açılmış yerler. Bunu mutlaka düzenlememiz gerektiğine inanıyorum.

Tabii ki, burada, bu kanun maddesinde en önemli, hızlı ve bir an önce çözülmesi gereken şey “Üniversitedeki öğretim görevlilerinin yüzde 5’i oranında dışarıdan sözleşmeli...” Gerçekten bu oran neye göre belirlendi? Bununla ne yapmaya çalışıyoruz? Bu yeni sorunları yaratacak. Yeni sorunlara kendimiz yelken açıyoruz. Ya, şu üniversitedeki öğretim görevlilerini, bunların asıl işinin hasta bakmanın ötesinde eğitim olarak ele alıp çok farklı bir düzenlemeye giderek bu sorunu aşabileceğimiz kanaatindeyim. Yani buradaki üniversiteyi mutlaka eğitim hastaneleri de dâhil farklı bir statüde, farklı bir konumda değerlendirip kökten bu işi çözmek zorundayız. Bunu sadece “döner sermayeden şu kadar aldı, şu ilde şu kadar kazandı, bu kadar kazandı”nın ötesinde yarınlarda bu toplumun sağlığını emanet edeceği hekimleri yetiştirecek insanlar olarak görüp farklı bir pencereden bakmak zorunda olduğumuzu düşünüyorum.

Yine, son söz olarak şunu söyleyebilirim: Özellikle 663 sayılı Kanun Hükmündeki Kararname’nin... Sizlere de geliyor Sayın Bakanım, bu arkadaşlarımız demek kurdular, Parlamentodaki Komisyon üyesi milletvekili arkadaşlarımızın çoğunu biliyorum ki teker teker dolaştılar. Hak mahrumiyetine uğrattığımız insanların haklarını iade edelim. Bunlar farklı bir şey istemiyorlar, daha önceki bakanlıklarda nasıl bir tür uygulama olmuşsa Sağlık Bakanlığının da on yıldır bu Dönüşüm Programı’na hizmet etmiş olan insanların kendilerinin Bakanlık olarak -başta Sayın Bakanım sizin- sahiplenilmesini ve mağduriyetlerini giderecek yasal düzenlemeyi yapmamızı

bizden bekliyorlar. Yani bunu yapmak zor değil, torba yasanın içerisine koyacağımız iki-üç maddeyle bunu çok rahat yapabiliriz. Bu sayıda, en azından gerçekten sağlık hizmeti vermiş, hastanelerin yeni yapılanmasında büyük emeği geçmiş olan hastane müdürleri, müdür yardımcılarını, sağlık müdür yardımcılarını, boşta kalmış şube müdürleri var. Bu kaybı mutlaka gidermek adına ısrarla üzerine basa basa söylüyorum, bunu düzeltmemiz gerekiyor diye düşünüyorum. Şimdilik, sözlerimi bitiriyorum.

Teşekkür ediyorum hepinize.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Öz.

Sayın Özel...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Başkan, tekrar sizi, Sayın Bakanı, Komisyonun değerli üyelerini, saygıdeğer bürokratları ve Komisyonu takip eden gerek basın gerekse sivil toplum örgütlerinin değerli temsilcilerini saygıyla selamlıyorum.

Tabii, usul hakkında söz almış bulunuyorum. Bu usul önceliğine dikkat çekmek istiyorum. Komisyonlar Anayasa'ya aykırı herhangi bir işlem yapamazlar. Anayasa'ya aykırılıkla ilgili iddialar öncelikle karara bağlanmak zorunda. Ben şu anda yapmış olduğumuz Komisyon çalışmasının Anayasa'ya aykırı olduğunu iddia ediyorum. Anayasa'mızın 148'inci maddesi Anayasa Mahkemesinin kanunların, kanun hükmünde kararname ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün Anayasa'ya şekil ve esas bakımlarından uygunluğunu denetlediğine işaret etmektedir. Yine Anayasa'mızın Üçüncü Bölüm'ünde 138'inci madde mahkemelerin bağımsızlığına dikkat çekerken son fıkrada "Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." ifadesini taşımaktadır.

Bu iki küçük hatırlatmanın ışığında Anayasa'nın 91'inci maddesine bakacak olursak Anayasa Mahkemesi hem usul hem esas yönünden yapmış olduğu inceleme sonucunda "Türkiye Büyük Millet Meclisi, Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir. Ancak sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasi haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez." hükmüne atfen Anayasa Mahkemesi kanun hükmünde kararname çıkarmak için alınan yetkinin kötüye kullanıldığı, yanlış yorumlandığı ve bu birinci fıkraya aykırı bir düzenleme yapıldığı yönünde bozmada bulunmuştur. Yine, 91'inci maddenin sondan ikinci fıkrasını Komisyonumuzun bilgilerine sunmak isterim, kanun hükmünde kararname çıkarmayla ilgili yetki kanunundan bahsederek "Yetki kanunları ve bunlara dayanan kanun hükmünde kararnameler, Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonları ve Genel Kurulunda öncelikle ve ivedilikle görüşülür." demektedir.

Şimdi, biraz önce Sayın Bakanımızın ifade ettiği ve genel gerekçede de açıkça ifade edildiği gibi bugün kanun hükmünde kararnamenin Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen bazı maddeleriyle ilgili düzenleme ve değişiklikler yapmayı murat ettiğimizi burada açıkça ifade ediyoruz. Şimdi, birinci Anayasa'ya aykırılık iddiamız açık ve net olarak şudur: Bu Komisyon eğer Anayasa'ya uygun davranacaksa, geçen sene de kanun hükmünde kararname çıktıktan hemen sonra bu konuda başvuruda bulunmuştuk, bunu bir kez daha burada ifade ediyoruz ki kanun hükmünde kararnamenin tamamının önce bu Komisyon'da, daha sonra da Genel Kurul'da ivedilikle ele alınması lazım. Anayasa size bunu emrediyor Sayın Başkanım. Siz Sağlık Komisyonunun Başkanı olarak Anayasa'nın ilgili maddesinin ilgili fıkrasına göre -biraz önce okuduğum için tekrar etmiyorum- bu kanun hükmünde kararnamenin ivedilikle burada görüşülmesini temin etmezseniz Anayasa'ya aykırı bir iş yapmış olursunuz. Bunun devamında eğer yine biz Anayasa Mahkemesinin Anayasa'dan aldığı yetkiyle kanunları esastan inceleme yetkisini hiçe sayarak kendilerinin verdiği iptal kararında ifade ettikleri "Madde 91'in birinci fıkrasına aykırı yani bir önceki Meclisten alınmış olan kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi kullanılırken -bunun aykırı bir tarafı yok- yetki kanununda yasaklanan birinci fıkradakine uygun değişiklikler yapıldığı için iptali..." Burada ele alamayız tek başına. Eğer onu, tek başına iptali ele alırsak siz kanun hükmünde kararnamenin doğrudan komisyon'da ele alınmasıyla ilgili meseleyi yapmayıp Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği yer üzerinden bu Komisyonu çalıştırmış olursunuz. Şimdi, kanun hükmünde kararnameyi burada zamansızlık ve diğer iddialarla ele almıyorsak Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği kısımlarını nasıl ele alırız? Kaldı ki Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçelerinin içindeki bazı noktaları, biraz önce Sayın Komisyon Sözcümüzün ifade ettiği şekilde, sadece cümlede anlam değişikliği yaratacak ama doğurduğu hüküm ve sonuç açısından hiçbir farklılık yaratmayacak bir şekilde burada tadiile kalkarsak aynı şekilde bir Anayasa suçu işlemiş oluruz. Anayasa Mahkemesi diyor ki: "Siz bunu böyle böyle düzenleyemezsiniz." Biz cümlede kelimeyi değiştiriyoruz. Anayasa diyor ki: "Yargı kararları yürütme ve yasama için bağlayıcıdır, değiştirilemez, onları etkisiz kılacak bir değişiklik yapılamaz."

Baştan aşağıya Anayasa'ya aykırı bir iş yapmaya çalışıyoruz her yönüyle; kanun hükmünde kararnameyi buraya getirmedikimiz için, ivedilikle görüşmediğimiz için, Meclise sevk edilip orada öncelikle görüşmesini sağlamadığımız için, Anayasa

Mahkemesinin kararlarını boşa çıkaracak yasama faaliyeti yapamayacağı hâlde bir yargı kararını boşa çıkaracak bir teklifle karşı karşıya olduğumuz için, ayrıca da kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisinin Anayasa Mahkemesi tarafından yetki kanununun birinci fıkrasına aykırılık dolayısıyla iptal kararları olduğu için. Tüm bu sebeplerden dolayı Cumhuriyet Halk Partisinin Sağlık Komisyonu grubu olarak bu meselenin Anayasa'ya aykırı bir yasama faaliyeti olacağından dolayı Komisyonumuzun kanun tasarısını bu şekilde gündeme almasının temelden bir Anayasa'ya aykırılık teşkil ettiğini ifade ediyor, bu konuda öncelikle bir usul tartışması açmanızı, açılan bu usul tartışması üzerinden Komisyonunda parti grupları, sözcüleri veya onların yetkilendireceği Komisyon üyeleri tarafından görüş bildirilmesini, daha sonra Anayasa'ya aykırılık meselesinin Komisyonumuz tarafından ele alınarak karara bağlanmasını ancak daha sonra ilgili maddeler veya geneli üzerinde birtakım ifadelerde bulunulabileceğini, söz başvurusu sırasında başvuruda bulunmuş olmama rağmen Milliyetçi Hareket Partisinin çok değerli milletvekili Ali Öz'e söz verilip kendisinin esasa yönelik yapmış olduğu değerlendirmelerin, usul tartışmasının esasın önünde olması ilkesinden yararlanarak usul tartışmasından sonra kendisine yeniden söz hakkı tanınmasını Komisyonumuza arz ve teklif ediyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Sayın Özel, öncelikle detaylı açıklamalarınız için teşekkür ediyorum. Sarı kitabı bu aralar elinizde daha sık görüyorum, onu da bir tespit olarak ifade edeyim.

Şimdi, değerli Komisyon uzmanımızla görüştüm. Konuyla ilgili tabii ki usul tartışması istiyorsanız onları açabiliriz, açmamız lazım ama şunu söyleyeyim: Kanun hükmünde kararname de kanun hükmündedir zaten, adı üzerinde. Dolayısıyla kanun gibi değerlendirilir. Şu anda bu kanunu görüşmemize herhangi bir engel durum söz konusu değil.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Karşılıklı diyalog olmasın ama kanun hükmünde kararnameyi görüşmedik zaten. Ben “görüşülemez” demiyorum. Hemen ivedilikle ve derhâl aynen Anayasa'nın ilgili maddesinin uygulanmasını, “Yetki kanunları ve bunlara dayanan kanun hükmünde kararnameler, Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonları ve Genel Kurulunda öncelikle ve ivedilikle görüşülür.” maddesi gereği kanun hükmünde kararnamenin tümünün bu Komisyonun gündemine getirilerek ele alınmasını teklif ediyoruz. Bu anayasal zorunluluk, aksi davranış Anayasa'yı ihlaldir.

BAŞKAN – Usul tartışması istiyor musunuz Sayın Özel?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Evet efendim, onu ifade etmek için söz aldım.

BAŞKAN – Evet, iki lehte, iki aleyhte o zaman söz talebi.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ben de varım efendim.

BAŞKAN – Ama siz Komisyon üyesi değilsiniz Sayın Tanal.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Fark etmez, İç Tüzük'te milletvekili söz alabilir.

BAŞKAN – Yok, usul...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Böyle bir engel yok. Bana gösterebilir misiniz?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Mahmut Tanal alabiliyor efendim.

BAŞKAN – Peki.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Lehte.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Aleyhte.

BAŞKAN – Başka lehte?

DEMİR ÇELİK (Muş) – Ben esası üzerinde konuşacağım.

BAŞKAN – Siz lehte mi, aleyhte mi Sayın Çıray? İki lehte, iki aleyhte...

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Aleyhte.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Efendim, Milliyetçi Hareket Partisi temsilcisi şu an salonda yok.

BAŞKAN – Var, canım.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Pardon, görmedim, özür dilerim. Bu tarafa baktım, tamam. Onlara devretmek üzere söz talebinde bulunacaktım, geldiklerinde konuşmak isterler diye. Buradaysa tabii, o zaman kendi adıma talep ediyorum.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ben varım.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Tanal.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Tartışmayı takip edebildiniz mi Sayın Tanal?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Nasıl efendim?

BAŞKAN – Usul tartışmasıyla ilgili konuyu takip edebildiniz mi?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Tabii, ben konuyu biliyorum. Yani netice itibarıyla...

BAŞKAN – Hayır, yeni geldiğiniz için söylüyorum yani.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim uyarınız için, sağ olun Başkan.

Sayın Bakan, sayın milletvekilleri, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum. Anayasa'mızın 87'nci maddesi uyarınca Türkiye Büyük Millet Meclisi kanun hükmünde kararname düzenleyebilir yani Parlamentonun görevleri arasında bu var ancak Anayasa'nın 91'inci maddesinin beşinci fıkrası uyarınca kanun hükmünde kararname ivedilikle ve öncelikle görüşülmesi gerekli olan konulardan bir tanesidir. Ancak Bakanlığımızla ilgili geçen sene çıkan kanun hükmünde kararnamelerle ilgili bir kısmı Anayasa Mahkemesine iptal olarak gönderildi, bir kısmı iptal edildi. İptal edilen bir kısmı da şu anda bugün gündeme getirilen tekliflerden bazıları bunu içermekte.

Şimdi, kanun hükmünde kararnamelerle ilgili Anayasa'mızın 91'inci maddesi uyarınca ivedilikle ve öncelikle Genel Kurula gelmesi gerekirken bugüne kadar Genel Kurula getirilmemiş olmasıyla askıda olan bir hüküm söz konusu. Yani bu kanun hükmünde kararnamelerin öncelikle Anayasa'mızın 91'inci maddesi gereğince, hatta Genel Kurulun, komisyonun ilk toplantılarında bunun ele alınması lazım. Bunlar ele alınmadan, bunların sürekli askıda kalması Anayasa'mızın 91'inci maddesinin ihlali anlamına gelir. Bununla ilgili, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı, Anayasa Komisyonu Başkanı dâhil olmak üzere kanun hükmünde kararnameleri Genel Kurula getirmediikleri için -belki tarihimizde bir ilk olacak ama- haklarında görevlerini kötüye kullandıkları için cumhuriyet başsavcılığına suç duyurusunda bulunuldu ve bu soruşturma hâlen devam ediyor. Onun için Komisyonunuzdan ve Bakanlık olarak sizden istirhamım... Yani mademki sizin gayet rahat sayı çoğunluğunuz var neden çekiniyor, korkuyorsunuz? Çekinceniz, korkunuz ne? 326 milletvekiliniz var. Zaten parmak sayısı da yetiyor. O zaman bu kanun hükmünde kararnameyi askıda bırakmanızın hukuksal bir gerekçesini temelin de bulamıyoruz. Bunun gerekçesi şu olabilir: Çekindiğiniz, korktuğunuz hususlar vardır, bu Anayasa Mahkemesine gidecektir diye. Ne olur bir getirin. Anayasa Mahkemesinin de yapısını değiştirdiniz zaten Sayın Başkan, onun da yapısı size uygun, kafa yapısı itibarıyla, baktığınız dünya penceresi açısından, hukuk devletinden uzaklaşma açısından. Onun için benim sizden istirhamım: Sayın arkadaşlarımızın bu usul tartışmasını açması gerçekten, evet, açmanız iyi, yararlı oldu, inşallah bunlara kulak verilir ve bunun bir an önce Genel Kurula getirilmesinde yarar var. Bu, gelmeden, bunun öncelikle görüşülmesi Anayasa'mızın 91'inci maddesinin ihlali anlamına gelir.

Sabırla dinlediğiniz için hepinize teşekkür eder, saygılarımı sunarım.

BAŞKAN – Sayın Yüceer, lehte konuşacaksınız.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Lehte, evet.

BAŞKAN - Tamam.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, Komisyonun değerli üyeleri, Komisyonumuza gelen değerli milletvekilleri, bakanlıkların değerli bürokratları, sivil toplum örgütlerinin değerli temsilcileri; hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum öncelikle.

Tabii ki usule dair 69'uncu Hükümet zamanında alınan 3 Mayısla 3 Kasım 2011 tarihleri arasında kanun hükmünde kararname çıkarma yetki yasasının süresinin dolmasına bir gün kala -çok kala değil bir gün kala- bir dizi, on iki tane kanun hükmünde kararnamenin içinde 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname de vardı. Biraz önce Sayın Milletvekilim Kemalettin Bey'in ifade ettiği gibi, biz bu kanun hükmünde kararnameyi Komisyonunda incelemedik, tartışmadık, Komisyonumuza da gelmedi, direkt akşamdan sabaha, tüm Sağlık Bakanlığının teşkilatını değiştiren bu kanun hükmünde kararname akşamdan sabaha alınan kararlar doğrultusunda Genel Kurula getirildi ve maalesef, burada hukuk, Meclisin yasama görevi baypas edildi ve sabaha bizden görüşler istendi, Bununla ilgili çalışmalar yapıldı. Ancak, bir gecede on bir tane kanun hükmünde kararname çıkardık, sonra da bunun düzeltmelerini yaptık. Yani, bu telaşe neydi, niçin bu ihtiyaç duyuldu. Özellikle sağlık gibi önemli bir alanda neden bu telaşe içinde olundu? Tabii, biz bunu Genel Kurul görüşmelerimizde ifade ettik. Yaklaşık olarak, Anayasa Mahkemesinin iptalinden sonra bu kanun hükmünde kararname haziran ayında tekrar Genel Kurula getirildi, orada birtakım düzenlemelere tabii oldu. Bugün yine benzer bir durum yaşıyoruz biz. Gene Genel Kurulun kapanmasına bir hafta kala, aynı şekilde, kanun hükmünde kararname hemen yetiştirilmek üzere konuşulup tartışılmadan, işte sivil toplum örgütlerinin bir kısmı burada, bir kısmı -sendikalar- yok, onların fikirleri, önerileri alınmadan, hızlı bir şekilde, alâcele bir telaşe içinde çıkarmaya çalışıyoruz. Gene tam günde de benzer şeyler yaşadık biz. Tam gün yasası 2009'da Komisyonunda kabul

edildikten sonra Anayasa Mahkemesinde reddedildi, daha sonra da Adalet Bakanlığının teşkilatıyla ilgili 650 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin içinde tekrar geldi, sonra tekrar döndü.

Şimdi, şunu anlamaya çalışıyorum ve Komisyonun değerli üyelerine, siz Başkanımıza ve Bakanımın değerlendirmesine sunuyorum.: Eğer bu yasa, bu tasarılar, bu maddeler hukuka uygunsa neden Anayasa Mahkemesi ve Danıştay tarafından iptal edildi? Neden o zaman ya da diğer açıdan bakacak olursak, iptal edilen, iki defa Anayasa Mahkemesinin, Danıştayın kabul etmediği, reddettiği, "hukuka uygun olmayan" dediği yasaları biz tekrar tekrar, torbaların içine sokarak tekrar neden Komisyona getirip bunları konuşma gereği duyuyoruz? Bunu değerlendirmenize sunuyorum yani hukuka uygunsa niye iptal ediliyor? İptal edilmiş hukuku olmayan bir şeyi neden tekrar Komisyonda konuşup Genel Kurula getirme ve bunu çıkarma telaşesi içindeyiz?

Takdirlerinize sunuyorum.

BAŞKAN – Bitti mi Sayın Yüceer?

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Evet.

BAŞKAN - Bir olumlu cümle söylersiniz diye bekledim ama...

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Sonra.

BAŞKAN – Öyle mi? Peki.

Sayın Çıray, siz lehte mi, aleyhte mi? Gerçi fark etmiyor ama.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) - Aleyhte... Fark etmez.

BAŞKAN – Buyurun.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Şimdi, değerli arkadaşlar, burada konuştuğumuz şey sadece hekimlerin sorunu değil. Hekimler üzerinden, sağlık personeli üzerinden Türk milletinin sağlık haklarını konuşuyoruz. En temel insan hakkı olan sağlık hakkının en iyi şekilde alınmasını konuşuyoruz.

Ben dikkatli okudum, arkadaşlarla da iki gündür tartışıyoruz. Bu kanunda yani insanların sağlık hakkı ve hekimlerin de meslekleriyle ilgili bu hakkı tam hakkıyla yerine getirmesi konusunda olan bu kanun konusunda niçin siyasileşelim? Niçin partiselleşelim? Toplumun bütününe ilgilendiren bir hadise bu. Doğrusu ben ümitlenmişim. Sayın Başbakan, -Allah şifa versin, uzun ömürler versin- rahatsızlandığı zaman dışarıdan tam gün yasasıyla istifa etmiş bir hekimi çağırdığında hekim seçme özgürlüğünü yaşayarak bu Hükûmet fark etmiştir diye düşündüm. Aynı şey bir önceki bakanımızın başına geldi.

Şimdi, yine getirdiğiniz bu tasarıya baktığımızda Anayasa Mahkemesinden kesin dönecek. Şimdi Anayasa Mahkemesinden kesin dönecek bir şey için burada bizim mesai harcamamıza, fikrimizi zikrimizi kullanmamıza ve Meclisin ve milletin vergileriyle yapılan bir şeyde zamanı heba etmemize ve harcamamıza maddi, manevi ne gerek var? Madem bu iş yapılacaktı, madem bütün bu insanların görüşü alınacaktı, bunun bir önceki süreçleri var. Geçmiş yıllarda, ben hatırlarım ki, devletin bürokrasisi bu işler bu aşamaya gelmeden, hatta bakana sunulmadan önce sivil toplum örgütlerini çağırırlar, ilgilileriyle konuşurlar, hukukçulara danışır, hatta bazen hukuka aykırıdır ama Anayasa Mahkemesine dolaylı yoldan gidilip sorular bile sorulurdu geri gelmesin diye bu işler. Bunu anlamakta güçlük çekiyorum. Yani bunun CHP'si, sağ, solu olmaz. Bu memleketin sağlığı için bir şey yapılacaksa bunun siyasi tarafı olabilir mi? Hepimizin ortak paydası bu. Üstelik bu heyetin bir özelliği var yani bu meslektan gelen insanlar çoğunlukla, tıp meslek mensubu insanlar. Onun için, ben sizden rica ediyorum. Ön yargımız yok, arka yargımız yok. Sayın TTB Başkanının söylediği o şey maddeleri filan da tartışmaya dahi gerek görmüyorum, ayıp buluyorum. 21'inci yüzyılda hekimi tereddüde sevk edecek, yanında bir hasta düştüğü zaman "Ya buna bakayım mı, bakmayayım mı?" dediyecek birtakım muğlak ifadeleri buraya koymanın ne anlamı var? Eğer bir yer ruhsat alacaksa adını koyarsınız, şirket mi değil mi, neye göre ceza verilecek, neye göre ceza verilmeyecek? Bu nasıl bir tasarı yazmak? Doğrusu, eski bir bürokrat olarak değerli eski mevkidaşlarımı sınıfta kalmış görüyorum yani bu yasa tasarısını hazırlarken ve sizin önünüze getirirken. Ben sizden ve Sayın Komisyon Başkanından rica ediyorum, bu işi bir inatlaşma meselesi yapmayalım. Bu ülke hepimizin, bu vatandaşlar hepimizin vatandaşları. Onun için tekrar bunu değerlendirelim ve Anayasadan geri dönmeyecek şekilde bir mutabakatla buraya getirelim. Aksi hâlde bugün biz burada yeniden Anayasa Mahkemesinden dönecek bir kanun tasarısı için boşu boşuna zaman kaybediyoruz.

Teşekkür ederim arkadaşlar.

BAŞKAN – Peki, teşekkürler.

Sayın Özel, siz mi?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Yok, ben MHP'li arkadaşlara devretmek üzere alıyorum.

BAŞKAN – Sayın Ögüt, buyurun lütfen.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) - Birkaç şey söyleyeyim.

BAŞKAN - Size lehte kaldı Sayın Ögüt.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) - Peki, lehte söz alayım o zaman.

Bir kere -lehte bir şey söylüyorum- bu Komisyonun toplanması çok güzel oldu yani hakikaten kanun hükmünde kararname deyip yine o geri kalan bölümler de öyle gelebilirdi, onun yerine bu arada tartışmış olmamız, en aşağısından kamuoyunun bilgilendirilmiş olması ve ilgili kurumların da yani odaların, birliklerin de buraya gelmiş olması olumlu yönü. Lehte bir şey söylemiş oldum. Yeterli midir Başkanım, lehte bölümü?

BAŞKAN – Sağ ol.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Şimdi, böyle bir toplantıya ben diş hekimi ve Diş Hekimleri Odası Başkanı olarak Diş Hekimleri Birliğinin çağırılmamasını...

BAŞKAN – Çağırdık ama onlar “Randevuyla çalışıyoruz, değerlendirip size bilgi vereceğiz.” demişler yani randevu alamadık onlardan. Yani aynen arkadaşlarımızın bilgisi...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) - Ama o talebi toplantı başladıktan sonra yaptınız.

BAŞKAN – Şimdi Sayın Özel, ben şöyle bir şey söyleyeyim... Affedersiniz, sürenize tekrar ilave edeceğim.

Ben izah ettim. Davetlilerle ilgili konuyu arkadaşlar benimle istişare edememişler, geçen hafta raporluydum, atlamışız yani bu kusur varsa benim. O kusurumuzu telafi etmek için arkadaşları telefonla çağırdık ama bir derneğe ulaşamadık. Diş Hekimleri Birliği de “Biz randevuyla çalışıyoruz, değerlendireceğiz, ona göre size bilgi vereceğiz.” diye ifade etmişler.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Ama, şimdi, biraz tabii müstehzi söylüyorsunuz bunu.

BAŞKAN – Hayır, müstehzi söylemiyorum.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Randevu işi, gerçek randevu...

BAŞKAN – Konuşan arkadaş Akif Bey yani.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Hayır, sizin de ameliyatta oluşunuz gibi bu olay yani hakikaten bizim daha önceden belirlendiği için... Tamam, yani profesyonel değil birlikteki işler, tamamen amatör yürüdüğü için böyle bir toplantıya daha önceden karar vermek...

BAŞKAN – Yok efendim, ben müstehzi söylemiyorum.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Tamam o zaman, ben yanlış anladım Başkanım, problem yok.

BAŞKAN – Estağfurullah.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Şimdi bunun ertelenmesi yararlıdır diye düşünüyorum ama sizin için çok acil bir konu görünüyor anladığım kadarıyla, 1'ine kadar mutlaka çıkması gerekir diye düşünüyorsunuz. Onun için en aşağısından bir alt komisyona yollanmasında büyük yarar var diye düşünüyorum. Biraz daha ayrıntılı görüşülebilir diye düşünüyorum. Onun mutlaka sağlanması gerekir. Yine, acele olabilir ama bir alt komisyonda görüşülmesinde yarar var.

Bir de baştan arkadaşlarımız söyledi gerekçelerini. Bu kanunun ben de Genel Kurulda tamamının ele alınması gerektiğini düşünüyorum. Çıkarılacak şeyin yine Anayasa'ya aykırı olacağını düşünüyorum. Buradan boşuna bir çabamızın, yani boşuna değil belki ama sonuçta sonuç vermeyecek bir çabanın da tekrar tekrar gündeme gelmesini engellememiz gerekir diye düşünüyorum.

Bu usul hakkında konuşmam, daha sonra mesleğimizle ilgili bölümlerde ayrıca konuşacağım.

Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, şimdi, tabii, usul hakkında konuşan arkadaşlarıma teşekkür ediyorum. Bir iki konuyu vuzuha kavuşturmamız lazım. Bir tanesi şudur: Parlamentoda yaklaşık otuz yılı aşkın süredir bekleyen KHK'lar var yani şu anda 227 tane bekleyen KHK var. Bunu özellikle Sayın Tanal'a hatırlatmak istiyorum, siyaseten benden daha eski olabilir ama.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ben eski değilim. Kötü emsal, emsal olmaz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Estağfurullah.

Şimdi, ben tespit anlamında söylüyorum Sayın Tanal.

İkincisi değerli arkadaşlar, bu yaptığımız düzenleme 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'yle ilgili altı maddede değişiklik yapıyoruz ama Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği KHK 663 değil, 650 sayılı Adalet Bakanlığına ait bir KHK'dır, 650 sayılı

Kanun Hükümünde Kararname. Dolayısıyla o Adalet Komisyonunda görüşülen ve değerlendirilen bir kanun hükmünde kararname. Dolayısıyla tutumumuzda herhangi bir değişiklik maalesef olmamıştır. Konuya devam ediyoruz.

Sayın Çelik, buyurun.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Artık şeye devam edelim Sayın Özel.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bir şey ifade edeyim.

BAŞKAN – Ama konuştuk Sayın Özel.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Hayır, hayır, o konuda bir şey söylemeyeceğim, çok önemli bir hata yapmaktayız, onu düzeltiyim.

BAŞKAN – Buyurun kısaca.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Başkanım, şimdi...

BAŞKAN – Ben sizin bilginize saygı duyuyorum. Orada kitapla ilgili daha fazla haşır neşir olduğunuzu biliyorum ama yani...

Buyurun.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Önemli olan kaliteli yasama yapmak. Bu kitapla ilgili vurgunuzu bir iyi niyet ve bir temenni olarak kabul ediyorum, inşallah yani o konuda da hiçbir sıkıntı yok, gizli bir şey değil, demokratik bir hak.

VURAL KAVUNCU (Kütahya) - Destekliyoruz.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Teşekkür ederim, iktidarın bu konudaki desteğinin farkındayım da sadece, Sağlık Komisyonundan gelen bu desteği Komisyondan gitmem konusunda bir teşvik gibi algılıyorum, onu da bir kenara not edelim.

BAŞKAN – Sayın Özel, daha iyi yerlere gitmenizi istiyoruz.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Teşekkür ederim.

Şimdi, biraz önce yaptığımız iş... Ben, tabii, orada artık siz ortaya koyunca, emin olmak için de bunu karıştırırken, arkadaşlar söz aldı, o zaman bakmadım ama ben tutumunuzun usule aykırı olduğunu ifade edip de tutumunuzun aleyhinde olduğumu ve bu konuda bir usul tartışması açmanızı istemedim çünkü o anda bir tutum yoktu. Siz lehte, aleyhte sözleri, anladığım kadarıyla, İç Tüzük'ün 38'inci maddesi gereğince ele aldınız ve lehte, aleyhte söz verdiniz. Oysa ben Anayasa'ya aykırılık ifade ettim. Bu, İç Tüzük'ün 84'üncü maddesine girer. Bir kanun tasarı veya teklifinin Genel Kuruldaki görüşmesi sırasında tasarı veya teklifin belli bir maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğu gerekçesiyle reddini içeren, isteyen önergeler diğer önergelerden önce oylanır. Eğer siz buna göre bir işlem tesis ediyorsanız onu ayrı konuşalım ama benim ifade ettiğim şey Anayasa'ya aykırılıktı ve o yüzden de "Bütün parti gruplarına söz verelim, Komisyon olarak da bu işe bir karar verelim, Anayasa'ya aykırı bir iş yapmayalım." demişim. Ama siz diyorsanız ki, Anayasa'nın, İç Tüzük'ün 38'inci maddesi gereğince, "Ben, Komisyon Başkanı olarak, bunu hiç müzakereye açmadan ve Komisyon gündemine almadan geri yollamalıydım ve bu tutumum hakkında bir usul tartışması açıyorum.", o da ayrı bir tartışma konusu. Benim iddiam Anayasa'ya aykırılıktır. Komisyonda temsil edilen parti gruplarının Anayasa'ya aykırılık konusunda ne düşündüklerini ifade edip Komisyonun bu konuda bir karar vermesi lazım. Sizin tutumunuz hakkında bir tartışma açmadım ama "Müzakereleri o yönde değerlendirelim ve bir karar verelim." diyorsanız ona da itiraz etmem çünkü amacım tıkmak değil, kaliteli yasama yapmak.

BAŞKAN – Efendim, siz usulle ilgili ifade etmediniz mi Sayın Özel? Yani sürekli maddeleri söylüyorsunuz, şimdi ben de bakıyorum o maddelere doğal olarak yani.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Başkanım, usul hakkında dediğim, şu andaki usul hakkında şunu ifade ediyorum: Komisyonlar Anayasa'ya aykırı bir şey yapmazlar. Anayasa'ya aykırılık önergesi veriyorum sözlü olarak ve Komisyonumuzda bulunan gruplar görüşlerini ifade etsinler ve Sayın Bakan, ben diyorum ki: Biraz önce ifade ettiğim noktalarda yaptığımız iş Anayasa'ya aykırıdır. Eğer Anayasa'ya aykırı olmadığını iddia ediyorsa Sayın Bakan görüşünü ifade etsin, gruplar görüşlerini ifade etsinler ve bu konuda bir karar verelim, devam edelim. Sizin tutumunuz hakkında bir tartışma açmadığım için, lehte, aleyhte söz taksimi benim talebim değildi ama arkadaşlara söz verdiniz, ben de o sırada demek ki yeterince haşır neşir değilmişim sarı kitapla sizin tespitlerinizin aksine. Ben de emin olmak için baktım, bir tanesi Anayasa'ya aykırılık önergesi öncelikle ele alınması gereken, diğeri başkanın veya idarenin tutumu hakkında usul tartışması. İkisini birbirine karıştırdık diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Sayın Özel, ortada bir önerge yok. Sizin bir iddianız var ve iddianızla ilgili de benim tutumum hakkında da konuyu tartışmaya açtınız. Ben de 2 lehte, 2 aleyhte 4 arkadaşla söz verdim, onlar da konuştular.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bu müzakereyi ona sayalım dersiniz itiraz etmem.

BAŞKAN – Öyle yani, sonuçta onu yaptık.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Yani yoksa yeniden söz verin demiyorum ama bu konuda belki Sayın Bakan bir şey söylemeli Komisyona. Yani biz diyoruz ki: Bu iş, bunu buraya getirmeniz Anayasa'ya aykırıdır.

BAŞKAN – Efendim, Sayın Bakan, söz talep ederse her zaman Sayın Bakanın mikrofonun açarız ama Sayın Bakan da saygıyla konuyu dinliyor yani konuşmaları da dinliyor.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Biz burada Hükûmetin bu Anayasa'ya aykırılık iddiasına nasıl baktığını merak ediyoruz, Sayın Bakan cevaplarsa da memnun oluruz.

BAŞKAN – En sonunda gereken cevapları da verecektir Sayın Özel.

Şimdi, isterseniz müzakerelere devam edelim.

Sayın Çelik, buyurun lütfen.

DEMİR ÇELİK (Muş) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Sayın Başkan, çok saygıdeğer Bakanım, Komisyon üyesi değerli milletvekili arkadaşlarım, sivil toplum örgütü temsilcisi ve çok saygıdeğer bürokratlar; hepinizi şahsım adına saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

Sayın Başkan, öncelikle önemli bir konuyu görüştüğümüzün altını çizerek belirtmek istiyorum ama konunun kendisinin önemine binaen yaklaşımınızın çok da doğru ve demokratik olmadığını, bu manada da sorunun ileriki zaman diliminde bir kez daha kangrenleşmiş hâliyle bizi bulacağını ya da bizim o sorunla karşılaşacağımızın kayıtlara geçmesini her şeyden önce önemsiyorum çünkü görünen o ki Türk Tabipler Birliği, Türk Eczacılar Birliği adına konuşan genel başkanlarımızın da ifade ettikleri ve sizin de sonradan çağrılı grubun olmadığına ilişkin ifadenizden anlaşılacağı üzere, bu sorun, toplumu ilgilendiren, toplumun demokratik örgütlü ilkesine bağlı olarak toplum dinamikleriyle paylaşılmış, tüketilmiş bir sürece evrilmiş değil. Bu manada da katılımcılıktan yoksundur. Her yerde ve her zaman olduğu gibi, yürütmenin keyfi ve kendiliğinden gelmedi anlayışına mahkûm olan bir konu ve sorunla bizi karşı karşıya bırakma riskiyle bugün özellikle karşılaşmış bulunmaktayız. Bu manada da arzumuz o dur ki yasama faaliyetini yürüten Meclis, yasama faaliyetinin icrasında bulunan komisyonlar, yasama faaliyetinden önce ilgili kanun ve yasalarla sorunlu, dolaylı ya da direkt etkilene alanında bulunacak olan kesimlerle, toplum dinamikleriyle doğru zeminde buluşmaları, ilişkilennemeleriydi ama her şeyde olduğu gibi, bu konuda da bu sürecin es geçildiği ne yazık ki bugün bir kez daha açığa çıkmıştır. Bu manada da kanun hükmünde kararnamele nasıl ki yürütme, yasama faaliyeti üzerinde bir erk olma arzusunu gütmüşse, kanun hükmünde kararnamele yasal çerçeveye kavuşturma arzusunu güden Komisyon ya da Sağlık Bakanlığının tasarrufu bu yönüyle de Komisyonu hiçeştiren, Komisyon iradesiyle birlikte toplum dinamiklerini hiçeştiren bir noktadan soruna yaklaşmıştır. Kaldı ki tartıştığımız konular, torba yasasına giydirilmek istenen konular, otuz kırk yıldır bu ülkenin sağlık çalışanları başta olmak üzere sağlık gibi önemli bir konuyla haşır neşir olan toplumu ilgilendiren konulardır. Sağlık ki ruhsal, fiziksel, siyasal ve sosyal bireyin iyi olma hâliyse, kısa zaman dilimine sığdırılamayacak, uzun erimli ve değerli çalışmalarla nitelikli bir faaliyete dönüştürülmesi gereken bir alan olmasına karşın, bu yönüyle kangrenleşmiş sorunlarımızın radikal çözümüne de fırsat vermeliydi.

Tam gün yasası neredeyse kırk yıldır bu ülkenin gündeminde. Her gelen hükûmet neşter attı ama başta hekimler olmak üzere sağlık çalışanlarının lehine bu yönlü nitelikli bir adım atılmış değil. Keza zorunlu hizmet de yine hekimlerin başını ağrıtan, temel sosyal haklarının mahrumiyetine yol açan önemli bir konuyken buna yaklaşımda da nitelikli bir sağlık hizmeti üretmek yerine sorunu sadece palyatif çözüme hizmet edecek...

Sayın Başkan, özür diliyorum ama uğultu var, konuşmalarım gümbürtüye gidiyor.

BAŞKAN – Arkadaşlar, uğultuyu...

Buyurun Sayın Çelik.

DEMİR ÇELİK (Muş) – Tam gün yasası, zorunlu hizmet başta olmak üzere hekimler ve hekimlerin dışında eczacıları, diş hekimlerini, hemşireleri, sağlık çalışanlarını bir bütün olarak ilgilendiren bu benzeri çalışmalar ilgili sivil toplum örgütleriyle enine boyuna tartışılabilme süreci tüketilerek bu Komisyona getirilmeliydi. Getirilmemiştir, katılımcılık bu manada es geçilmiştir, katılımcı demokrasinin gereği olan böylesi bir siyasal faaliyetten kendisini alıkoyan yasama, her şeyden önce, toplumu esas almamıştır. Topluma rağmen toplumun temel ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak bir algı ve anlayıştan soruna yaklaşmıştır. Bu manada da korkumuz o dur ki yapılmak istenen tam da sağlık alanının piyasalaştırılması, sağlık alanının taşeronlaştırılması ve metalaştırılmasına yönelik bir hizmette yine toplumun ihtiyaç duyduğu sosyal devlet hizmetini alamamaktır. Parası olanın, sermayesi olanın sermaye birikiminin olanak ve

imkânlarını seferber eden özel hastanelerin hizmetine koşturan ve mecbur kılınan bir toplum gerçeğiyle bizi karşı karşıya bıraktıracaktır. Bu manada da hem hukuk devleti normlarına uymadığından, uygunluk arz etmediğinden hem sosyal devletin yapması gereken görev ve sorumluluklarını özelleştirerek, piyasalaştırarak topluma sunuyor olması hem de toplum iradesini esas almayan, katılımcılığı es geçen anlayıştan ve yaklaşımdan dolayı bu görüşmeler amacına uygun bir nitelik arz etmeyecektir. Bu manada da ben, partim adına, şahsım adına bu kanun teklifinin görüşmesine ilişkin şerhimi sözlü olarak ifade ettim. Geçmesi hâlinde de yazılı şerhi ifade ederek kamuoyunu bilgilendirmek istediğimi huzurlarınızda söylemek istiyorum.

Teşekkürler ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkürler Sayın Çelik.

Başka söz talebi?

Sayın Tanal, buyurun.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli Bakan, değerli milletvekilleri, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, Sayın Başkan, benim Hükûmetin bu kanun tasarısıyla birleştirilmesi gereken üç tane kanun teklifim var. Tabii bunlar, bilemiyorum, yani burada ben burada yokken birleştirildi mi? Eğer onu atlamışsam özür dilerim.

BAŞKAN – Sayın Tanal, birleştirildi.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Peki. Birleştirildiyse o zaman...

BAŞKAN – Hatta Sayın Bakandan önce size söz verecektik ama siz yoktunuz.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ben özür diliyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Şimdi burada benim Komisyon üyelerinden, Bakanlıktan ve Başkanlığınızdan istirhamım şu: Türkiye’de 20.169 kişiye yakın insanın organa ihtiyacı var. İnsanoğlunun araba gibi bir yedek parça üreten bir mekanizması yok yani yedek bir lastiği, yedek bir parçası yok. Yedek parçası olmayınca gerçekten bu organ bekleyen vatandaşlarımızın da bu sorunlarını dünyada emsal olarak gören iki tane örnek var elimizde. Bir tanesi İspanya örneği, bir tanesi de Belçika modeli. Burada kişi eğer organının bağışını yasaklamamışsa bağışladığı farz edilir. Bu, önemli bir gelişme hem İspanya modelinde hem Belçika modelinde ve buralarda insanlar organ sıkıntısını çekmemekte. Çekmeyeceği için... Tabii, bizde de hukuksal bir boşluk var. Bunu belki denilebilir ki yani kanun yapılırken toplumun örf, âdetleri, inançları da nazara alınır, bunu da sundunuz sayın vekil, bunu da hiç hesaba katıyor musunuz? Evet Sayın Başkan, bunu da hesaba katarak, 6 Mart 1980 tarihli 390 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığının Din İşleri Yüksek Kurulu organ bağışını bir insanın insana yapabileceği en büyük yardım olarak tanımlamış, bu bağışlamanın mahzurunun olmadığını açıklamıştır genelgesiyle. Ayrıca Kur’an-ı Kerim incelendiğinde Maide Suresi ayet 32’de kim bir kimseye hayat verirse onun sanki bütün insanlara hayat vermişçesine sevap kazanacağını buyurmuştur yani organ bağışı hem bilimsel anlamda hem dinî anlamda hem sosyolojik, ekonomik olarak incelendiğinde tam anlamıyla gerekli bir faaliyettir. Uluslararası mevzuat incelendiğinde, çoğu devlet, bu konuda, organ bağışını teşvik edici yasal düzenlemelere başvurmuştur. Bu konuda bizim mevzuatımızda gerçekten bugüne kadar... Evet, ancak acil hâllerde belirli koşullarda alınabiliyor ama bu da mevcut olan organ ihtiyacımızı tam karşılamıyor. Eğer böyle bir kanun teklifimiz gerçekten... Yani sırf, bugüne kadar muhalefet olarak getirdiğimiz önerilerimiz çıkmıyor yani sırf muhalefet olarak getirdiğime eğer bu gözle bakılacak ise bunu sizler yapın, bunun yararı sizin olsun, siyasi yararı sizin olsun, yeter ki bu 20 bin insanımız, organ bekleyen insanımız organına kavuşabilsin ve bundan sonra bekleyecek olan insanlarımız için hiç olmasa... Parlamentonun kuruluş felsefesi toplumun bu ihtiyaçlarına cevap vermesidir. Böyle bir ihtiyaç da var gerçekten, herhangi bir engel de yok ama yapılabilecek olan tek bir sorun, siyasi iradenin kendi öngörüsü. Umarım Komisyon bunu nazara alır.

Bir başka teklif sünnetle ilgili. Gerçekten, ehil olmayan kimseler tarafından çocuklar sünnet edilmekte. Bunun da sıkıntısını çevremizde duymaktayız. Bunda da mümkün olduğu kadar, kanun teklifimizde, biz, bu konuda cerrah olan yani bu konunun eğitimini almış olan -sünnetçi olarak bilinen kişilerin yapmasının yasaklanması- işin uzmanı olan genel cerrahi, çocuk cerrahi, plastik cerrahi ve üroloji doktorları tarafından yapılması hedeflenmektedir. Sünnetle ilgili teklifimiz bu.

Bir başka teklifimiz, yine, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu’nun ek 4’üncü maddesinin iki numaralı fıkrasına bir ekleme talebinde bulundum. O da “Eş durumu ve sağlık mazereti nedeniyle yapılacak atamalar hariç personelin görev yerleri, tercih hakkı verilmek suretiyle kurayla belirlenir. Atama sonuçlarının İnternet sayfasında ilanını

müteakip, gerekli hâllerde belgelerini tamamlamak üzere ilgili personele yirmi gün süre verilir. Devlet hizmeti yükümlülük süresi, personelin atandığı yerde göreve katılmasıyla başlar.” şeklinde bir önerim var.

Sabırla dinlediğiniz için teşekkür ediyorum.

Saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyoruz Sayın Tanal.

Buyurun Sayın Bulut.

ARİF BULUT (Antalya) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları, sivil toplum örgütü üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Benim yasa teklifim, emekli doktorların maaşlarının düzeltilmesi hakkında bir yasa teklifi. Bizim, Genel Kurulda, maliye bakanları her sene konuştuklarında, bütçe konuşmalarında Türkiye’de dolaylı vergilerin çok yüksek olduğunu, dolaylı vergilerin artık kademeli olarak düşürülmesi gerektiğini hep beyan ederler ama bir türlü bunu düşürmezler, her sene de özel tüketim vergilerine zam gelir. Sağlık bakanları da 14 Mart Tıp Bayramı’nda hep şunu söylerler: Sağlık çalışanlarının, doktorların maaşlarının düşük olduğunu, hele emekli doktorların artık yokluk seviyesinde yaşadıklarını söylerler ama hiçbirisi bunu düzeltmeye yönelik bir gayret içinde değildirler. Bu Sağlık Bakanımız da herhâlde bu önümüzdeki 14 Mart Tıp Bayramı’nda buna değinecek gibi gözüküyor.

Türkiye’de emekli doktor yoktur arkadaşlar. İçinizde, emekli doktor gören var mı, bilmiyorum, benim gördüğüm bütün doktorlar ölünceye kadar çalışıyorlar çünkü aldıkları emekli maaşı nedeniyle ailelerini, evlerini, çocuklarını geçindiremiyorlar. Bakın, size birkaç tane örnek vereceğim burada: Otuz sene çalışmış bir hekim, 1/4’ündeki bir hekim, aldığı maaş 1.450 lira, emekli hekim. Bir emekli başçavuşun aldığı emekli maaşı 2.000 lira. Bir albayın aldığı emekli maaşı 4.500 lira. Bir hâkimin aldığı emekli maaşı 4.000 lira.

Benim Komisyon üyesi arkadaşlardan ve Sayın Bakandan talebim, emekli doktorların maaşlarını düzeltmeye yönelik ciddi bir adım yani bunu talep ediyorum. Bana gelen emekli doktor mektupları muhakkak diğer arkadaşlarıma da geliyordu, onlar da okuyorlardı muhakkak yani bir bana göndermiyorlar bunu. Ben bir yasa teklifi verdim diye belki bana daha çok gönderiyor olabilirler ama öyle zannediyorum ki AKP içindeki 25 milletvekiline -doktor milletvekili- CHP’deki 15 milletvekiline ve diğer, MHP’deki arkadaşlarıma da bu geliyordu. Bunun için somut bir adım atılmasını talep ediyorum Sayın Bakanım.

Sayın Başkan, müsaade ederseniz iki kelime de bu tasarıyla ilgili genel olarak söylemek istiyorum. Değerli arkadaşlarım, bugüne kadar Sağlıkta Dönüşüm Programı’nı daha önceki Sağlık Bakanımız bıçak parası üzerinden yönlendirdi yani vitrine bıçak parasını koydu, bütün doktorları hırsız olarak gösterdi ve bunun üzerinden Sağlıkta Dönüşüm Programı yürütmeye çalıştı. Rüşvet yani bıçak parası bugün hâlen devam etmektedir. Hayatın diğer alanlarında olduğu gibi yani yalnız doktorlar arasında değil, Türkiye’deki hayatın diğer alanlarında da rüşvet devam etmektedir. Bugün, kamuda çalışarak bir ameliyat için hastasından 20 bin lira, 30 bin lira gibi muhteşem rakam isteyen doktorlar vardır. Sayın Başkan, bunları siz de biliyorsunuzdur muhakkak. Bu rüşveti önlemenin yolu doktorların özlük haklarını düzenlemekten geçer Sayın Bakanım. Sizin bu tasarınızın içinde buna yönelik hiçbir şey yok. Eğer doktorların özlük haklarını düzenleyip somut adımlar atmıyorsanız bıçak parası devam edecektir, eskisinden çok daha fazla olarak devam edecektir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyoruz Sayın Bulut.

Sayın Işık, buyurun lütfen.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; öncelikle hepinizi selamlıyorum.

Sayın Başkanım, zaten biraz önce başlarken bir şey söylediniz en sona doğru. 663’ün acele bir şekilde Adalet Bakanlığının yazısıyla geldiği, sağlığı ilgilendiren şeylerin o zaman da hiç Sağlıkta görüşülmediği ortaya çıktı zaten.

Şimdi, Sayın Bakanım, önce ben size bir soru sormak istiyorum: Bu 33’üncü maddenin ek 11’inci maddesi ne zaman yazıldı buraya? Ben eminim ki bu madde Gezi olayları başladıktan sonra yazılmıştır, daha önce yazıldığını zannetmiyorum. 33’üncü maddenin ek 11’inci maddesi ne zaman yazıldı kanuna? Tabii, hazırlığını bilmiyoruz, ne zaman olduğunu, bize daha yeni geldiği için haberimiz yeni oldu ama bu büyük ihtimalle bu olaylardan sonra yazılmıştır. Tabii, burada -hekim olarak hepimiz hekimlik yaptık burada, çoğumuz hekimiz, sağlıkla uğraşmışız- herhangi bir insana o anda yardım etmemek gibi bir şey düşünülemez ama korkunç cezalar getirilerek burada hekimleri korkutmakla bence bir yere varılacağını hiç zannetmiyorum. Yine, hekim arkadaşlarımız ettiği yeminleri gereği -yerine

getireceklerse ki getirirler- yine aynı şekilde müdahalelere devam ederler, yine seyyar revirler kurarlar, yine o şekilde işlemlerini görürler. Bunu bu şekilde engelleyemeyiz bence.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Gezi parkı maddesi.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Evet, kesinlikle öyle. Katılıyorum.

O yüzden yapacağımız yasaları bazen yaparken... Özellikle Sayın Bakanımız olsun, Sayın Başkanımız olsun, hekimler, hekimlik yaptılar, onlar da -ben eminim ki- zamanındaki iktidarlardan çok çekmişlerdir, iktidarlardan şikâyetçi olmuşlardır, maaşlarından dolayı şikâyetçi olmuşlardır, hatta belki toplantılara katılıp bunları da bildirmişlerdir ama şu anda maalesef hekimlere yapılan, hele son on yıldır yapılan artık ben “zulüm” demek istiyorum çünkü iki gün önce yine aynı olayı yaptık. Geçen ay Şiddet Komisyonunun verdiği kararlar çıktı, hiçbir şeyin değişmediğini gördük. 3 bayan saç fırçasıyla hekimi dövüyor ve yapılan hiçbir şey yok. Bu da aynı şekilde -dediğim gibi- bunlar da çıktığı zaman yine hepsi havada kalacak, hiçbirine de bir çözüm bulunmayacak. Hekimler şamaroğlanına dönmeye devam edecek, sağlık çalışanları yine aynı şekilde aşağılanacak. Koyulan bu maddelerle de şu görülüyor. Özellikle bu 33’üncü maddeye ben çok dikkat ettim, bu maddeden şu görülüyor: “Siz bizim için emir kulusunuz, kesinlikle bizim emrimizden dışarı çıkamazsınız. Kim olursanız olun, isterseniz bu ülkenin en yüksek puanını alan, en yüksek okullarında okuyan, en iyi okullarında okuyan...” Eskiden en saygın meslekten şu anda bile aileler diyor ki: “Boş ver tıbbi.” Mesela, benim bile kızım -gerçi Türkçe-Matematikti ama- tıbbı girsin mi, girmesin mi, düşünmeye başlamışım bu durumda ama yine de tabii kutsallığından dolayı insanlar bunu istiyorlar, gitmek istiyorlar ama bu kadar da mesleğimizin aşağılanmasına izin vermeye hakkınız yok diye düşünüyorum Sayın Bakanım, Sayın Başkanım. Bu konuda müdahale etmeniz lazım. Bu madde de tamamen sağlıkçıları belki bir noktada sıkıştırmak ama onun yanında da savcılara baskı kurmaktan başka bir madde değil.

Bir diğer madde: Burada, daha önce mahkemenin Yıldırım Beyazıt Üniversitesiyle ilgili verdiği bir karar vardı. Oradaki kadroların ve unvanların geri alınması gerektiğiyle ilgili Danıştay karar verdi ve durdurdu mahkeme ama ne hikmetse yaklaşık beş altı ay oldu, hâlen uygulanmıyor, demek ki bu yasa bekleniyormuş uygulanması için. Bu yasayla birlikte de işte halk arasında “uçan profesör”, “jet profesör” dediğimiz ve nokta tayinle atama yapılan, unvan verilen kişilerin şu anda durumlarını düzeltmek için yapıyorsunuz. Tabii bunlar yapıldı, bunun savunduğunuz tarafları oluyor ama ne hikmetse hep yapılan -100-105 kişi bizim tahmin ettiğimiz- bu kişiler arasında -30-45 kişi bulunmaz Hint kumaşları diyelim- hepsi bunların etrafında dönüyor, belli noktalara bunlar atanıyor. Başka hiç kimse yok mu Sayın Bakanım? Bunların etrafında... Profesörlük bunlara, en iyi makamlar bunlara getiriliyor. Bunun biz bilinçli bir şekilde yapıldığını biliyoruz, düşünmemize gerek yok ama bu noktada mahkemenin kararlarına karşı çıkarak şu ana kadar bekletip getirdiğimiz bu 2’nci maddenin de bununla ilgili olduğunu düşünüyorum.

Sünnet konusunu da getirmiştiniz. Sünnet yasak. Sayın Bakanım, bunu yasaklayarak baş edilemeyeceğini siz de biliyorsunuz çünkü özellikle kırsal kesimde sünnet yapanların kimler olduğunu herkes biliyor. Tabii şu anda belki berberler artık sünnet yapmıyor ama sağlık memurları -bu konuda- sünnet yapıyorlar, hastane çalışanları, hizmetli kadrosunda olan insanlar sünnet yapıyorlar. “Hekim başında olacak.” diyorsunuz, o mümkün değil. Burada bu sefer bu sünnet yapan insanların -açık söylüyorum- kimi hekim arkadaşların ismini kullanarak bir komplikasyon geliştiği zaman işte “Ben onun gözetiminde yaptım.” diye adlarını çıkaracaklarını düşünüyorum. Özellikle -eğer samimilirse- bunun olacağını düşünüyorum. Bu konuda daha farklı bir düzenleme gelmesi gerektiğini... Asıl gelmesi gerekeni 2015’e ertelemişsiniz. Niye ertelediniz, onu da bilmiyoruz ama asıl burada gelmesi gereken, sünnet yapacak kişi kim olursa olsun... Bugün, işte Türkiye’de en meşhur kişi... Her sene Bakanlığın yayımladığı yazıya rağmen koterle sünnet yapıyor ve kimse bunu engellemiyor ve bunu yıllardır da devam etmiyor. Bakanlık da her sene yazı gönderiyor, diyor ki: “Koterle kesinlikle sünnet yapamazsınız.” Ama takır takır televizyonların karşısına çıkarak, işte 4-5 katlı binalarda daha önceliklerden dolayı yapmaya devam ediyor ama engelleyen de göremedik. O yüzden bu konuda bence çalışma yapılması lazım. Şu anda da yine asıl şey olan, burada yapan kişinin eğitim görmesi önemli olan. Onu yapmayan kişinin yasaklanması gerekir. Yoksa böyle şeylerle bir şeye varacağımızı zannetmiyorum Sayın Bakanım.

Tabii, diğer maddeler konusunda sırası geldiği zaman yine konuşacağım ama özellikle bu 33’üncü maddenin yeni yazıldığını tahmin ediyorum.

Teşekkür ediyorum. Sağ olun.

BAŞKAN – Çok teşekkürler Sayın Işık.

Sayın Kadir Gökmen Öğüt, buyurun.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; şimdi, görüşülmekte olan Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşların Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın 12'nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeleri eklemek istiyoruz. Bu maddelerde şey şu: TSK'da çalışan dış hekimi ve uzman dış hekimlerinin uzman doktor ve uzman tabiplerle aynı statüye alınmasını istiyoruz. Orada dörtlü bir statü var, oradaki dörtlü statü oradaki iş barışını bozan bir statü. Bilginiz vardır, sizle de görüşülmüştür. Genel olarak da diğer partideki arkadaşlarla da görüşüldü. Bir sıkıntı olmadığı belirtildi. Bu kanuna bunun da eklenmesini talep ediyor arkadaşlar. Benim de önerim var, onun gündeme alınmasını istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Öz...

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Tabii ki bu ana başlıklar altında ifade ettik ama özellikle kanun hükmündeki kararnamenin değiştiğinin ötesinde bizim de sağlıkla alakalı vermiş olduğumuz, bekleyen kanun tekliflerimiz var. Yani, kanun tekliflerini nasıl sıraya alıyorsunuz, nasıl bir uygulama yapıyorsunuz, açıkçası bilemiyorum ama sonuçta, nihayetinde konuyla da alakalı, çözümlenmesi gereken, torba yasada rahatlıkla yer alabilecek olan tekliflerimizin de -Kanunlar ve Kararlardan biz onları getirmeceğiz- gündeme alınmasını ben de talep ediyorum çünkü bunlar gerçekten kamuoyunun, hekimlerin, sağlık çalışanlarının beklemiş olduğu ve tartışılması gereken sorunlarla alakalı.

Az önce değerli milletvekili arkadaşımız ifade ettiler, hekimlerin özlük hakları, özellikle uzman hekimlerin emeklilik aylıkları -son derece- bugün, Türkiye'de aylık sınırının, yoksulluk sınırının çok altında, onları biliyoruz. Bunlarla alakalı bir düzenleme yapılması gerektiği konusunda teklifimiz var. Ben, 14 Mart Tıp Bayramı münasebetiyle Sayın Bakanın bir şekilde herhâlde bir işi vardı ki Türkiye Büyük Millet Meclisinde bulunamamıştı, saygıyla karşılıyorum ancak Bekir Bozdağ -Sayın Bakanımız sizi temsilen oradaydı- oradaki konuşmasında hekimlerin gerçekten çok özellikli, zor şartlar altında görev yapan, itina gösterilmesi gereken, ne verilse emeklerinin karşılığı telafi edilemeyecek bir saygın meslek grubu olduğundan bahisle söze başlayınca ben de hitaben kendisine bir konuşmamda şöyle ifade etmişim: Bu ülkede, Parlamentoda milletvekillerine, basın mensuplarına biz bir gecede kaktık, yıpranma payı verdik. Samimiysek, hekimlerin gerçekten mesleğini icra ederken çok ciddi tehdit altında olduğuna, gerçekten saygınlığının korunması adına onlara bir şeyler yapılması gerekiyorsa hekimlerimize de yıpranma payı vermekten o zaman uzak durmamamız lazım. Hak ettikleri bir şeyi vermiş olacağız. O zaman "Tabii ki değerlendirilebilir." denmişti ama maalesef vermiş olduğumuz kanun teklifinde ona herhangi bir şey çıkmadı.

Yine, az önce birinci kısımda konuşmamda da ifade ettiğim gibi, araştırmacılarla ilgili vermiş olduğumuz kanun teklifi var ki o teklifimizin sebebi de zaten 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin yaratmış olduğu bir mağduriyeti ortadan kaldırmak maksatlıydı.

Yine, benim bir önerim daha var, bu da çok basit bir şekilde yapılabilir: Özellikle kamuda tıp fakültelerindeki zorunlu emeklilik yaşını devlet memurlarında 65 yaş olarak değerlendiriyoruz. Türkiye'de hekim açığı var dolayısıyla kamuda Kamu Hastaneler Birliği kurulduktan sonra...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – 67 değil mi?

ALİ ÖZ (Mersin) – 65 hâlâ, uygulama 65.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Üniversitelerde?

ALİ ÖZ (Mersin) – Üniversitede 67. Üniversitede 67'ye müsaade ediyoruz, Türkiye'de hekim açığı da var diyoruz, Kamu Hastaneler Birliği adı altında sözleşmeli statüde hekim çalıştırabilecek bir modeli de getirdik. Dolayısıyla 65 yaşını dolduran hekim arkadaşlarımızdan ilgili bakanlık yetkisinde veya mevcut illerdeki genel sekreterlerin uygun görmesi hâlinde onlardan da en azından bir iki yıl daha istifade edebilme şansımızın olması lazım yani...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜezzİNOĞLU (Edirne) – Aile hekimlerinde 75'e kadar istifade ediyoruz.

ALİ ÖZ (Mersin) – Ama normal uzman hekimlerde 65'te hemen Emekli Sandığından yazı gidiyor Sayın Bakanım "Yaşınız doldu, dilekçenizi verin, emekliye ayrılacaksınız." diye.

Bunlar çok fazla olmayabilir yani, örneğin, bir hastanenin özellikli bir alanında uzun süre istihdam edilmiş, bilgisine başvurulabilecek, danışmanlık yapabilecek bir hekim arkadaş olabilir veya özellikli bir sağlık kurulunda başkanlık yapmış, uzun süreli olarak kendini yetiştirmiş bir hekim arkadaş olabilir. Dolayısıyla, bunlara bir iki yıl daha süre vermenin hekimler açısından bir sıkıntı

yaratmayacağı, kamuya da, devlet bütçesine de ek bir yük getirmeyeceği kanaatini taşıyorum. Bunları eğer değerlendirmeye alırsanız sevinirim.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Çelebi...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Teşekkürler Sayın Başkanım.

Değerli Bakan, değerli Komisyon üyeleri, milletvekili arkadaşlarım, meslek örgütlerinin değerli temsilcileri; aslında önemli bir yasa görüşüyoruz. Bu görüştüğümüz yasanın, aslında, Hekimlik Andı'nın yazıldığı topraklarda hekimliği mezara gömmek gibi bir yasa noktasına geldiğini buradan açıklıkla ifade etmek istiyorum.

20 Haziran 2013 günü, yine Türkiye Büyük Millet Medisinin kapanmasına az bir süre kala, yine sağlık alanında bir Torba Kanun Tasarısı getirildi. Tasarı ile âdeta hekimlerin, akademisyen hekimlerin cesurca, özgürce mesleğini, tıp bilgisini toplum yararına sunmasına pranga vurulması hedeflenmektedir. Birinci basamak aile hekimliğinden üçüncü basamak tıp fakülteleri hastanelerine kadar halkımızın sağlık hizmetlerinden yararlanması daha da paralı hâle getirilmekte ve ticarileştirilmektedir. "Vatandaş muayenehane çilesinden kurtaracağım." diyenler artık aile hekimliğinde hizmetleri dahi yurttaşlara paralı hâle getirmektedir. Üniversitelerdeki öğretim üyelerine muayene ve tedavi olmak dönüp dolaşıp parası olan yurttaşların ulaşabileceği bir ayrıcalık hâline gelmekte, hocalara da güvencesiz çalışma, akademik özgürlüğün kaybı, yurttaşın para alarak hasta bakma ve bu paranın da yarından fazlasına el konulmasını bu yasa dayatmaktadır. Ruhsatsız sağlık hizmeti sunma adlı altında yepyeni bir suç yaratılıp bir ila üç yıl hapis cezası ve 100 bin güne kadar adli para cezası veriliyor bu yasayla. Zaten hekim olmayan kişilerin hekim gibi sağlık hizmeti vermesi suçtur, cezası kanunla düzenlenmiştir. Onun için bu ceza hiçbir özel hastane patronuna, uluslararası sermaye zincirine, baskıcı hastane yöneticilerine bağlı olmadan, mesleğini özgürce, yalnızca insanın yararını merkeze alarak -gezi eylemlerinde olduğu gibi- halkın yararına icra etmek isteyen, hastasının mahrem bilgilerini saklayan hekimlerdir burada muhatap alınan.

Sağlık Bakanlığı, üç yıldır, sağlık tacirleri karşısında hekimlere diplomalarıyla kendi adlarına uzmanlık alanlarıyla ilgili yerler açıp çalışmalarına ruhsat vermiyor, binbir hukuksuz engel çıkıyor, yargı kararlarını uygulamıyor. Şimdi de hukuksuz olarak ruhsat vermediği hekimlere hapis ve para cezası bu yasayla getirilmek isteniyor. Anayasa Mahkemesinin 16 Şubatta iptal ettiği sağlık personeline ikamet mecburiyeti bu kez "sağlık personeline ihtiyaç hâlinde çağrıya uyması" adıyla getiriliyor, hem de Sağlık Bakanlığına, sağlık personelinin en temel haklarında istediği gibi sınırlama yetkisini veren "Sağlık personelinin mesai saatleri haricinde de hizmetine ihtiyaç duyulduğunda ilgili sağlık kuruluşlarına ulaşabilmeleri için alınacak tedbirler ve ilgililerin uyacağı kurallar Bakanlıkça belirlenir." düzenlemesiyle birlikte geliyor bu yasa. Hükümet, 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'yle muayenehaneler dâhil bütün sağlık kuruluşlarının parayı verip ihaleyi alanlar tarafından açılacağı düzenlenmişti. Yetmedi, şimdi de vatandaşın en mahrem sağlık bilgilerini mevcut muayenehane ve sağlık kuruluşlarından zorla toplarken bu kuruluşların kuracağı kayıt ve bildirim sistemini de parayla satma, onlardan da yandaş kuruluşlara para aktarma sistemi getiriliyor bu yasayla. Kişilere özel düzenleme yapıp üniversitelere gitmeden jet profesör yapılan, Sağlık Bakanlığında profesör unvanıyla ayrıcalıklı ücret ve görevlere getirilen insanlara Yükseköğretim Yasası'nın 29'uncu maddesi çiğnenerek üniversitede çalışmış gibi profesör unvanıyla ilgili her türlü akademik ve özlük hakkı tanınıyor bu yasayla.

Kişilere özel bir başka düzenleme ise mecburi hizmet alanlarında yapılıyor. Eğitimlerini yurt içinde almakla birlikte en az iki yıl yurt dışında çalışan veya daha önce yurt dışında eğitim gören hekimler devlet hizmeti yükümlülüğünden muaf tutuluyor. Böylece ülkemizde okumayı ve çalışmayı tercih etmiş hekimler yönünden devlet hizmeti yükümlülüğü bir cezalandırma uygulaması olarak devam ettiriliyor. Tasarıyla Anayasa Mahkemesinin iki kez iptal ettiği hükümleri yeniden getirip üniversitedeki hocaya "Üniversitedeki mesai saatleri dışında daha çok sağlık hizmeti verersen sana para vereceğim, üstelik bu parayı da tedavi ettiğin hastanın cebinden alacaksın ancak yarısını da bana vereceksin." deniliyor. Daha ötesinde, hocaları özel sağlık kuruluşlarına kiralama sistemi getirilirken kendi adlarına serbest olarak mesleklerini icra etmeleri yasaklanıyor. Hocalara ulaşmak için ya özel hastaneye gitmeniz, yüksek ilave ücret ödemeniz ya da mesai sonrası üniversiteye gidip alacağınız sağlık hizmetinin parasını cebinizden ödemeniz gerekiyor. Üniversitelerde en fazla bir yıl süreyle sözleşmeli olarak profesör ve doçent çalıştırılmasının yolu açılıyor. Sözleşmeli akademisyenlerin akademik sorumluluk alamayacağı, rektörlük seçimlerinde oy kullanamayacağı düzenlenirken her an sona erebilecek sözleşme ilişkisi ile toplum yararına bilim üretecek, bilgisini kamunun hizmetine korkmadan sunacak öğretim üyesi bağımsızlığının yok edilmesi hedefleniyor. ABD başta olmak üzere benzeri yöntemin uygulandığı ülkelerde sözleşmeli istihdam yöntemi kabul edildikten sonra

güvencesiz çalıştırma modelinin asli yöntem hâline hızla dönüştüğü, özgür düşünceli bilimi halk yararına, insanlık yararına sunmak isteyen öğretim üyelerinin işsiz kaldığı çok net bilinmektedir. Daha önce aile hekimlerinin tetkik ve sarf malzemeleri kendilerine devlet tarafından ödenirken şimdi aile hekimlerinin vatandaşın alması, vatandaşın da daha sonra il sağlık müdürlüğünden istemesine yönelik bir sistem getiriliyor. Hekimle hasta arasına para ilişkisi sokulurken aile hekimliği hizmetleri ücretli hâle dönüştürülüyor.

Anayasa Mahkemesinin iptal kararlarına rağmen kamuda çalışan hekimlere kendi uzmanlık alanlarında mesai sonrası serbest meslek icrasını yasaklarken “İş yeri hekimliği yapın.” deniliyor bu yasayla.

“Şiddete ağır ceza” diye aldatıcı bir biçimde sunulan düzenlemeler sağlık hizmetini güvence altına almaya yönelik değildir, yalnızca yaralama suçu iddiasıyla soruşturulanlarda da “Suçun işlendiğine dair kuvvetli şüphe var ise tutuklama nedenlerinin olduğu varsayılabilir.” denilmektedir. Bu hâliyle düzenleme, Gezi eylemlerinde sık sık kullanıldığı gibi, binlerce sivil vatandaşın yaralanmasının görülmeyip kimi kolluk kuvvetlerinin yaralanmasında soruşturulacak kişilere yönelik kullanılabilir. Kaldı ki yara, basit, tıbbi müdahaleyle tedavi edilebilecek olduğundan, suçun cezasının üst sınırı iki yılın altında kalacağından tutuklama da söz konusu olmayacaktır.

Ve nitekim, dün akşam da Şanlıurfa’da yine bir doktora bu anlamda ciddi bir saldırı olmuştur yani bütün bu söylemler, hekimlere yönelik baskılar bu düzenlemeyle sona ermeyecektir.

Son olarak da Sayın Başkan, şunu özellikle öneriyorum, grubumuz adına da öneriyorum: Tümü üzerindeki görüşmeler bittikten sonra mutlaka bir ara verilmesini ve maddeler üzerinde bizim de bir hazırlık yapmamıza imkân tanınmasını özellikle diliyorum çünkü bu yasaya karşı, 1’inci maddeden diğer maddelere karşı yapacağımız yapıcı önerilerimizin de dikkate alınması açısından bu öneri yapma hakkımızın mahrum bırakılmamasını bir kez daha sizden diliyorum, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Çelebi.

Sayın Şimşek...

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, Değerli Bakanım, değerli milletvekili arkadaşlarım, çok değerli katılımcılar; ben de sözlerime başlamadan hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bu torba yasayı ve Sağlık Bakanlığında da birtakım maddeleri içeren çok önemli bir yasayı belki görüşüyoruz çünkü sağlıkla ilgili her yasa önemlidir. Bu yasanın içeriğine baktığımızda şunları görüyoruz: Sözleşmeli personelin sözleşmelerinin nasıl yapılacağını düzenliyor, sözleşmeli personelin mali hakları ve izinlerini düzenliyor; ilaç, eczacılık denetim hizmetlerinin nasıl olacağını düzenliyor; sağlık hizmetleri çağrı nöbetlerinin nasıl olacağını düzenliyor; memurlar, hekimler iş yeri açamayacaklar, onu düzenliyor, nasıl olacağını; hekimlerin muayenehane açmalarının önü kapatılıyor; nöbet ücretlerini düzenliyor; öğretim üyelerinin başka vakıf ve üniversite hastanelerinde ne şekilde sözleşmeli olarak çalıştırılabileceğini düzenliyor; personelin ek ödemelerinin düzenlenmesi yapılıyor; YÖK Kanunu’nda değişiklik yapılıyor ve öğretim üyelerinin serbest çalışmalarının nereye kadar geçici bir maddeyle sınırlanacağı...

Şunu ifade etmek istiyorum Sayın Bakanım: On yıldır Sağlıkta Dönüşüm Programı’nı uygulamaktayız ve bu anlamda -ben bir kısmını da hastane yöneticisi vesaire gibi geçirdiğim için biliyorum- bu dönüşüm çerçevesinde her gün yeni yönetmelikler, yeni yasalar, yeni yönergeler, yeni genelgeler gelmekte ve bir genelgeyi uygulamadan öteki genelge önümüze çıkıyor. Esasen bu, şundan kaynaklanıyor: Sağlık hizmetleri sunumunun, bu dönüşüm çerçevesindeki sunumunun mantığına dokunmadığımız müddetçe, mantığında bir değişiklik yapmadığımız müddetçe bundan başarılı bir sonuç elde edemeyeceğimiz ortaya çıktı. Yani, mantığı ne bunun? Mantığı, nitelikli hizmeti öncelleyen, nicelikli hizmeti önceleyen, hekimlerin hasta muayene sayısını artırarak, işte “Şu kadar müracaatı artırdık.” diyerek nitelikli hizmetin önüne geçen ve sağlık hizmetlerinde sağlık hizmeti sunucularının, özellikle de hekimlerin, motor gücü olan hekimlerin bugün piyasa koşullarında belirlenen fiyatların kendileri açısından.... Çünkü, biliyorsunuz, ücretler, piyasada belirlenebilen, var olan hizmetler piyasada belirleniyor. Eğer bir tarafta çok fazla ücret alıyor da öbür tarafta özlük hakkına yansımayan çok çelişkili olan bir ücret alıyorsa, biri birini hiç tutmuyorsa ve özlük haklarına bu yansımıyorsa... Bütün arkadaşlarımız bunun üzerinde durdular. Yani, bunun içerisinde, kendi içerisinde Kamu Hastaneleri Birlikleri kuruldu, bir sürü hekim arkadaşımız yönetici olarak oralarda görevlendirildi, hem “Hekim bakımından Türkiye az hekim sayısına sahip.” denirken bürokrasi artırıldı. Mantığı ne onun? Gene “Siz çok hasta bakın, hastaneleri kârlılık mantığına göre çalıştırın.” anlamını taşıyor bu. Hem SUT’ta 2008’den beri fiyatları artırmayacaksınız hem de “Hastaneyi o mantık içerisinde kârlılık oranıyla çalıştırın, kendinize yeterlilik getirin. Bunun için, işte, bakın, sözleşme yapıyorum sizinle. İki yılda hastane de zarar ederse sizi görevden alacağım, ötekini getireceğim.” falan gibi mantıkla bu işler

yürümüyor, yürümediği artık kendi içerisinde iyice ortaya çıktı. O bakımdan, bunun daha mantıklı ücretlendirilmesi bakımından, hastalara nitelikli bakılmasının temini bakımından hizmetleri o anlamda, o mantıkla yürütmemiz lazım. Bunun mantığından vazgeçmediğimiz müddetçe şu yasalar gelir gider; bunların içinde eksik olanı vardır, fazla olanı vardır, Anayasa'ya aykırılık ifade edenidir belki -burada o söyleniyor- bunlar çok önemli değil ama şu mantık çok önemli: Yani, bu sağlıkta dönüşümde performans sistemi ve "Git, doktora muayene ol, sekize çıkardık muayene sayısını." -bu, 600 milyon civarında poliklinik hizmeti demektir- bu mantıktan vazgeçmediğimiz ve nitelikli hizmeti... "İstediğin hekime git." denildi. Eskiden basamaklar vardı, sevk edilirdi, belli hastalıklar belli yerlerde tedavi edilmeye çalışılırdı ama sigortalı... Bunu biraz popülist buluyorum ben esasen, yani "İstediğin yere git." demek, evet, belki politik olarak, hastalar olarak, müracaat şeyleri olarak uygun olur ama hastanın tedavi edilmesi ve nitelikli sağlık hizmeti sunulması bakımından uygun olmaz. Bunun belli bir düzeni, belli bir şeyi vardır, eskiden öyle bilinir. Onun için, onların üzerinde durmak istiyorum.

Bir de ağız ve diş sağlığı hizmetlerinin üzerinde durmadan geçemeyeceğim. Hani, hep övünüyoruz "On yıldır hastaların müracaatını genel tababette artırdık hastanelere." diye ama ağız ve diş sağlığı hizmetlerinde bu tam aksine; tamamen ağız ve diş sağlığı hizmetleri eski sosyalist ülkelerde olduğu gibi, sadece ve sadece ağız ve diş sağlığı merkezlerinde verilmektedir -devlet açısından söylüyorum tabii- kendi özel muayenahaneleri vardır, ücretlerini kendiniz vermek karşılığında gidebiliyorsunuz ama "sosyal devletim" diyen bir devlet ve sigortalısı olan bir devlet onları bir şekilde, sağlık... Şunu da söylemek istiyorum burada: Devletin esas görevi vatandaşın sağlığını korumaktır, esasen tedavi etmek de değildir, tedavi başka, sağlığını korumaktır birinci görevi. En önemli, başta gelen görevi koruyucu hizmetlere yönelmek. Tedavi hizmetlerinde ise eğer sosyal devletse onun eline bir karne verip onun nerede tedavi olduğuna bakmaksızın göndermektir. Onun için, ağız ve diş sağlığı hizmetlerinde gerçekten devletleşmiş bir yapı var ve Türkiye'de bugün ağız ve diş sağlığı hizmetleri 120 küsur, 130-120 arasında... Bilgileri de istemiştik, size söyledim, on beş gündür o bilgileri alamadım, daha önce de esasında özel olarak şey yaptım. Sayın Bakan Yardımcıma verdik herhâlde akşam, o gelecek diye düşünüyorum. 2011 yılı verilerini daha önce almıştım başka bir kaynaktan. Ağız ve diş sağlığı merkezlerinde toplam olarak 2011 yılında 29 milyon poliklinik yapılmış. Eğer bir hastanın ağız ve diş sağlığı merkezine ortalama 3 defa müracaat ettiğini düşünürsek -tabii, 1 defa giden vardır, 10 defa giden vardır, diş hekimi olanlar bilir bunu- 2011 yılında ağız ve diş sağlığı merkezlerinde 10 milyon insan tedavi görmüş Türkiye'de. Peki, Türkiye'nin nüfusu 73 milyon olduğuna göre bu diğer diş tedavilerini "sosyal devletim" diyen devlet vatandaşının nerede tedavi olduğuyla hiç ilgilenmez mi?

Şunu yapıyor vatandaşlar Sayın Bakanım, öyle olunca: Merdiven altında diş teknisyenlerine, vesaireye ucuz yerlerde, gayrişihhi ortamda seyyar dişçilere, vesaireye tedavi ettiriyor kendisini. O bakımdan bunun da dikkate alınmasını ifade ediyorum.

Benim şimdilik söyleyeceklerim bundan ibaret.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Şimşek.

Sayın Domaç...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Başkanım, çok teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım, çok teşekkür ederim.

Efendim, bu torba yasa, geniş bir alandan düzenlenmiş çünkü doğal olarak bazı eksiklikleri düzenlemek için düzenlenen bir yasa ve bu eksikliklerin hepsini de düzenliyor anlamına gelmiyor bu çünkü anladığım kadarıyla yasa çok daha genişti ama belli bir mutabakat sonunda daha aşağı bir noktaya indi. Dolayısıyla, her alanı düzenledi diyemeyiz ama büyük bir kesimde bir rahatlık sağlıyor yasa. Dolayısıyla, bu yasanın bu kısa kalan süreçte de bir an önce hayata geçirilmesi lazım çünkü bunu da bekleyenler var.

Doğrusu, burada daha çok hekimlerle ilgili konuşmalar yapıldı. Benim algım, sağlık meslekleri yüz güldüren mesleklerdir. Bunu unutmamamız gerekir ve hekimlere her zaman vatandaş açısından bakış ve hizmet açısından bakış yüz güldürdüğü için en üst noktadadır. Dolayısıyla, sağlık mesleklerini bu şekilde değerlendirmek lazım diye düşünürüm.

Burada, düzenlemelerde hekimlere karşı yapılan şiddetin önlenmesiyle ilgili önemli bir konu var. Yani hekimlere karşı, sağlık çalışanlarına karşı şiddetin önlenmesiyle ilgili önlem alınması konusunda bir araştırma komisyonumuz oluşmuştu Mediste. Sanıyorum, onun bazı kararları da bu yasa içerisinde kendisini buluyor. Dolayısıyla, Meclisin bir çalışması da bu yasa içerisinde değerlendirilmiş oluyor. Çoğu zaman bu araştırma komisyonlarının raporları raflarda kalıyordu ama bu defa hayata geçen bir kısmı var burada. Bunu çok önemsiyorum ben.

BAŞKAN – Kısmen, Sayın Domaç.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Çünkü Mediste bu araştırma komisyonlarında çalışanlar, okuyanlar, onunla haşır neşir olanlar bilirler ki bu emek sanki boşa gitmiş gibi değerlendirilir ama burada boşa gitmiyor ve değerlendiriliyor ve yerli yerine konuluyor. Bu tartışılabilir “Bu daha fazla olsaydı, daha şu şekilde olsaydı.” denilebilir ama burada değerlendirilmiş. Tabii, Değerli Komisyon Başkanımızın o çalışmada da çok önemli katkısı oldu. O komisyonda çalışan arkadaşlarımıza da teşekkür ediyoruz, Komisyon Başkanımıza da çalışması nedeniyle. Ayrıca çok fazla araştırma komisyonu başkanlığı yaptığı için onlar için de teşekkür ediyoruz.

BAŞKAN – Zaten, Sayın Domaç, araştırma komisyonunda önerdiklerimizin yani diğer bütün 6 araştırma komisyonundaki çalışmaların hepsi hayata geçse zaten Parlamento bir ay falan bizim komisyon için çalışır.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Çok güzel, çok önemli. Bunu duyduğum da çok iyi oldu çünkü genel olarak araştırma komisyonlarına bakarak ya işte sanki yasak savılıyormuş gibi ama demek ki hayata geçiyor büyük bir kısmı. Bu da çok önemli diye değerlendiriyorum.

Şimdi, biz ruhsat alınmasını, ruhsata bağlanmasını, ruhsatlı bir yerin açılmasını bir standart olarak görüyoruz, bu standardın yükseltilmesi olarak görüyoruz. Ruhsatsız bir yerin bulunması, ruhsatsız olarak çalışıyor olmasını ise o standart dışı kavramlara girdiği düşüncesindeyiz. Bakın, ben eczanelerden örnek vereyim size: 1908 yılından beri Türkiye’de eczaneler ruhsatlı açılıyorlar, 1908 yılından beri yani yüz beş yıldır ruhsatlı açılan müesseseler bunlar. Dolayısıyla, bugün eczanelerin bir standardı varsa oradan gelen geleneklerle, oradan taşınan olgularla giderek artan bir standardı var. Dolayısıyla, ruhsata tabi yerlerin ruhsatsız olarak değerlendirilmesi, artık gelişen Türkiye’de, çağdaş dünyada olanaklı değil. Tabii ki bunların da gerekli cezaları alması gerekir diye düşünüyorum.

Şimdi, bu Tam Gün Yasası’ndan 1978 yılında yararlanan biri olarak o yılki heyecanı düşünüyorum, o yıllardaki yaklaşımı düşünüyorum ve onun bir darbeye ortadan kaldırılmış olması, yani 12 Eylül faşist darbesiyle ortadan kaldırılmış olması bugünkü tartışmalara neden oldu. Hâlbuki o gün yerli yerine konulmuş olsaydı ve bu darbelerin birtakım gerekçesi olarak da sayılmasaydı bugün bunu tartışmıyor olacaktık. Demek ki bu git gellerden çok çekti ülkemiz artık bu git gellerle uğraşmamamız lazım, her şeyi yerli yerine oturtmamız gerekir diye düşünüyorum.

Evet, herkes ve her çalışan ekonomik koşullarının daha iyi olmasını ister. Bu çok doğal bir olgudur ve bunun vazgeçilmez tarafıdır, emeğin karşılığının daha fazla alınması ancak bunun da sınırları olduğunu bilmemiz gerekir. Bunun da sınırları Türkiye Cumhuriyeti’nin bütçesi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin sağlığa ayıracığı pay ve sağlığa vereceği ekonomik katkıyla olanaklı ama şunu belirtmek isterim ki: Yani AK PARTİ hükümetleri zamanında sağlığa müthiş destek verilmiştir, müthiş katkı verilmiştir, müthiş değişimler yapılmıştır, herkesin sağlığa ulaşabilmesi için büyük engeller ortadan kaldırılmıştır, çabalar harcanmıştır ve bu çabalar sonucunda da belli bir yere gelinmiştir. Yeterli midir? Hayır, hiçbir zaman yeterli değildir, hiçbir zaman da yeterli olmayacaktır. Peki, eksikliklerimiz yok mudur? Tabii ki vardır, görevimiz bu eksiklikleri tamamlamaktır, süreç içerisinde gördüğümüz eksiklikleri tamamlamak önemli görevlerimizden bir tanesidir. Biz bu Parlamentoda bunlar için varız yani hükümetler bunlar için var. Dolayısıyla, bu tamamlamaları, bu eksiklikleri gidermek için uğraşıyoruz.

Bugünkü üzerinde çalıştığımız yasa da bunlardan bir tanesidir. Mesela, iş yeri hekimliği konusunda burada bir madde var. İş Sağlığı, İş Güvenliği Yasası çıkardık biliyorsunuz, hep beraber ve biz herkese, her iş yerine iş sağlığı, iş güvenliği kapsamında iş yeri hekimi zorunluluğu getirdik, devletin kurumlarına da iş yeri hekimliği zorunluluğu getirdik. Dolayısıyla, devletin kurumlarının da iş yeri hekimi zorunluluğuyla birlikte iş yeri hekimine ihtiyacımız arttı. Yeniden hekim üretemeyeceğimize göre, yeniden hekim yetiştiremeyeceğimize göre kısa zamanda, mevcut hekimlerden en rasyonel nasıl yararlanabileceğimizi görmemiz lazım. Onun için, iş yeri hekimliği yani otuz saatle sınırlanmış. Otuz saat azdır, çoktur tartışmasından öteye bu hizmeti yerine getirebilir mi diye bakmamız lazım. Böyle baktığımızda sanıyorum bir hesap yapıldı Sağlık Bakanlığımız tarafından, hizmetin belli kriterlerini yerine getirecek gibi görülüyor.

Şimdi, biz, hekimlerle ilgili, emeklilikle ilgili düzenleme gerçekten yapmalıyız ama bir düzenleme yaptık bunu da unutmamız lazım, küçük bir düzenleme yaptık. Yani hekimlere biz döner sermayenin belli kısmı kadarını emekliliğe sayarak emekli maaşlarına bir katkı yaptık. Yeterli mi? Hayır, değil ama bir katkı yaptık, böyle bir yasa yaptık.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – “Yetmez ama evet.” diyorsun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Arkadaşlar, ben çok dinledim, ben yani lütfen...

ÜLKER CAN (Eskişehir) – “Sayın Başkan, çok dinledik, ben de çok konuşayım.” diyor Başkana.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Hayır, “çok konuşayım” demiyorum efendim, hafızaları tazelemek istiyorum.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – İktidar grubunda çatlak var.

BAŞKAN – Siz Komisyona hitap edin Sayın Domaç, dinliyoruz sizi.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Efendim, Komisyonda altı yıldır çalışıyoruz, çalışmalarımız da boşa gitmesin. Yaptığımız bazı çalışmaları da söyleyelim.

BAŞKAN – Rahat olun, serbest olun efendim.

Buyurun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Yaptık, bu çalışmayı yaptık. Bu çalışma sonuç olarak bir 600 liralık etki yapıyor ama bu yetmez, doğru ama “Bu yetmez.” dediğimiz zaman birlikte, hep beraber oturup bunu yeniden düşünmeliyiz, Sağlık Bakanımız burada, oturur hepimiz birlikte konuşabiliriz. O zaman, Maliye Bakanımız, diğer bakanlarımız da bu işin içerisinde olanlar gelirler, düşüncelerini söylerler, nasıl katkı yapabileceğimizi konuşuruz ama konuşmazsak sorunlarımızı çözemeyiz diye düşünüyorum.

Şimdi, evet, ben üniversiteleri futbol takımlarına benzetiyorum. Şöyle benzetiyorum, onu söyleyeyim size: Galatasaray şampiyon oldu, ben Galatasaraylı değilim, Fenerbahçeliyim ama olsun, yani Galatasaray şampiyonumuz sonuçta, kutluyoruz kendilerini. Yani şimdi, kaleci Muslera’sı olmasa, Drogba’sı olmasa, Selçuk’u olmasa, işte diyelim ki...

FUAT KARAKUŞ (Kilis) – Fatih Terim olmasa...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Evet, Fatih Terim’i de katalım, Fatih Terim olmasa, işte gol kralımız olmasa Galatasaray’ın içerisinde bunları çekersek Galatasaray takımından bu kadar bahsetmemiz mümkün olmaz.

BAŞKAN – Sayın Domaç, satışma yapmadan konuşun, satışma yapmadan konuşun lütfen.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Hayır, ben bir örnek verdim canım, gelecek sene Beşiktaş şampiyon olsun.

BAŞKAN – Örnek vereceksiniz, satıştıktan sonra Beşiktaş’a satışın.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Biz Fenerbahçe olarak bırakmayız da gelecek sene onlar olsun yani fark etmez, onları da kutlarız.

Şimdi, üniversitelerimize de böyle bakıyorum ben. Üniversitelerimizde yetişmiş çok önemli bilim adamlarımız var, bu bilim adamlarımızla anılan üniversitelerimiz var. Bu üniversitelerimizden bu bilim adamlarımızı dışarı çıkarırsak bu üniversitelerimiz küme düşebilir. Onun için, bu bilim adamlarımızı üniversitelerimize kazanmak için bir çaba harcıyoruz burada. Ha, bu çaba yeterlidir, değildir bunu tartışırız, “Yeterli olması için şunu yapalım.” diyebiliriz ama bir çaba harcıyoruz, harcadığımız çabayı da genişletme imkânı varsa sorarız Maliyeye, Sağlık Bakanımıza, işte döner sermayenin geneline bakarız, bakarız ama bu, onları üniversitemize kazandırmaktır, onları, üniversitelerimizin dünya çapında üniversiteler hâline getirebilmek için çaba harcamaktır. Bu yasa onları üniversitelere kazandırmak için adım atıyor. Adım atarken de bu adımı bir adım, küçük bir adım olarak değerlendirelim, büyük adımı birlikte nasıl sağlayabiliriz bakalım. Bu Parlamentonun işi bitmez. Bu Parlamentonun çok işi var. Yani daha sonra tekrar yapılır, bakılır, durum iyiye, güzelse ona göre yeniden düzenleme yapılır.

Efendim, şunu belirtmek istiyorum: Bu alanda hekimlikle ilgili var, eczacılıkla ilgili var, ilaçla ilgili alanlar var ama bu araştırma uzmanı yaptığımız, araştırmacı yaptığımız birtakım kişilerin de durumuna bir bakmalıyız. Yani Millî Eğitim Bakanlığında ya da Tarım Bakanlığında birtakım düzenlemeler yapılmış “Acaba, oraya uygun bir şey yapabilir miyiz onlara?” diye de bakmalıyız diye düşünüyorum.

Ben şunu belirtmek istiyorum: Yasanın içeriğine girdiğimizde bazı önerilerimiz olacak, onunla yasaı zenginleştirme imkânımız olursa çok daha yararlı olur. Buradaki konuşmaların hepsinden etkileştirmeyi, bu konuşmalardan faydalandığımızı belirtmek istiyorum çünkü biz bu konuşmalardan daha bilgilenecek, daha farklı ufuklar olarak çıkıyoruz. Onun için, tüm katılımcılara, tüm konuşmacılara da teşekkür ediyorum.

Düşünüyorum, Sayın Başkanım, artık geneli hakkındaki konuşmalara siz bir şey bulursunuz...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Formül bulursunuz.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – ...bir formül bulursunuz sonuçlandırma açısından çünkü...

BAŞKAN – Bu arada futboldan çok bahsettin. Fenerbahçe ve Beşiktaş hakkındaki karardan haberiniz falan var mı?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Anadolu Ajansı arkada “Henüz gelmedi.” diyor.

BAŞKAN – Tamam.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Bekliyoruz, sürekli gözüm orada, Anadolu Ajansında “Henüz gelmedi.” diyor. Onun için, o haberin gelmediği konusunda haberim var, onu söyleyebilirim.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Değerli arkadaşlar, şimdi Türk Diş Hekimleri Birliğinden bir arkadaşımız burada, Sayın Serdar Sütçü.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Kısa bir şey var Sayın Başkanım, izin verirseniz...

BAŞKAN – Kısa mı?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Kısa.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Tanal.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, tabii, ben bu tasarının üzerine baktığım zaman siz esas komisyon olarak görüşüyorsunuz görebildiğim kadarıyla.

BAŞKAN – Evet.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – İç Tüzük'ümüzün 34'üncü maddesi uyarınca "Bu konuda kanunla ilgili bağlantılı olan kısımlar ilgili tali komisyonlara gönderilir." der. Doğru, gönderilmiş. Yani burada CMK 100'üncü maddeyle ilgili bir ekleme yapıyorsunuz, Türk Ceza Kanunu'nun 86, 87... İçinizde burada kaç hukukçu arkadaş var bilemiyorum. Yani burada siz, kırmızı ışıktaki ben geçerken önüme çıkabilecek bir yayaya, bir trafik kazası yapabileceğim resmen bu öngörülebilir bir durum. Öngörülebilir bir durum nedeniyle kasten adam yaralamaktan dolayı ben hüküm giyerim. Peki, burada aslında Adalet Komisyonunda bu, ayrıntılı görüşülmeden, bu komisyonunun raporları gelmeden sizin bunu görüşmeniz ileride herkesi cezaevine koyma gibi bir durumla karşı karşıya kalabileceğiniz, bilemiyorum, hiç düşünüldü mü, düşünüldü mü?

BAŞKAN – Adalet Komisyonundan cevap geldi efendim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Nasıl efendim?

BAŞKAN – Görüşmeyeceklerine dair cevap geldi, tali komisyon olduğu için.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Peki, o zaman onları da bize dağıtın, hiç olmazsa ona göre konuşalım. Onları bize dağıtılmadı. O zaman eksik bir şey var. Yani onları gizli mi tutuyorsunuz?

BAŞKAN – Tamam, size gönderiyorum efendim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – O zaman tüm üyelere gönderin. Yani özür dilerim. Bunun sadece bana gönderilmesi doğru bir şey değil. Bu belgelerin Komisyonunda gizli tutulması da hoş bir şey değil.

BAŞKAN – Sayın Tanal, yani "O yazı geldi ve görüşülmeyecek." ifadesi yeterli değil mi sizin açınızdan yani benim öyle bir ifadem yeterli değil mi?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Efendim, bakın, İç Tüzük diyor ki: Milletvekili bunu istiyorsa komisyon başkanı bunu vermek zorunda. Ben bunu istiyorum sizden.

BAŞKAN – Ben de şimdi vereceğim diyorum efendim, vermeyeceğim demiyorum ki Sayın Tanal.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Anladım da ama buna göre fikirlerimiz değişebilir, katkılar değişebilir, değil mi?

BAŞKAN – Tamam, istediniz, veririz efendim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Peki, ben bunu sizden istiyorum, bu bir.

İkincisi: Sayın hatip biraz önce... Keşke gitmeseydi ama onun arkasından konuşmak...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Buradayım burada.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ha, iyi.

Yani efendim, "AK PARTİ döneminde şöyle oldu..."

Benim bildiğim kadarıyla siz bir oda başkanınız değil mi Sayın Hatip?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Birlik Başkanıydım.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Birlik Başkanınız.

O dönemdeki konuşmalarınızla şimdiki konuşmalarınızı yan yana koysak acaba hangisi doğru?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkürler.

Sayın Serdar Sütçü, buyurun lütfen.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Başkanım, satışma nedeniyle söz almak istiyorum.

BAŞKAN – Tamam, peki.

Buyurun.

DİŞ HEKİMLERİ BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ SERDAR SÜTCÜ – Sayın Başkan, Sayın Bakanım, Sayın Komisyon üyeleri; son dakikada bu toplantıya katıldım. Katkısı olanlara teşekkür ediyoruz.

Ben konuşmamı yaparken öncelikle sağıkta bakış açısının değışmesiyle ilgili konuşacağım. Bugün Türkiye’de sunulan ağız, diş sağlığı hizmetleri yönünden değerdendirdiğimiz zaman nitelikli sağık hizmetinin verilebilmesi için artık sayılarla ifade etmenin yanlış olduğunu konuşma zamanının geldiğini söyleyerek başlamak istiyorum.

Bugün, Türkiye’de 24 bin diş hekimi var, bunun 8 bini kamuda, 16 bini ise özelde serbest olarak çalışmakta. Toplumun ağız, diş sağlığı sorununu çözme konusunda tüm bu güçlerin birlikte kullanılması gerektiğini düşünüyoruz. Ayrıca, hastalık oluştuktan sonra değil, koruyucu hekimliğe öncelik vererek, bu prensibi temel alarak ileriki yıllarda sağığa ayrılan bütçenin de daha az olmasının kaçınılmaz bir sonucu olacak.

Burada, kamuda çalışanların özlük hakları konuşulduğunda, kamuda çalışanların emekliliğe yansıyan haklarının şu anda konuşulacak kadar iyi bir düzeyde olmadığını hepimiz biliyoruz ve performans sisteminin getirdiği sayısal ifadelerle olan nitelikli sağık hizmeti sunumunda performans yanlış bir uygulamadır. Tabii ki bir performans düşünülebilir ama Dünya Diş Hekimleri Birliğinin bir günde yapılacak girişimsel işlemlerinin 15-20 girişimsel işlem olarak ifade ediyor. Biz de bu performans sisteminde yapılacak işlerin zamanı bu performansa yansımamıştır. Dolayısıyla, yapılacak işlemlerde günlük 50, 60, 70 sayıları gerçekçi rakamlar değildir ve nitelikli sağık hizmeti sunumunda bunlar engellerdir. Kamuda çalışanların özlük haklarında performans ödemelerinin bir kısmının işte yansıtıldığı söylendi ama bunlar gerçekçi rakamlar değildir. İnsanların özlük haklarına yansımayan ödemelerle sadece günü kurtarma anlamındaki ödemeler sağık çalışanlarının bu çalışmalarının karşılığındaki hakları hiç değildir.

Sağıkta şiddetle ilgili baktığımız zaman, sağıkta şiddeti doğuran nedenler aslındaki hastanelerdeki hasta sayısının artması ve bunun sonucunda karşılarında sağık çalışanını bulması. Yani sonuçta 8 olan, 10 olan sağığa gitme sayısının çok çok önemli olduğunu düşünmüyorum çünkü burada nitelikli sağık hizmetinin verilmesi ve hastaların kabulü esnasındaki güçlükler nedeniyle, sıkıntılar nedeniyle karşısındaki sağık sistemini değil, sadece ve sadece sağık çalışanını muhatap olarak görmesi, birinci derecede karşısında görmesi sağık çalışanına yönelik şiddetin de artmasına neden olmakta.

Burada baktığımız zaman, 663’teki bizim kaygılarımızın burada da, bu torba yasada da olduğunu görüyoruz. Şiddetle ilgili baktığımız zaman, “Suçun işlendiğine dair kuvvetli şüphe varsa tutuklama nedeninin var olduğu sayılabilir.” denmesine bakıyorum.

Yine baktığım zaman, sağık çalışanına ikamet mecburiyetini Anayasa Mahkemesi iptal etmişti ama burada da “zorunluluk hâlinde” diye, “ihtiyaç duyulan hâlinde” diye yine karşımıza geldiğini görüyoruz.

Yine “ruhsatsız sağık hizmeti” adı altında yepyeni bir suç yaratılıp 1-3 yıl hapis cezası ile 100 bin iş günü adli para cezasının kaygılarını taşıyoruz.

Yine en büyük, başından beri söylediğimiz, sağık verilerinin mahremiyetiyle ilgili kaygılarımızı taşıyoruz. Bugün biz baktığımız zaman sağık verilerini kişinin kişisel verileri olarak değerdendiriyoruz. Bunlar basit veriler değildir ve bu verileri paylaşmama konusunda bizi bağlayan birçok maddeler vardır, Biyoetik Sözleşmesi, Tıbbi Deontoloji Nizamnamesi gibi bizi bağlayan birçok maddeler vardır ve bunlar kişisel bilgilerdir ve mahrem bilgilerdir. Özellikle bunların paylaşılması, bunların üçüncü kişilerle paylaşılması konusunda çok ciddi kaygılarımız vardır. 2008 yılında Medise sunulan ulusal veri koruma kanunu çıkmadıkça biz bu verilerin toplanması ve paylaşılmasını doğru bulmuyoruz. Tabii ki konuştuğumuz zaman biz bununla ilgili tek günlük bir sempozyum yaptık. Bu sempozyumda Sağık Bakanlığımızı, hocalarımızı dinledik ve bunları da kitapçık hâlinde bütün Medise, Komisyon üyelerine dağıttık. Tabii ki insanlarla birlikte bilgilerin gezmesi, birliklerin dolaşması, sayısız radyograflerin çekilmesi, bunlar kulağa geldiğinde tabii, bunların kişiyle beraber dolaşması doğru şeyler olabilir ama bunların başkalarıyla paylaşılması, üçüncü kişilerle paylaşılması konusunda ulusal veri koruma kanunu çıkmadığı müddetçe bunları paylaşmamız mümkün değildir.

Dinlediğiniz için teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler.

SAĞLIK-SEN adına Genel Başkan Yardımcısı Mustafa Örnek, buyurun.

SAĞLIK-SEN GENEL BAŞKAN YARDIMCISI MUSTAFA ÖRNEK – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, sayın vekillerim; öncelikle hepinizi tüm sağık çalışanları adına yetkili sendika olarak SAĞLIK-SEN adına saygıyla selamlıyorum.

Biz her torba yasa gündeminde torbaya dikkatle, ilgiyle bakıyoruz “Sağık çalışanları adına olumlu bir şey çıkar mı?” diye ve tüm çalışmaları baştan sona izliyoruz. Hepimizin bildiği gibi sağık çalışanlarının birikmiş sorunları var. Bu torba yasada olumlu gördüğümüz birkaç gelişme dışında yeterli bulduğumuz çok iyi kazanımlar yok.

Ben öncelikle bu taslakta bulunan nöbet ücretleriyle ilgili kısmi iyileştirmenin nöbet tutan tüm çalışanları da kapsayacak şekilde genişletilmesini talep ediyorum sağlık çalışanları adına. Buraya özellikle dikkat çekmek istiyorum. Şu an nöbet tutan arkadaşlarımız normalde aylık aldıkları bedelin mesai saatine vurulması sonucu bulunan tutarın beşte 1'i kadar nöbet ücreti alıyor. Bu da hepimizin, özellikle büyük şehirlerde ve büyük hastanelerde duyduğu, nöbeti parayla satma gibi olaylara neden oluyor. Ben, sağlık çalışanlarının hak ettiği nöbet ücretini, en azından mesailerinin normal aldıkları gelirin saate bölümü sonucuna karşılık gelen tutarı almalarını talep ediyorum sağlık çalışanları adına.

Bunun dışında, biraz önce de dile getirildiği gibi, araştırmacıların, 663'ten sonra araştırmacı olan arkadaşlarımızın mağduriyetlerinin bir an önce giderilmesini talep ediyorum. Bu, sahadan hepinize, hepimize gelen yoğun bir talep.

Uzun süre idarecilik görevi yapmış, görevde yükselme sınavını kazanmış ve yöneticilik yapan ve 663'ten sonra araştırmacı olmuş arkadaşlarımızın mağduriyeti bir an önce giderilmeli. Bugün Başbakanımızın söylediği 4/B'lilerin ve 4924'lülerin kadroya geçirilmesi haberi bizi tabii ki mutlu etti. Bunun yanında, şu an sahada bulunan 3 bin vekil ebe hemşiresimizin de bu çalışmalara dâhil edilmesini ve –bugün telefonumuz kilitlendi- 4-C'lilerin de özellikle buna dâhil edilmesini, kamu personeli olmayan aile sağlığı çalışanlarının da bu kadroya geçirilmeye dâhil edilmesini talep ediyoruz.

Bunun dışında, yine, biraz önce sağlık çalışanlarının ve özellikle hekimlerin çalışırken ve emekli olduğu zaman aldıkları ücretler gündem edildi. Döner sermayenin emekliliğe yansıtılması bizim baştan beri hep talebimiz oldu, takip ettik ama daha kalıcı bir çözüm, ek göstergelerin artırılması çözümünün bir an önce getirilmesini ve artık görevi başında emekli olmadan vefat etmiş sağlık çalışanlarımızın sayısının azalmasını biz istiyoruz. Ek göstergeleri bir an önce düzeltilmeli. Ek göstergesinin düzeltilmesi, artırılması direkt emekliliğe ve mevcut çalışma hayatındaki maaşına etki edecek bir konu.

Bunun dışında, 2012-2013 toplu sözleşmesinde yıpranma payını gündem ettik. Yıpranma payı, Kamu Personeli Danışma Kuruluna havale edildi. Yıpranma payıyla ilgili tüm taraflar olumlu görüş bildirmesine rağmen, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında kaldı. Bu konuyla ilgili tüm çalışanların, tüm sağlık çalışanlarının yıpranma payından faydalanmasını biz SAĞLIK-SEN olarak talep ediyoruz.

Buraya, bu çalışmaya dâhil olduğumuz için teşekkür ediyoruz.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

İki arkadaşın söz istediğini görüyorum ama...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Efendim, biri benim. Geneli üzerinde konuşmak istiyorum.

BAŞKAN – Konuşmadınız mı geneli üzerinde?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Sayın Özel, sürekli...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Ben usul hakkında konuştum sadece.

BAŞKAN – Ciddi misiniz?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Gerçekten.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Sayın Başkan, biraz önce bir oda başkanımız bir açıklama yaptı bu verilerin korunmasıyla ilgili. Anayasa'mızın 20'nci maddesi var. Yani bu acaba buna aykırılık teşkil etmez mi?

BAŞKAN – Efendim, Sayın Bakan, konuşulanlara, eleştirilere, katkılara, hepsine gereken cevabı verecektir.

Sayın Domaç, buyurun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Efendim, çok teşekkür ediyorum.

Sayın Tanal biraz kişiselleştirdi ama ben kişiselleştirmeyeceğim.

BAŞKAN – Ama cevap vermeyecektiniz Sayın...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Yok, yok, şöyle: Cevap vermeyeceğim değil ama genel bir şey söyleyeceğim.

Türk Eczacıları Birliği herkese sağlık hizmetini savundu, sağlık güvencesini savundu. Bugün kayıt dışındaki kişiler hariç herkese sağlık güvencesi var AK PARTİ iktidarı zamanında. Türk Eczacıları Birliği halkımıza ucuz ilaç, sağlıklı yaşam mitingleri yaptı, yürüyüşleri yaptı; AK PARTİ ilaç fiyat kararnamesini değiştirdi, ilaç fiyatları sekizde 1 oranında düştü. Hastanelerin birleştirilmesini ve tek elde olmasını savundu; hastaneler birleştirildi, tek elde toplandı.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ben onu söylemedim, genel bir şey söyledim.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ben ne söylediğimizi söylemiyorum, ben sadece söyledikleri ve karşılığını söylüyorum.

Hastanelerin tek elde birleştirilmesini savundu, SSK eczanelerinin kapanmasını savundu; SSK eczaneleri kapandı. Evet, savundu bunları.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Siz oda başkanırken neyi savunuyordunuz, şimdi neyi savunuyorsunuz?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Hepsini savundum, hepsini. Söylüyorum ve karşılığını da söylüyorum: On yedi yıl eczacılık yasasını değiştirmek için uğraştı Türk Eczacıları Birliği, AK PARTİ zamanında eczacılık yasası tüm partilerimizin katılımıyla yeniden düzenlendi ve yeniden yapıldı.

Ayrıca, umut ediyorum, yakın bir zamanda eczacılara uzmanlık yasasını da hep birlikte yapacağız.

Biz o zaman genel olarak ne söylediysek onların çoğu hayata geçti, bir kısmı da yakın bir zamanda hayata geçecek.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Özel, buyurun lütfen.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Çok teşekkür ederim Sayın Başkan.

Öncelikle, geneli üzerinde görüşlerimi ifade edeceğim ancak biraz önce de ifade ettiğim gibi amacımız görüşmelerin sağlıklı bir şekilde yapılması, sağlıklı bir yasama yapmak; zaman kaybettirmek, tıkamaya ve engellemeye dönüşecek bir çabamız yok ama tabii, biz burada bunu yapmazken iktidar partisinin de getirmiş olduğu teklifleri, daha doğrusu milletvekillerinin teklifleri ele alınırken ve iktidar partisinin getirdiği tasarılar görüşülürken yeterince müzakere edilmesine, toplumun beklentilerine uygun yasaların çıkarılmasına... Bunun yanında, zaman kısıtı elbette önemli ama maalesef altı ay süre vermiş Anayasa Mahkemesi, altı ay boyunca oturmuşuz beklemişiz, beklemişiz, Meclisin kapatılmasına yani daha doğrusu tatile girmesine kısa bir süre kala, önümüze normal şartlarda çalıştığımız takdirde günlerce sürebilecek, o yüzden ya insan üstü gayret sarf edeceğimiz, bir insanın dikkatini toplayabileceği sürenin çok dışında müzakere edilmesi gereken ya da sayın bakanların, sayın komisyon başkanlarının, değerli milletvekillerinin diğerleri üzerindeki olumlu kişisel ilişkileri üzerinden, sıcak ilişkiler üzerinden “Hadi vaziyeti idare edelim, hadi bir uzlaşma yapalım, hadi buna ihtiyacımız var.” diye kanun devletlerinde olmaması gereken bir ilişkilendirme içine giriyoruz, bu doğru bir şey değil. Biz ne sizleri kırmak, üzme isteriz ne de halkın bize vermiş olduğu yasama ve denetim faaliyetlerini kişisel ilişkiler üzerinden zaafa uğratmak isteriz. O yüzden, güçlü bir iktidar partisi, istediği sayısal çoğunluğa sahip olan iktidar partisi bu meseleleri böyle hep son dakikalarda getirip de -tırnak içinde söylüyorum- ondan sonra “Aman arkadaşlar bu işi -birazcık böyle ahbap çavuş ilişkisi içinde- hadi bakalım bitirelim. Gece sabaha kadar çalışmayalım, siz de biraz anlayış gösterin.” Böyle bir şeye ihtiyacımız yok bizim. İki hafta boyunca veya üç ay boyunca Komisyon toplanmıyor, milletvekillerinin kanun teklifleri duruyor, onların görüşülmesi gündeme alınmıyor ama ne zaman ki Meclis kapanacak, bir zaman darlığı yaratıp yeterince müzakere etmeden...

Örneğin, bugün Türk Diş Hekimleri Birliğinin -biraz önceki haklı, insani ve anlaşılır mazeretleri kabul ettiğimizi bir kez daha ifade ederek- çağrılmamış olması, diğer sağlık sendikalarının çağrılmamış olması, toplantı sürürken çağrılıp onların bir hazırlık yapmaksızın... Ben kendimi onların yerine koyuyorum, her iki arkadaşımıza medeni cesaretleri ve Komisyonumuza duydukları saygı, gösterdikleri teveccühten dolayı teşekkür ediyorum. Ben benzer görevlerde bulunduğum sürelerde böyle bir çağrı alsaydım, masanın bir başında Sağlık Bakanı, bir başında sizin gibi hem bürokrasi hem siyaset deneyimiyle son derece yetkin bir isim, etrafında her partiden sağlıkçı milletvekilleri, telefonla haber, yirmi dakika sonra gel buraya basın önünde bu konuda birtakım görüşler söyle. Yani, gerçekten ben onun yerine, bir yazılı açıklama yapıp meseleyi kınamayı falan tercih ederdim herhâlde. Bir bütün olarak Komisyonumuzu ele alacak olursak kendi adıma da duymuş olduğum üzüntüyü ve özürleri ifade etmiş olayım.

Bu noktadan yaklaştığımızda bu masanın etrafında o telefonda sonra koşarak yetişmiş arkadaşlar olduğu gibi, telefonla ulaşamadığımız veya ulaştıysak da konuya yeterli hâkimiyeti olmadığı, burası için görevlendirme yapamadığı için burada temsil edilemeyenlerin görüşlerinden ve yapacakları son derece önemli katkı ve eleştirilerden Komisyonun mahrum kaldığını, evet, bütün iyi niyetli çabalara rağmen yapabileceğimizin en iyisini değil, yine ortak katların en küçüğünde bir yasama faaliyeti içinde bulunduğumuzun da altını çizmek gerekir. Oysa bu Parlamente'ye, bu iktidar grubuna, bu muhalefete böyle yasalar çıkarmak yakışmıyor. Bunu şunun için ifade ediyorum: Sayın Bakan, geçen sefer Sağlık Komisyonu baypas edilerek Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülen bir kanunla ilgili eleştirilerimi geçtiğimiz günlerdeki bir yarı resmi diyalogda şöyle ifade etti: “Özgür Bey Plan Bütçeye gidince tepki gösteriyor -ve haklıdır tepkim- o yüzden bizim bu torbayı Sağlık Komisyonunda görüşmemiz doğrudur.” dedi, teşekkür ediyoruz, minnet duyuyoruz.

O zaman Sayın Bakanım, burada da bir haklı tepkiyi ifade etmeye çalışıyoruz. Böyle, bu kadar sıkıştırarak bu işler olmaz. Ben milletvekili olarak, yani bütün işini gücünü bırakmış, hatta yasası gereği geçimini sağlamakta olduğu mesleğine mesul müdür tayin mecburiyetiyle sadece bu işe odaklanmak üzere görevlendirilmiş bir milletvekili olarak bu önüme gelen, pazartesi sabahı elime alabildiğim, pazartesi öğlen saatlerinde üzerine yoğunlaşabildiğim bu taslağa kendi bilgi birikimim dışında, araştırarak, çeşitli kanallardan beslenerek, yurt dışı kaynakları, dünya örneklerini izleyerek kendimi bu işe katkı yapabilecek noktaya getiremedim efendim. Bunu benim gibi, buradaki özellikle iktidar partisinin sayın milletvekillerinin de yapamamış durumda olmaları gerekiyor. Lütfen, bundan sonraki çalışmalarımızda hem meslek örgütlerinin hem sivil toplumun hem de milletvekillerinin o, bir imbikten damıtırcasına kendi birikimleriyle, dışarıdan bir arının hassasiyetiyle topladıkları balları bir kovanda birleştirerek ortaya çıkarabilecekleri o mukaddes mamulü lütfen bu Komisyonun üretmesi için üzerinize düşen sorumluluğu yerine getiriniz efendim. Benim bu noktadaki birincil yaklaşımım bu.

Şimdi, geneli üzerinde, dediğim gibi, grubumuza ait milletvekillerimizin ifade ettiği, onların uzmanlık alanında olan konulara çok fazla girmeksizin bir iki, kendi mesleğim ve uzmanlık alanımla ilgili konulara değineceğim ama onun öncesinde hekime karşı veya sağlık çalışanlarının tümüne karşı şiddet noktasında bu Parlamentonun geçen sene ortaya koymuş olduğu, çok üzücü ve defalarca reddettiği hâlde bu konunun araştırılmasını, Ersin kardeşimizi rahmetle anıyoruz, onun ölümünden sonra ortaya koymuş olduğu iradeyi son derece önemli buluyoruz ve o irade sonucunda oluşan Komisyonun değerli Başkanının bugün Sağlık Komisyonu Başkanı olması da önemli bir fırsat, kendisi de “Yeterli değil.” dedi. Evet ama önemli bir başlangıçtır. Hekime karşı ve tüm sağlık çalışanlarına şiddete karşı bu Parlamento ne yapacaksa bu gruplar üstü, siyaset üstü bir meseledir. Bunun deminki rezervler bir yana, gecesi gündüzü olmaz, yani yarını olmaz bugünden el birliğiyle ne yapmak gerekiyorsa yapmamız gerekir. Bu konuda olumlu gördüğümüz bu başlangıcı Sayın Komisyon Başkanımızın hem önceki araştırma komisyondaki çabaları hem bundan sonraki çabalarıyla getireceği her türlü çalışmaya yürekten destek olacağımızı ifade etmek isterim.

Eczacılarla ilgili maddeler var. Geçen görüşmemizde ifade etmiştim, moda ve çok tartışmalı bir deyimle çünkü söyleyenlerin dilleri yanıyor, söylediklerine pişman oluyor, “Yetmez ama ‘evet’.” cümlesi belki eczacılık alanındaki birkaç tane düzenleme için burada benim ifade etmem gereken bir düzenleme. Çünkü daha önce “Yetmez ama ‘evet’.” diyenler şimdi çok pişman ama ben bu düzenlemelerde, bu ifadeden pişman olmayacağımı düşünüyorum ama gerçekten de son derece yetersiz.

BAŞKAN – Acaba onlar da pişman değil de siz öyle mi zannediyorsunuz?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – O tabii ayrı bir tartışma konusu, ben kendi okumamı yapıyorum, herkes yapar ama genel olarak benim bizzat duyduğum, o ifadeyi o günlerde kullananların bugün çarşaf çarşaf köşelerinden yaptıkları pişmanlık ifadelerini de not etmek isterim kendi adıma.

Şimdi, ilaç fiyat düşüşleri meselesi dışarıdan duyunca, eczacı olmayanların meseleyi çok içselleştiremediği, çok anlayamadığı, hatta bir yandan da burun kıvırdığı, biraz da geçmişten, o akıllardaki, bizlerin o zaman da o imajın olduğu noktalarda da rahatsızlığımızın olduğu, bugün de ilaç fiyatlarının böyle, başını alıp üst üste zamlanmıyor olmasından, camlarımıza astığımız afişlerle ilacın ucuz olmasını, ilaç fiyatlarının düşmesini ve satın alınabilir, eşit bir ilaç-eczacılık hizmetini savunan bir mesleğin mensubu olarak ilaç fiyat düşüşlerinden son derece memnunuz, devam etmesi noktasında hiçbir kaygımız yok. Sayın Domaç biraz önce ifade etti, tabii, partisinin icraatlarıyla ilişkilendirince başka bir noktaya geliyor ama ben de hizmet etmiş olduğum o örgütün her kademesindeki bu savunularımız üzerinden meseleyi çok politikleştirmeden şu kısımlara değinmek isterim.

Karşıdan dinleyenler şöyle düşünüyorlar: “Eczacılar zamanında çok para kazandı, biraz da kaybetsinler.” Bir kere böyle bir şey yok. Bir kez şöyle bir vicdansızlık içinde olmayalım: Şu anda eczacılık fakültelerinde 7 bin öğrenci okuyor. Ben mezun olurken 6 eczacılık fakültesi vardı, şimdi 38-39 tane oldu. Eskiden senede 300 mezun veren eczacılık, senede 1.000-1.500, 1.000-1.200 mezun verir, 1.500 öğrenci alır hâle gelmiş. Basit bir hesaplama, son üç dört sene içinde bile geçmişte hiç para kazanmamış... Yani, birilerinin aklında bir şey var ya böyle, biz burada vicdanlarımızla hakkaniyetli bir şeyler yapmak durumundayız. Geçmişte, hani vелеv ki olsun, yatlar katlar kazandı eczacılar 1980’lerde, 1990’larda; efendim, şu an bahsettiğimiz eczacıların yarısından fazlası o çok para kazanılan dönemleri hiç yaşamadı. Örneğin, sadece 3.000-3.500 arkadaş eczacılığın en zor günlerinde mezun oldu, şimdi hayata tutunmaya çalışıyorlar. Yani biz “Geçmişte bunlarda para çoktu, şimdi biraz da versinler.” diyemeyiz, bu hakkaniyete sığmaz. Eğer böyle bir saplantımız varsa geçmişte eczacılık yapmış o arkadaşları saptayın, onlardan ilave bir varlık vergisi alın ama bugün aynı keseri, aynı neşteri bir meslek grubunun tamamına vurmak hakkaniyet ilkesiyle bağdaşmaz Sayın Bakanım. Şöyle bir ifade kullanmak isterim: İlaç fiyatları elbette düşsün. 2010 yılında eczacıların bulundurdıkları stoklardan yapmış olduğu zararın 88 milyon TL olduğunu, 2011 yılında

bu zararın 129 milyon TL'ye çıktığını ifade etmek gerekir bir kere. Bu masanın etrafında bu söylediklerime empati kuramayan kim varsa bilsin ki yarın kızı, oğlu eczacı olursa o empatinin ta kendisini yaşamaya başlar. Yani öyle bir noktadayız ki dışarıdan bakarken bu çığılığı duymuyor insanlar ama işin içine girdikten, biraz yakınlaştıktan sonra inanılmaz bir sıkıntının farkına varıyorlar. Bugün mevcut sistem her cuma eczacıların belki bir gün önce stoklarına kazandırdıkları ve henüz satamadıkları dünya kadar ilacın fiyatını aniden düşürmekte, bir gecede bedelsiz kamulaştırma yapmaktadır. Biliyorsunuz, belediyelerin kamulaştırmada vatandaş menfaatini yeterince gözetmeyen her türlü uygulaması idari yargıdan dönüyor. Öyle bir noktadayız ki meselenin bir somutu olmadığı için biraz önce ifade etmeye çalıştığım toplumsal yargı şundan uzak tutuyor: Yani bir eczacı belediyenin arsasını kamulaştırma bedeline itiraz eden bir vatandaşın hak arama yetki, imkân, cesareti, ne dersiniz ona, sahip olsa ve gitse başvursa, "Benim varlığımı bedelsiz kamulaştırdı." dese hukuki yönden kimsenin karşı çıkamayacağı ve doğrudan tazmin edilmesi gereken bir zarardır bu. Adama 25 bin vermişler, "43 bin ederdi, 18 bin lirayı faiziyle ödeyin bu arkadaş." diyor. Ama, efendim, siz her cuma eczacıların mallarını bedelsiz kamulaştırıyorsunuz ve bu meseleye bir çare arıyoruz, bu meseleye bir düzenleme yapılması lazım. Şimdi bir fırsat var, madem bir torba yasa var, bununla ilgili birtakım düzenlemeler var. Örneğin, ilaç firmalarının bazı sorumluluklarını, yani devletin lehine referans fiyatla ilgili sorumluluklarını yerine getirmeme durumuna burada müeyyide koyuyorsunuz, önlem alıyorsunuz, ceza tarif ediyorsunuz. İlaç fiyatları düşüyor, bu fiyatların üretici tarafından karşılanmasıyla ilgili tabi durum hem daha önce aynı görevi yapmış olan Sayın Bakan, o zamanki müşterek veya yeni bürokrat arkadaşlar tarafından defalarca ifade ediliyor ama dönüp baktığınız durumda, buna karşı bu firmalar bu zararları karşılamıyor, kimse parmağını oynatmıyor. Kaldı ki yapılan mesele doğrudan kamulaştırmadır, bu meseleye karşı devletin belli bir gün sınırı koyarak... Biraz önce meslek örgütü Başkanımız Sayın Erdoğan Çolak ifade ettiler, bir öneride bulundular, son derece makul buluyorum, lütfen inceletiniz.

Şimdi burada, tabii şöyle bir yaklaşım mutlaka olacaktır: Bu fiyat düşüşünü bugün değil de ileri bir tarihte uygulamaktan acaba kamu zara eder mi? Bu konuda kamunun ortaya çıkabilecek maliyeti doğrudan muhatabı ilaç firmasına yansıtmayla ilgili her türlü teknik imkân elinizde mevcut efendim, ilaç takip sistemi üzerinden. Ürettiği gün sisteme atarken o ilacı isme adresli olarak bildiriyor ve bütün veriler elinizde. Bir talimatınızla, eğer "Bu, kamu üzerinde bir yük yaratmasın." diyorsanız bunu ilaç firmaları üzerine doğrudan talep edebilirsiniz, bu düzenleme her zaman mümkün.

Kaldı ki hep global bütçeden bahsediyoruz. Global bütçe meselesiyle ilgili çok basit bir şey söyleyeyim, bütün dünyada uygulanan bir mesele, dünyanın önemli bir kısmında uygulanan bir mesele. Bütün dünyada uygulanıyor, Türkiye'deki farklılığı şudur: Bütün dünyada global bütçe için elbette sağlık otoritesi, elbette geri ödemeyle ilgili yetkili kurum -bizdeki SGK- elbette Devlet Planlama Teşkilatı, şimdiki karşılığı Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, bunlar oluyorlar ama bizdeki bu, Ekonomi Koordinasyon Kurulu kararı veriyor da global bütçeye dayatıyor ya efendim, bütün dünyadan bir tek farkı var; masanın öbür tarafını da Türk Tabipleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, Türk Diş Hekimleri Birliği, sağlık sendikaları, altını çiziyorum, hasta hakları derneklerinin temsilcileriyle dolduruyorlar. Global bütçe demek, "Ben bu sene vatandaşımın sağlığını kaç korurum?" demektir. Burada siz bu kararı sadece Ekonomi Koordinasyon Kurulunun 5 bakanı ve onun değerli bürokratlarıyla alırsanız, yani hasta hakları dernekleri orada yoksa ve biraz önce saydığım meslek kuruluşları masanın etrafında değilse siz sadece bir parayı gözden çıkarırsınız ama vatandaşın sağlığını koruduğunuz da şüphelidir. Türkiye'deki global bütçe uygulamalarında son iki senede Hükümetin aldığı eleştiri, amiyane bir tabirle ve tırnak içinde ifade etmem gerekirse "Kantarın topuzunu fazla kaçırdık."tı, bu iktidarınız tarafından da ifade edildi. Evet, o iddialar ve daha sonradan yapılan bu özeleştirimler haklı çıktı. 2010 yılında devlet "Ben 100 lira öderim sağlığa -daha doğrusu- ilaca." dedi -sağlık üzerinden almalıyız ve o yüzden tabipler de bunun içinde olmalı diyorum mutlaka- ama gerçekleşme 91 oldu. 2011 yılında da "100 lira harcayacağım." dedi, gerçekleşme 94 oldu. Yani, iki yıldır devletimizin cebinde bir yıl önce gözden çıkardığı ama pratikte cepten çıkarmadığı bir para da duruyor. Şimdi, Maliye Bakanlığının ilaç fiyat düşüşleri konusunda göstermesi muhtemel hassasiyete şunu ifade etmek lazım: Alınan kararlar eczacının doğrudan yüzdesel kârlılıkla çalışıyor olduğu gerçeğinden de hareketle, çok sayıda eczacının belini büktü ve hedeflenenin ötesinde, bütün itirazlara rağmen, zorla dayattığınız rakamın ötesinde bir tasarruf sağladınız ve herkes de diyor ki: "Kantarın topuzu kaçtı."

Şimdi, ilaç fiyat kararının yarattığı bu tahribatı bir nebze olsun gidermeye yönelik yapılabilecek her türlü iyileştirme için "Burada kamu zararı ortaya çıkmasın." ama kamunun cebinde bu sefer ilk kez gözden çıkarıp cepten çıkarmadığı çok ciddi bir para var ve bunun bu kapsamda değerlendirilmesini, sizin de bu meseleyi Ekonomi Koordinasyon Kuruluna belki bu gece, yani madem bu aralar bu aciliyette olacak, hiç olmazsa, elde de böyle bir kaynağın, böyle bir fazlalığın olduğu görülüyor ve kaybettirdiğimize telafi etmek üzerine bir yaklaşım içindeyiz dediğimizde ben bunun hakkaniyetle bağdaşır bir yaklaşım olacağını ifade etmek isterim.

Eczacıların Türkiye'deki en büyük sıkıntılarından bir tanesi de ilaç fiyatlarına doğrudan yüzdesel olarak endekslı çalışmalarıdır efendim. Bir yerden sonra biz ne dersek diyelim, Sayın Domaç ne derse desin, öñü laf arkası para olan bir durumla karşı karşıyayız. Siz ilaç fiyatını düşüreceksiniz, on yıldır bütün dünyada ilaç fiyatları düşmektedir, sebeplerini tartışırız. Ben iktidarın dönemi içinde bir gerçekleşmeyi savunmasını ve övünmesini siyasetin içinde görürüm ama şunu da ifade etmek lazım ki hem bütün dünyanın uyguladığı referans fiyat sistemi yani komşu bakkalda 70 kuruşa ekmek satılırken aynı ekmeği kendi marketimden 1,5 liraya itiraz edip "Kardeşim utanmıyor musun, bak kaç paraya ekmeği satan var." denen referans fiyat sistemi ve diğer uygulamalar ilaç fiyatlarını düşürüyor efendim.

Sayın Bakanım, şunu ifade edelim: Bütün dünyada düşüyor bu fiyatlar. Buna karşılık, bir tek biz eczacıyı kaderiyle baş başa bırakıyoruz. Dünyadakiler ne yapmış? Eczacıyı karşısına almak yerine yanına, hatta arkasına çekecek yöntemler bulmuş. Nedir bu? Kutu başına sabit ücret, reçete başına sabit ücret ve meslek hakkı uygulamaları diyebileceğimiz, eczacının çeşitli hasta izlem ve kontrol programları, kendi mesleki yetkileri bir başka meslek grubunun yetkilerine tecavüz etmemek şartıyla. Bunun yanında, örneğin, sigarayla mücadele, obeziteyle mücadele; bu noktalarda eczacıları halk sağlığının ve önleyici sağlık hizmetlerinin de bir parçası hâline getirmek ve onlara ek ödemeler yapmak. Bizim 25 kuruluşluk kutu başına sabit ücretimiz camiada alay konusu olmakla birlikte önemli bir ilk adımdır ama arkasında durmak lazım çünkü pratikte bir karşılığı yok, anlamlı bir ilk adım. Bunun bir noktaya getirilmesi durumu, ilaç fiyat düşüşünden eczacının artık doğrudan etkilenmediği, politikalarınıza karşı Türkiye'deki 24 bin eczanede 24 bin mutsuz ve sizi eleştiren ağız yerine, hiç değilse bu uygulamadan rahatsız olmayan ve rahatsızlığını, bu sıkıntısını hastaya ifade etmek yerine kendi görevini yapma noktasında bir irade kullanacak sağlık çalışanına eczacıyı dönüştürmek bu anlamda mümkündür.

Çok kısa olarak ifade edeceğim, birçok yeri atladım.

Şu, reçete toplama, etik dışı uygulamalarla ilgili bir şey söyleyeyim. Şimdi, Sayın Domaç birlik başkanıydı -tesadüf, masanın etrafındayız- Sayın Erdoğan Çolak Adana Eczacı Odası Başkanıydı, ben Manisa Eczacı Odası Genel Sekreterydim, şöyle bir manzara: Çapa, Cerrahpaşa veya Adana'daki üniversite hastanemiz, Manisa'daki Celal Bayar Üniversitesi Hastanesi kim olduğunu bilemediğiniz bir simsar elinde bir reçete Çapa, Cerrahpaşa önünde arkasında kamera, onun arkasında Uğur Dündar koştura koştura Arena programı yapırlardı. Çünkü hastanelerde reçete simsarları reçete toplar, bunu etik dışı çalışan bazı eczanelere pazarlardı. Süreç öyle bir noktaya geldi ki ayakta kalmak için bazıları da mecburen kendi kalfasını da o işin içine sokarlardı. Buradan kamu inanılmaz zarar ederdi ama kamuya "Bu işte bizim menfaatimizden öte senin menfaatin var." demek yıllar aldı. En sonunda, Türk Eczacıları Birliğinin önerisi, ilk uygulama Adana Eczacı Odası ve Manisa Eczacı Odasının başlattığı uygulamalarla eczaneler arasında yatan hasta reçetelerinin eşit limitte tevzi uygulaması başladı pilot olarak ve altı ay sonra o zamanın rakamlarına tek güvenilebilecek emin kuruluşu ve rakam ilan eden diyelim, Emekli Sandığı "Ben bu işten yüzde 60 kâr ettim arkadaş." dedi. Şimdi, o meslek örgütü yine yakınıyor. O meslek örgütü veya bu durumda, biz yine söyledik, eczacılar e-reçetede, ilaç takip sisteminde ve diğer konularda birtakım açıklar var, sadece T.C. kimlik numarasıyla reçete yazılmasında, "puzzle" in parçalarını birleştirirseniz buradan etik dışı çalışmalar ve kamu zararı ortaya çıkar. O zaman dinletememiş olabiliriz ama bugün biz bu reçete simsarlarına karşı bir tedbir almak zorundayız ve bu tedbir alındığında tekrar bu sefer tüm kamu kurumlarının ilaç harcamaları ölçülebilir durumda, artık teknolojimiz ve altyapımız buna müsait, tekrar siz bu işten kamunun kârlı çıktığını göreceksiniz.

Lütfen, meslek örgütünün, bu meslek mensuplarının hep de aksine iddia edildiği gibi keseri kendine yontmadan size doğru yontmak için yapmış olduğu kıymetli önerilere değer veriniz, biraz önce ifade edilen önerge önerilerinin dikkate alınması gerektiğini ifade ediyor, ilerleyen maddelerde konuşmak üzere, sabrınız için teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Özel teşekkür ediyorum.

Yalnız, sözünüzü kesmek istemedim ama otuz dakika konuştunuz.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Estağfurullah, kesilmedi zaten. Efendim, dünya demokrasileri "filibuster"ı bile hazmediyorlar, otuz dakika sizin için çok sorun olmaz.

BAŞKAN – Sayın Öğüt, buyurun lütfen.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Bakanım.

Sayın Bakan, değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım; burada sadece tutanaklara geçsin diye, bu kanun tasarısı içine iki senedir bütün partilerin anlaştığı, hatta geçen sene imzayı bile birlikte attığımız önergeye, 4 partinin milletvekillerinin önergeye imza attığı fakat gece yarısı on ikide nasıl olduysa birden önergenin geri çekildiği bir kanun tasarısı daha vardı, onu da keşke yine koyabilseydik, böyle ani gelince ancak buralarda seslendirme ihtiyacı duyuyoruz.

BAŞKAN – Hangisi Sayın Öğüt?

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Muayenehanelerden kamunun hizmet satın almasıyla ilgiliydi efendim. Önce Çalışma Bakanı itiraz etti, Sağlık Bakanı kabul etti, sonra Çalışma Bakanını ikna ettik, Sağlık Bakanı reddetti, sonra ikisini birden ikna ettik.

ÜLKER CAN (Eskişehir) – Geçen dönem mi?

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Evet, geçen dönemi söylüyorum.

Grup başkanlarını ikna ettik, herkesi ikna ettik ama gece yarısı on ikide birden yok oldu. Bize söylenen şu: Başbakan çok kızmış, sinirlenmiş.

BAŞKAN – “Muayenehane” derken, diş hekimleriyle ilgili muayenehaneler.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Evet, diş hekimleri muayenehaneleriyle ilgili söylüyorum. Başbakanın bu konuyla ilgilendiğini hiç tahmin etmiyorum, sanmıyorum çünkü üç veya dört yıl önce birlik başkanlarıyla oturup konuştuğunda bu işin bir an önce çözülmesi için emir verdiğini bizzat biliyorum ama bir türlü çözülemedi. Yani eğer mümkün olabilirse bu tasarının içine, bu torba yasanın içine -madem adı “torba”, her şey atılabilir- böyle bir şeyin de atılmasında son derece yarar var diye düşünüyorum.

Yine, muayenehanesi olan 16 bin diş hekimii yurdun dört bir bucağına dağılmış vaziyette. Devletin bütçesi Türkiye’nin her tarafında ağız, diş sağlığı polikliniği yapmaya el veren durumda değil. Onun için, bu arkadaşlarımızdan, muayenehanelerden nitelikli bir hizmet satın alabilirsek kamuya da, geleceğimize de çok yararlı olacağına inanıyorum.

Bir de ağız, diş sağlığı merkezlerinde genelde tedavi edici hizmet sunuluyor. Hâlbuki hem Bakanlığınızın hem bizlerin hem milletvekillerinin ortak görüşü şu ki öncelikle koruyucu hekimlik öne çıkarılmalı, koruyucu hekimlik yapılmalı; ağız, diş sağlığı merkezlerinde 0-18 yaş, 60 yaş üstü, engellilerin tedavileri öncelikle yapılmalı ve koruyucu hekimlik öne çıkarılmalı. Daha çok tedavi edici hekimliği öne çıkartan Bakanlığımızın bu konuda biraz daha tedbir alması gerektiğini düşünüyorum. 16 bin diş hekiminin sesini buradan bir kez daha duyurmak istiyorum.

Yine, bu kamuda çalışan arkadaşlarımızın da -8 bin civarında arkadaşımız var- 8 bin civarındaki arkadaşımızın çok ciddi şekilde, performansla ilgili sıkıntısı var. Bazı değişik görüşler var performansla ilgili, tamamen kaldırılmasını isteyenler var ama ben aynı görüşte değilim şahsen ama çok çok az olmalı, yani daha çok çalışanla az çalışan arasında mutlaka bir fark olmalı, maaşın yüzde 20’si civarında performans olmalı. Ayrıca, özlük haklarına da performans da mutlaka dâhil edilmeli diye düşünüyorum. Arkadaşlarımız, aynı tabiilerde olduğu gibi, emekli olur olmaz birden hakikaten aylık sınırının altına düşen rakamlarla emekli oluyorlar. Onun için de emekli olmak istemiyorlar. Bir kısmı sözleşmeli, ne yapacağını bilemiyor. Bu konuda da performansın düşük olması ve onun da alınan maaşın tamamının özlük haklarında kullanılması konusunda ben arkadaşlarımızı ve Sayın Bakanımı bir daha uyarmak istiyorum ama Sayın Bakanım burada değilmiş, pardon.

BAŞKAN – İhtiyaç molasına gitti efendim.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Tabii, tabii, yok bir şey söylemedim efendim. Ben hitap edince birden boşa düştüm.

BAŞKAN – Yardımcısı burada efendim.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Tamam.

Şeyi söylemek istiyorum: Bu kanunda gene iyi niyetli olarak şiddetle ilgili bir şeyler konulmuş ama bu tamamen iyi niyetle ilgili bir olay. Bu hastayla doktoru birbirine muhatap ve rakip olarak gösterdiğiniz sürece “Gidin kardeşim, muhatabınız doktordur.” dediğiniz sürece bunun altından kalkmak mümkün değil. Onun için, bir ara kademe olmalı ve cezalar bence çok ciddi şekilde artırılmalı.

Bu veri tabanı ve mahremiyetle...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Arada kim olmalı Kadir?

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Efendim?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Hastayla doktorun arasında ne olacak?

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Peki, Başkanım, ben önereyim de siz şey yapın.

BAŞKAN – Siz devam edin Sayın Öğüt.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Bu veri tabanı ve hasta mahremiyetiyle ilgili de Anayasa Mahkemesinin bozmasına rağmen geçen ay yine İstanbul’daki bazı ilçelerin muayenehanelerinden veri tabanıyla ilgili bilgiler gelmediğine dair yazılar gidiyor muayenehanelere. Hâlbuki Anayasa Mahkemesi bunu iptal etti -gerçi yeniden getiriyorsunuz- ama bürokrasi de iptal miptal dinlemiyor anladığım kadarıyla. Onlar, olmuş gibi devam ediyorlar. Bu konuda da bir önlem alınmasını rica ediyoruz. Bu veri tabanı içinde kişilerin

mahremiyetinin korunması konusunda çok ciddi fecaatler ve facialar yaşandığını her gün örneklerle görüyorsunuz. Onun için, bu konuyu çok ciddiye almak gerektiğini düşünüyorum. Sıradan bir istatistik konusuymuş gibi davranılmasının doğru olmadığını düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Öğüt.

Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Tüm arkadaşlarımı saygıyla selamlıyorum.

Sayın Başkan, aşağıda Genel Kurulda da konuşmalarım olduğu için zaman zaman inip çıkmak zorunda kaldım. Ancak özellikle en son içeri girdiğimde içeride ciddi bir oksijen eksikliğini hissettim dışarıdan gelen bir insan olarak. Sayın Bakan da ihtiyaç molasına gittiğine göre...

BAŞKAN – Ara vereceğiz ama şöyle bir...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Anlaşılan ihtiyaç zamanı da gelmiş. Uygun görürseniz, on dakika ara verelim, hem havalansın hem ihtiyaçlar giderilsin.

BAŞKAN – On dakika değil de daha uzun süre ara vereceğim Sayın Atıcı.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Genelini geçelim, sonra ara verelim.

BAŞKAN – Genelini geçip ondan sonra daha uzun ara vereceğim Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yani siz bilirsiniz ama ben sadece, hekim olarak odanın havasının yeterince uygun olmadığını tekrar hatırlatıyorum Sayın Başkan. Kesin kararlıysanız devam edeceğim konuşmaya.

BAŞKAN – Lütfen.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlarım...

BAŞKAN – Yani bizim aşağıda konuşmamız da yok, yani bizim aşağı inip çıkma şansımız da yok.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tabii, bu da bize ne kadar yük geldiğini gösteriyor. Hem aşağıda hem burada, her yerde müdafaa etmek zorunda kalıyoruz.

BAŞKAN – Allah kolaylık versin efendim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama Sayın Bakan olmadan konuşmak ne kadar doğru İç Tüzük'e göre?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Bakan Yardımcımız burada Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben İç Tüzük'e göre söyledim efendim. Yani bakan olmadan komisyon çalışmaları ne kadar sürebilir bilemiyorum Sayın Başkan.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Müsteşarımız da burada.

BAŞKAN – Yani Sayın Müsteşar burada, Sayın Bakan Yardımcısı burada.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Efendim, izin verirseniz, herhâlde oksijen iyice düştü, anlaşılıyor. Sayın Başkan, İç Tüzük'e göre bakanın burada olması gerekmiyor mu efendim?

BAŞKAN – Gerekmiyor efendim. Yani bakan veya onu temsilen bir arkadaşın bulunması yeterli.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama bu konuşmaları Sayın Bakanın da dinlemesi gerekiyor. Yani Sayın Bakanın içeride olduğu bir zaman konuşursak hiç olmazsa biraz daha iyi olur diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Peki, beş dakika ara veriyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Çok teşekkür ederim Sayın Başkan.

Kapanma Saati: 19.05

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati : 19.08

BAŞKAN : Necdet ÜNÜVAR (Adana)

BAŞKAN VEKİLİ : Türkan DAĞOĞLU (İstanbul)

SÖZCÜ : İsmail TAMER (Kayseri)

KÂTİP : Sevim SAVAŞER (İstanbul)

----- 0 -----

BAŞKAN – Buyurun Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Öncelikle, hassasiyetiniz için de teşekkür ediyorum, ara verdiğiniz için.

Sayın Bakan, şimdi, tabiri caizse, sağlık sisteminde işin kabası bitti, ince işlere başlandı gibi görünüyor. Bu yasadan ben bunu anlıyorum. Bu yasa tasarısı karşımıza gelir gelmez uzun uzun incelemeye başladık ve anladık ki işin kabası bitmiş, şimdi, ince işlere başlanmış. Neden? Çünkü tasarı ilerledikçe –daha detaylı bir şekilde aktaracağımız üzere- âdeta kişilere özel işler, gruplara özel işler artık, yapılmaya başlamış çünkü bir tasarı getirdiğinizde elbette ki sizin tabanınız da bundan kötü etkileniyor, sizin tabanınızın da bazı şikâyetleri oluyor ve siz tabanınızın bu şikâyetlerini ortadan kaldırmak için bugün bu yasa tasarısıyla karşımıza gelmiş görünüyorsunuz. Ama olsun, her şeyin bir çözümü var. İki yıldan beri, sağlık konusunda yaptığımız konuşmalarda sanki boş konuşuyormuşuz gibi geliyordu. Konuşuyoruz, hürmetle dinleniyor, gereken notlar alınıyor, bazen kıyısından alakalı bazen hiç alakasız sadece teşekkür ederek cevaplar veriliyor, sanki bizim söylediklerimiz iktidar tarafından hiç dinlenmiyor gibi geliyordu. Evet, dinlenmiyordu ama bir şeyi atlamışız, halk bunu dinlemiş, halk gerçekten ne söylemek istediğimizi ve sizin ne yapmak istediğinizi şu anda anlamış görünüyor. Bu iyi bir şey. Hakikaten umudum kayboluyordu ama halkın bu uyanışı bizi yine umutlandırdı ama bu uyanıştan hepimiz ders almalıyız. Özellikle, bu uyanışı şimdilik sade vatandaşların yaptığını düşünecek olursak, Taksim’de veya Türkiye’nin değişik yerlerinde, basit direnişler gibi görünebilir, çok önemsenmeyebilir ama benzer bir direniş eğer doktorlardan gelir ise Sayın Bakan, gerçekten çok kötü günler bizi bekliyor olacak. Bu işten ders alırsak, sanıyorum, çok fazla sıkmadan, çok fazla patlatmadan, çok fazla üstüne üstüne gitmeden, “Yeter artık.” dedirtirmeden sağlığı bir şekilde yeniden ele alabiliriz diye düşünüyorum. Niye bu kadar net konuştum? Çünkü sağlıktaki olumsuzlukları başından beri gören ve takip eden bir insan olarak, Türkiye Büyük Millet Meclisine geldikten hemen sonra, daha 2011 yılında kapsamlı bir kanun teklifi hazırlayarak, hem de tam gün üzerine bir kanun teklifi hazırlayarak bunu yüce Meclise sundum. Tam iki yıl raflarda bekledikten sonra, bugün burada sizin Hükûmetinizin tasarısıyla birleştirme yapılmış görünüyor. Ancak şunu hemen söylemeliyim ki, bizim önerdiğimiz kanun teklifi ile sizin bugün buraya getirdiğiniz kanun tasarısı arasında içerisinde “tam gün” geçmekten başka hiçbir ortak yan yok Sayın Bakan. Yani tam güne bakış açınızın ne olduğunu birazdan sizlerle paylaşacağım. Siz bu tasarı ile tam günü getirir iken bir yandan da tam günü 5-6 yerden paramparça edip deliyorsunuz Sayın Bakan. Bakın, biz getirdiğimiz tam gün yasasında, Cumhuriyet Halk Partisi olarak, iki yıl önce “Çalışma süresi 40 saatle sınırlandırılmalı. Biz tam gün istiyoruz.” demişiz, bakın, çok önemli bir nokta, biz Cumhuriyet Halk Partisi “Tam süre çalışma istiyoruz.” demişiz, kanun teklifinde yazıyor. Buna rağmen, siz, Hükûmetiniz iki yıldır bizi tam gün istememekle suçladınız. Evet, siyaset yaptınız, bir noktaya kadar tuttu ama burada şimdi siyasetten ziyade özellikle “Biz ne istedik, siz ne getiriyorsunuz, nasıl orta noktalarda buluşabiliriz?”i konuşmamız gerekiyor. Biz tam süreli çalışma istedik ama bir yandan dedik ki: “Tam süreli çalışma 40 saatle sınırlandırılmalı.” Hadi doktoruz, biraz daha uzun çalışmaya alışmışız, dünya standartlarına göre 56 saattir Sayın Bakan haftalık çalışma süresi “56 saatle sınırlandırılmalı.” dedik. Yine, dünyanın istediği, “İyonlaştırıcı radyasyonla çalışanlarda haftalık çalışma saati 25 saat, en fazla 37,5 saat olsun.” dedik. Niye bunu dedik biliyor musunuz? Çünkü siz de hekimsiniz, siz de biliyorsunuz, çalışma saatleri uzadıkça insanlar hata yaparlar, çalışma saatleri uzadıkça insanlar sinirlenirler. Bunun örneklerini komisyonlarda ve Genel Kurulda da görüyoruz. O yüzden, “Bu çalışma saatleri evet, tam gün olsun ancak kısıtlayalım, insani boyutlara çekelim.” dedik. Hekimlerin insan olduğunu, sevgiye muhtaç olduğunu, sevilmeye muhtaç olduğunu, çocukları, anneleri olduğunu her vesileyle dile getirmiştik ama maalesef bugün bu yasa tasarısıyla hekimlerin yine, insan olduğu unutulmuş ve ciddi şekilde ağır yüklerle çalışma getirilmeye çalışılmıştır diye düşünüyorum. Bugün pilotlar kendilerini ne kadar iyi hissedilerse hissetsinler, “Vallahi, billahi, ben uçarım, hiçbir şey olmaz, götürürüm bu uçağı.” deseler bile uluslararası kurallara göre, uçuş saatini doldurduktan sonra uçamazlar. Neden? Çünkü hata yaparlar ve

insanlar ölür ama aynı şey hekimler için geçerli değil mi? Geçerli. O yüzden, şehirler arası yolculuk yapan otobüslerde bile şoförlerin çalışma saatleri, kaç saate kaç şoför bulundurulacağı belirlenmişken bu tasarıyla hekimlere yüklediğiniz yük gerçekten insan ölümlerine, hekimlerin de çıldırmalarına sebep olacak. O yüzden, biz çalışma saatlerinin sınırlandırılmasını istiyoruz.

“Performans” diye bir sistem tutturdunuz. Bakın, her şekilde “CHP her şeye karşı.” diyorsunuz, hayır, performansa bir noktaya kadar biz de “Evet.” demişiz tasarımızda, demişiz ki: “Kardeşim, bir hekim çalışsın, canı istiyorsa fazla para kazanmak, yüzde 30 performans arttırabilirsiniz.” Bu yüzde 30’u da ikiye ayırmışız, demişiz ki: “Yüzde 10’unu kurumsal performans, yüzde 20’sini kişisel performans yapalım. Hekimler, sağlık çalışanları arasındaki uçurumu daraltalım.” “O ne kadar alıyor, bu ne kadar alıyor?” diye baksınlar insanları bakmasınlar, “Onun kaç hastası iyileşti, benim kaç hastam iyileşti? Benim ameliyat sayım nedir, başarıım nedir?” diye baksınlar istedik ama bunu da maalesef burada yüzde 1.600’lere kadar çıkaran... Enteresan bir şey, nasıl buldunuz o rakamı, niye buldunuz, onu da bilmiyorum ama maddelerde uzun uzun konuşacağız. Yine, ciddi bir yanlışlıkla getiriyorsunuz.

Biz nöbetlerin önemli olduğunu, hekimlerin nöbet tutabileceklerini söyledik ve nöbet ücreti düzenlemesi yaptık. Siz de getirmişsiniz, sadece 112 ve yoğun bakımda çalışan insanlara getirmişsiniz, yüzde 50 bir artış getirmişsiniz ama bu yüzde 50 artışın ne kadar komik olduğunu siz de biliyorsunuz aslında ve yine burada bir üst çalışma sınırı hiçbir şekilde koymamışsınız. Biz demişiz ki: “Hekimler tam gün çalışsınlar.” Siz de bir hekimsiniz, Sayın Başkan da bir hekim, bizler emekli olduktan sonra, elimize, bir hekimin eline geçen para 1.200 lira civarında 1.700 liraya kadar çıkabiliyor pratisyen hekimler, profesörler de 3.000 civarında bir para alıyorlar. Şimdi, bunun hakkaniyet çerçevesinde olmadığını dile getirdik ve emekliliğe yansıyan bir ücret artışıyla yani ölümüne çalışıp da yüzde bilmem kaç bin artırmak yerine, insani boyutta bir hekimin hak ettiği ölçüde parayı alarak ve emekliliğine de yansıtarak bir ücret önerdik. Bütün bunları tablolara döktük Sayın Bakan, çok ciddi çalıştık, yani aylarca... Siz de incelemişsinizdir, bürokratlarınız incelemiştir, rakam rakam, kuruş kuruş, GATA’yla konuşarak, üniversitelerle, TTB’yle, bütün sendikalarla konuşarak düzenlemiştik. Biz orada, o yasada bir de demiştik ki: “Sağlıkta taşeron olmaz.” Ve taşeronu mutlaka kaldırmamız gerektiğini söylemiştik ve bir madde eklemiştik ama burada bunların hiçbirini gerçekten görmüyoruz. Orada biz demiştik ki: “Taşeronu da kaldıralım, sağlıkta sözleşmeli hekim de olmaz. Siz aile hekimlerini sözleşmeli yaptınız, on sene içerisinde geriye dönüğe izin verdiniz. Bu, yanlıştır. Gelin, bu yanlıştan dönelim, bunlar memurlar olsunlar. Yani devletin memuru olarak iş yapsınlar.” Ama bugün bu tasarıda görüyorum ki, siz sadece pratisyen hekimlerin değil profesörlerin de sözleşmeli olarak çalışmasının kapısını açmışsınız, gerçekten şaşırtıcı.

Biz demiştik ki: “İş güvencesi gelsin.” Ama siz burada iş güvencesini tamamen kaldırıyorsunuz. Bakın, Sayın Bakan, bu kanun tasarısıyla asla kabul edemeyeceğimiz işlere imza atıyorsunuz ve ileride bu tasarı kabul edilir, edilebilir, değişiklikler olabilir, iktidarlar değişir ama burada yaptığınız tahribat gerçekten sizin de vicdanınızı sızlatacaktır. Burada karşılıklı konuşarak bu kanunu olabildiğince halka yararlı hâle getirmek mecburiyetindeyiz. Daha 1’inci maddede, sıftah, güya, Anayasa Mahkemesinin kaldırdığı “gizli dahi olsa” ibaresini çıkarmışsınız ama öyle bir şey yapmışsınız ki, orada halkımızın bütün mahrem bilgilerine ulaşmak istiyorsunuz. Şimdi, Sağlık Bakanlığı halkın mahrem bilgisine ulaşır mı? Ulaşır. Yani Sağlık Bakanlığında bakan genellikle sağlıkçı olur, bürokratlar sağlıkçı olur, bu mahrem bilgileri istatistiki amaçla kullanır ama sizin topladığınız bilgiler -zaman zaman basın üzerinden de sizle konuştuk- iyi niyetli olarak toplanan bilgiler olmaktan çıkmış Sayın Bakan. O yüzden, bu daha 1’inci maddeden, bu yasa dehşet saçan bir yasa hâline gelmiş. Diyorsunuz ki: “Biz her türlü bilgiyi toplarız ve bu bilgiyi vermeyenleri cezalandırırız.” Yani daha yeni doğan bebeğin topuk kanından, bebeğin dinini ve gayrimeşru olup olmadığını sorguluyorsunuz. Yani bunu niye kaldırmadınız Sayın Bakan? Bunun doğru olduğunu hâlâ düşünüyor musunuz, Allah aşkına, Allah rızası için? Yani basında evet, zaman zaman siyaset yapıyoruz, Mecliste zaman zaman siyaset yapıyoruz. Evet, siz de yapıyorsunuz, biz de yapıyoruz, sizden önceki Bakan biraz daha fazla siyasi argümanlar kullanırdı, siz biraz daha ağırbaşlı davranıyorsunuz ama siyasetçiyiz ve yapıyoruz ama bunun siyasetle bir ilgisi yok Sayın Bakan. Yeni doğmuş bir çocuğun bir damla kanını alıyorsunuz –Allah razı olsun, iyi bir şey- 3 tane test yapıyorsunuz –daha da artıralım alalım bu kanı ama “Bu çocuk meşru mudur, gayrimeşru mudur?” diye niye soruyorsunuz Sayın Bakan. Bunu sağlık çalışanlarına niye sorduruyorsunuz? Niye bizim hemşiremiz, doktorlarımız, böyle bir soruyu daha bir günlük lohusa bir kadına sorsunlar ve lohusa kadınının psikolojisini bozsunlar? Bunu yapmayın Sayın Bakan. Dinini sormak, hiçbir şekilde bir sağlıkçıya yakışmaz. “Bir bebeğin dini nedir?” diye sorulabilir mi, sorulamaz mı bu tartışılır, dünya bunu tartışıyor, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi bizi bu konuda mahkûm etmiş, demiş ki: “Siz vatandaşınızın dinini sorup bunu devletin resmî evrakına yazamazsınız.” demiş, defalarca bizi mahkûm etmiş. Buna rağmen devletimiz bunu sormak istiyorsa, sorar ve hesabını da verir ama Allah rızası için, bunu sağlıkçı eliyle yapmayın. Yani ben Mecliste konuşurken “Bunu nüfus için yapıyoruz.” Dediniz. Bırakın, bunu nüfus memurları yapsın, yapmasınlar ama illa birisi yapacaksa sizin dünya görüşünüze ve zihniyetinize göre, bırakın, onlar yapsınlar. Bu sorduğunuz soruların iyi amaçla olmadığını bir

başka göstergesi alkoldür Sayın Bakan. Siz de iç hastalıkları uzmanısınız, siz de kişinin alkol alıp almadığını sordunuz, sorarsınız, ben de sorarım ancak bir kişinin hangi cins alkol tükettiğini sormak hangi tıp literatüründe var? Yani midemize giren ve karaciğerimize giren etil alkol biradan mı geldi, rakıdan mı geldi, viskiden mi geldi bunu sorgulamanın ne anlamı var? O yüzden, sizin yaptığınız bu işlere biz karşı çıkıyoruz Sayın Bakan. Ben burada bir hekim olarak alkolün yararlı olduğunu söylemek gibi bir durumda olamam. Elbette ki zararlıdır, elbette ki çocukları korumalıyız, elbette ki insanların içki içmelerini hiç istemem kişisel olarak ama içiyorsa da saygı duyarım, bunu sorgulamam. Sorgularsam da, tıbbi gerekçelerle sorguladığım zaman da “Viski mi içtin? Ne kadar içtin?” diye sorgulamam Sayın Bakan. Ama siz daha 1’inci maddede direkt bunu yapıyorsunuz.

Bakın, bu yasayla siz, yıllarca akademilerin yarasını kanatan, içini burkan bir konuyu da legalize ediyorsunuz. Halk bu kanayan yaraya “jet profesörler” dedi. Yani doçent olan bir insan falanca üniversitede bir kadro çıkıyor, bir gecede oraya başvuruyor, gidiyor, başlıyor, atanıyor, ertesi gün geçici görevle İstanbul’un bilmem neresine geliyor ve yine muayenehanesine ve işine devam ediyor. Bu şekilde yüzlerce profesörün atamasını yaptınız Sayın Bakan. Bunu daha önce hangi kadroya kimlerin atanacağı konusunda noterden tasdik ettirilen, tespit ettirilen birçok konu maalesef ve maalesef gerçek çıktı ve o jet profesörler iki yıl sanki üniversitede çalışıyormuş gibi gösterilerek İstanbul’da değişik yerlerde, özel hastanelerde çalışılar ve profesörlük unvanını kazandılar ama şimdi, siz akademiyi yine dinamitliyorsunuz ve bu tasarıyla diyorsunuz ki: “Bu profesörleri ben istersem, herhangi bir hastanede çalıştırırım ve iki sene sonra bunlara profesör unvanını kullandırmaya hak kazandırırım.” Bunu yapmayın. Neden yapmayın? Çünkü biz Adıyaman’da profesör bulamıyoruz, doğru, bizim bu profesöre “Oraya git.” dememizin nedeni, “Kardeşim, git, iki yılda sistem kur. Hangi bölümün profesörüysen git, orayı adam et, ayağa kaldır, doçent...” demişsiniz, yani biz dememişiz ama bunu bir noktaya kadar kabul ederiz ama bunu yapmayın Sayın Bakan, yani bu jet profesörleri ne olur legalize etmeyin. Belki sizin bile haberiniz var mı, yok mu bilmiyorum, yani inanmak istemiyorum bile bile bunları yaptığınıza ama bu yasa tasarısını kimler hazırlıyorsa, bunun arkasında, arka planında kimler varsa, inanın, bunlar bu düşüncelerle yapıyor, sağlıkla uzaktan yakından bir alakası yok.

Feryat ediyoruz, diyoruz ki: “Ya, doktorları ikamete mecbur etmeyin.” Anayasa Mahkemesi bizi doğruluyor, diyor ki: “Kardeşim, sen doktorun nerede oturacağına karar veremezsin. Çalışma saatini koyarsınız, biter, gider.” “Tamam.” diyorsunuz, kaldırılıyorsunuz bu yeni getirdiğiniz tasarıda. Ondan sonra, diyorsunuz ki: “Ben ne zaman emredersem koşma koşma gelecek.” Ya, biz zaten yıllarca koşma koşma geldik, bakan emretmeye de geldik, hastanın ihtiyacı oldu, siz de koşunuz, ben de koştum, bu odada bulunan hekimlerin hepsi koştu ama bunu bu şekilde yasa maddesi hâline getirdiğiniz zaman bizim mesleğimizin de gerçekten kökünü kazıyorsunuz, onurunu incitiyorsunuz Sayın Bakan.

Şimdi, muayenehaneleri kapatalım, hiç itirazımız yok. Tam gün, hiç itirazımız yok. Evet, eğer kamuda çalışıyorsa bir doktor muayenehaneler kapansın, buna bir itirazımız yok başından beri, kanun teklifi vermişiz, siz de bunu 7’nci maddenizde getirmişsiniz ama oraya bir madde koymuşsunuz, demişsiniz ki: “Şu, şu, şu örgütlerle çalışan hekimler insani gönüllü çalışmalar yapabilirler.” Şimdi, bunun nereye gidebileceğini hiç düşündünüz mü Sayın Bakan? Herhangi bir sivil toplum örgütü, ki biz sivil toplum örgütlerinin hangi siyasi amaçlarla, hangi dünya görüşleriyle neler yaptıklarını hep gördük, Bunların açacağı polikliniklerde bizim kamuda çalışan doktorlarımız gidip gönüllü çalıştıklarında... Bakın, “acil durum” demiyorum, acil durum ayrı bir şey. Bugün acil durumda Taksim’de veya herhangi bir yerde hekimlik sıfatıyla insanlara müdahale eden insanlar hakkında soruşturma açtınız ve bugün bu yasayla da onları üç yıl hapse mahkûm edecek düzenlemeler getirirken öbür taraftan, sağlık mükemmeldi, hiç kimseye ihtiyaç kalmamıştı, her şeyi iyi yapıyordunuz, ne oldu da birdenbire çeşitli kurum, kuruluş, sivil toplum örgütleri, derneklerin hazırlayacakları polikliniklerde bu doktorların çalışmasına izin verdiniz? Hani tam gün, bu tam gün mü Sayın Bakan? Yani tam günde ki amaç nedir? Tam günde ki amaç bir hekimin o hastanede çalışmasıdır, ondan sonra, çıkıp para kazanmak amacıyla veya hatta da kazanmadan biz hiçbir hastanede görünmezdik eskiden ama siz diyorsunuz ki: “Para kazanmayacaksan insani amaçlarla çalış.” Ya, biz insani amaçlarla zaten çalışıyoruz. Sayın Bakan, bu, gerçekten ucunun nereye gideceği belli olmayan bir şey. Bunu maddelerde biraz daha irdeleneceğiz.

Şimdi, 657’ye tabilere bunu yaptınız, gelim üniversitelere. Bakın, üniversiteleri ne hâle getirdiniz bu tasarıyla. Şimdi, diyorsunuz ki: “Üniversitede öğretim üyeleri tam gün çalışır.” Güzel, başından beri tam gün çalışıyoruz, hayatımda ben de hiçbir zaman yarı zamanlı çalışmadım, hiç. Çalışanlara da hep karşı çıktım. Hekim tam gün çalışmalıdır, nokta. Güzel yazmışsınız ancak diyorsunuz ki: “Ben üniversitede çalışan 100 tane hekimden 5’ine dışarıda çalışma izni veririm.” Hadi, bu nereden çıktı Sayın Bakan? Nereden çıktı yüzde 5? Kim karar verecek bu yüzde 5’e? Şimdi, arkadaşlardan böyle fevran gelecek size, diyeceksiniz ki: “Hadi, yüzde 10 yapalım.” Ya, bizim derdimiz yüzde 5’i yüzde 10, yüzde 50 yapmak değil, sakın yanlış anlamayın. Sizin üniversitelerde hocaları “yüzde 5-10” diye bölme hakkınız yok Sayın Bakan. Allah aşkına, geçici olduğunuzu unutmayın. Üniversitelerimiz kalıcı, ne olur sistemi bu şekilde

paçavra hâline getirmeyin. Bırakın, tam gün çalışsınlar. Niye dışarı gidiyor? Hani tam gün? Yapmıyorsunuz, yani "Tam gün çalışma esastır." diyorsunuz, arkasından diyorsunuz ki: "Yüzde 5'e izin vereceğim." "Tam gün çalışma esas." diyorsunuz, dışarıda muayenehanesi olan ve sizin hükümetlerinizin, Başbakanınızın ve önceki Sağlık Bakanının –daha henüz sizden duymadım- "Doktorun elini vatandaşın cebinden çekeceğim. Muayenehaneleri kapatacağım." dediği dönemlerde, şimdi muayenehanede çalışan hekimleri getirip yüzde 5 kontenjanla üniversitede çalıştıracaksınız. Bu nasıl iştir Sayın Bakan? Yani bununla halkı kandırabilirsiniz ama doktorları kandıramıyorsunuz. İnanın, bütün Türkiye infial hâlinde. Siz muayenehanesi olan hekimleri üniversiteye sokamazsınız, bu kötülüğü bu ülkeye yapamazsınız. Sizin "tam gün" dediğiniz şey bu olmamalı. Tam gün, tam gündür. Adam gibi tam günü yapalım. Koymuşuz kanun teklifimizi masanızın üstüne, adam gibi yapalım ve bu iş gerçekten düzgün bir şekilde yapalım. Bu da yetmemiş, yüzde 5 de yetmemiş, demişsiniz ki: "Yüzde 5, Adıyaman'da 10 kişi var, 10 kişinin yüzde 5'i 0,5 kişi eder, olmaz; 1 kişi sözleşmeli alırsız, yeni yapılan yerlerden 5 kişiye kadar sözleşmeli çalıştırırım, dışarıdan sözleşmeli alırım hem de muayenehanesine devam eder." Şimdi, Sayın Bakan bu söylediklerinizin sizin yapmaya çalıştığınız ve halka vermeye çalıştığınız mesajla uzaktan yakından bir alakası yok. Yani inanın, siz de hekim olduğunuz için olabildiğince dilimi ısırarak konuşmaya çalışıyorum, benim meslektaşımınız yani ama bu yaptıklarınızı –ne olur, ne olur- gözden geçirmek lazım.

Şimdi, üniversitede çalışanlara diyorsunuz ki: "Yüzde 5 dışarı göndereceğim ama merak etme, senin de ağzına bir parmak bal çalayım, sen de mesai sonrası çalış." Ee, hani tam gün? Yüzde 5'i dışarıya göndereceksiniz –kim o yüzde 5 bilmiyoruz- ama kalana diyorsunuz ki: "Burada çalış ama senin de ek ödeme toplamının yüzde 1.600'ünü geçmeyecek şekilde fifty-fifty, yarı yarıya bölüşelim." ama dışarıya gönderdiğiniz yüzde 5'e diyorsunuz ki: "Ne kadar para getirirsen getir sorun değil, yüzde 50-yüzde 50 bunu bölüşeceğiz."

Bakın, diyorsunuz ki: "Bu kanun çıkar çıkmaz muayenehaneler iki ay içinde kapanacak." Niye iki ay Sayın Bakan, niye iki ay? Bu işin daha Anayasa Mahkemesi süreci var, yani Anayasa Mahkemesi sürecini beklemek çok mu zor? Ama o süreci beklemeden yani hukuka güvenmeden "Ben yaptım, oldu." mantığıyla siz iki ay içerisinde bütün muayenehaneleri kapattığınız zaman bir tek şey kazanırsınız, bütün hekimlerin nefretini kazanırsınız ve bu nefret içindeki hekimler iyi çalışamazlar, sağlık sistemi mahvolur, döner bu insanlar, bu sefer, hekimler Taksim'e çıkarlar, bunu da dikkatinize sunmak istiyorum. Yani komik şeyleri daha sonra konuşuruz. Olağanüstü ve istisnai hâllerde sünnet ne demekse onu da herhâlde maddelerde konuşuruz. Burada çok konuşmak istemiyorum.

Bakın, hekimlere iş yeri hekimliği getirdiniz, "İş yeri hekimliği yapsınlar." İyi, yapsınlar. Hani, tam gün çalışıyorlardı bunlar Sayın Bakan? Hani tam gün nerede? Bakın, kaç yerden parçaladınız tam günü? "Tam gün çalışsın benim hekimim." Niye? "Hekim araştırma yapar, hekim hata yapmasın diye dinlenmelidir, hekim insandır, makine değildir." diyorsunuz. Arkasından diyorsunuz ki: "Ayda otuz saati geçmeyecek şekilde gitsin, elinde çanta, tek tek iş yeri hekimliği yapsın." Ondan sonra da hekimler gerçekten sizin ne yapmaya çalıştığınızı hiçbir şekilde anlayamıyorlar.

Sayın Bakan, son olarak, şu mecburi hizmet konusu; yemin ediyorum yani ne bu dünyada ne de öte dünyada yakanızı bırakmaz. Bakın, bu yaptığınız eşitliğe aykırıdır, bu yaptığınız ayrımcılıktır. Bu, 34'üncü maddede getirdiğiniz mecburi hizmetten muafiyet işi, Anayasa Mahkemesi tarafından da bozulmuştur, hiçbir şekilde etiğe de uygun değildir. Yani benim ülkemde benim ülkemin kaynaklarıyla doktor olacak bir adam, uzman olacak üstüne üstlük, kaçacak diplomasını burada bırakıp, falanca ülkede iki sene gezecek, sonra gelecek, siz diyeceksiniz ki: "Zorunlu hizmetten seni muaf tutuyorum." Bu, Allah'tan reva mı? Bunda bir kul hakkı var mı yok mu Sayın Bakan?

Bakın Sayın Bakan, bütün maddeler bir yana, bu bir yanadır. Bu, hem hekimlerin hem de bütün insanların vicdanında çok önemli bir yara açacak. Hatta ve de hatta diyorsunuz ki: "Hadi, vazgeçtik ülke kaynaklarından. Dışarıda gitsin doktor olsun, gelsin, mecburi hizmetten muaf tutuyorum altı ay içinde gelenleri. Dışarıda gitsin uzman olsun, gelsin, zorunlu hizmetten muaf tutuyorum." Ya, bunu nasıl yaptınız Sayın Bakan? Yani bu gerçekten... Ben bunları okurken yemin ediyorum yani ruhum sıkıldı, tansiyonum yükseldi, böyle bir şey olamaz Sayın Bakan. Bakın, konuştuğum hiçbir şey genel sağlık politikanızla ilgili değildir, hiç genel sağlık politikası konuşmadım. Hiç, başından beri uyguladığınız genel sağlık sigortaları, katkı payları, bilmem nelerle hiç uğraşmadım dikkat ederseniz. Amacım sizi doğruya yöneltmek, boş konuşmak değil. Tek tek maddelerde sizin ne yapmak istediğinizi size ayna tutarak, başka bir pencereden bakarak anlatmaya çalıştım. Umarım, yararlı olmuştur. Olmadıysa da maddelerde daha geniş hazırlığımız var, onları da konuşacağım.

Teşekkür ediyorum söz verdiğiniz için.

(Oturum Başkanlığına Başkan Vekili Türkan Dağoğlu geçti)

BAŞKAN – Sayın Atıcı, çok teşekkür ediyoruz.

Sayın Bakanım, herhâl de söz sizin. Bir cevaplama olacak.

Buyurun Sayın Bakanım.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Evet, ben de değerli, katkı sağlayan arkadaşlarıma teşekkür ediyorum, tüm üyelerimize.

Tabii, öncelikle Türk Tabipleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, Türk Diş Hekimleri Birliği ve sendikadan gelen arkadaşlara da teşekkür ediyorum. Bir de -Özgür Kardeşim burada yok galiba- Özgür Bey'in şeyi vardı "Niye bu kadar son anda geldi. İşte, kanun hükmünde kararnameyle ilgili hemen görüşülmeli." kısmında. Şimdi, Anayasa Mahkemesinin bu konuları 1 Ocak itibarıyla iptal ettiği maddeler var. "Bir de kanun hükmünde kararnameyle düzenlemeniz doğru değil, bunu yasal düzenlemeyle yapmanız gerekir." dediği alanlar var ve ben bakan olduğum tarihten yani şubat ayı itibarıyla da herhâlde şubat sonlarıydı -Türk Tabipleri Birliği Başkanımız ayrıldı galiba- onlarla, yönetimiyle görüştüm. Eczacılar Birliği Başkanımız ve yönetimiyle muhtemelen yine mart ayında görüştüm. Türk Diş Hekimleri Birliğiyle on beş gün önce görüştüm. Dolayısıyla, sivil toplum örgütlerimizle ilgili, sivil toplum örgütlerimizle bu görüşmeleri ilk aylarda yapmaya başladık ve bu çalışmalar esnasında da kendilerinin önerilerini aldık, önerileriyle ilgili değerlendirmeleri yaptık. Onun dışında, yaklaşık 11 üniversitemizin gerek rektörleri gerek yönetimleri gerekse yönetim dışı yani ola ki yönetim dışı farklı görüşler, düşünceler vardır, buna Hacettepe de dâhil yani yönetimle birlikte aynı paralelde düşünmeyen arkadaş grupları da dâhil, bunlarla da görüşerek "Önümüzdeki süreçte bu işin yüzde 100'ünü yapmak ister misiniz?" Bu masada Aytuğ kardeşim de der ki: "Benim dediğim gibi olursa bu iş yüzde 100 olur." Ama bu masa bile Aytuğ kardeşimin dediklerini yüzde 100 tasvibi, bu masadan bile çıkmaz. Neticede, 75 milyonluk bir ülkeyi yönetiyoruz. Üniversitesi farklı, kamusu farklı ve özel sektörü farklı, İstanbul'u farklı, Van'ı farklı, Mersin'i farklı. Dolayısıyla, buralardaki dinamiklerin orada masa başında oturup da "İdeali budur." dediğimiz kadar kolay olmadığını hepimizin bilmesi lazım. Olabildiğince ortak aklı, olabildiğince sürdürülebilir ve geliştirilebilir bir yöntemi ve sistemi bulmaya çalışıyoruz. Tabii ki AK PARTİ olarak da siyasi bakışımız ve siyasi tercihlerimiz de bu anlamda yer alacaktır ama ben yine söylüyorum: Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Çapa Tıp Fakültesi ve Hacettepe, bu anlamda, gerek yönetimler gerekse yönetim dışı farklı düşüncede olan arkadaşlar gerekse muayenehanesinde devam edip de "Ya, yeni bakanımız geldi, bir görüşelim, fikirlerimizi ifade edelim." diyen arkadaşların, görüşmek isteyenlerin neredeyse tamamıyla görüşerek olabildiğince yapabileceğimizin azamisini yapmamız ve bu anlamda sağlığın dinamiklerini sürdürülebilir ve geliştirilebilir bir yapıda götürmemiz lazım.

Üniversitelerimiz tabii ki -arkadaşlarımızdan kim söyledi? Tabipler Birliği Başkanımız söyledi- birinci derecede eğitim kurumu olmalılar, birinci derecede eğitime, araştırmaya önem vermeli. Ağırlıklı olarak emeklerini daha iyi öğrenci, daha bilimsel araştırmalar ve dünyada Türkiye'nin tıp alanında söz sahibi olabileceği alanlarda güçlü olmalı ve biz bu anlamda eğitime daha çok destek vermeliyiz. Ama sorun nereden çıktı? Mesai sonrası çalışma. Benim bir tıp fakültesindeki hocam mesai sonrasında muayenehanesinde çalışma arzu ediyorsa, talep ediyorsa ve zorlukları da bu anlamda çekiyorsa, o zaman dedik ki: "Gel, kendi fakültenle birlikte o marka değerini aldıysan, o ayrıcalıkları elde ettiysen, o anlamda fakültenle birlikte, üniversitenle birlikte bir, mesaiden sonra muayenehanede para kazanıyorsan biraz aza razı ol, gel bunu üniversitede kazan." Şimdi, dolayısıyla, bu anlamda istiyoruz ki üniversitelerimizde hocalarımız kalıcı olsun, orada üretsın ve orada bütün birikimlerini de mesaide, normal, asla istisna göstermeden bunlar oralarda öğrencisine versin. Sağlık hizmetlerini, üçüncü basamak hizmetleri öncelikleyelim ve buralarda üniversitelerimizi bu noktaya taşıyalım.

Şimdi, ama bazı hocalarımız var, hakikaten, yine, bu saydığımız fakültelerde veya bir Malatya'da, organ naklinde, şurada, burada. Bu hocalarımızın illa orada çakılı kalmaları... Türkiye çapındaysa bu hocamızdan bir başka vakıf üniversitesi veya bir başka yerdeki bir kamu kuruluşu bu anlamda bunlardan istifade etmemeli mi? Ya, kanun yapıcı buna, yönetimlere müsaade etmeli, kadrosunun yüzde 5'i kadar olanlara da, biz üniversite hocalarımıza, üniversite yönetimlerine kendimize güvendiğimiz kadar güvenmeyeceğiz mi? Onlar hep seçim var diye yanlış yapar diye mi bakacağız? Bir de talep geliyorsa, ihtiyaç varsa yönetim bunu değerlendirsın, o talebe göre ihtiyaca cevap versin veya vermesin ama üniversitelerimizin birazcık da o yönetimlerine bir yetki verelim. Peki, bazı hocalarımız dönmedi ama bunun eğitime bizim ihtiyacımız var. O da diyor ki: "Ben özelde kalacağım, muayenehane hizmetleri vereceğim, para da kazanmak istiyorum ama benim bunun eğitiminden istifade etmem lazım. Üniversite dedi ki: "Filan hocanın şu birikiminden ben istifade etmek istiyorum." Onunla da kadrosunun yüzde 5'i kadar olan oranla sözleşme yapsın. Buna da ben karar vermeyeyim, üniversitenin kendi yönetimi karar versin.

Şimdi, bütün bunlarda sağlığın daha ileri ve daha dinamik yönetilmesi adına, arkadaşlar... "Mahvoldu, battı yani çöküyor." diye bir cümleyi nereden çıkarıyor arkadaşlarım, açıkçası anlamakta zorluk çekiyorum.

Dolayısıyla, şimdi, Bakanlar Kuruluna yaklaşık bir buçuk ay önce kanun tasarımızı sunduk ama bunun Adalet boyutu var, bunun SGK boyutu var, bunun Maliye boyutu var, bunun diğer... Ve neticede, bütün bunlarla şu, biraz sonra da arkadaşların yine bir şeyine cevap vermek istiyorum. Benim İnternet sayfamda veya Bakanlığında bizim Gezi olaylarına yakıştırmak istiyor arkadaşlar ruhsatsız alanlarla ilgili. Ruhsatsız sağlık hizmeti sunumuyla ilgili bizim kayıtlarımızın içine girişi mart ayındadır. Arkadaşlar, yani "Karşındakini nasıl bilirsin? Kendim gibi bilirim." noktasına da kimse gelmemeli yani her hadiseyi dünkü olaya, her hadiseyi "Ben bu cephedeyim, öbürü de böyle düşünüyordur." diye bakarsak biz burada sağlıklı... Çünkü sağlık evrensel bir hizmet. Türkiye'nin sağlığını da biz 65 milyona göre planlamak zorundayız yani mecburi hizmete... Evet, keşke Tabipler Birliğinin dediği gibi, bu ülkede mecburi hizmeti kaldırabilsek ama Hâkkari'de bizim bu anlamda sorumluluğumuz yok mu? Batman'a şu anda... Geçtiğimiz günlerde, beni Şanlıurfa'dan gece saat on birde hasta sahibi arıyor. "Bizim çocuk hematoloğumuz yok." diyor. Şimdi, Şanlıurfa'nın çocuk hematoloğunu çözmek için belirli tedbirleri almak, Sağlık Bakanlığının görevi veya sorumluluğu değil mi? Bütün bunlarda belirli kuralları ve belirli prensipleri koymak Türkiye Büyük Millet Meclisinin Sağlık Komisyonunun ama birebir sorumluluğu da Sağlık Bakanlığının. E şimdi, "Evinden çağırma." Arkadaşlar, yangın çıktı, felaket oldu, deprem oldu veya olağanüstü... Bu "olağanüstü" tabirini şu anda hepimiz bulamayız ama "Ya, mesaisi bitti, hekim istediği yere gider." Bir bilgim olsun. Çağırdığımda kaç dakikada gelecek? Bir saatte mi, iki saatte mi? Şimdi, 15 milyonluk bir İstanbul veya 5 milyonluk bir Ankara. Yani "Benim mesaim bitti. Bittikten sonra da benim evim uzakta, gelemem." Arkadaş, o zaman bir düzenlemenin kriterlerini... Yarın Allah korusun, orada sizin anneniz, orada sizin bir yakınınız, hiç mi ihtiyacınız olmayacak? Dolayısıyla, bir hukuk devletinde belirli prensipleri, sistematiği, bizim yapının içine koymamız lazım. Yoksa, biz şimdi hekimleri köleleştirme... Arkadaşlar, bu tabirleri birbirimize kullanmanın bir mantığı yok. Şu anda biz sağlıkta 2002'de hasta memnuniyetinde yüzde 39-40'lardan 75-76'lara geldiysek aynı memnuniyet sağlık çalışanlarında da var. "Hiç şikâyet yok, her şey güllük gülistanlık." Öyle bir şey söyleyen yok ki. Keşke özlük haklarını çok daha iyi noktaya taşıyabilsek, keşke... Ama bir sorunumuz daha var: Biz özlük haklarını ne kadar iyi noktaya taşırsak taşıyalım, maaşları ne kadar yükseltirsek yükseltelim, arkadaşlar, şu anda yeterli sayıda olmayan hekimi planlıyoruz. Dolayısıyla, yetersizlik burada varsa biz şurayı düzeltmek için veya burası daha iyi olsun diye buradakini alıyor. Hâlbuki biz... Önemli olan, şu anda 20 bin hekim açığımız var diyoruz, uzman hekim açığı. 20 bin uzman hekim açığının olduğunu sağ olsun, Tabipler Birliği kabul etmiyor, Cumhuriyet Halk Partisi de kabul etmiyor. Biz son beş yıldır 2.500 ve 4 bin öğrenci fazla almaya başladık. Peki, şimdi bu fazla aldığımız öğrenci sayısında bir taraftan korkuyoruz, kalite düşüyor, eğitim kalitesi düşüyor, bir taraftan ihtiyacımız var, bir taraftan bunların bu ülke insanının hizmetine girişi için en az daha beş yıl lazım. Mevcut 130 bin hekimden de azami istifadeyi sağlamamız lazım. Azami istifade de tabii ki mesai önemli, mesai sonrası yorgunluk olur, biz de isteriz ama arkadaşlar, şimdi, hekim sayım belli, 75 milyon ülke insanı. İşte, iş yeri hekimliğinde standardımız yükselsin. Aile hekimlerine diyoruz ki: "160 saat mesai saatiniz var. Bunun 30 saati ilave nöbet koyabiliriz. 30 saat nöbet, en fazla çalışabileceğin saat 220 saat. O zaman, arada bir 30 saatlik boşluğumuz var. Bu 30 saatlik boşlukta da size iş yeri hekimliği hakkı veriyoruz." İş yeri hekimliği yapmak bir kamu hizmeti değil mi? Dolayısıyla, arkadaşlar, her hadiseyi "Yalnız, nasıl muhalefet ederim, nasıl itiraz ederim, nasıl en doğrusunu söylerim?" değil, bugün ihtiyaçlarımızı en ideal nasıl çözebiliriz, bu pencereden bakmamız lazım.

Şimdi, biz yurt dışından yabancı hekimin önünü açtık. Yabancı hekimin önünü açtık, Türkçe bilme şartı var, şu var, bu var ve elimize gelen şu anda 600 civarında ama benim dışarıda, buradan mezun olmuş, yurt dışında duran ve belirli nedenlerle gelmeyen 2 bin, 3 bin kendi insanım varsa ve benim de bunlara ihtiyacım varsa vicdanımı ne kadar zorlasa da, içimi acıtsa da, ya bu 2 bin insan, 3 bin insan yurt dışından geldiği zaman benim yarama az da olsa merhem oluyor. Keşke bütün bunları çözüp de mecburi hizmeti de kaldırabilsem. Yoksa mecburi hizmeti çok gönüllü savunan bir ne iktidarız ne de o anlamda bakan olarak o merkezdeyim ama şu anda biz, bırakın Hâkkari'yi, işte az önce dediğim Şanlıurfa'ya hekim bulmakta zorlanıyoruz. Hangi ile gitsek veya sizlerin hangisiyle yan yana gelsem, konuşsam ister muhalefet ister iktidar cebime hemen "Bizim şuraya uzman hekim lazım." Bunu, Ali Bey diyor muyuz? Diyoruz. Bunu, Süleyman Bey diyor muyuz? Diyoruz ama biz mevcutlardan azami istifade etmek, bu mesleğin saygınlığını zedelemekten bu meslek mensuplarıyla biz bu ülkede yüzde 75-80 memnuniyet elde ettiysek hekimlerimizle bunu sağladık, sağlık çalışanlarımızla sağladık ve bu ülkede en saygın meslek de hekimlik ve sağlık çalışanlarıdır. Bu anlamda da hekim arkadaşlarıma asla, en ufak, onları zedeleyecek bir cümleyi de ne dün söyledim ne bugün söyledim. Ha, istisnalar vardır. Ya, istisnalar bu ülkede tüm meslekler içinde olan istisnalardan daha da azdır, onu da çok rahatlıkla söyleyebilirim.

Dolayısıyla, ben bu anlamda bizim arzu ettiğimiz dinamiklerde gerek özlük hakları anlamında gerekse içerik anlamında gerekse daha çok sayıdaki maddelerimizi de azaltarak getirmek zorunda kaldık bu sıkışıklıkta ama ben maddelere geçtiğimizde de tabii,

bire bir maddelerle ilgili değerlendirmeleri de yapacağız. Ben tüm arkadaşlara, bu anlamda sağlıkta mevcut hekim standardımızın, eğitim standardımızın ve hekimlerimizden istifade etme, sağlık çalışanlarımızdan daha verimli istifade etme, onların moral motivasyonlarının yanında olma anlamında birlik ve beraberlik içinde, inanıyorum ki daha sağlıklı bir süreç olacaktır. Tek tek tabii ki çok uzun olur, yaklaşık en az iki üç saati ayırmam gerekir ama maddelere geçince bunlara maddeler üzerinden de yine değiniriz diyorum.

Ben hepinize teşekkür ediyorum.

(Oturum Başkanlığına Başkan Necdet Ünüvar geçti)

BAŞKAN – Evet, Sayın Bakan, çok teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlar, tasarının tümü üzerindeki görüşmeleri tamamladık.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, bir söz talebim vardı, kısaca...

BAŞKAN – Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Bakan açıklamalarınız için.

Şimdi, sizi dinlerken tabii, sadece sizin şahsınızı değil, bugüne kadar bütün AKP hükümetlerini değerlendirdim ve tabii ki önceki Bakanı da burada temsil ediyorsunuz, onun yaptıklarını da ilk günkü konuşmanızda kabul ettiğiniz için biz de sizi önceki Bakanın yaptıklarına sahip çıkan ve onun peşinden giden bir bakan olarak algılıyoruz, görüyoruz. Tabii ki sizin kişisel bazı özellikleriniz var, o ayrı konu ama siyaset açısından, sağlık politikaları açısından birbirinizin devamı olarak geldiğinizi siz söylemişsiniz. O yüzden sadece sizi değil, biz konuşurken AKP hükümetlerinin sağlağa bakışını hep söyledik size. Örneğin, on yıl boyunca eğer sizin bu yaptığınız iş birliğini yapmış olsaydı AKP hükümetleri belki her şey çok daha farklı olurdu. O zaman sizin sadece kafanıza göre yönetmek şeklinde değil, Türk Tabipleri Birliğinin, sendikaların, hemşirelerin de fikirleri, muhalefetin de fikirleri alınabilirdi ve o zaman iş, işin içinden çıkılmaz hâle gelmezdi. Bakın, siz kendi ağzınızla söylüyorsunuz, diyorsunuz ki: “Anayasa Mahkemesi bize dedi ki: ‘Bazı şeyleri kanun hükmünde kararnameyle yapamazsınız.’” Bunu biz de söylemiştik size, kayıtlarımızda var. Anayasa Mahkemesine başvuran kim? Biziz. Orada söylemişiz. Bunları baştan konuşsaydık, arkadaşlarımızın saatlerdir söylediği gibi, bugün burada bile KHK’yı konuşsaydık her şey çok daha farklı olurdu Sayın Bakan. O zaman Anayasa Mahkemesine gitmemize gerek kalmazdı ve ortak akıl bulurduk ama ortak akıl nasıl bulunur? Konuşarak bulunur. Evet, zaman ilerliyor, sabrımız azalıyor ama ortak akıl bulmaya çalışıyoruz. Ben, benim söylediğim doğrudur demiyorum ama siz “Benim söylediğim doğrudur.” diyorsunuz Sayın Bakan. Ortak akıl, kanun hükmünde kararnameyle bulunmaz. Kanun hükmünde kararname emirdir, yayımlanır, yürürlüğe girer. Hâlbuki kanunlar şu anda olduğu gibi pişirilir, değiştirilir, ortak akıl bulunmaya çalışılır, biz hep bunu söylüyorduk.

Gelelim şu yüzde 5 hikâyesine. Yüzde 5’i çok böyle safiyane, çok iyi niyetle konuşuyorsunuz, ben anlıyorum sizi yani dediniz ya: “Karşınızdakini kendiniz gibi zannediyorsunuz.” Ama siz karşınızdakini kendiniz gibi zannetme lüksünde olamazsınız Sayın Bakan. Siz muhakkak devleti yöneten bir insan olarak en kötü ihtimali düşünmelisiniz. Üstelik hekimsiniz, daima en kötü ihtimali düşünmek zorundasınız. Bu yüzde 5’in tanımı nedir? Kim gidecek? Karaciğer nakli yapan mı gidecek? Yani bunun tanımı yoktur. Bunu üniversiteye bıraktığınız zaman...

BAŞKAN – Onu maddelerde tartışacağız Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Peki Sayın Başkan, toparlayıp maddelere saklayacağım.

...üniversiteye dinamit koyarsınız. Yani maddelere geçmeden önce belki bir şeyler konuşulabilir, belki bir şeyler yapılabilir diye düşünüyorum.

“Mecburi hizmeti keşke kaldırsak.” Evet, kaldırdınız da zaten bir ara, hatırlayacaksınız, ilk başlarda; olmadı, geri getirdiniz. Tamam, peki, mecburi hizmete devam ediyorsunuz ama şimdi bazıları için kaldırıyorsunuz, kendi ağzınızla söylüyorsunuz “Vicdanım sızlasa da bunu yapacağım.” Yapmayın Sayın Bakan yani vicdanınızın sızladığı bir şeyi yapmayın. Hekime diyorsunuz ki: “Nereye gittiğini bileyim mesaisinden sonra.” Bunu yapamazsınız. Hekimin nereye gittiği...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Nereye gittiğini bileyim demiyorum. Ne zaman, nasıl ulaşabileceğimi bileyim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam işte bunu bilmeye... Bakın, Sayın Bakan, bu sistemi kurgulamak sizin göreviniz. Eskiden, ben de hekimlik yaparken bütün hastane benim cep telefonumu, ev telefonumu bilirdi. Böyle, çağrı cihazları vardı, hepimiz kullandık. Hepimizin gittiği yeri bilirdi hastaneler, bunun için kanuna gerek yoktu, herkes bilirdi ve koşa koşa giderdik ama öyle bir sistem getirdiniz ki her şey paraya döndü, her şey performansa döndü. Böyle olunca da hekimler, hele hele bu sistemin içine mezun olan

hekimler bütün tababeti, şubat sanatlarını, hepsini paradan ibaret gördüler ve şimdi siz çalışacak hekim bulamıyorsunuz. Hekim diyor ki: “Kardeşim, paramı ver, çalışayım.” Biz bunu hiç demedik, nöbet parası da almadık.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Bakın, Aytuğ Bey, hekim arkadaşlara o tarzda “Verin parayı, çalışayım.” diye hekimliklere, hani, az önce önceki Bakanımızı eleştirirken aynı cümleyi de siz söylemeyin şimdi.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, ben hekimlerin bu duruma getirildiğini, sistemin bu duruma getirildiğini söylüyorum. Bundan hekimler mutlu değiller. Çünkü bu performans sistemi ve bu paracı, sağlığı bu şekilde parayla ölçme alışkanlığı hekimleri “Ha, madem öyle düşünüyorsun, peki kardeşim, sen benim hizmetimi kutsamıyorsun. O zaman ver benim paramı, çalışayım.” der, bu da çok doğal bir şeydir. Yani siz Hükûmet olarak, devleti yöneten insanlar olarak hekimlerin fedakârlık yapmalarını isteme hakkına sahip değilsiniz Sayın Bakan. Parasını verirsiniz, çalıştırırsınız. Hekimler de insandır, mesailer vardır, bu mesailerin bir bedeli vardır, siz bunu yaparsınız. Hekim halkı görür, hakla ilişkiye girer ve mesaisinden fazla çalışırsa bu, onunla onun arasında bir iştir ama siz bunu hiçbir şekilde hekimlerden talep edemezsiniz Sayın Bakan. Nasıl ulaşacağını bilme hakkınız yoktur sizin Sayın Bakan. O yüzden siz sistemi öyle bir kurgulayacaksınız ki o hekimi aramak zorunda kalmayacağınız bir sistem kurgulamak zorundasınız. Kurgulayamıyorsanız da bırakırsınız, kurgulayacak olan birisi gelir, sistemi yönetir.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Onu biz bırakmayız da siz gelebilerseniz o zaman siz alabilirsiniz. Yani biz bırakırsınız diye...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Geleceğiz inşallah, ayak sesleri duyuldu bile Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Çok kalmadı ona.

BAŞKAN – Evet, değerli arkadaşlar, uzun bir genel görüşme yaptık. Katkı sunan değerli milletvekillerimize, STK meslek örgütü ve sendika temsilcisi arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyorum. Sayın Bakana da verdiği cevaplar için teşekkür ediyoruz.

Şimdi, tasarının maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Birleşme saat 21.00'e kadar ara veriyorum.

Kapanma Saati: 19.55

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 21.07

BAŞKAN: Necdet ÜNÜVAR (Adana)

BAŞKAN VEKİLİ: Türcan DAĞOĞLU (İstanbul)

SÖZCÜ: İsmail TAMER (Kayseri)

KÂTİP: Sevim SAVAŞER (İstanbul)

(Oturum, Başkan Vekili Türcan Dağoğlu tarafından açıldı)

-----0-----

BAŞKAN – Efendim, toplantı yeter sayımız vardır, toplantıyı açıyoruz.

1'inci maddeyi okutuyorum...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Sayın Başkan, nerede var toplantı yeter sayısı?

BAŞKAN – Var.

TBMM YASAMA UZMANI AKİF KOCAOĞLU – Efendim, 8, hatta 9 kişiyiz.

SAĞLIK BAKANLIĞI VE BAĞLI KURULUŞLARININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1-11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 16 ncı maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişiler, denetim için gerekli olan bilgi, belge, defter ve kayıtları vermek, ayniyatı göstermek ve incelenmesine yardımcı olmak zorundadır."

BAŞKAN – 1'inci madde üzerinde söz talebi var mıdır?

Buyurun Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlar, bu 1'inci madde daha önce de gündeme gelmişti ve Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmişti. Buradan sadece iki kelime çıkarmışız. İki kelime çıkarak maddeyi tekrar getiriyoruz. Burada "gizli dahi olsa" ibaresi kaldırılmış ama düzenlemeyle, aslında, denetim için gerekli olan bilgi, belge, her şeyi burada Sağlık Bakanlığı istiyor.

Sağlık Bakanlığının istemesinde elbette kendine göre haklı sebepleri olabilir ancak daha önce de belirttiğimiz gibi, buradaki bilgilerin nasıl toplandığı, nasıl kullanıldığı ve hekimleri nasıl sıkıntıya soktuğu özellikle sağlık çalışanları tarafından bilinmektedir. "Gerekli olan bilgi, belge" derken, bu "gerekli olan"dan kasıt nedir? Mesela bebeğin dini gerekli midir, gerekli bilgi midir? Sağlık Bakanlığı tarafından hangi amaçla kullanılacaktır? Bebeğin dininin ne olduğu acaba ne işe yarayacaktır tıbbi açıdan? Veya bebeğin meşru, gayrimeşru olduğu hangi açıdan, ne için işe yarayacaktır? Bu gibi bilgi ve belgeleri zorla almak gerçekten hekimlik onuruna da yakışan bir iş değildir, sağlıkçıların da onuruna hiçbir şekilde yakışmamaktadır.

Benzer şekilde, alkol düzenlemesinde de "gerekli bilgi, belge" derken insanların hangi alkolü tükettiği Sağlık Bakanlığının ne işine yarayacaktır? "Yardımcı olmak zorundadır." deniyor. Ne içtiğini söylemediği zaman bu kanuna göre suç işlemiş oluyor. O açıdan, "denetim için gerekli olan" dendiğinde bu, ucu açık bir şeydir. Bu bilgilerin kesinlikle mahrem olduğunun bilincinde, ayırda olmamız gerekir.

Yine, çok benzer bir şekilde, Gezi olaylarında, Taksim'deki olaylarda, yurda yayılan olaylarda yaralanan, coplanan, gaza maruz kalan insanlar için ayrı bir tutanak tutulması istenmiştir Sağlık Bakanlığı tarafından ve bunlar ayrıca tutanak hâline gelmiştir. Yani buradaki bilgi, belgeler, açıkçası, âdetâ fişleme amaçlı olarak kullanılmıştır. Ben Sağlık Bakanlığının bu bilgileri alıp, insanları fişleyip daha sonra bu bilgileri güvenlik güçlerine verdiğini filan iddia etmiyorum ancak bu bilgilerin güvenilirliğinin korunmasında çok ciddi zaafı olduğunu biliyoruz. Bunun da örneklerini yine daha önce verdiğimiz araştırma önergelerinde ve soru önergelerinde belirtmiş idik. Hâlâ onlara bir yanıt gelmemiştir Sağlık Bakanlığı tarafından. Örneğin Aile Hekimliği Bilgi Sistemi'nin hack'lenmesi konusunu

gündeme getirmiştik ve oradaki bütün mahrem bilgilerin üçüncü şahısların eline geçtiğini belirtmiştik, sistemin çöktüğüne söylemiştik. O yüzden Sağlık Bakanlığının zorunlu olarak bu bilgileri istemesi ve bu bilgiler vermediği takdirde bu kanuna göre hekimlerin suç işlemiş olacağından, sağlık çalışanlarının suç işlemiş olacağından da yola çıkarak bu düzenlemenin mutlaka değiştirilmesi gerekir. Onun da üzerinde bir değişiklik önergemiz olacak, onu sırası geldiğinde yine konuşuruz efendim.

BAŞKAN – 1'inci maddeyle ilgili bir önerge vardır, okutup işleme alıyoruz.

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/791 Esas Numaralı Kanun Tasarısı'nın 1 inci maddesinin sonuna aşağıdaki ibarenin eklenmesini teklif ederiz.

"Bu incelemelerle elde edilen bilgiler hiçbir şekilde ticari amaçlar için kullanılamaz, üçüncü kişilerle paylaşılamaz"

Süleyman Çelebi

İstanbul

BAŞKAN – Söz istiyor musunuz Sayın Vekilim?

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Sayın Başkan, öncelikle Sayın Bakanın da bilmesini isterim. Çok zor koşullarda bir çalışma içerisinde olduğumuzu bir kez daha buradan ifade etmek istiyorum.

Böylesi önemli konularda bir hazırlık döneminin milletvekillerinden esirgenmemesini, daha bu toplantının bütünü üzerinde yaptığım değerlendirmede ifade etmiştim. Bir ara, makul bir zaman verilsin, biz de bu yasaya karşı önergelerimizi verelim dedim.

Şimdi, verdiğimiz önergeler, açık ifade ediyorum, bu bir saat içerisinde yetişen önergeler. Zaman dilimi olarak biz bir saat içinde kendi gördüğümüz, gerçekten, üzerinde daha nitelikli bir çalışma fırsatı bize verilmeden, daha kapsamlı bir analiz üzerinde o koşullarla bir değerlendirme fırsatı bize tanınmadan yaptığımız önerilerdir. Hani "Biz yapıyoruz, oluyor." ile ilgili bir değerlendirme noktasına geldik. Hani "makul bir süre" dedik, makul bir süre bile verilmedi. Bu makul sürenin bile verilmemiş olmasıyla, başlı başına bu tasarının, bu görüşülmekte olan yasa tasarısının, yine bir gece yarısı çalışmasıyla bitirilmesinin amaçladığını çok net görüyoruz.

Dün akşamki görüşmede, yapıcı, daha yapıcı, süreci yalnız eleştiren değil, daha analizli bir katkıyı vermeye çalışacağımızı ifade etmiştim. Bundan mahrum bırakıldık önce. O nedenle 1'inci maddeyle ilgili verdiğimiz önergede de çok net -biraz önce Aytuğ arkadaşımız söyledi, ben de bir kez daha teyiden söylüyorum- buradaki amacımız, bu "gizli dahi olsa" ibaresinin konulmasını burada gerçekten sakıncalı buluyoruz. Bu anlamda, buna ilişkin daha anlaşılır, çünkü Anayasa Mahkemesinin de bir iptali... Burada bunu koyduğumuz zaman yeniden, yine Anayasa'ya aykırılık taşıyan bir düzenlemeyi burada da görüyoruz ama bir kez daha teyiden söylüyorum ki şu anda yaptığımız çalışma sağlıklı bir çalışma değil. Zaman dilimi açısından bir saate sıkıştırılan bir süre içinde alt komisyon önerdik, reddedildi, usule ilişkin itirazları yaptık, reddedildi. Şimdi ise "Mutlaka görüşeceğiz." diye bir iddiaya tutuşmak doğru değil. Bu kadar zamanı sıkıntıya sokmanın da bir... Bize en azından bir günlük, görüşlerimizi doğru dürüst yansıtmaya fırsatı verilseydi, burada çok daha yapıcı eleştirimizi yapardık. Ama anlaşılıyor ki şimdi, biz burada söyleyemeyeceklerimize -buradan ifade ediyorum- belki bazı maddelerde yeterince veremediğimiz önergelerin tamamına -buradan ilan ediyorum bu sistem içerisinde çünkü kabul edeceğimiz maddeler de var bunun içinde, bunu da açık yüreklilikle söylüyorum- ilişkin biz Mecliste yine önergelerimizi -çok net ifade ediyorum- ortaya koyacağız. Hani siz ne kadar çabuklaştırmaya çalışırsanız çalışın, bu sürecin sağlıklı tartışma zemininden çıkartıldığını görüyorum. Bir kez daha bu konunun duyarlılığını hem sizin hem Bakanın takdirine bırakıyorum.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu Sayın Bakanım?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum...

Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, Sayın Bakan, buna niye karşı çıktınız acaba? Yani siyaseten mi, gerçekten inandığınız için mi? Şimdi, bu incelemede elde edilen bilgiler hiçbir şekilde ticari amaçla kullanılmaz. Yani bu...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Bununla ilgili zaten yasal düzenlemesi var Sayın Aytuğ Atıcı. Buraya ayrıca bunu yazmanın, şu anda herhangi bir bilginin ticari amaçlı kullanılabilirliği -Sağlık Bakanlığının- yasalarla zaten sınırlandırmış. Bunu tekrar böyle bir atıf... O zaman bütün maddelerimize bunu koymamız lazım. Yasal olarak bizim görevimiz bu anlamda zaten belli. Şu anda bizim getirdiğimiz madde, bütün devlet kurumlarındaki klasik bir cümle. Hatta biz bundan "gizli dahi olsa"

kısmını da kaldırdık. Yani hangi bakanlığın hangi denetimine bakarsanız bakın, şu standart cümle vardır. Bunun dışında da hiçbir bilgiyi bir başka yere ticari amaçlı falan, yasal olarak zaten veremeyiz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, çok katılıyorum size.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – E, o zaman, niye önergeye karşı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şöyle: Müsaade ederseniz niye bu önergeyi verdiğimizi izah edeyim. Gerçekten söylediklerinize ben de katılıyorum. Hiçbir bilgi ticari amaçlı kullanılmamalıdır, hem ahlaken doğru değildir hem de yasal çerçeve buna izin vermemelidir. Fakat çok yakın bir zamanda, siz de biliyorsunuz -biz de bunu hem önergelerle gündeme getirdik hem de basında gündeme getirdik- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ilaç bilgilerini satmıştır. Önce “Satmadım.” demiştir, ondan sonra da yaptığı bir açıklamayla, televizyon konuşmasında, “Evet, 72 milyon liraya sattım, inşallah bir dahaki sefere daha fazla paraya satacağım.” demiştir. Bu düzenlemeyi de Anayasa Mahkemesi iptal etmiştir Sayın Bakan. Yani eğer sizin için özel bir anlamı yok ise bunu arkadaşlar da konuşsunlar...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Hayır, beni bu anlamda bağlayan yasal düzenleme zaten var. Dolayısıyla...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, yasal düzenleme sadece sizi bağlamaz, bütün bakanları bağlar. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını bağlamadığına göre ve bu bilgilerin 72 milyon TL'ye satıldığı bakan tarafından ifade edildiğine göre... Yani bu bir hüsnükuruntu veya kuru kuruya siyaset yapmak değildir Sayın Bakan. Eğer münasip görürseniz arkadaşlarla bir fikir teatisinde bulunalım ve bu maddenin bu şekilde değiştirilmesini beraberce kabul edelim. Ben sizin istatistik yapmak için bilgi toplamak zorunda olduğunuzu gayet iyi biliyorum. Ben de çok çalıştım o alanlarda ama yaşadığımız örnekten yola çıkarak ben bu önergeyi hazırladım ve bu önergede de yaşanmış bir gerçeklik var, yakın zamanda var. Belki siz duymamış olabilirsiniz ama bütün herkesin hafızasında vardır. Bu konu tartışılmıştır ve Sayın Bakan Faruk Çelik bunu kabul etmiştir. Tekrarının olmaması açısından –yine, sizin o koltukta oturmanız ilelebet olmayacaktır, o yüzden biz kötüyü düşünerek- halkımızı korumak adına bunu ekleyelim, bir mahzuru yok. “Ticari amaçlı kullanılamaz, üçüncü kişilerin eline verilemez.” Yani bunda bir şey yok ki Sayın Bakan. Eğer uygun görürseniz kabul edelim, bu şekilde ekleyelim maddeyi, geçirelim efendim.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Başkan, biz de söz istiyoruz.

BAŞKAN – Buyurun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Arkadaşlar, bu 1'inci maddedeki denetim... Denetime tabi her kuruluş bilir ki denetleyen, bu tür şeyleri isteme hakkına sahiptir. Bu, bütün denetime tabi kuruluşlar tarafından bilinir. Biz çok denetime tabi olan kuruluşlarda bulunduk ve bütün gelen denetçiler bu tür evrakları, belgeleri, bilgileri isterler ve bu tür belge ve bilgiler verilir, saklanması cezaya tabidir, saklanması ayrıca cezaya tabidir.

Evet, dolayısıyla, burada hekimlik yapan, idarecilik yapan, başhekimlik yapan herkes bu işi çok iyi bilir. Burada zaten Sağlık Bakanlığı bunu ticari olarak kullanamaz, böyle bir şey söz konusu bile olamaz. Dolayısıyla maddede, mevcut genel yasalara aykırı bir durum olmadığı gibi genel denetim kurallarına uygun bir düzenlemedir bu. Dolayısıyla yani bir önergeye ihtiyaç yoktur ekstradan.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Domaç, 72 milyona satıldı mı, satılmadı mı bilgileriniz?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Şimdi, ben o teknik detaya girip sizinle tartışmak istemem ama detayını tartışırız. İlaç bilgileri nedir? Hangi ilaç bilgileri verilir, hangileri verilmez? Burası bunu tartışma yeri değil. Bunu sizinle tartışırım o konuları iyi bilen biri olarak.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, bugün o bilgileri satan, yarın başka bilgileri satabilir. Bu ciddi bir endişedir ve mutlaka sizin tarafınızdan da yorumlanması gerekir diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Önergeyi kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde aynen kabul edilmiştir.

2'nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 2- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 32'nci maddesinin beşinci fıkrasının ikinci, üçüncü ve dördüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve altıncı fıkrasının dördüncü cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Genel sekreter, başkan ve hastane yöneticisinin sözleşmeleri Kurum Başkanının teklifi üzerine Bakan tarafından yapılır. Başhekim, başhekim yardımcısı, müdür, müdür yardımcısı, uzman personel ve büro görevlilerinin sözleşmeleri Kurum Başkanı tarafından yapılır. Bakan ve Kurum Başkanı bu yetkilerini kısmen veya tamamen alt kademelere devredebilir."

"Yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda bulunanlardan sözleşmeli statüde istihdam edilenlerin sözleşmeli olarak çalıştıkları süreler, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılır."

(Oturma Başkanlığına Necdet Ünüvar geçti)

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi var mı?

Buyurun Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Burada bu yetkilerin bir kısmının Bakana veya bir kısmının da kademe olarak daha aşağıdaki bürokratlara verilmesinin ruhu nedir Sayın Bakan? Niçin böyle bir şeye gerek duyduunuz? Birincisi, bunu öğrenmek istiyorum.

İkincisi de bu, "Yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda bulunanlardan sözleşmeli statüde istihdam edilenlerin sözleşmeli olarak çalıştıkları süreler, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılır." Yani siz burada diyorsunuz ki: "Profesör oldunuz, üniversiteye gitmenize gerek yoktur. Gidin, bir hastanede iki yılınızı doldurun ve ben sizin unvanınızı kabul edeyim." Yani ben gerçekten anlayamıyorum. Neden böyle bir şeye gerek duyuluyor? Biz üniversiteleri hani yüceltecektik? Hani oralar bilim yuvasıydı? Hani oralarda profesör eksikliği vardı? Hani yurt dışından insanlar ithal ettiğimiz için mutluyduk? İhtiyaç olduğu için... Biz elimizdekini kullanmıyoruz ve diyoruz ki "Sen git orada çalış, ben Adıyaman'da veyahut da işte, Van'da, Erzurum'da çalıştığını sayarım." gibi bir yaklaşım var burada. Bunları bir açıklığa kavuşturabilirsek belki daha net tartışabiliriz.

BAŞKAN – Başka söz talebi?

Sayın Yüceer...

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Sayın Başkan, tabii, biraz önce de grup sözcüğümüzün de ifade ettiği gibi, biz bu şartlarda katkı vermek istiyoruz yani her şeye rağmen görüyoruz ki iktidar muhalefetin katkısını istemiyor, onun desteğini istemiyor, fikrini de istemiyor gibi algılıyoruz çünkü hani çalışma şartlarımız öyle. Ne önerge hazırlayacak zaman dilimi ne yasayı, tasarımı inceleyecek zaman dilimi ne de uzun uzun tartışacak –gerçekten- bir zaman dilimi bulabiliyoruz ama biz her şeye rağmen katkı sunmak istiyoruz. Yani olayı iktidar-muhalefete indirgemeden, çoğunluk anlayışına dayandırmadan gerçekten burada katkımızı sunmak istiyoruz.

Gene bu madde üzerine de akademik ortamda çalışmadan profesörlük unvanının verilmesi, işte, bir ilde genel sekreterlik yaparak akademik bir çalışmada bulunmadan bir unvanın verilmesi Anayasa'nın eşitlik ilkelerine ne kadar uyumlu ve gerçekten, fiilen o hizmeti yapan insanlar nezdinde ne kadar vicdana uygun diye Bakana sormak istiyorum ben.

BAŞKAN – Sayın Işık...

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Sağ olun Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, tabii, YÖK Yasası'na göre profesörlük unvanının kalıcı olabilmesi için en az iki yıl o görevde bilfiil bulunması gerekiyor. Tabii, ben tümü üzerinde konuşurken de söylemiştim. Buradaki hedef zaten belli yerlerde, bunlardan bir tanesi de Erzincan Üniversitesi.... Oraya profesör olarak gönderilen ve daha sonra hiç çalıştırılmayan, ayda bir sefer uğrayan kişilerin burada daha sonra başka kurumlara atanarak orada başhekim, müdür, genel müdür yapılmasıyla ilgili olarak ve özellikle şu Kamu Hastaneleri Birliği kurulduktan sonraki orada hastane yöneticisi ve başhekim olarak atadığınız kişilerin sözleşmeli olarak geçmesiyle birlikte orada bir boşluk oldu zaten. O yasal boşluğu nasıl doldurdunuz? Orada nasıl şey yaptığınız, o da tam bir muamma. Bunu yerine getirmek için bu yasa geliyor ama şu anda YÖK Yasası'nda da -38'inci maddede olması lazım- üniversitede kalması lazım, en az iki yıl orada bilfiil hizmet görmesi lazım şeklinde bir madde var. O maddeye tamamen aykırı bir işlem yapılmış oluyor burada.

Tabii, daha önce yine çıkarmış olduğunuz, özellikle devletteki araştırma hastanelerinde klinik şeflerine yapılan özellikle unvanında yükselme durumlarına büyük bir darbe vurulmuştu. Burada onun da tamamen önü kapatılmış olacak, zaten kapatılmıştı. Bundan sonra orada çalışan... İllaki bütün doktor arkadaşlarımız çok değerlidir, hepsi birbirinden üstündür -biz onu öyle kabul ediyoruz- meslektaşlarımızın ama burada getirilen madde ile tamamen bundan sonra önü açılmış olacak ve özellikle işte Kafkas Üniversitesi olsun, Karabük Üniversitesi olsun, keza Erzincan Üniversitesi olsun, Düzce Üniversitesi gibi üniversitelerde nokta tayini olarak yapılan

atamalarla, oradaki profesör unvanlarıyla birlikte daha sonra diğer kurumlara da atama olacak ve diğer kurumlar da doldurulmuş olacak. Burada özellikle meslektaşlarımızın, on binlerce değerli doktorumuzun, hekim arkadaşımızın çalışmaları bir anda sekteye uğratılmış olacak. Tabii, bu böyle giderse eğer, sonunda... Her ne kadar "Üniversitelere şu anda hoca bulamıyoruz." desek de, hocaların geri dönmesi için bir şey yapmaya çalışıyoruz da bunu yaparken hocalarımızın moral motivasyonunu iyice bozuyoruz, onların hiçbirine gerekli değeri vermediğimizi gösteriyoruz. Çünkü hocalarımız diyorlar ki: "Biz bu kadar bilimsel araştırma yaptığımız hâlde -özellikle doçent hocalarımız- bu maddelerle getirilen uygulamalarla bizim çalışmalarımız havada kalmış oluyor." Ondan dolayı bu maddenin böyle buraya getirilip koyulması... Tamamen şu anda Anayasa'da özellikle çıkacak sorunları götürmek için getirmişsiniz. Bunun doğru olmadığını düşünüyorum. Bu konuda, özellikle Süleyman Bey'in ve Aytuğ Bey'in söylediklerini, ayrıca diğer arkadaşlarımızın söylediklerini en azından bir ciddiye almanızı ve bunların ileride doğuracağı sakıncaları da göz önüne almanızı istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Işık.

Sayın Tamer...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlar, şimdi, taşra hastanelerinde, özellikle eğitim araştırma hastanelerinde dışarıda kalan akademik kariyer sahibi bir hocamızın burada asistan yetiştirmesine katkı koymasının ne sakıncası var acaba? Yani oradaki talebeler uzaydan mı geldiler veya farklı yerden mi geldiler ki onlara yok yapılmasın da sadece üniversitedeki talebi yetiştirmen diye böyle bir kural mı var? Onların hakları yok mu? Onların anayasal hakları yok mu? Buna ne diyebilirsiniz Değerli Kardeşim, Değerli Arkadaşım?

Kesinlikle, ben şimdi şunu düşünüyorum, şöyle bir şey düşünelim: Sayın Atıcı değerli bir hocamız. Bu hocamız dışarıda çalışırken ben Kayseri Eğitim Araştırma Hastanesinde kendisinden yararlanacaksam siz yok mu diyebilirsiniz, ben oradaki talebeye bakmam mı diyebilirsiniz, o asistanı ben yetiştirmem mi diyebilirsiniz diye bir soru sormak lazım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Şeker...

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, herkese iyi akşamlar diliyorum.

Merak ettiğim bir şey var, özellikle Sayın Başkanım, siz, tabii, Avrupa'da çok da ülkeyi biliyorsunuz. Hangi ülkede var bu uygulama? Allah için, bana bir tane örnek gösterebilir misiniz? Şu ülkede bu uygulanıyor deyin. Sanki bana bu biraz adrese teslim...

BAŞKAN – Sorulara Sayın Bakan cevap veriyor.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Ben, özellikle, sizin bildiğinizi düşünerek söylüyorum Sayın Başkanım. Sayın Bakana da sorayım tabii ama...

Sayın Bakanım, bu uygulama hangi Avrupa ülkesinde var, nerede uygulanıyor? Bir açıklarsanız sevinirim. Sanki biraz adrese teslim bir maddeye benziyor. O açıdan, bununla ilgili bir açıklamanızı rica ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Şeker.

Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Milletvekilim, ben o talebelerin bu hocayı hak etmediklerini söylemedim. Şimdi, bizim profesörleri doğuda ya da çalışma koşulları zor olan yerlerde tutmamız zor. Bu yasanın ruhu geçmişte şöyle idi: Mademki çalışma koşulları zor ve sen buraya gidemiyorsun, profesör de olmak istiyorsun, git, Kars Kafkas Üniversitesinde kürsünü kur, iki yıl çalış, orada bu unvanı hak etmiş ol, böylece orada öğrenci yetiştir. Şimdi, siz bu hocayı oraya göndermek yerine daha merkezi bir yerde, İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, bu gibi eğitim hastanelerinde veyahut da benzeri yerlerde görevlendirirseniz esas o zaman oradaki öğrenciler mahrum kalırlar. Buradakilerin mahrum kalması söz konusu değil zaten. İstanbul'da, Ankara'da hoca bolluğu var. Bunu Sayın Bakan da bilir. Daha önceki Bakan da sürekli "Ben Ankara'da, İstanbul'da, İzmir'de bu kadar hoca beslemek zorunda değilim." diye, bana göre yanlış da olsa bir cümle kullanmıştır. Ama şimdi siz Kars'a, Adıyaman'a, Van'a göndermek durumunda olduğunuz hocaları alıyorsunuz oradan, diyorsunuz ki: "Gel İstanbul'da çalış, ben senin profesörlüğünü sayarım."

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sadece İstanbul'da çalış değil.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam. Yani İstanbul diyorsunuz, Ankara diyorsunuz, İzmir diyorsunuz. Yani o gariban üniversitede değil, gel, istediğin yerde çalış, sana bu unvanı veririm diyorsunuz. Yani konuyu anlamadığınızı anladım, izahı budur.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben anladım, çok iyi anladım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Siz oradaki talebeleri mahrum ediyorsunuz. Oranın kadrosunu kullanıyorsunuz, Van'a atıyorsunuz. Sonra diyorsunuz ki: "Gel Haseki'de çalış, iki sene sonra unvanını hak et." Bu bize uymaz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben diyorum ki oradan çıkanlar aynı şekilde Erzurum'daki, Van'daki eğitim araştırma hastanelerinde de çalışabilir.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Efendim, Ankara, İstanbul'da hoca ihtiyacı yoktur; Van'da, Erzurum'da, Kars'ta, Adıyaman'da vardır.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bunun önünü açıyoruz ama.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hayır efendim, tam tersi, kapatıyorsunuz. Tam tersi, kapatıyorsunuz Sevgili Ağabeyim. Tam tersi, kapatıyorsunuz, onun için de biz de önerge veriyoruz, diyoruz ki: "Hayır, bunu yapmayın."

BAŞKAN – Başka söz talebi?

Sayın Yurttaş...

MUZAFFER YURTTAŞ (Manisa) – Sayın Başkanım, Değerli Bakanım; şimdi, yükseköğrenim kurumlarında öğretim üyesi kadrosunda bulunanlardan sözleşmeli statüde istihdam edilenlerin sözleşmeleri... Sözleşmeli statüde deyince kamu hastaneleri genel sekreterliği... Bir bölgenin kamu hastaneleri genel sekreteri olarak bir profesör istihdam edilmişse oradaki süresi de üniversitede geçmiş olacak, öyle anlaşılıyor. Kamu hastaneleri genel sekreteri olarak görev yaptığı süre, üniversitedeki gibi görev yapmış olacak, öyle.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Üniversitede geçmeyecek o süre.

MUZAFFER YURTTAŞ (Manisa) – Üniversitede geçmeyecek ama...

Şimdi, biraz önce İsmail Bey'in dediği gibi, bir eğitim hastanesinde geçse doğru, amenna ama bir kamu hastaneleri genel sekreteri olarak bu arkadaş görev yapıyorsa bence de üniversitedeymiş gibi değerlendirilmemeli.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Aynı şeyi söylüyoruz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Değerlendirilmemeli, doğru söylüyorsunuz.

MUZAFFER YURTTAŞ (Manisa) – Sayın Bakanım, burada bir şey var. Sayın Bakanım da bu konuya bir açıklık getirirse...

BAŞKAN – Sayın Bakanımız bütün konulara açıklık getirecek Muzaffer Bey.

MUZAFFER YURTTAŞ (Manisa) – Yani bir eğitim hastanesinde sözleşmeli olarak istihdam edilmişse, orada, tamam, üniversitede geçen süre sayılsın ama kamu hastanelerinde bir genel sekreter olarak görev yapıyorsa bu ne gibi bir eğitim, neyin eğitimi?

BAŞKAN – Sayın Öz, buyurun lütfen.

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Gerçekten 2'nci madde üzerinde ciddi durmak gerekiyor çünkü 2'nci maddede kimin nereden nereye boşaltacağı, nereye faydalı olacağı konusunda netlik yok. Yani netlik olmayınca da bu maddenin tartışılması son derece normal. Yani burada değerli milletvekili arkadaşlarımızın İstanbul, Ankara veya çok sayıda öğretim elemanına sahip yerlerden başka bir yere gitme arzusu olsa o zaman kabul edilebilir gibi görünüyor ama onun dışında, farklı bir yerden daha fazla sayıda ve ihtiyacı olmayan yerdeki istihdamı da profesörlük noktasında gerekli ve geçerli zaman olarak değerlendirmenin ben de doğru olmadığı kanaatindeyim.

Madde bence açık değil, tartışmalarımızın sebebi ondan kaynaklanıyor. Yoksa konuşmacıların hepsinin özde söylediği şey, eğitime katkı sağlayacak amaçta olduğunu düşünüyorum. O yüzden yeni bir düzenlemeye ihtiyaç var.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Işık, tekrar söz mü istediniz?

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Sayın Bakanım, bir soru soracağım.

Mesela, Kırıkkale Hemşirelik Meslek Yüksekokuluna üroloji profesörü almanın ne ilgisi var eğitimle?

Sayın Vekilimi desteklemek için söyledim. Sayın Vekilim çok doğru bir şey söyledi. Orada alınan kadroların, orada verilen unvanların orayla ne ilgisi var, eğitime ne katkısı olacak?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, buyurun lütfen.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Değerli arkadaşlar, şimdi, burada bizim kamu hastanelerinde genel sekreterliklerde yaklaşık 15 civarında görev verdiğimiz unvanlı arkadaşlarımız var, sözleşmeli olarak. Şimdi, bunlar iki yıl kalır veya dört yıl kalır. İki yıl veya dört yıl süresince bu arkadaşların özlük haklarının üniversitedeki statüsüyle devam etmesinin dışında

herhangi bir düzenleme değil. Dolayısıyla bunu adrese falan gibi yorumları yapmak... Ki neticede bu ülkenin kariyer yapmış insanı üniversitede katkı sağlayacak. Şimdi, bir kamu hastanelerinin genel sekreterliğinde hiçbir katkısı olmayacak veya... Bunun da neticede o birikiminden istifade etmek istiyoruz. O istifade etme alanında da neden bu kadar çarpıtma oluyor, onu da anlamakta zorlanıyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hiç çarpıtma yok Sayın Bakanım.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Açıkçası, burada bir taraftan hekim hak ve şeylerini savunurken, işte özlük haklarını şöyle zedeliyorsunuz, özlük haklarına sahip çıkmıyorsunuz... Bir özlük hakkı sahip çıkmaya da dünya kadar karşı... Bu, özlük hakkı kaybolmaması için istenen şey, başka bir şey yok ki.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hak alırken başkasının hakkını yiyorsunuz Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Kimin hakkını yiyoruz?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Oradaki öğrencilerin hakkını yiyorsunuz. O adamın görevi ama ders yapmak değil, öğrenci yetiştirmek...

BAŞKAN – Sayın Atıcı, Sayın Bakanı dinledim lütfen.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Sayın Atıcı, 75 milyona hizmet vermek için, müsaade edin, o farklılıkların da kararını bazen de biz verelim canım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Müsaade etmeyiz, biz müsaade etmeyiz.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Tamam, eyvallah.

BAŞKAN – Lütfen Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yanlış yaptığınız hiçbir şeye müsaade etmeyiz elimizden geldiği kadar. Bu haklar da gider, önergelerimizi de veririz. Bunun hesabını...

BAŞKAN – Sayın Atıcı... Sayın Atıcı...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Biz bu alanda başarılı olmak için kariyerinden istifade edebileceğimiz arkadaşlardan istifade etmek istiyoruz, hepsi bu kadar. Bu insanlar da bu ülkenin insanları, hizmet ettiği alan da bu ülkenin sağlık alanı, hizmet edeceği, diğer kalanların da hizmet ettiği yine bu ülkenin sağlık alanı.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Sayın Bakanım, eşit şartlarda yarışınlar.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Nasıl eşit şartlarda?

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Yani böyle işte kadro açılırken tek bir çalışma üzerine yazı yazılmasın da geniş açılsın. İşte Erzincan Üniversitesine ayda bir gün gelecekler. 1 tane kişi değil de 20 tane doçent hocamız girsin, öyle versinler.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ayda bir gün gelmekle bir alakası yok ki bunun Sayın Işık.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Sonuçta profesöre...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – O ayrı bir konu, onunla ilgili değil bu konu.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Bununla ilgili bu konu. Orada 3' üncü bölüm direkt onu ilgilendiren bir konu.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, bir önerge vererseniz önerge üzerinde konuşun bari, önergeye geçmiş olalım olur mu?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, önergemiz de var ama...

BAŞKAN – Önergeye bir imza lütfedersiniz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Estağfurullah.

BAŞKAN – Peki, buyurun o zaman.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama yani arkadaşlar bizi konuşturmak istemiyorlarsa yolu çok açıktır. Yani görüşme yeter derler, biz de susarız, çeker gideriz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, bir konuyu açıklığa kavuşturabilir miyim.

Hiç kimseyi konuşturmamak gibi bir şeyimiz yok. Bakın, beş saate yakın bütününü üzerinde konuşma yaptık ve hiç kimseyi de kırmadan üzmeden. Ama şöyle bir usulü de bence yerleştirelim: Sayın Bakan dikkatlice dinledi. Sayın Bakan konuşurken hiç olmazsa araya girip insicamı bozmadan... Daha sonra ben yine söz veriyorum yani ikinci defa, üçüncü defa gibi bir sıralama da yapmayalım.

Buyurun, mikrofonunuz açık.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Peki.

Sayın Bakan konuşurken araya girmeyelim, siz de bize söz vereceksiniz, onu algılamış bulunuyorum, tamam.

Konuşmalarımızın da doğrudan maddeyle ilgili olduğunu ve gerçekten önem verdiğimiz noktalar üzerinde yoğunlaştığını siz de takdir ediyorsunuz. Siz de bir öğretim üyesisiniz. Bunu ben yani sizin daha iyi anladığınıza eminim.

BAŞKAN – Estağfurullah, hepimiz anlıyoruz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Eminim ama, Sayın Bakanın da sizden daha iyi anlamak gibi bir görevi ve sorumluluğu var. Yani siz anlıyorsunuz ama Sayın Bakanın...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Sayın Atıcı, kimin ne kadar anladığının terazisini... Lütfen, bu terazi sizde değil yani. Ben de size dersem ki anlamıyorsunuz, bu birbirimize saygısızlık olur.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, ben size “Anlamıyorsunuz.” demedim. Dedim ki: “Daha iyi anlamak sorumluluğunuz ve mecburiyetiniz vardır.” Öğretim üyesi olduğu için anlayabilir ama sizin de devleti yöneten birisi olarak anlama zorunluluğunuz var.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Her şeyi böyle dikte ettirme gibi bir tarzınız olamaz, kusura bakmayın yani.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, dikte ettirmek size mahsustur.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – “Anlamak zorundasınız.” ne demek?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, tabii, anlamak zorundasınız, ben size anlatmak zorundayım.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, bir dinler misiniz beni.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Böyle bir usul olmaz ama, kusura bakmayın.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, bakın, ben terbiyemi çok muhafaza ederek sizin bizim düşüncelerimizi anlamak zorunda olduğunuzu tekrar ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, lütfen ama ya...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkanım, merak etmeyin, Sayın Bakanın şahsiyetinde herhangi bir sıkıntı yaratmayacağıma emin olabilirsiniz.

BAŞKAN – Tamam ama, sinir uçlarına dokunuyorsunuz yani.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkanım, sinir uçlarına...

BAŞKAN – Bakınız, Sayın Bakan...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan kendini yeterince savunuyor, sizin savunmanıza gerek yok.

BAŞKAN – Müsaade eder misiniz. Ama beni de araya katıyorsunuz.

Şimdi, bakınız, Sayın Bakanım saat üç buçuktan beri dikkatlice -arada bir beş dakikalık ihtiyaç molası için çıktı, onda da ara verdik- dinliyor ve herhangi bir şekilde üslup sıkıntısı da olmadan sorulara da iyi niyetle cevap veriyor. Buna katılırsınız katılmazsınız ama yani anladı, anlamak zorunda kaldı filan... Şimdi, böyle şahsi bir konuyu tartışmıyoruz. Burada memleket için, millet için, vatan için, vatandaş için son derece önemli bir kanuni düzenlemeyi yapıyoruz. Onun için, lütfen, Başkan anladı, Bakan anlamak zorunda filan... Böyle ifadelerle hem beni zora sokmayın hem Sayın Bakanı zora sokmayalım. Onun için biz kendi kanaatlerimizi söyleyelim, Sayın Bakan da kanaatlerini ifade etsin efendim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Peki Sayın Başkan.

Buradan çok güzel bir sonuca geliyoruz. Bakın, deminden beri çok çalıştığınızı söylüyorsunuz, uzun süredir çalıştığınızı söylüyorsunuz. Sinirlerin gergin olacağını hepimiz görüyoruz. Aynı durum hekimler için geçerlidir Sayın Bakan. Bu şekilde uzun, zor çalışma koşullarında hekimler de yıpranıyor, hata yapıyorlar. Bu bize çok net bir şekilde açıkladı.

Ayrıca, bizim fikirlerimizin sizin tarafınızdan anlaşılması gerekiyor. Anlaşıldıktan sonra kararı verecek olan Hükûmettir çünkü halk yetkiyi size vermiştir, hesabı da size soracaktır, bana değil. Ama bizim buradaki görevimiz, fikirlerimizi size anlaşır bir şekilde anlatmaktır. Sizin anladığınıza emin olana kadar ben konuşmalarımı yapacağım Sayın Bakan. Anladığınızı bileyim, o zaman susarım. Derim ki Sayın Bakan anladılar, bilerek kararını uyguluyorlar.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, bakın, sözleriniz tutanak memurları tarafından noktasına virgüle kadar tutanak altına alınıyor.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim alındığı için.

BAŞKAN – Yani, Sayın Atıcı, niçin hâlâ aynı üslubu devam ettiriyoruz?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Başkan, usul hakkında bir şey söylemek istiyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sadece...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Yeter artık, usul hakkında bir şey konuşmak istiyorum.

BAŞKAN – Sayın Atıcı bitirsin, vereceğim Sayın Domaç.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Bitirmiyor ki.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Efendim, çok kolayı var. Yani yeterlilik önergesi verirsiniz, susturursunuz bizi, bu kadar basit.

İktidarın elinde böyle bir şey var.

BAŞKAN – Toparlayın lütfen.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama sürekli keserlerse...

VURAL KAVUNCU (Kütahya) – Toplantının düzenini bozuyorsunuz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Toplantının düzenini ben bozuyorum efendim.

VURAL KAVUNCU (Kütahya) – Devamlı herkese cevap veriyorsunuz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bakın, şu an konuşma sırası bende.

VURAL KAVUNCU (Kütahya) – Sırayla konuşalım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – 6 kişiye cevap veriyorum, farkında mısınız?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Verme o zaman.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Benim mikrofonum açık, huzuru bozan benmişim gibi 6 kişiye cevap yetiştirmek mecburiyetinde kalıyorum, bir.

BAŞKAN – Sayın Atıcı ama...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – İki: Tutanaklara bakın, Sayın Bakana asla hakaret etmedim, etmem de.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ama konuşmalarınızda...

BAŞKAN – Siz lütfen konuyla ilgili konuşur musunuz Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanın tarzını sevmeyebilirim ama Sayın Bakana asla hakaret etmem.

BAŞKAN – Siz konuyla ilgili konuşur musunuz Sayın Atıcı. Konuyla ilgili lütfen kanaatinizi ifade edin.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, siz bu akademik unvana sahip olan insanları alıyorsunuz, kamu hastanesinde çalıştırıyorsunuz. Bu insanların özellikleri var. Siz o kamu hastanesinde herhangi bir cerrahi çalıştırabilirsiniz, ameliyatını yapar. Burada cerrah arkadaşlarım var. Çok iyi bilirler ki bir fıtık veya apandisit ameliyatını bir genel cerrahi uzmanı hocadan daha az kalitede yapmaz çünkü bazen belki daha da hızlı yapar. Ama bu hoca bazı özellikleri vardır. Bu hoca akademik bir unvana sahiptir ve öğrenci yetiştirmek üzere kendini programlamıştır ve ondan beklenen, gidip falanca hastanede fıtık ameliyatı yapması değil, o fıtık ameliyatını yapacak olan asistanları yetiştirmesidir.

Şimdi, evet, hekimlerin özlük haklarında tabii ki tırpanlama yapıyorsunuz, tabii ki karşı çıkacağız ama hekimlere iyilik yapacağım diye böylesine bir uygulamayı getirdiğiniz zaman da biz karşı çıkacağız. Neden? Çünkü hekimlerin yararlanmış gibi görülen bu uygulama, aslında, muhtaç, mağdur olan üniversitelerdeki asistanların ve öğrencilerin aleyhinedir. Sizin “Nasıl olsa ha orada görev yapmış, ha burada görev yapmış.” deme şansınız yoktur. O hocayı oraya göndereceksiniz Sayın Bakan, göndereceksiniz ki orada öğrenci yetiştirisin. Ama siz onu kamu hastanesine gönderdiğiniz zaman bir uzmanın yaptığı standart işi yapacak ve profesör unvanı alacak. Budur bizim vidadımızı rahatsız eden.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Domaç...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Başkanım, çok teşekkür ediyorum.

Önce şunu belirtmek istiyorum: Burada kimsenin sesi kesilmiyor ve konuşuluyor. Bakın, ben size dakikaları söyleyeyim, sizde daha iyi vardır ama... Beş saatlik görüşme süresi içerisinde Sayın Bakanımız açılış konuşması ve cevap konuşmasında yirmi beş dakika konuştu toplam. AK PARTİ milletvekilleri on beş dakika konuştu toplam ve geri kalan beş saatlik sürenin diğer kısmında diğer milletvekilllerimiz konuştular. Şimdi, burada, sesimizi kesmek gibi bir tavra kesinlikle katılmıyorum. Bunu, böyle bir sözü kesinlikle kabullenmiyorum.

Şimdi, usul olarak bizim bu komisyonlarda çalışma biçimimiz genel olarak şöyledir: Önerge verilir, önerge konusunda görüşülür. Görüşüldükten sonra Sayın Bakana sorulur. Sayın Bakan o önergeye katılıp katılmadığını söyler ve bundan sonra oylamaya geçilir. Ayrıca, Sayın Bakana soru sorulmuşsa Sayın Bakan cevaplandırır. Bu soruda aydınlanmamış yer varsa soru soranın bir defa daha konuşma hakkı devam eder, ondan sonra kesilir ve görüşme oylamayla devam eder.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Lesson one.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Hayır efendim, çalışma sistemiği böyle. Bütün komisyonların çalışma sistemiği böyle, hiçbir şeyi kesmiyoruz. Ben söyledim, dört saat on beş dakika konuşulmuş. Sözümüz kesiliyor, hâlâ kesiliyor diyorsanız, o zaman dakikalara ve saatlere bakmamız lazım.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Gece yarısı kanun getiriyorsunuz.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Kanun ayın 21'inde geldi, herkese 21'inde ulaştı. Biz dakika dakika takip ediyoruz. Dolayısıyla, hepimiz sorumluluğumuzun sahibiyiz.

Ben, bu görüşmelerin selameti açısından ve karşılıklı birbirimizi anlamamız açısından bu görüşmelerin bu şekilde devam etmesinde yarar var diye düşünüyorum. Ayrıca biz konuşulanları anlıyoruz ama konuşulanlara katılıyoruz anlamı çıkmaz buradan, katılmak zorunda olmamız anlamı da çıkmaz buradan. Biz konuşulanları anlıyoruz, konuşulanları çok iyi anlıyoruz ama biz katılma zorunluluğunda olup olmamaya kendimiz karar veririz. Dolayısıyla bunun da hepimiz tarafından böyle bilinmesinde yarar var. Hiç kimse hiç kimseye anlayışsız diyemez burada; tersten de diyemez, düzden de diyemez.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN - Teşekkürler Sayın Domaç.

Sayın Kavuncu...

VURAL KAVUNCU (Kütahya) – Sayın Başkanım, evet, bir müddetten beri çalışmamız devam ediyor ve çok önemli de bir kanunu görüşüyoruz. Bu kanun daha önceden elimize de geldi.

Şimdi burada usul olarak verimsiz geçen, verimsizleşmeye doğru giden bir çalışma düzenimiz var. Ben burada özellikle daha önce alışageldiğimiz komisyon çalışma düzeninden farklı olarak ikili diyalogların ve söz kesmelerin çok fazla olduğunu düşünüyorum. Bunun tartıştığımız kanunlara bir yararı olmadığını, çalışmamıza bir katkıda bulunmadığını düşünüyorum. Bu nedenle bütün vekillerimizin bu çalışma insicamına, çalışma düzenine riyeti hepimizin yararına olacaktır. Bu noktada hepimiz birbirimizi elbette anlayacağız ama Sayın Domaç'ın belirttiği gibi, anlamanın koşulu fikrimizin karşı taraftan kabul edilmesi ve elbette öyle bir beklentimizin de olmaması gerekiyor. Ben bu noktada özellikle Sayın Bakanımıza da sanki hani bir konuda anlama kapasitesi azalmış yönünde bir manaya gelecek sözleri de çok da doğrusu usule uygun bulmuyorum. Bu noktada üzüntülerimi bildiririm.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Bakanım, söz mü istemiştiniz?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Evet.

BAŞKAN – Buyurun efendim.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Şimdi, Sayın Atıcı, tabii ki bazı alanlarda illa bir kariyer yapmış olanlar açısından şerhlerinizi anlayabilirim ama sizin de anlamanız gereken bir konu var ki mesela İstanbul Koşuyolu Kalp Hastanesinde kalp nakil organizasyonunda bir profesörün organizasyon kabiliyetinin orada ihtiyacı var mı yok mu? Veya bir robotik cerrahiyi biz kamu hastanelerine kazandırmak istediğimizde, bu kabiliyeti olan bir arkadaşımıza ihtiyacımız var mı yok mu? Buralarda bunların eğitimi, uygulanmasında bizim bir profesörümüzün orada yalnız fıtık ameliyatı yapıyor gibi bir bakış açınızı da ben açıkçası anlamakta zorlanıyorum, anlayabilmem de mümkün değil. Ama ben kamu hastanelerine robotik cerrahi koyacaksam, ben kamu hastanelerinde organ nakli yapacaksam, tabii ki bazı hocalarımızdan orada gerek genel sekreter gerekse yönetici olarak istifade edeceğim, onların haklarının orada korunmasını da tabii ki savunacağım. Yani benim algıladığımı da size anlatabiliysem ne mutlu bana.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bakanım.

Sayın Çelebi, son olarak size kısaca söz vereyim.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Çok teşekkürler Sayın Başkan.

Öncelikle şunu söylemem lazım: Burada yapılan değerlendirmelerde Sayın Bakanın şahsında ve hiçbir arkadaşımızın şahsında yapılan eleştiriler asla ve asla bizim açımızdan incitici, hakaret içeren değerlendirmeler değildir. Bu sözü almayacaktım ama Mehmet Domaç arkadaşımızın söylediği "Böyle bir usul yok." değerlendirmesini de doğru bulmuyorum. Usul şöyle yok tabii... Ben katılırim şöyle bir usule: Birisi konuşurken diğer bir taraftan laf atıyorsa veya bir cevap veriyorsa ister istemez ona da aynı üslup içerisinde cevap vermek lazım, söz almak lazım ama şu anda ben buradaki fotoğrafı gördüm. Aytuğ Bey konuştuğu zaman en son

bölümde, 5 arkadaşımız ya yandan ya bir başka taraftan laf attılar ve insicamı da bozuyor bu. Bizim sağlıklı bir tartışma yapmamız lazım ve gerilimin de sıcak atmosferindeyiz şu anda hem yorgunluktan hem bulunduğumuz atmosferden.

Bizim buradaki derdimiz... Bir daha söylüyorum, Sayın Bakanın nezdinde doğru yapılan şeylere de teşekkür etmesini biliyoruz, bundan sonra da edeceğiz. “Doğru yapmışsınız.” dediğimiz zaman, bizim böyle bir anlayışımız var, bunu her yerde söylemeye devam ederiz, katkıları olursa, güzel şeyler olursa. Yanlışları da eleştireceğiz.

Biz bu maddelerde, hani böyle iş frenleme noktasında değil, en önemli maddeyi konuşuyoruz aslında. 2’nci maddenin bu anlamda, tabii, öncelikle müzakeresi yapılıyor, okunuyor. Sonra arkadaşlar bu konuda Bakana soru sorabilirler, görüş alışverişinde bulunurlar. Belki biz ikna edeceğiz. Sayın Bakanın en son söylediği yaklaşımdan dolayı ikna da olabiliriz ama bunlar değil. Yani şöyle bir şey: “Burada kanunu biz böyle yazdık, kardeşim işinize gelirse.” yerine, bunu açıklayıcı, bunu kapsayıcı, bunu kucaklayıcı, muhalefeti ikna edici, bizim de ikna olabileceğimiz, toplumun vicdanı olabilecek bir düzenlemeyse biz buraya katkı vermeye bir kez daha hazır olduğumuzu ama ikna edilmemiz gerektiğini... Biz de eğer eksik söylüyorsak o eksiklikleri de gidermek Sayın Bakanımızın görevi, bunun altını bu anlamda çizerek belirtmek istiyorum.

Son cümlem de şu: Bu ve benzeri konularda öncelikle tabii önerilerimizi, düşüncelerimizi -burada Komisyon üyesi olmayan arkadaşlarımız da var- onlar söylemeli. Ondan sonra da biz tabii ki verdiğimiz öneriler üzerinde konuşacağız.

Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkürler arkadaşlar.

Bir önerge var, okutuyorum:

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/791) esas numaralı Kanun Tasarısı’nın 2’nci maddesinin son paragrafının madde metninden çıkarılmasını teklif ederiz.

Süleyman Çelebi

İstanbul

BAŞKAN – Buyurun Sayın Çelebi.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Sayın Başkan, Sayın Bakanım, değerli arkadaşlarım; şimdi, 2’nci madde içeriği itibarıyla, 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 32’nci maddesinde yapılan değişiklikle, kamu hastaneleri birliklerinde genel sekreter, başkan ve hastane yöneticisi ile sözleşme imzalamaya yetkisi Bakana devredilmektedir. Daha önce bu yetki kurum başkanına ait idi. Kurum başkanının, başhekim, başhekim yardımcısı, müdür, müdür yardımcısı ile sözleşme yapma yetkisi korunmuştur. Daha önce genel sekretere ait olan uzman personel ve büro görevlilerinin sözleşmelerini yapma yetkisi de kurum başkanına devredilmektedir. Tasarıda bu değişikliğin gerekçesi açıklanmamaktadır. Bunu özellikle vurgulamak istiyorum. Yani, şu değişikliğin neden yapıldığına ilişkin bir gerekçeyi biz bu 2’nci maddede göremiyoruz.

İkinci önemli konu: Yine, 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 32’nci maddesinde yapılan düzenlemeyle yükseköğretim kurumları, profesör kadroları -hani bizim “jet profesör” diye tanımladığımız- olarak atanıp aynı zamanda Sağlık Bakanlığı kadrolarında çalışmaya devam eden kişilere bir ayrıcalık daha yaratmaktadır. 2547 sayılı Yasa’nın 29’uncu maddesi uyarınca profesörlük konusunun, iki yıl -Yükseköğretim Kanunu’nda- fiilen görev yapmayanların bu unvanı kullanma yasağı etkisiz hâle getirilmektedir. Böyle bir çelişki de var bu düzenlemede. Maddeyle Sağlık Bakanlığında çalışan jet profesörlerin çalıştıkları sürelerin, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılacağı düzenlenmektedir. Ayrıca Türk Tabipler Birliği bu kişilerle ilgili Yüksek Öğretim Kurumundan bilgi istemiş, bu yollarla kadrolarına atananların atama ve görevleri, işlemleri iptalini istemiştir. Haksız unvan ve kadro kullanımı olarak, olanak veren bütün kamu görevlileri aleyhinde de soruşturma açılması daha önce istenmiştir. Yani, bu düzenlemenin bu anlamda bizim teklif ettiğimiz, 2’nci maddenin son paragrafının madde metninden çıkartılmasını teklif etmemizin nedeni bu unvanla ilgilidir. Onun için, bunu dikkate almalarını diliyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Sayın Bakan, sormayı unuttuk, önergeye katılıyor musunuz, katılmıyor musunuz?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyorum.

BAŞKAN – Tamam, peki.

Sayın Atıcı, önerge üzerinde söz veremiyorum, bir sonraki maddede söz alın.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Önergeden önce yakmıştım.

BAŞKAN – Ama ben görmedim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – O zaman kısa bir açıklama yapayım.

BAŞKAN – Bir sonraki maddede vereyim, olmaz mı?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bir sonraki maddede zaten konuşacağım Sayın Başkan. Eğer izin verirsiniz konuşayım.

BAŞKAN – Usulümüzü bozmayalım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama ben size güvendim, hiç itiraz etmedim, siz de “Söz vereceğim.” dediniz, vereceksiniz Sayın Başkanım yani öyle bir anlaşma yapmıştık.

BAŞKAN – Hayır, önerge üzerinde sadece önerge sahibi...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Önergeden önce yakmıştım Sayın Başkanım, bana itimat edin.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Önergeden önce yanıyordu, şahitlik ederim.

BAŞKAN – Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Vallahi, Sayın Bakan, siz de olmasanız söz vermeyecek yani.

BAŞKAN – Yani, Sayın Atıcı, beni bile çileden çıkardığınıza göre demek ki...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ya, Sayın Başkan, biz birbirimizle iyi çalışma adabını çok iyi biliriz. Şu koşullar... Bakın bana düşmez, ben bu Komisyonun üyesi değilim.

BAŞKAN – Benim nasıl çalıştığımı bilirsiniz herhâlde.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben bu Komisyonun üyesi değilim, benim burada niçin bulunduğumu herkes bilir. Ben bu Komisyonun üyesi olmadığımı hâlde katkı vermeye çalışıyorum. Haddim değil ama gerçekten bu yaptığımız iş bize yakışmıyor. Bakın, başka komisyona yakışabilir ama Sağlık Komisyonunu hakikaten yakışmıyor. Ne acelesi var Sayın Bakan, yarın devam etsek bu işe ne mahzuru var?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Yarın da devam edeceğiz zaten.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam, edelim efendim yarın. Yani, şurada bırakalım, biraz sinirlerimiz gerildi, gevşeriz, siz de gevşersiniz. Yarın saat kaç dersiniz geliriz, devam ederiz Sayın Başkan yani bunda hakikaten bir şey yok, inatlaşmanın bir anlamı yok. Ha, inatsa inat, sabaha kadar biz de kalırız, o ayrı bir şey.

BAŞKAN – Akşamın serinliğinde biraz gidelim Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – O ayrı bir şey ama yani Sayın Bakanım, bu koşullar hakikaten çok uygun değil.

Şimdi, Sayın Bakan, siz güzel bir şey söylediniz, dediniz ki: İşte, kalp nakli ameliyatı yapacak falan. Sayın Bakan, bu kanun tasarısında zaten siz falanca hastanede kalp nakli yapılmasını istiyorsanız o şehirlerdeki üniversite hastanesinde çalışan hocalara yüzde 5'in içine koyarak ayrıcalık veriyorsunuz zaten. Bakın, bu kötülüğü yapmayın. İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de hoca sayısı çoktur. Bu hocalar, üniversitede çalışan hocalar sizin; ama bu yüzde 5'le, ama başka yöntemlerle, gitsinler, bu ameliyatlara orada yapsınlar, yerleştirsinler, oradaki uzmanları yetiştirsinler, zinhar itirazım yoktur. Ama, burada benim söylediğim şey, siz orada kalp nakli yapacaksınız diye taşradaki bir üniversitenin öğrencileri yetişemez Sayın Bakanım. Benim derdim budur. Yoksa, kalp nakli falan değildir benim derdim. İlla yapacaksanız yapın ama bunun da yöntemi vardır, hatta bu kanun tasarısında vardır. Lütfen, buna bir bakın. Bu maddede ne olur bu şekilde o paragrafı kaldıralım. Zor durumdaki Doğu, Güneydoğu ve yeni kurulan üniversiteleri -sadece Doğu, Güneydoğu değil- onları bu profesörlerden mahrum bırakmayalım. İlerde buradan iyi insan yetişmezse Sayın Bakan, gerçekten, tıp fakültelerinin kaliteleri çok ciddi sorgulanır. Bunun da vebali hepimizin üstünde olur.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

3'üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 3- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 33'üncü maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(6) Sözleşmeli personelin izinleri ve sosyal güvenlik açısından 5510 sayılı Kanunun 4’üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamına girenlerin iş sonu tazminatı hususlarında 657 sayılı Kanun’un 4’üncü maddesinin (B) fıkrasına göre istihdam edilen sözleşmeli personel ile ilişkin hükümler uygulanır. Söz konusu personel için işsizlik sigortası primi ödenmez.”

BAŞKAN – Evet, madde üzerinde söz talebi?

Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, deminden beri “Özlük haklarında iyileştirme yapalım, iyileştirme yapalım.” diye hep kayıtlara geçirdiniz. Bu madde sağlık çalışanlarının özlük hakların iyileştiriyor mu, kötüleştiriyor mu sizce? Bizce kötüleştiriyor. Değilse, arkadaşlarım bilgi versinler biz de el kaldıralım ama özlük hakları, özlük hakları dediniz, bu madde özlük haklarını maalesef kötüleştiriyor. O yüzden de biz bir önerge de verdik, birazdan o önergeyi de konuşacağız. Çünkü, daha önceki hâlinde bu maddenin, “Sözleşmeli personelin izinleri ve iş sonu tazminatı hususlarında 657 sayılı Kanun’un 4’üncü maddesinin (b) fıkrasına göre istihdam edilen sözleşmeli personele ilişkin hükümler uygulanır. Söz konusu personel için işsizlik sigortası primi ödenmez.” denilmekte. Şimdi, burada biraz daha sözleşmeli personelin özlük haklarından bir tırpanlama söz konusu. O açıdan bu maddede bir sakatlık var diye düşünüyoruz.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, bir açıklama yapacak mısınız? Yani, önerge var yapmayacaksınız.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Adem Bey bir teknik açıklama yaparın.

BAŞKAN – Tabii, teknik bir açıklama yaparın Sayın Bakanım.

Adem Bey, buyurun.

SAĞLIK BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI ADEM KESKİN – Efendim, maddenin mevcut hâlinde, sizin de okuduğunuz mevcut hâlinde iş sonu tazminatının sanki herkes için ödeneceği şeklinde bir anlam ifade ediyor. Hâlbuki, 657 sayılı Kanun’a tabi memurların ücretsiz izinli sayılarak sözleşmeli çalıştırılması hâlinde tabiatıyla 657’ye bağlı hakları devam ettiği için onlar bakımından herhangi bir iş sonu tazminatı ödemesi söz konusu olmaz. Sadece o tasfiye ediliyor burada. O konuda bir yanlış anlaşılma, yoruma mahal vermemek için orada bir tashihat yapılıyor sadece.

BAŞKAN – Sayın Atıcı’nın mikrofونunu açar mısınız.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, çok net bir şekilde anlattı, teşekkür ediyorum, söylemek istediğimiz de buydu. Biz çalışanlarımızı memur statüsünden çıkarıp sözleşmeli konuma getirdiğimiz zaman haklarında ciddi şekilde tırpanlamalar oluyor. O yüzden, biz peşinen, sözleşmeli çalışmaya zaten karşı olduğumuzu hep söyledik. Yani, bir adamın iki dudağı arasında olmamalıdır bir insanın çalışma yaşantısı, yarın işe gittiğinde kapı gösterilmemelidir, o ruh hâliyle işine gidip sarılmalıdır dedik. Burada tabii siz sözleşmeliye geçirince 657’nin haklarından yararlanmasın diye de otomatikman düzenlemeler yapıyorsunuz. Bunun sonu yoktur Sayın Bakan. Yani, bu düzenlemeleri yaptıkça siz, sözleşmeliye geçtikçe, ucu bucağı belli olmayan bir sıkıntı ve emek sömürüsü meydana gelecektir. Bizim karşı olduğumuz, bu emek sömürüsüdür. Tıpkı sizin on beş dakika önce söylediğiniz gibi, evet, gelin, şimdi bunların özlük haklarını koruyalım, bunlar gariban, sözleşmeli garibanların hakkını gelin beraber koruyalım.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Şimdi, tabii, birbirimizi anlamakta herhâlde zorlanmaya devam edeceğiz. Şimdi, hiç kimseye bu anlamda zorunlu sözleşme imzalattığımız bir alan değil bu alan. Bu sözleşmeyi imzalayan genel sekreterler veya diğer sorumlular, hepsi memuriyet hakları devam ederek buraya gönüllü sözleşme yapan arkadaşlarımız. Dolayısıyla, bu insanlara bir mağduriyeti biz yapıyormuş gibi bir... Daha cazip geldiği için arkadaşlar oraya geliyor, oradaki haklarını da kaybetmeden geliyorlar. Dolayısıyla, burada nasıl bir mağduriyetten veya sözleşme mahkûmiyetinden bahsediyorsunuz ki? Hiçbirini biz zorunlu sözleşmeye geçirmiyoruz ki. Memuriyet hakları gizli kalmak kaydıyla burada gönüllü sözleşme yapıyor, sözleşmenin de şartları belli.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, konuyla ilgili bir önerge var, önergeyi okutuyorum:

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunun Başkanlığına

Görüşülmekte olana (1/791) esas numaralı Kanun Tasarısı’nın 3’üncü maddesinin tasarı metninden çıkartılmasını ve diğer maddelerin buna göre sıralanmasını teklif ederiz.

Süleyman Çelebi

İstanbul

BAŞKAN – Sayın Bakanım, katılıyor musunuz önergeye?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz.

BAŞKAN – Evet, önerge sahibimiz yok, gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Sözleşmeli personelin özlük haklarında yapılmaya çalışılan değişikliklere izin verilmeyerek çalışanların hakları korunmuştur.

BAŞKAN – Evet, önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

4'üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 4.- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 35inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu ihtiyaç hâlinde denetim hizmetlerini yürütmek üzere merkeze bağlı gruplar oluşturabilir.”

BAŞKAN – Sayın Atıcı, söz mü istiyorsunuz?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Evet.

BAŞKAN – Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, burada, “Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu ihtiyaç hâlinde denetim hizmetlerini yürütmek üzere merkeze bağlı gruplar oluşturabilir.” E, bu normal, tamam. Biz bunu daha önceki görüşmelerimizde defalarca dile getirdik Sayın Bakan, dedik ki: “Siz giderek merkeziyetçi bir yönetim yapmaya çalışıyorsunuz, her şeyi merkezden yönetmeye çalışıyorsunuz, bütün işlemleri, işleri tekelinizde tutmaya çalışıyorsunuz, hatta malzeme alımlarını bile tek elden yapmaya başladınız.” diye sizi eleştirmiştik, o zaman bize yine gülüp geçmiştiniz. Şimdi bakıyorum ki bir süre sonra bunu yapamadığınızı anladınız ve böyle bir maddeyi eklemek zorunda kaldınız. Kanun hükmünde kararnamemizde Anayasa Mahkemesine itirazımıza bakarsanız aynen bu cümleleri göreceksiniz orada.

Şimdi, burada, evet, yerinden, merkeziyetçi bir yapıyla bunu yapamayacağınızı anlamışsınız, bu güzel ancak burada bir şey daha anlatmamız gerekiyor. Burada merkeze bağlı grupları oluşturduğunuz ama bu grupların yetkisi nedir, görevleri nelerdir, bunları bilmiyoruz. Oluşturdunuz, sonra? Sonrası yok. Bu gruplar Sağlık Bakanlığı adına iş yapacakları için, hangi görevleri olması gerektiği, hangi yetkileri olması gerektiği kanunla belirlenmelidir, yönetmelikle değil. O yüzden, eğer her ne kadar bu madde için önerge vermediyseniz de eğer uygun görürseniz bunların tanımlanması için arkadaşlarımıza zaman verelim, bunu kanun maddesine aktarsınlar, siz de daha sonra tekrardan yeni bir kanun düzenlemesiyle yetki ve sorumluluk tanımlamak zorunda kalmayın diye öneririm.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, madde üzerinde söz talebi? Yok.

Önerge yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

5'inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 5 - 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 55inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sağlık personelinin ihtiyaç hâlinde çağrıya uyması

MADDE 55.- Sağlık personelinin mesai saatleri haricinde de hizmetine ihtiyaç duyulduğunda ilgili sağlık kuruluşuna ulaşabilmeleri için alınacak tedbirler ve ilgililerin uyacağı kurallar Bakanlıkça belirlenir.”

BAŞKAN – Evet, madde üzerinde söz talebi?

Sayın Işık...

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Tabii, bu madde daha önce Anayasa Mahkemesince iptal edilmişti, şimdi tekrar getiriliyor. Ben yirmi sene hekimlik yaptım, diğer arkadaşlarımızın da çoğu çalışılar. Zaten hekim arkadaşlarımız saat 08.00'de iş yerinde olmak zorundalar ki geliyor çoğunluğu, tabii istisnalar kaideyi bozabilir ama. Akşam geç vakitlere kadar, hastalarının ameliyatı olsun, diğer programlarına çalışıyorlar ve dışarı çıktıkları zaman da zaten bir çağırma olduğu zaman gelmeyen görülmemiştir. Ha, ne yapar? Belki evini, bahçesi, güzel bir yeri olan biraz dışarıda tutmuş olabilir ama çağrıya uymayan hekim de hiç görülmedi. Yani, burada şimdi yapılmak istenen şeyi tam anlamakta da zorluk çekiyoruz. Niye özellikle sağlık çalışanları çalıştığı yerde ikamet etmek zorunda kalsınlar? Sanki oradan gittiği zaman, sağlık personelini çağırdığı zaman... Hocam, siz yıllarca çalıştınız, çağrılan hekimin yerine en kısa zamanda gelmediğini gördünüz mü hiç?

BAŞKAN – Gördüm.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Çok uzakta olabilir, bir yere gitmiş olabilir ama gittiği zaman da kesinlikle bir arkadaşına bırakmadan gitmez.

BAŞKAN – Cevabım hoşunuza gitmeyebilir ama gördüm yani.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Olabilir Hocam, o şeyler çıkabilir, olabilir.

O yüzden, bu madde yine hekimleri bağlayıcı, yine hekimlere -özellikle hekimlere burada, çünkü diğer personel fazla gözetilmiyor, burada gözetilen hedef her zaman için hekim olduğu için, özellikle on yıldır zaten hekim gözetildi, yine burada hekim gözetilmiş- hiçbir yere gitme, çalıştın, akşama kadar yoruldu, 200-300 hasta baktın ama akşam da uzak bir yere gidip orada dinlenme, bir şey yapma diye bir şey getirilmiş. İkamet demiş ama bu maddeyi çok ağır buluyorum ve de yani hekim arkadaşlarımıza bir -hakaret demeyeyim, belki ağır olur ama- haksızlık olarak düşünüyorum.

BAŞKAN – Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Komisyon üyelerinden sonra nezaketen isterseniz konuşayım.

BAŞKAN – Artık siz Komisyon üyesi gibi oldunuz Sayın Atıcı.

Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Nasıl uygun görürseniz efendim, peki.

Şimdi, Sayın Bakanım, bir önceki maddede önemli olduğunu düşündüğümüz açıklamalar yaptık ama hiç tık gelmedi. Bunun anlamı nedir sizce? Yani, hakikaten kendimi kötü hissettim. Boş mu konuşmuş oldum ben?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Muhtemelen ben algılamamış olabilirim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – O zaman, Sayın Bakanım... Evet, haklı olabilirsiniz, siz de insansınız, insan üstü yetenekleriniz yok. Algılamadıysanız niye maddeyi oylattınız o zaman? Bir dakika deyin, bir daha anlat deyin. Yani, burada biz belirli bir saygı çerçevesinde çalışmaya çalışıyoruz. Ben size çok önemli bir şey söyledim, siz sessiz kaldınız.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, özür diliyorum, bir şey söyleyebilir miyim. Şimdi, bakın, söylediğiniz bir şeyden 5 arkadaş aynı anda rahatsız oluyorsa yani bunda bir problem yok mudur, üstüpte? Bakın, 5 kişi rahatsız oluyorsa...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkanım, benim de söylediğim bir şeyi Bakan dikkate almıyorsa bu da anormal değil mi sizce?

BAŞKAN – Ama bir konuşmadan 5 kişi rahatsız oluyorsa bunda da bir anormallik yok mu Sayın Atıcı yani?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, anormallik varsa da ben düzeltirim. Benim derdim illa tahrik etmek değil.

BAŞKAN – O zaman siz sadece konuyla ilgili konuşun Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben konuyla ilgili de konuşurum Sayın Başkan yani bizim konuşmalarımız sürekli böyle duvar gibi olarsa, o zaman konuşmamızın bir anlamı yok. Yani, biz mademki bir ortak kanun çıkarmaya çalışıyoruz... Bir şey söylemişiz, demişiz ki bu önemli bir şeydir, bunun yetkilerini, görevlerini belirleyelim. Yani havadan sudan konuşmuyoruz. Bazen aşağıda, Genel Kurulda gerçekten siyaset yapmak adına farklı konularda, maddeyle ilgili olmayan şeyler konuşuluyor ama burası sıcak, samimi bir ortam. Burada bir öneride bulunuyoruz. Bunun Bakan tarafından dikkate alınması lazım. Bir sürü de bürokrati var yanında. Diyecek ki şu şu şudur, ben de bilgileneceğim. Yani, bunda anormal bir şey yok ki, niye hemen siz savunuyorsunuz arkadaşlarımı, onu da anlamıyorum. Ben saygısızlık etmiyorum, sadece fikirlerimin dikkate alınması gerektiğine inandığım için söylüyorum Sayın Başkan, o kadar. Bir de eğer böyle devam edecekse yorulmalıyım, önerge de hazırlamalıyım, söz de almalıyım, hep böyle olarsa eğer...

BAŞKAN – Yok, hazırlayın efendim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hakaret ediyorsunuz Sayın Hatip, hakaret oluyor.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bir tane hakaret bulursanız özür dileyeceğim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bakın, “Anlamadınız.” diyorsunuz, “Anlamadınız, anlamadınız...”

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan dedi “Anlamamış olabilirim.” diye. Ya, bir bakan anlayamaz mı ya, böyle bir şey olur mu?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – O size farklı bir şekilde söyledi, siz onu anlamamışsınız Sayın Hatip.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ha, ben anlamamışım, mümkün.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – “Anlamadınız.” dediğini siz anlamamışsınız.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Anlamamış olabilirim. Sayın Milletvekilim, anlamamak insana mahsustur.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bakın, birbirimizi kırmamıza gerek yok, biz sizi beyefendi biliriz, bakın, o beyefendiliğinizi üzerinizde koruyun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama ben hakaret etmiyorum. Sayın Milletvekilim, ben gerçekten hakaret etmiyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sayın Çelebi'ye biz niye itiraz etmiyoruz? Bak, o da fikirlerini söylüyor.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, siz konuyla ilgili lütfen konuşun.

Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şimdi, Sayın Bakanım, bu konuda da biz sağlık personelinin uluslararası anlaşmalar çerçevesinde çalıştırılması gerektiğini söylüyoruz, diyoruz ki: Sağlık çalışanı da insandır, onun da beyni yorulur, bazı şeyleri anlar, bazı şeyleri anlamayabilir, anlamadığı zaman da hata yapar. O yüzden, burada kesinlikle sağlık çalışanlarının yirmi dört saat, üç yüz atmış beş gün teyakkuz hâlinde olması insanlık dışı bir şeydir. Sizin sağlık çalışanlarının nerede olduğunu ve ne kadar sürede, nasıl ulaşılabilirliğini bilmeniz demek, bu insanların üç yüz atmış beş gün göreve hazır olması demektir ve siz bunun karşılığında bir şey ödemiyorsunuz. Bunu ulvi bir görev olarak hekimlere tevdi ediyorsunuz. Bakın, burada diyor ki: "Sağlık personelinin mesai saatleri haricinde -çok net, sorun yok- hizmetine ihtiyaç duyulduğunda..." Hadi bakalım, "...hizmetine ihtiyaç duyulduğunda..." Kim karar verecek? Yönetici diyecek ki: "Ben senin hizmetine ihtiyaç duydum, gel." O nedenle burada ihtiyacın ne olduğu ucu açık bir şeydir. Bunu yönetici "Bakanlık belirler." diyor. "Bakanlık uluslararası sözleşmeler çerçevesinde belirler." dersek -bir sonraki gelen önerimizde bunu söyleyeceğiz- o zaman hekimler yeri, zamanı geldiğinde üç yüz atmış beş gün çalışır kardeşim. Çalışır ama...

BAŞKAN – Ya, Sayın Atıcı, herhâlde çay demlemek için çağırmayacak ama yani.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bakın, işte gene... Ben hakikaten sayenizde çok şey oluyorum, yani kendimi de eğitiyorum, nirvanaya doğru gidiyorum Sayın Başkan, sağ olun. Bana, kişisel gelişime katkıda bulunuyorsunuz.

BAŞKAN – Estağfurullah.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben araya girdiğim zaman herkes hücum ediyor ama ben konuştuğum zaman yine herkes araya giriyor. Yapmayın Allah aşkına Sayın Başkan, yani "Çay demlemeye gelmeyecek." Şimdi, bu dalga geçmek midir, değil midir?

BAŞKAN – Yok, dalga geçmek için söylemiyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yani, sizinle samimiyetimiz olmasa burada çingar çıkar.

BAŞKAN – Yok, ben dalga geçmek için söylemiyorum. Yani, şimdi buradaki ihtiyaç herhâlde sağlık ihtiyacıdır değil mi?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkanım, sağlık ihtiyacı olduğunu tabii ki biliyoruz, hastaneye çay demlemeye gelmeyeceğini tabii ki biliyoruz ama bunun suistimale açık olduğunu net bir şekilde siz de biliyorsunuz. Çeşitli husumetler, çeşitli görüş ayrılıkları nedeniyle hekimlerin gereksiz yere çağırıldığını; gelmediklerinde, ulaşamadıklarında tutanak tutulup SABİM'e bildirildiğini çok iyi biliyoruz, yaşadık. Yani, sanki ayrı dünyaların insanıymışız gibi konuşuyorsunuz. Sayın Bakan olayın hep iyi tarafına bakıyor, görevi belki o olabilir, benim de görevim ona olayın kötü taraflarını aktarmaktır. Ben bunun için buradayım, bunun için ben oy aldım, bunun için de gecenin bu yarısı sabaha kadar bunları söyleyeceğim.

BAŞKAN – Yani, uluslararası kurallar dense de sonuçta usulsüzlük yapacaksa yapar yani.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkanım, ILO çerçevesinde bunu yapar isek o zaman hekimlerin özlük haklarını da korumuş oluruz. Bunun bir bedeli varsa Sayın Bakan, maddi bedeli, bu maddi bedel ödenir. Ha, o zaman denir ki: "Tamam parasıyla değil mi kardeşim, veriyoruz, gel." Ama burada siz ulvi bir görev istiyorsunuz hekimlerden. Bunu devlet olarak ne sizin ne başka bir hükûmetin yapmaya yetkisi yoktur Sayın Bakan. Ulvi görev halk tarafından istenir, devlet tarafından istenmez. Devlet tarafından memurundan görev istenir, bu görevin bedeli ödenir, iş bu kadar basittir.

Söylemek istediğim de bu kadardır.

BAŞKAN – Peki.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yorulmayacağım Sayın Başkan, sabaha kadar böyle gideceğim haberiniz olsun.

BAŞKAN – Eyvallah, hazırız efendim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Kızmayacağım da.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Kızmayın.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Siz kızılıyorsunuz ama.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Biz kızmadık, yok, lütfen.

BAŞKAN – Sayın Kaçar, buyurun.

MAHMUT KAÇAR (Şanlıurfa) – Sayın Başkan, Sayın Bakanım, değerli milletvekili arkadaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bu maddeyle ilgili zannediyorum bir yanlış anlaşılma var gibi. Bu husus aslında sağlık çalışanlarının aleyhinde olan bir husustan ziyade sağlık çalışanlarının mesai saati sonrası göreve çağırılması hâlinde kuralları belirleyen bir hüküm. Bu, idarenin, çalışanları mesai saatleri sonrası ihtiyaçları hâlinde çağırımlarında keyfiliğine meydan vermelerini engelleyen bir hüküm. Bir yandan sağlık kuruluşlarına ulaşabilmeleri noktasında kurumlara alınacağı tedbirler noktasında bir sorumluluk yüklerken diğer yandan da ilgililerin uyacağı kuralları belirliyor. Bununla ilgili bir yönetmeliğin veya bir yasal zeminin olmaması idarecilerin, sağlık çalışanlarının mesai saatlerinde çağırımlarındaki keyfiyeti de beraberinde getirir. Zannediyorum bu düzenlemeyle birlikte bu keyfiliği de ortadan kaldıran ve bununla ilgili de kuralları belirleyen bir düzenlemenin biz zeminini oluşturuyoruz. Buna göre çıkacak olan yönetmeliklerle de gerek göreve çağırılan sağlık çalışanlarının ve gerekse de göreve çağırılacak olan kurumların hangi kurallar çerçevesi içinde hareket edeceğini de düzenleyen bir husus.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, sıra karıştı ama Sayın Şimşek'e söz vereceğim.

Buyurun Sayın Şimşek.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Gerçekten de bu taşra hastanelerinde icap nöbeti diye bilinen nöbet çok önemli bir nöbettir hakikaten çünkü diğer büyük tam donanımlı hastaneler gibi oralarda her branştan hekim nöbetçi kalmaz, sadece bir uzman o gece için nöbetçidir, dolayısıyla kendi branşı dışındaki bir hasta geldiğinde ona müdahale etmez, hangi branş hekimini çağırıcaksa da icaba çağırır. Bu anlamda özellikle taşra hastanelerindeki durum nedeniyle bunun böyle düzenlenmesi kadar önemli bir şey yoktur. Biz çok zorluk çektik bu konuda. Taşra hastanesindeki bir arkadaşımızın uzak bir yerde oturması problem çıkardı hep, hastaya çağırdığımızda vaktinde gelemedi, ulaşamadı. Bu gibi sorunlar var. Tabii, hekimlik mesleği zor bir meslek hakikaten, fedakârlık isteyen bir meslek ama eşyanın tabiatına uyumlu bir şekilde bakarsak da olaya bir icap nöbetinin belli hastanelerde olması ve ulaşılabilir olması o hekimin ya da sağlık personelinin çok önemli hayat kurtarma açısından diyorum, böyle bir düzenlemenin gerekli olduğunu düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Domaç...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Başkan, çok teşekkür ediyorum.

Önce şunu belirtmek istiyorum hekim arkadaşlara: Lütfen, sağlık hizmetinin bir ekip hizmeti olduğunu unutmayalım. Bu kadar hekime endekslı davranmaya başladığınızda hep öyle düşünüyoruz ve bu, sonuçta bizi hekim merkezli hâle getiriyor ve sonuçta da çok fazla yol alamıyoruz. Onun için, sağlık personeli ve sağlık çalışanı olarak düşünmeye devam edersek o zaman birbirimizi daha iyi anlayabiliriz.

Önce şunu belirtmek istiyorum: Gelişmiş ülkelerde kural geçerlidir. Gelişmiş, çağdaş ülkelerde kural koymak önemlidir ve konulan kuralın takibi önemlidir ve denetlenmesi önemlidir. Kural koymamışsanız, kişilerin kendi iyi niyetlerine bırakırsınız her şeyi. O iyi niyet bir müddet sonra işlemeyebilir. Dolayısıyla, burada bir kural koyma arzusu ve istemi var ve bunun, tabii, bu kısacık metinle değil bir yönetmelikle genişletilmesi ve bu kuralların herkes tarafından bilinir olması sağlanır ve bu kurallara da uyulmasının denetlenmesi ortaya çıkar. Bu noktadan hareketle, doğrusu, bu kuralın koyulması doğru bir yaklaşımdır.

Tabii ki biz Türkiye'de ILO kurallarına uyuyoruz, ILO kurallarının bir kısmının çok da ilerisindeyiz, bir kısmında eksiklerimiz de olabilir ama ILO kurallarına uymak için gerekli çabanın harcandığını biliyoruz. Dolayısıyla, ayrıca ILO kurallarından öteye bizim Anayasa'mız, ki mevcut değiştirmek istediğimiz Anayasa dahi kişilere angarya yüklemenin suç olduğunu kabul eder, angarya yüklenemeyeceğini belirtmiştir. Dolayısıyla, bu kuralları olan bir ülke olarak kuralları koyan ve çağdaş bir şekilde onları denetleyen olmak bu yasayla mümkün olacaktır diye düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Yüceer, buyurun.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Sayın Başkan, daha önce, tabii, hekimlere çalıştığı yerde oturma izni çıkarılmıştı. Anayasa Mahkemesi bunu eşitlik ilkesine aykırı bulduğu için sanırım iptal etti. Biz bu maddeye bile, bu getirilmeye çalışılan şeye bile

karşı dururken şimdi önümüzde daha muğlakta kalan “Alınacak tedbirler ve ilgililerin uyacağı kurallar Bakanlıkça belirlenir.” deniliyor. Ben Sayın Kaçar kadar bunun iyimser olacağını düşünmüyorum. Yani, keyfî çağırımların önüne geçecek bir uygulama gibi değil. Çünkü tamamen muğlak, hangi şartlarda, ne şartlarda çağırılacağı ve şuradan çıkarsak eğer oturma şartı getiren hekime burada ne şartları getireceği belli değil. Yani, hastaneye zincirleme yöntemine mi gidilecek, “Hiçbir yere ayrılmama.” mı denecek, nasıl olacak? Şu ana kadarki çalışma şartları, icap nöbetidir, diğer şartlardır, bunlar zaten belli. Hani bunlarda uyumsuzluk varsa, bir kusur varsa, ihmal varsa uygulanacak cezalar, yöntemler de belli, dolayısıyla burada bu kadar bireysel hak ve özgürlüklere sınırlama getirmek, kişinin yaşam alanına, yaşam evine girmek bence ne uluslararası çalışma şartlarına uygun ne Anayasa’nın eşitlik ilkesine uygun ne de daha farklı bir şekilde ifade edilebilecek bir madde diye düşünüyorum. Bu şekilde de değerlendirmenin, özellikle eğer bu dediğiniz keyfiyetin önüne geçilecek bir uygulama olacaksa da burada belirtilmesi gerektiğini düşünüyorum.

BAŞKAN – Niye Bakanlığın özel araç gönderebileceğini hiç düşünmüyoruz?

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Vallahi, hiç öyle şeyler aklımıza gelmiyor, niye bilmiyorum ama bundan bir kusur bizde mi, siz de mi bilemiyorum.

BAŞKAN – Yani, belki Bakanlık özel araç gönderecek. “Kuruluşa ulaşabilmeleri için alınacak tedbirler” deniliyor.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Bir de keyfî çağırımlar zaten bu şekilde neden olsun ki? Yani, bir hekim keyfî neden hastaneye çağırılınsın, muhakkak ihtiyaç vardır ki çağırılıyordur.

BAŞKAN – Evet, teşekkürler.

Buyurun.

ARİF BULUT (Antalya) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; bu mesele bugünün meselesi değil, bu çok uzun zamandan beri devam eden bir meseledir. Bu, sizin bazı konuşmacı arkadaşların bahsettiği gibi basit bir genelge olayı değildir. Bu, öncelikle Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği bir maddeyi Bakanlığın kendi tasarrufu altına alma gayreti; bu bir kere yanıltır, Sayın Bakanım, bu doğru bir şey değildir.

İkincisi: Buradaki olay ne icapçı olaydır ne de nöbetçi olaydır. Hastanenin içinde fiilen çalışmış arkadaşlarımız şunu iyi bilirler ki hastanelerde 4’ten fazla hekim olduğu zaman, uzman hekim olduğu zaman zaten nöbet olur veya icap olur. Bu olay, yalnızca önemli bölümlerde tek hekim olduğu zaman sorun yaratan bir olaydır. Bakın, daha iyi anlamanız için size bir örnek vereceğim: Yıllar önce ben Antalya Devlet Hastanesinde Başhekimlik yaparken -Alanya’nın 300 bine yakın bir nüfusu vardır- Alanya’ya bir kardiyolog arkadaş atandı. Bu kardiyolog her gün hastaneydi, her akşam, sabaha kadar çalışıyordu çünkü nüfus yoğunluğu fazlaydı, kardiyak sorunlar da ciddi acil sorun olduğu için bu doktor arkadaşımız çok ciddi şekilde yoruluyordu ve görevini devam ettiremeyip istifa etti. Onun görevini Bakanlık genelgeyle düzenliyordu. Sayın Ünüvar o zaman Müsteşardı yanlış değilsem, konuyu da herhâlde hatırlar. Bu, genelgelerin böyle çok masum bir şey olmadığını gösteren çok önemli bir örnektir.

Sayın Bakanıma soruyorum şimdi: Sayın Bakanım, eğer böyle bir durum olsa siz nasıl bir genelge yapacaksınız? Yani, bu vatandaşın, bu doktor arkadaşın çalışmasını nasıl düzenlemeyi düşünüyorsunuz? Büyük bir merkezde tek bir hekim, her gün acil var, her akşam hastaneye gelmek durumunda, elinizden ne gelebilir yani? Bir örnek verin, bir açıklayın, bir anlayalım biz de, belki size o zaman daha sıcak bakarız, bu yasaya daha sıcak bakarız, varsa bir açıklayacak arkadaş bize açıklasın.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Şeker...

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; daha önce Anayasa Mahkemesinin buradaki iptal gerekçesi, açık olarak kişi hak ve özgürlüklerine karşı bir maddeymiş gibi algılandığı için bu gerçekleşti. Fakat, maddeyi yeniden tekrar ihdas ederken de Anayasa Mahkemesinin iptal etmemesi için bu maddede “... ilgililerin uyacağı kurallar Bakanlıkça belirlenir.” deniliyor. Bazı arkadaşlarımız açıkladı, bunu çok açık bir şekilde söylemek lazım. Burada bahsedilen zaten hekim yani başka bir sağlık personelinin... Ben de hekimlik yaşıntımda gece acil, deprem, sel felaketi gibi bir durum olmadıkça hastaneye çağırıldığını görmedim. Burada adı geçen sağlık personeli hekimler, gece hastaneye çağırılan ve bunu da özverili bir şekilde Türkiye’nin her yerinde yapıyorlar. Umarım ki bütün hastanelerde gece kalacak hekimlerimiz olur da kimseyi de evinden çağırarak zorunda kalmayız. Bu da temennimiz olarak inşallah gerçekleşir.

Sayın Bakanım, bu maddeyi yani "... ilgililerin uyacağı kurallar Bakanlıkça belirlenir." yerine "Uluslararası hukuk kuralları çerçevesinde, Uluslararası Çalışma Örgütünün belirlediği kurallar çerçevesinde Bakanlıkça belirlenir." diye koysanız bence buradaki bütün çekinceler ortadan kalkmış olur. Çünkü bu uygulamanın nasıl olacağını ve ne şekilde olacağını şu anda kimse bilmiyor. Yani, bir yönetmelik çıkarılacak, ona göre belki de şu denilecek: "Doktor arkadaşım, sen 10 kilometre hastaneden uzakta çalışamazsın." gibi bir madde de yönetmelikle koyabilirsiniz. Bunu koyduğunuz zaman, bu, yine hekim arkadaşımızı sıkıntıya sokacak bir şeydir. Ancak bu defa sizi mahkemeye vermesi lazım, sizinle mahkemelik olmasını tahmin etmiyorum isteyeceğini ve dolayısıyla bu madde Anayasa Mahkemesine takılmamış olacak. Bence bu düzenlemenin sonuna bunları koyarsanız hiçbir sıkıntı kalmaz diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Buyurun, Sayın Ertürk.

AHMET HALDUN ERTÜRK (İstanbul) – Hepinize iyi geceler diliyorum.

Tabii, bu icapçı nöbetçi ya da evden çağırma Bakanlık kanalıyla olmuyor. Ben hem Anadolu'da hem İstanbul'da üniversiteden, askerî hastaneden, sigortadan eğitim araştırma hastanesine kadar bütün hastanelerde çalıştım, bir tanesinin de sekiz yıl gibi uzunca bir süre yöneticiliği yaptım. Bir günden bir güne... Ben kendim Anadolu'da çalışırken tabii ki çağırdım ama nöbetçi doktor bendim, ben ortopedist olduğum için, on beş günlük çocuğun 40 derecelik ateşinden anlamadığım için telefon edip çocuk doktorunu çağırdım, geldi, şimdiye kadar da bir problem yaşamadım. İstanbul'da ya da büyükşehirlerde ise genellikle çok ihtiyaç hasıl olmaz ama bazı toplumsal olaylarda ya da toplumsal olayın dışında büyük kazalarda ekipleri çağırdık, arkadaşlarımız da geldi, hiçbir problem de yaşamadık. Yani, her şeyi kanuna yazmak gerekiyor mu, gerekmiyor mu bilmiyorum ama çalıştığım bu kurumlarda yüzlerce yönetmelik ve genelge gördüm. Yani, herhâlde her şeyi de kanunlara yazmak çok da mümkün değil gibi görülüyor.

Bir de bir "10 kilometre" lafları edildi. Yani, birazdan herhâlde denecek ki: "Ya, bütün çalışan doktorlar hastanenin bahçesine çadır kursun." falan, Bakanlıktan böyle bir emir gelecek gibi yani konuşmalar neredeyse oraya gitti. Ufak şehirlerde ve ufak kasabalarda mesafenin çok büyük önemi yok çünkü trafik diye çok büyük bir dert yok. İstanbul'da da zaten bu tip çağırımlar çok nadir olduğu için böyle bir şeye ihtiyaç olacağını da hiç zannetmiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Öz...

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Şimdi, gerçekten 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hazırlanmadan önce bu özellikle icap nöbetlerinde böyle bir mecburiyetin konulmasının gerekçesinin ne olduğuna iyi bakmak lazım, iptalinden önce. Anadolu'da, özellikle sizden önceki Sayın Bakanla biz paylaştığımızda bu sorunu açık bir şekilde gündeme getirmiştik. Benim görev yapmış olduğum ilde ile 25-30 kilometre kala bir devlet hastanesinde akşam saat dörtten sonra icapçı olmasına rağmen,, hastanesinin uzağında oturan hekim arkadaşlarımız, ilde ikamet eden ancak ilçede görevli olan arkadaşlar vardı. Dolayısıyla, oradaki bu insanları akşamları acile gelen bir hasta için pratisyen hekim arkadaşlarımız davet ettiklerinde: "Hastanın durumuna şöyle bir bak, ondan sonra da sevk et." Yani, bu muameleyle çok karşılaştık. Size şu noktada hak veriyorum: Her şeyi kanunda yazarak bu revize etmek, düzeltmek veya işlerlik kazandırmak gerçekten çok kolay olmuyor. Zaten hekimlik mesleğinin kutsallığı, insanların saygın bir meslek olarak değerlendirmesi bu alanda çalışan insanların fedakâr tutumlarıyla yakinen alakalı, bunu hepimiz biliyoruz. Fakat, son zamanlarda, özellikle bazı devlet hastanelerinde, bir ilde iki hastanede belli branşlardaki hekimlerin, bir gece bir hastanenin, bir gece de aynı branşta diğer hastanenin nöbetleşe vaka paylaştığını görüyoruz. Bunu ifade ediyorum ben, bunu bildiğim için söylüyorum, şöyle: Örneğin, benim kendi seçim bölgem olan Mersin. Kardiyolojide 2 tane hastanemiz var; bir gün birisi, diğer gün birisi... Kendi taşıtıyla acil bir şekilde o hastaneye gelen vatandaş "Bugün biz kardiyoloji nöbeti tutmuyoruz, kardiyoloji öbür hastanede." diyor, oraya gönderiyor. Beyin cerrahisinde benzer şeyler yaşıyoruz. Yani, doğudaki hekim sıkıntısından bahsederken batıda da maalesef hekim iyi dizayn edip iyi organize edememişizden kaynaklanan gerçekten hayati, ciddi bir sorunumuz var. O yüzden burada yapacağımız düzenlemeyle bunların da bence önüne geçmemizin gerektiğine inanıyorum.

Ama, tabii ki burada hiç kimseyi art niyetli olarak değerlendirmemekle beraber, ancak hastane yöneticileri tarafından da... Zaten bu aile hekimliği uygulaması başladıktan sonra çok sayıda yetersizlik münasebetiyle kaybettiğimiz yurttaşlarımız da oldu yani bu gerçekleri açık konuşmamız lazım. Yıllardır orada, acilde nöbet tutmuş, deneyim kazanmış insanlar dururken onları bir ön hazırlık aşamamız olmadan aldık, toplum sağlık merkezlerine gönderdik puanlarına göre, daha sonra kısa süreli başka yerlerde puanı yüksek

olanları acile getirdiğimizde âdetâ başı kesik tavuğa döndü arkadaşlarımız. Acillerde bu nedenle çok ciddi manada gecikme münasebetiyle kaybettiğimiz insanlar oldu. Bunun vebali bir kere bizlerde, bunu kabul etmemiz lazım. Ama, bir düzenlemeyle bu çağırmanın uluslararası hakikaten bir standardının olması da gerçekten gerekiyor.

Bunun dışında, acillerde davet edilen hekimlerin davete icap etmemeleriyle alakalı düzenlemeler de gerekiyor. Gerek duymayabiliyor, kalkıp gelmiyor yani burada bir şeyleri hekimlerin lehine düzenleyelim derken ama maalesef verilecek olan hizmetler noktasında da eksik olduğumuz şeylere de artık bu kanunla mı olur, genelgeyle mi olur bunlara da hassas olmamızın gerektiğine sık sık hastaneye giden birisi olarak, sahada gördüğüm sıkıntı olarak onu paylaşmak istedim. Ama, büyük illerde bile belli branşlarda günlük, haftalık “bu hafta öteki hastane, bu hafta şu hastane nöbetçi” kavramı gerçekten insanları yoruyor, bunun da önüne geçilmesi gerektiğine inanıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Öz.

Sayın Işık...

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, Sayın Mehmet Domaç sanki burada muhalefetin söylediği her lafta bir düzeltme yapma zorunda hissediyormuş gibi duruyor. Aynı zamanda biz sağlık personelinin ne olduğunu çok iyi biliyoruz, biz hastanelerde çalıştık, orada hemşiresinden temizlikçisine kadar hepsi bizim başımızın üstüne, biz orada beraber çalıştık. O yüzden o konuda bizi eleştirip de bir açığımızı bulmuş gibi şey etmenizi kınıyorum öncelikle.

Bir kere, hastanelerde, acillerle ilgili şunu söyleyeyim: Orada ordinaryüs profesör pratisyen hekimler var. Onlar orada yüzde 90’ ını zaten hallediyorlar. Biz çok çalıştık. Ben pratisyen hekimim. Orada en fazla zorluğu çeken biziz. Onun ne olduğunu da çok iyi biliyoruz, gelen gelmeyen arkadaşların ne olduğunu da biliyoruz tabii. Ama, burada bizim dediğimiz icapçılık ayanlarır, kimin kalacağı zaten düzenlenirse orada kalan insan olur ama insanları zorlayarak “Sen şurada ikamet et.” denilmesini biz vurguluyoruz.

Artı, ILO sözleşmesi diyorsunuz; ILO’ da, sözleşmede orada çalışan hekimlerin saatlerini hiç karşılaştırdınız mı? Kaç saat çalışıyorlar, ne yapıyorlar onlara hiç baktınız mı veya aldığı paraları hiç karşılaştırdınız mı, emekliliğe yansıyan şeylerini hiç karşılaştırdınız mı? Yok, onlar karşılaştırılmadı ama ILO’yu da söylüyorsunuz. Hiç alakası yok ILO’yla. Dolayısıyla, bir şeyi de eleştirirken o gerçekten içinden gelen, gerçekten gören, dışarıdan bakanlar değil, içinden görenlerin, kimin neyi çektiğini bilenlerin bence fikirlerine biraz saygı göstermek gerekiyor.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Tamer.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Arkadaşlar, aslında hekim olan arkadaşlarımız bu konuda hepsi çok şey söyledi, çok şey yaşadı, yıllarca o problemleri gördü. İcapçılığın ne olduğunu hepimiz çok iyi biliyoruz, hele cerrah olarak, cerrahi branştakiler çok daha iyi bilirler. Çünkü cerrahın veya diğer doktorların da bir mesai mevhumu yoktur aslında. Çünkü şuna katılıyorum: Değerli arkadaşımızın, son konuşan arkadaşımızın, milletvekili kardeşimizin dediği gibi orada pratisyenlerin acillerde çok büyük yükler kaldırdığını biliyoruz. Ama, aile hekimliğine geçtikten sonra da acillerdeki problemlerin, hastanedeki problemlerin biraz daha arttığını da hep müşahade ettik.

Şöyle ki: Benim başhekimlik dönemimde bir yanıklı hasta gelmişti. Yanıklı hastanın, zaten yanık merkezleri çok az, hastanede plastik cerrah arkadaşımızın gelmediğini, çağırdıkları hâlde gelmediğini bana iletiler. Ben de başhekim olarak bu arkadaşımızı birebir aradım, dedim ki: “Bak, orada yanık var, çocuktur, müdahale etmen lazım, hastaneye gitmen gerekiyor.” Gitmeyeceğini, gelmeyeceği ifade etti çünkü 2 kişi idiler, çok da fazla... Ben ertesi gün onun hakkında soruşturma açmak durumunda kaldım. Sonuçta soruşturmalar devam etti ama biz bu arkadaşımıza gelmediği hâlde, o çocuğu sıkıntıya soktuğu hâlde öyle çok büyük bir ceza da veremedik, yaptığıyla kaldı. Onun için, bu madde gerekli arkadaşlar. Böyle bir maddeye, böyle bir yaptırıma zaman zaman da ihtiyaç hissettiğimizi ifade etmek istiyorum, yoksa her arkadaşımız, her doktor arkadaşımız fedakârca çalışıyor.

İşte biraz önce bahsettim; bunlarda bir kere mesai mevhumu yok, günde sekiz saat değil, belki on altı saat çalışıyor, on saat çalışıyor, gece geliyor ameliyata giriyor, ertesi sabah sabaha karşı ameliyattan çıkmasına rağmen sabah sekizde gelip yine imzasını atan bir sürü arkadaşımız var, bu şekilde de çalışıyorlar. Ama, art niyetli veya yapmak istemeyen arkadaşlarımız da söz konusu, onlar için de böyle bir maddenin gerekli olduğunu ifade ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Yurttaş, buyurun.

MUZAFFER YURTTAŞ (Manisa) – Sayın Başkanım, değerli milletvekili arkadaşlarım; şimdi, her şeyi kanunla düzenlemek gibi bir durumla karşı karşıyayız. Yani, her şeyi kanunla düzenlemek bence bürokratların yüklerini üzerinden atmak için yaptığı bir manevra gibi görülüyor.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hayır, öyle değil.

BAŞKAN – O öyle değil.

MUZAFFER YURTTAŞ (Manisa) – Bakın, şimdi, şöyle: Bakın, bu yönetmelik uygulamasında çok büyük sıkıntılar olacak. Ben bir örnek vereyim: Biz burada torba kanunda bir yasa çıkardık. Yasa neydi? Aile hekimlerinin acil servislerde nöbet tutmasıyla ilgiliydi. Bununla ilgili bürokrat arkadaşlar öyle bir yönetmelik hazırlamışlar ki aile hekimlerine nasıl nöbet tutturulamaz bunun çok büyük bir örneği var. Yani, o kanun ne işe yaradı bilmiyorum ben, hakikaten işe yaradığını da düşünmüyorum. Tabii, bir özveri gerektiren bir durumdur, gönüllülük esasına dayanır. Eğer bir kişiyi, bir doktoru siz yönetmelikle, kanunla zorla getirtirseniz hastaya bakar, sevk eder yani hastaya verimli olmaz. Sadece kanunla bu işi düzenleyemeyiz. Tabiplik özveri gerektirir.

İkincisi: Biz AK PARTİ olarak bölünmüş yollar yaptık. İki ilçe arasında 45 kilometrelik mesafe olan bir yolu on beş yirmi dakikada alabiliyorsunuz. Büyükşehirlerde ise aynı ilçenin sınırları içerisinde bile otursa yarım saat kırk beş dakikada işine varamayan insanlar olabilir. Yani, burada nasıl bir düzenleme yapacaksınız?

Ayrıca, eş hekim olan insanlar, hekimler var. Beyi genel cerrah, hanımı da dâhilîye uzmanı, aynı ilçeye vermiyorsunuz, yakın iki komşu ilçeye veriyorsunuz. Nasıl aynı yerde oturacaklar arada 45 kilometre mesafe var? Bununla ilgili, kesinlikle bu kanunun uygulanmasıyla ilgili yönetmelik nasıl hazırlanacak bilemiyorum ama bu konuda arkadaşlar bir bilgi verirlerse belki biraz daha anlarız. Ben on üç yıl idarecilik yaptım. Bununla ilgili çok büyük sıkıntılar yaşanacak.

İcap ücretleri konusunda da bir düzenleme yapılmalı. İcap ücretleri... Şimdi, ben genel cerrahım, gittim, sadece gidip, hastaya bakıp, tedavi verip ayrılmıyorum, hastayı ameliyata almam gerekiyor, hastanın ameliyathaneye hazırlanması gerekiyor. İcapçı ise eğer hemşireler icapçı hemşireleri bekliyorum, anestezi uzmanını bekliyorum, anestezi teknisyenini bekliyorum. Herkes İstanbul'daki gibi her şeye hazır değil. Perifer hastanelerinde çok büyük sorun oluyor. İki saat ameliyat hazırlanması... Girdiniz bir ameliyata çok büyük bir vaka çıktı, dört saat, beş saat gibi bir süreyle hastanede kaldınız. Ertesi gün bu hekim çalışmaya devam etmek zorunda kalıyor. Bu hekimin icap ücretleri konusunda çok iyi bir düzenleme yapılmalı, sadece gönüllülük esasına dayandırılmamalı, beş altı saat süren ameliyatlardan sonra da ertesi gün gerekirse hekim eğer mümkünse nöbet iznini de kullanabilmeli. Bence aynı geçmişte yaptığımız torba kanundaki düzenlemeler gibi... O torba kanunda "Aile hekimleri nöbet tutabilir, hastanelerde nöbet tutabilir." diye hüküm getirdik. Ben, burada Bakanlığın bürokratları da var, gerçekten merak ediyorum, kaç tane aile hekimi acil servislerde nöbet tutuyor? Çünkü bunu bölgemizde tuturmaya çalıştık, hiçbirisine tutturamadık. Çünkü o bölgedeki aile hekimlerinin toplam oran yüzde 20' sinin altına düşmesi gerekiyor gibi pek çok zorlayıcı yöntemler, yönetmelik kanunu zorlayıcı nitelikte çıkarılmış. Bence bu kanunun yönetmelik konusunda bürokrat arkadaşlar bir açıklama yaparlarsa biraz daha faydalı olur diye düşünüyorum.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Gerek yok siz açıkladınız zaten, ağzınıza sağlık.

ARİF BULUT (Antalya) – Olumlu şeyler duymak da bizim için çok güzel, teşekkür ederim, ağzınıza sağlık.

BAŞKAN – Sayın Şimşek, ikinci defa söz istiyorsunuz, kısa...

Buyurun.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Gerçekten de arkadaşlarımızın söylediği gibi bir şeyin karşılığı olmazsa... Zaten Anayasa 18'de herhâlde "Angarya yasaktır." diye bir şey var. Ben de tam onu söylemek için mikrofonu açmıştım. Bu getirilen icap nöbetlerinde, icapçılıkta eğer karşılığı olmayan bir şeyse o zaman hakikaten gitmemek için hekim de, herkes de kim olursa olsun bahaneler arar. Mutlaka bunu düzenleyenlerin yani yönetmeliği düzenleyenlerin buraya icapçı nöbetlerinde de icaba gelen arkadaşların oraya severek gelmelerini sağlayacak bir şekilde bir şeyler düşünmeleri gerek, aksi takdirde birtakım zorluklar oradan çıkıyor, haksızlık da oradan çıkıyor yani haksızlık orasında, bu işin haksızlık orasında yani karşılığı olmamasında. Anayasa'ya göre de, 18 herhâlde, angarya yasaktır.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Peki, Sayın Şimşek teşekkür ediyorum.

Sayın Atıcı, size de kısa bir söz vereyim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, deminden beri konuşmalar gayet güzel gidiyor, hakikaten bize yakışır bir hâle geldi, demek ki akşam serinliği yaradı.

Şimdi, sağlığın bir ekip işi olduğunu söyledi arkadaşlarım, iktidar partisine mensup arkadaşlarım, çok haklılar. Sağlık bir ekip işidir ama bu performans işi çıktıktan sonra maalesef rakip işi hâline gelmiştir. Hekimler hemşireleri ekibin parçası değil, parayı paylaşan rakip olarak görmeye başlamışlardır. Bu zihniyetin sakatlığı buradan geliyor Sayın Bakan. Demin arkadaşımız da söyledi. Ben öğretim üyeliği de yaptım, yöneticilik de yaptım, başhekimlik de yaptım. Yani, bütün o kademeleri geçiren bir kardeşiniz olarak konuşuyorum sizinle. Sağlığı ekip hizmeti olmaktan çıkardı bu performans sistemi. Ben başhekimken yalvar yakar “Ağabey, ne olur bir hemşire ver buraya.” diye gelen insanlar, performansa geçtikten sonra “Ağabey, bu hemşireyi al, benim aldığım para bana yetmiyor, ben hemşirelik de yaparım.” demeye başlamıştır. O yüzden, ekip işi önemlidir; dile getiren arkadaşımıza teşekkür ediyorum.

“Mevzuat eksikliğini gidermeye çalışıyor.” diyor bu. Bu mevzuat eksikliğini filan gidermiyor. Siz sendikacısınız, bu iş benden daha iyi bilirsiniz. Bakın, sendikacılar buna hep karşı çıkarlar. Diyor ki: “...ilgililerin uyacağı kurallar Bakanlıkça belirlenir.” Sayın Bakanı tenzih ederim ama zalim bir bakan gelir ise örneğin CHP iktidarında ve bu zalim bakan kalkıp da çalışma kurallarını belirlerse...

BAŞKAN – İnşallah gelmez Sayın Atıcı, ne diyelim yani.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – CHP gelsin de zalim bakan gelmesin, tamam.

BAŞKAN – Bu beddua ya inşallah gelmez diyelim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Zalim bakanı kastediyorsunuz değil mi, CHP’yi değil?

BAŞKAN – Efendim, siz söylediniz yani.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben söyledim.

Yani CHP gelsin, zalim bakan gelmesin.

Peki, böyle bakanları biz gördük, zalim bakanları gördük, zalim müsteşarlar gördük, zalim bürokratlar gördük. Bakın yani hükümet ayrımı yapmadan konuşuyorum. Yani, siz sendikacı olarak sağlık personelinin zalim bürokratların eline bırakmamalısınız. O yüzden birazdan konuşacağımız önergede diyoruz ki evet, burada bir mevzuat eksikliği var Sayın Bakan ama bu bakanın iki dudağı arasında olamaz. Ne yapacağız? Uluslararası sözleşmeleri, sizin de arzu ettiğiniz sözleşmeleri gündeme getireceğiz. Ne var yani? Buraya bir “ILO” ekleyeceğiz, bunda bir şey yok ki.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Bu ILO kriterleri nedir ya, bir arkadaş söylese. ILO kriteri var mı yani?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Var efendim, var. Konuşmamın başında da söyledim, hemen şimdi de size söyleyeyim. Bizim verdiğimiz kanun teklifinde Sayın Başkanım, bu ILO kriterleriyle ilgili net ifadeler, özellikle çalışma saatleri konusunda var. Çalışma saatlerini net olarak belirlemiştir ILO. İyonize radyasyon yayan işte çalışıyorsanız örneğin, “haftada yirmi beş saat, maksimum otuz yedi buçuk saat” der. Yani, bütün dünyanın kabul ettiği ve sağlık çalışanları için, sadece hekimleri demiyorum, mesela “kırk saat” der sağlık çalışanı için, “maksimum elli altı saat” der. Şimdi bunları niye söyler? Tıpkı pilotun uçtuğu gibi, doktorlar da yorulunca hata yapacaklarından pilota getirilen kısıtlamaları doktora da getirmiştir, sağlık çalışanlarına da getirmiştir. O yüzden, ILO Sözleşmesi bizim çıkardığımız bir şey değildir, evrensel dir. Hiçbir sendikacının, siyasi görüşü ne olursa olsun ILO’ya karşı çıkacağını ben zannetmiyorum. Gelin, madem özlük hakları, madem insanlık, madem insaniyet; buyurun Sayın Bakan belirlsin, Bakanlık belirlsin ama bunu belirlerken de keyfî belirlemesin, ILO’ya göre belirlsin. İstedğimiz bir şey yok Sayın Bakan.

BAŞKAN – Siz bulacaksınız herhâlde onu, bulun da daha sonra bakayım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Var, teklifte var efendim, sizin önünüzde olması lazım. Benim verdiğim kanun teklifinin 1’inci maddesinde, birleştirdiğiniz kanun teklifinin 1’inci maddesinde var.

BAŞKAN – Tamam, bakayım.

Sayın Bakan, buyurun.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ben öncelikle tabii Anayasa Mahkemesi kanun hükmünde kararnamede bu şeyi iptal ederken “Kanunla yapın, kanun hükmündeki kararnameyle değil.” diyor. Dolayısıyla, bir kanun maddesi olarak öneriyor.

İkincisi: dokuz ay süre tanıyor. Şu anda diğerleri gibi henüz daha süre açısından bir şeyimiz yok ama neticede dokuz ay da üç ay sonra gelecek demektir.

Burada arkadaşlar, şimdi, hep korkulara göre veya hep kötülere göre bir kanun düzenlemesi mantığını açıkçası çok doğru bulmuyorum. Bir defa şu anda size üç dört tane örnek hemen vereyim: Bizim Şile’ye gönderdiğimiz 3 tane çocuk doktoru, 3’ü de

Ümraniye’de oturuyor veya Üsküdar’da oturuyor. Siz, şimdi, bunu hiç sormayacak mısınız? Yani bunun sistematığı, burada, Şile’dekilere bedel ödetiyor mu, ödetmiyor mu? Yani adalara göndermişiz ama Kadıköy’de oturuyor veya Mersin Erdemli, Mersin’de oturuyor. Şimdi, bunun bir sistematığını kanun maddesiyle nasıl düzenleyeceksiniz?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yönetmelikle yapın da ILO’ya göre yapın Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ya, arkadaşlar, biz zaten ILO’nun standartlarının peşinde koşuyoruz. Bunu size bırakalım, siz geldiğiniz zaman yapın onu da siz. Ama, müsaade edin, biz bu ülkeye, hekimlerine de sağlık çalışanlarına da oradaki insana da her gün hesap veriyoruz. Bu anlamda da bakın, Ankara Polatlı. Gidin bakalım, şu anda Polatlı’da kaç tane cerrah oturuyor? Peki, hadi yapın bakalım şimdi icapçılığı, bir de bedelini ödeyin, Polatlı’da oturmuyor ki zaten. ”Bununla ilgili düzenleme yapmayalım.” dersiniz işte 5 milyon Ankaralı’yı... O zaman Polatlı’daki vatandaş gece kardiyolog buldu mu, cerrah buldu mu? ”Ne güzel gelsin işte Atatürk’e.” Öyle mi diyeceğiz? Dolayısıyla, belirli bir statüyü, belirli bir bölge... Belki bunu yer yer bölgesel bırakacağız yani Erzurum’daki koşullar farklıdır, ona göre ilkelerini koyacağız; İstanbul’un koşulları farklıdır, ona göre ilkelerini koyacağız. Ama yani şimdi burada hep ”Zalim Bakan gelecek, zalim bürokrat gelecek.” Arkadaşlar bu milleti zalimlerden korusun, ne diyelim yani? Millet de kendi başına zalimleri getirmesin. Yani ne yapalım? Evet, o açıdan...

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum Sayın Bakan.

Bir önerge var, okutuyorum:

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte Olan 1/791 Esas Numaralı Kanun Tasarısı’nın 5 inci maddesinin son satırında yer alan ”Bakanlıkça” ibaresinden sonra gelmek üzere ”ILO normlarına göre” ibaresinin eklenmesi teklif ederiz.

Süleyman Çelebi
İstanbul

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu Sayın Bakanım?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Çelebi.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Kalkmadı daha doğrusu bu, bütün görüşmelerde, umuyorum yanılmam da...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Süleyman Bey, sözünü kesebilir miyim?

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Tabii efendim.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Sigara konusunda beni yanıltırsan ben de sizi yanıltacağım.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Tamam, çok güzel.

Sigara konusunda sizi yanıltmaya varım, yeter ki şu konularda...

BAŞKAN – Sayın Bakanın kriterini biliyorsunuz değil mi?

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Biliyorum, güzel bir kriter. Ben o kritere uyacağım. Bu çünkü benimle kendi arasındaki bir ilişki, oysa yaptığımız toplumla ilgili, çok da güzel olur.

Şimdi, epeyce müzakere edildi ama içim de acıdı doğrusu, hele hele Mehmet Domaç’ın söylediklerinden içim acıdı biraz. Yani, bunu söylemek istiyorum. Şundan içim acıdı: Yani o önemli bir örgütün başından geliyor, onun için söylüyorum, Eczacılar Birliğinden. Galiba, eczacılarla ilgili bir iki iyileşme olunca diğer tıbbi alan tamamen onun için terk edilmiş durumda, doktorlar onun için dikkate alınması gereken bir yan değil, çalışanlar değil.

Şimdi, üzülerek ifade edeyim ki keşke Türkiye’de ILO standartlarının üzerinde bir yasal uygulama olsa. Biz bundan büyük haz duyarız. Birçok uluslararası sözleşmeyi Türkiye imzalamıyor, ILO’nun birçok sözleşmesini imzalamıyor. Bir taraftan ”Avrupa Birliği” deniliyor, Avrupa Birliğinin 5’inci ve 6’ncı maddesine, sosyal şartına çekince koyan bir ülkeyiz. Geçen gene ILO’da Türkiye’deki sendikal hak ve özgürlükler konusunda Aplikasyon Komitesi’ne alınan bir ülkeyiz yani hak ihlalleri açısından 20 ülkenin içerisine giriyoruz ve o 20 ülkenin arasında sorguluyoruz ve bunların içerisinde çok geri kalmış ülkeler var yani bizimle mukayese edilmeyecek ülkeler var. Hani, bir taraftan ekonomisi büyüyen Türkiye’den bahsediyoruz, diğer taraftan büyüyen ekonomiyle ilgili standartlara gelince o standartların çalışma yaşamında uygulanmadığı bir ülkeden bahsediyoruz. Biraz önce arkadaşlar da söyledi, çok değerli arkadaşlarım, bunun bir angarya olarak görülmesini özellikle diliyorum. Yani, Anayasa’nın amir hükmüne bu uygulama bir angarya çalıştırmadır. Burada niye bir cümlemiz, bir paragrafımız bile... ILO standartlarında oluruz diyoruz yani çok fazla bir şey

istemiyoruz, tek cümle. Yani, niye bu kadar abartılıyor, niye bu kadar bunun üzerinde “Olmasın.” diye direniliyor? Hele hele sendikal kökenden gelen bir arkadaşımız “Bu böyle doğrudur.” deyince içim bu sefer çok daha acıdı, çok da üzüldüm. Çünkü, burada bizim bir temennimiz var, gerçekten, bu, en önemli, bilimdeki insanların en çok kurallara uyması gereken alan, bu alanla ilgili de angarya bir çalışma olmasın, ILO’nun sözleşmesine uygun, bir tek “ILO” kelimesini ilave edelim diyoruz bir standart olarak. Bu, bizim -aklınıza da şöyle bir şey gelmesin- daha önce imzaladığımız sözleşmelere de uygun bu diyeyim. Burada Ağah Bey de var, o da bu işleri bilir.

Gitti mi Ağah Bey?

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AĞAH KAFKAS – Buradayım.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Ağah Bey de bilir. Bu, daha önce imzaladığımız sözleşmelere de uygun, hani bizim Türkiye olarak imzalamadığımız bir düzenlemeden bahsetmiyorum, altına imza attığımız bir düzenlemenin kurallarının burada da uygulanması, yaşama geçirilmesiyle ilgili bir düzenlemedir. Şimdi, yargı hep şuna bakıyor biliyorsunuz yani bu süreç yargılara taşındığı zaman: Anayasa hükmü yerine yasaya bakıyorlar. Anayasa’nın 90’ıncı maddesindeki düzenlemeyi hiçbir yargı bugüne kadar dikkate almamıştır. Çok net söylüyorum. Anayasa’nın 90’ıncı maddesinde “Uluslararası sözleşmeler Anayasa niteliğindedir.” diyor, 90’ıncı maddemiz bunu ifade ediyor ama Anayasa’nın 90’ıncı maddesinin uygulanması yargının önüne geldiği zaman yargı bunu reddediyor, diyor ki: “Kanun böyle söylüyor.” Zaten problemimiz de bu. Dolayısıyla, bizim önerdiğimiz maddede Sayın Başkan, bir kez daha Sayın Bakandan beni bu akşam şaşırtmasını diliyorum, bir paragrafın “ILO normları” diye ilave edilmesini diliyorum. Bu, toplumsal bir olay, ben de o zaman sigarayı bırakma konusunda bir söz verebilirim. Bakın, böyle bir söz veriyorum ben buradan. Yeter ki toplumsal bir olayı şurada, bu masada çözelim, yoksa ben de sıkıntıdan bu sigarayı içiyorum, keyfimden değil.

Sayın Başkanım, çok teşekkürler...

BAŞKAN – Ben de bu arada ILO’nun sitesine girdim, şeye bakıyorum da orada sözleşmeli çalışmadan bahsediyor. Niye onu kabul etmiyoruz da sadece çalışma koşullarını kabul ediyoruz Sayın Çelebi? Yani, konuyu yeniden alevlendirmek istemiyorum da.

Sayın Bakanım, özür diliyorum.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Estağfurullah, siz Başkansınız.

BAŞKAN – Yani, burada sözleşmeli çalışmaktan bahsediyor, onu kabul etmiyoruz, diğer bütün şartları kabul ediyoruz.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Sayın Başkan, bu sözleşmelerden hep bahsedilir ve bu sözleşmelerle ilgili Avrupa Birliği’nin direktifi de var, gene ILO’nun direktifi de şu, o direktifte şunu söylüyor: “Sözleşme yaptığınız kısa çalışma süreleri de dâhil, bir saat dahi olsa, o işi yapanların aldığı ücretin ortalamasının altında bir ücret zaten uygulanamaz.” diye bir de hükmü var, ILO’nun böyle bir düzenlemesi var. Yani, diyelim ki... 2 doktor örneğini veriyorum, doktorun reel olarak belirlenen standart maaşı yeni gelen sözleşmeliye uygulandığında, kısa çalışma da dahi olsa, o doktorun reel olarak aldığı maaşın altında bir maaş alması veya bir ücret alması zaten Avrupa direktifleri açısından olanaklı değil; bir, onu söylemek istiyorum.

İki: ILO açısından da bakıldığında zaman iddiayla söylüyorum burada kim varsa onunla tartışmaya hazırım. Şu yapılan düzenleme ILO’nun sözleşmelerine aykırı, insan haklarına aykırı, uluslararası, bizim altına imza attığımız Anayasa’nın 90’ıncı maddesine bu düzenleme aykırı Sayın Başkanım, bir kez daha söylüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Çelebi.

Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Aynen kabul edilmiştir.

6’ncı maddeyi okutuyorum:

MADDE 6- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 57 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "permi" ibaresinden sonra gelmek üzere "kayıt, bildirim" ibaresi eklenmiştir.

BAŞKAN – Söz talebi var mı?

Sayın Atıcı, buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, buraya koyduğunuz bu “kayıt bildirim” ifadesi bu hekimlere satın almak zorunda bırakılan Sağlık Bakanlığı tarafından elektronik kayıt bildirim midir? Bunun da ücret tarifesini Sağlık Bakanlığı mı belirliyor? Ona göre çünkü muhalefete devam edip etmeyeceğimize karar vereceğiz eğer uygun görürseniz.

BAŞKAN – Bitti mi Sayın Atıcı sözleriniz?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bir soru sordum efendim, ona göre devam edip etmemeye karar vereceğim.

SAĞLIK BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ ADEM KESKİN – Şu anda yürürlükteki metne göre Sağlık Bakanlığı Maliye Bakanlığıyla beraber bir üst limit dâhilinde bu ücretleri belirliyor. Bunun üst limiti var zaten kanunda şu anda. Biz buraya sadece bildirim ve Bakanlığa hem bildirim hem de kaydı zorunlu olan birtakım işlemleri de bu tip ücrete tabi kılmak istiyoruz. Nedir bunlar? Örneğin, mesela kozmetikler bildirim tabi, kozmetik üretimi. Mesela, bir kozmetik üreticisi kozmetik üretilme bildirim yapacaksa ondan da bir ücret alalım diyoruz veya bir tıbbi cihaz bilgi bankasına bir tıbbi cihazı bildirmek istiyor, bu bildirimden de bu kayıttan da ücret alalım istiyoruz. Yoksa ki Bakanlığa yapılacak, özellikle hekimlerin yapacağı her türlü bildirim ve kayıtlardan ücret alınacağı anlamına gelmiyor.

BAŞKAN – Başka söz talebi yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Diğer maddeyi okutuyorum:

MADDE 7- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Memurlar, meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamaz; gerçek kişilere, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir işyerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamaz.

Memurların üyesi oldukları yapı, kalkınma ve tüketim kooperatifleri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve kanunla kurulmuş yardım sandıklarının yönetim, denetim ve disiplin kurulları üyelikleri görevleri, özel kanunlarda belirtilen görevler ile kurumundan izin alınmak kaydıyla yapılan insanî ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar bu yasaklamanın dışındadır."

BAŞKAN – Söz talebi?

Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, Sayın Bakan, bu maddenin birinci paragrafına hiçbir itirazımız yok, güzel, çok iyi başlamışsınız, sonra "ancak" demişsiniz "Kurumundan izin alınmak kaydıyla yapılan insani ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar bu yasaklamanın dışındadır." Şimdi, çok insani gibi görünüyor gerçekten, gönüllü çalışmaları bu kapsamın dışında bırakıyorsunuz. Tamam ama ben yine şeytanın avukatlığını yapmak mecburiyetindeyim. Bunun kötüye kullanımını nasıl engelleyeceksiniz; bir?

İkincisi: Madem insani ve gönüllü çalışmalar var, bunu neden kurumdan izin almaya tabi tutuyorsunuz? Mesai saati dışında yapacak, ben gönüllü olarak spor yapacağıma gidiyorum bir yerde gönüllü, para almadan çalışıyorum. Eğer amaç insaniyse bu durumda bir izne tabi olmaması gerekir, gider çalışır ama amaç biraz daha farklı ise bu durumda idare kendi dünya görüşüne uygun iş yapacaksa izin verir, yapmayacaksa izin vermez. Şimdi, böyle bir kaosu, böyle bir ayrıştırmayı yaşatmaya hakkımız yok. O yüzden, bu ikinci paragrafı gelin çıkaralım yani ikinci paragrafın bu son kısmını 'insani ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar' veya yeniden düzenleyelim, kurumun iznini kaldıralım. Yani, ben gönüllü çalışma yapacaksam kendimce yapmalıyım. Ayrıca, bunun, gerçekten bu kadar iyi niyetle kullanılmayacağını siz de en az benim kadar bilirsiniz. Gönüllü yerlerde çalışan, kurumlarda çalışan hekimler orada ceplerine maddi kazanç sağlamayacaklarsa da bir şekilde tanınırlık, bilinirlik elde edecekleri için yine de sakıncalıdır. Ayrıca, bu kurumların ne olduğunu hiçbir şekilde idare bilemeyeceği için devlet memuru kimliğiyle gidip farklı kurumlarda yardım edebilir. Bu da sakıncalıdır çünkü devlet memurları sadece mesai saatinde devlet memurluğu yapmaz, mesai saatinden sonra devlet memuruna yakışır şekilde hareket etmelidir, bu, biliyorsunuz, 657'nin temel kurallarından bir tanesidir. O yüzden burada çelişkiler var. Birinci paragrafta hiçbir şey yapmayalım ama şu son ibareyi kaldıralım diye öneririm.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Şimşek...

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Madde memurların iş yeri açamayacağını, dolayısıyla hekimlerin de muayenehane açamayacaklarını düzenleyen bir madde. Doğru bir madde bana göre de, hakikaten tam gün çalışmak gerekli. Ancak, ne zamandan beri bu uygulanmaya çalışılan ve gel-git yapan bu tam gün yasasını biliyorsunuz, Anayasa Mahkemesinden döndü, birçok yerlerden dönüyor, geri geliyor. Geriye dönmesinin nedeni de burada sağlık çalışanlarının ve özellikle de hekimlerin bundan mutlu olmaması, itiraz etmeleri, dolayısıyla siyasi partilerin kullanmaları, bu söylemleriyle öne çıkmaları vesaireler oluyor. Yani altyapısı yapılmadan bu tam gün yasasının "Tam gün çalışacaksınız." demeyi onbaşının çavuşa "Dur, yasak." demesine benzetiyorum, "Geçemezsin buradan." demekle bu iş olmuyor, yürümüyor. Onun için,

öncelikle bu işin altyapısının özlük haklarına da yansıyan maaş sisteminin vesâirenin getirilmeden bunun bu şekliyle geçmesinin ileride gene sorunlar çıkaracağını düşünüyorum. Onun için özlük haklarıyla beraber sağlık çalışanlarının güvenceleri teminat altına alınmadan bu tartışmaların bitmeyeceğini söylüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Domaç...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Başkanım, şimdi, burada bir tereddütte kaldım ben. Burada dernekler ve vakıflar yok sayılanlar arasında. Genel olarak “Dernek, vakıfta çalışmak hiçbir kurala gerek yok.” diye mi yazılmamış, diğerleri sayılmış atlanmış mı, bunun aydınlığa kavuşması lazım yani ya dernek, vakıf ilave edelim veyahut da “Onlarda çalışabilir.” deniliyorsa gerek yok ama o zaman diğerlerini de saymaya gerek yok.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Bakanım.

SAĞLIK BAKAN MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Dernek, vakıf yazılabilir, yani bu anlamda kanunla ilgili kurumlar zaten, dolayısıyla dernek, vakıf yazılabilir.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Yani bir önerge vermek gerekiyorsa verelim çünkü sözlü söyledik. Dernek, vakıf ilavesini oylamaya sunarsanız...

BAŞKAN – Sözlü olanı oylamaya sunamam Sayın Domaç.

Sayın Bulut, buyurun.

ARİF BULUT (Antalya) – Sayın Başkan, bu yasa, tam gün yasası biliyorsunuz sağlıkta çok önemli bir açığı kapatmayacak olmasına rağmen, bu, yine sağlıkta dönüşüm programı içerisinde, bu on yıllık sürede en çok tartışılan konudur. Şimdi, ben Sayın Bakana sormak istiyorum: Bu yasa çıktığı takdirde, öyle görünüyor ki çıkarıyorsunuz zaten, hastanelerin sorunları bitecek mi veya ne kadar bir sorunu halledecek? Doktorların sorunları bitecek mi? Doktorlar açısından ve diğer sağlık açısından bu yasanın ne tür bir getirisi olacaktır? Tabii ben cevabını biliyorum bu sorunun, hiçbir sorunu bitirmeyecektir, sorunlar gittikçe daha da derinleşecektir.

Ayrıca, bu, eşitlik ilkesine aykırı bir yasadır çünkü kısmen üniversite hocaları bu yasayı delmişlerdir ama diğer kamuda çalışan hekimler aynı haktan yararlanamamışlardır.

Ayrıca “iş yeri hekimliği” adı altında yine bu yasayı delmiştir aile hekimleri ve diğer kamu hastanesi çalışanları. Acaba her sıkıştığınızda kendi çıkardığınız bu yasayı kendiniz delmeye devam mı edeceksiniz?

Bir de Sayın Aytağ Atıcı’nın dediği gibi biz bu yasanın tarafıyız yani tam gün yasasının çıkmasını sizden daha çok istiyoruz. Ancak, çalışanların bu yasa karşısında haklarını korumadan bu yasayı çıkarıyor olmanız bizim tam karşısında durduğumuz konudur. Bizim beklentimiz bu yasayı hep beraber çıkaralım ama çalışanların -yalnız hekimlerin demiyorum Sayın Bakan- sağlık çalışanlarının tümünün, dış hekiminden eczacısına, hemşiresinden doktoruna kadar tam gün yasasından yararlanırlar bir hâle getirdikten sonra. Biraz önce bir konuşmacı arkadaşımız 1970’lerde çıkan tam gün yasasından ne kadar memnun olduğunu söyledi, burada onu anlatmaya çalıştı ve askerî hükûmetin bunu darbeyle sona erdirdiğini ve bundan mağdur olduğunu söyledi. Peki, sizin askerî hükûmetten ne farkınız var? Bana bunu izah edebilir misiniz yani bu şekilde bir tam gün yasası çıkarmanın Kenan Evren’in yaptığından ne farkı var Sayın Bakanım?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Öğüt...

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Sayın Bakan, burada bu maddede, birincisi, en önce söylediğimiz şeyi bir daha söylüyoruz. Doğrudur, çalışmayabilirler ama özlük haklarını, doktorların yaşayabileceği asgari standardı sağlamak şartıyla. Bunu, doktorlar diyor ama aynı şekilde üniversitede diğer hocalar için de geçerli bu, onu öncelikle söylememiz lazım.

Bir de burada, yine bana göre muallakta olan bir şey var: “Memurların üyesi oldukları yapı kalkınma ve tüketim kooperatifleri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve kanunla kurulmuş yardım sandıklarının yönetim, denetim, disiplin kurulları üyelikleri görevleri, özel kanunlarda belirtilen görevler ile kurumundan izin alınmak kaydıyla yapılan insani ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar yasaklamanın dışındadır.” diyor. Diyelim ki bir üniversitedesiniz, bir fakültenin hocalarısınız, o fakültenin hocaları olarak bir kooperatif kurdunuz veyahut da -kooperatifin yanı sıra ne diyor?- kalkınma kooperatifi veya yapı kooperatifi kurdunuz, üniversitenizin, fakültenizin güvenilirliğini veyahut da hocalığınızı kullanarak çok yoğun şekilde bu kooperatifte bir şeyler

yapıyorsunuz. Yani, diyelim ki maden fakültesindesiniz, çok ciddi şekilde bir maden araştırma bölümü kurdunuz bir kooperatif vasıtasıyla veyahut da şu anda büyük şehirlerde çok fazla şekilde devam eden yapı kontrol mekanizmalarını kurdunuz -yani insanların çoğu İstanbul Teknik Üniversitesine gidip yaptırmak istiyor- böyle bir kooperatif kurdunuz ve buradan da çok ciddi şekilde hakkıhuzur almaya başladınız çünkü bu yönetim kurulunda kararı veren sizsiniz. Bu kanunu bir şekilde dolanarak bir şekilde bir şeyler yapılabileceğini gösteren bir olay. Yanlış mı düşünüyorum, bilmiyorum. Yani, bir kooperatif kurdunuz, o kooperatifte yapı denetimi yapıyorsunuz ve çok yoğun şekilde yapı denetimi yapıyor.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Kurumdan izin şeyi var: O zaman, izni kaldırmanın mantığı nerede?

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Hayır. Ben şunu söylemek istiyorum: İzinli veya izinsiz, izin almak şartıyla. O yukarıdaki, başınızdaki bürokrata veyahut da yöneticiye bağlı bir şey izin yani size verir veya vermez, verdiğini düşünerek söylüyorum. Bir fakültede bir kooperatif kurdunuz, sizin güvenilirliğinizden, sizin hoca olmanızdan kaynaklanan çok yoğun bir talep olup oradaki 5 kişi, 10 kişi yüksek hakkıhuzurlarla çok ciddi gelirler elde edebilirler.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ama burada “gönüllü çalışma” diyorlar.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Hayır efendim, üst taraf gönüllü değil.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Nerede?

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – “Memurların üyesi oldukları yapı kalkınma ve tüketim kooperatifleri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve kanunla kurulmuş yardım sandıklarının yönetim, denetim, disiplin kurulları üyelikleri görevleri, özel kanunlarda belirtilen görevler ile kurumundan izin alınmak kaydıyla yapılan insani ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar bu yasaklamanın dışındadır.” Yani gönüllü çalışma sadece insani ve sosyal amaçlı bölümler için geçerli.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Tamamına ait bir cümle bu.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Eğer tamamına ait bir cümle ise demek ki bunların hiçbirisi hiçbir şekilde gelir elde edemeyecekler yani bir kooperatifin hakkıhuzurunu alamayacaklar veyahut da vakfın hakkıhuzurunu alamayacaklar, hiçbir gelir elde edemeyecekler.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Onu netleştirmek lazım.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Yani burada gönüllü bir katkı sağlayabilir, herhangi bir vakfa, herhangi bir derneğe, herhangi bir kuruluşa mesleki anlamından gönüllü katkı sağlayabilir. Yani burada cümlenin bütünü “Gönüllü çalışmalar yukarıdaki yasaklamanın dışındadır.” diyor.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Efendim, benim Türkçe’im biraz eksik olabilir, bir şey söyleyemiyorum. “Özel kanunlarla belirtilen görevler ile -ile diye ayırmış- kurumundan izin alınmak kaydıyla yapılan insani ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar bu yasaklamanın dışındadır.” “Özel kanunlarla belirtilen görevler ile” Yani ben bunu buraya kadar ayrı diğer bölümünün, “insani ve sosyal amaçlı” bölümünün gönüllü olduğunu düşünüyorum.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – “Hariç” der, “ile” demek birlikte ama bunu daha net diyorsanız...

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Ben böyle anladığım için böyle itirazım oldu.

İkincisi: Bir de yine, en son bu gezi olaylarında da çıktı ortaya, gönüllü doktorlar yaptı birçok canı kurtardı, birçok yaralıyı kurtardı hakikaten. Onlar hakkında da soruşturmalar açıldığı söylendi. Siz “Öyle bir şey yok.” dediniz yanlış hatırlamıyorsam.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Mesaisini bırakıp gittiye...

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Mesaisini bırakıp gittiğini söylemiyorum yani gönüllülük esasında yapılanları söylüyorum. Orada da izin almak gerekiyor mu yani bir doktorun böyle bir şey için gönüllü olarak mesaisinin dışında gittiği şartlarda izin alınması gerekiyor mu, “izin alınmak kaydıyla” ona gerekiyor mu? Onu da burada sormak isterim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, Sayın Dağoğlu...

TÜRKAN DAĞOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Ben de yine aynı konuyla ilgili olarak bir şey söylemek istiyorum. “Özel kanunlarla belirtilen görevler ile kurumlardan izin almak kaydıyla yapılan insani ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar” dernek ve vakıfları kapsıyor diye düşünüyorum. Burada tekrar dernek ve vakıflarla ilgili bir önerenin olması veya herhangi bir yazının yazılmasına da gerek olmadığını düşünüyorum.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Yani bize göre de öyle bir gerek yok ama isteniyorsa da bir mahzur görmedik.

BAŞKAN – Tavziye etmek açısından belki.

Sayın Yüceer...

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Sayın Başkan, şimdiye kadar ne partiler –siyasi parti ayrımı yapmıyorum- ne sivil toplum örgütleri ya da herhangi bir hekim, hepimiz tam güne karşı olduğumuzu ifade etmedik, böyle bir beyanla hiçbir yerde karşılaşmadık. Dolayısıyla, hepimiz tam günü sonuna kadar destekliyoruz ama nasıl bir tam günü? Kişiye, duruma özel olmayan bir tam günü öncelikle ve kesinlikle performans temelli bir ücrete değil, gelirin emekliliğe yansıdığı, hekimin insanca yaşayabileceği çünkü hiçbir hekim daha fazla çalışmak istemez, daha uzun saatler başka işlerde çalışmak istemez ama insanca bir yaşam elde etmek ister sarf ettiği çabanın karşısında ama görüyoruz ki bir yandan tam gün diyoruz, buna dair bir madde ekliyoruz, bir bakıyoruz diğer maddelerde bunu delmeye çalışıyoruz. Misal, daha önce yaşadığımız örneklerdeki gibi, milletvekili arkadaşlarımız da ifade etti, Sayın Başbakanın, Sayın Sağlık Bakanımızın tam günü delmesi gibi ya da tam gün uygulayacağız dedik ama şimdi kamu kurumunda çalışan kurum hekimleri tam günden hariç oldu -iş yeri hekimliği- ve şu anki düzenlemeyle de onlara ek olarak kamuda çalışan hekimlere de iş yeri hekimliği yapma hakkı tanındı. Yani, duruma özel tam günün delinmesinin karşındayız biz. Olacaksa biraz önce de ifade edildiği gibi, tüm sağlık çalışanlarını kapsayan, gelir konusunda hakkaniyetli olan, temel bir ücret karşılığında insanca yaşayabileceği hekimlerin, bunun emekliliğe yansıdığı bir ücret karşılığında çalışabildiği ve tüm kurum, kuruluşlar tarafından uygulanan bir tam günü sonuna kadar destekliyor ve bu konuda eşitlik ilkesine aykırı davranılmamasını diliyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Muharrem Bey...

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, burada tabii arkadaşlarımızın söylediklerine katılıyorum, yalnız, bu ikinci bölümde olan, yine sanki... Tabii biraz da biz artık bu iki senedir bütün yasalarda böyle hep bazı şeyleri... Obsesif kompulsif olmaya başladık, her şeyden şüphelenmeye başlıyoruz ve tabii, uygulamalar gelince de sonunda haklı olduğumuzu görüyoruz. İşte, en son yasada Yeşilay derneğiyle ilgili yapılan değişiklikleri gördüğümüz zaman orada ne kadar haklı olduğumuzu gördük.

Şimdi, burada “dernekler” dendiği zaman, “gönüllü çalışma”, sanki burada Deniz Feneri türü derneklerde biraz daha fazla ve ona hizmet eden derneklerde çalışmayı biraz daha kolaylaştıran maddeler gelmiş gibi ben düşünüyorum.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Onunla ilgili bir şey yok ya.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Yani yok da, isim koyulmamış ama sanki altından öyle bir şey gelecek gibi bir şeyler hissediyorum. Ha, bunu göreceğiz, onu da söyleyeyim.

ÜLKER CAN (Eskişehir) – Hissetmeyin.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Hissetmiyorum, yok, yok.

BAŞKAN – Sayın Işık, onu bir okuyun isterseniz, niyet okumayın, maddeyi okuyun efendim.

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Hayır, maddeyi konuşuyoruz Sayın Başkan, niyet okumuyorum, hayır.

Şimdi, burada gelen şeyler, yine bir düzenleme yapılmış ama hekimlere baktığımız zaman biz burada hekimlere ya da diğer sağlık çalışanlarına -ayırım yapmayayım, ayırım yaptığım söyleniyor- maddi olarak hiçbir düzenleme getirmemiş oluyoruz. Yine burada her türlü şeylerini kısıyoruz ama öbür taraftan, gönüllü çalışabilir diyoruz, ben bu maddenin ona uygun olarak hazırlandığını düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Özel...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkanım, Sayın Muharrem Işık'ın biraz önce ifade ettiği “kamu kurumu niteliğindeki meslek örgütleri, kamu yararına çalışan” dernekler ifadelerinde bunu buraya koyan, yani maddeyi bu şekilde düzenleyenlerin aklında bir şey var. Eğer niyet okumayacaksak bunu buraya koyanların hangi ihtiyaçtan dolayı bu ifadeleri kullandıklarını açıklamasında büyük fayda görüyoruz.

Ayrıca, kamu kurumu niteliğindeki meslek örgütlerinde çalışmayı yasaklamanın amacı nedir? Yani kamu kurumu niteliğindeki meslek örgütlerinde çalışmayı memurlara yasaklamanın, bunun ilgili organlarında görev almayı yasaklamanın ben mantığını anlayabilmiş değilim.

Ayrıca, kamu yararına derneklerde, tabii, akla hemen Deniz Feneri geliyor ama bir yanda Atatürkçü Düşünce Derneği var, bir yanda Türk Hava Kurumu var; bunu buraya koyanlar neyi kastettiler, hangi sakıncayı gördüler, bunu niye yasaklamak istiyorlar ve bunu neden izne bağlamayı gerekli görmüşler, bu konuya bir açıklık getirilmesinde fayda var.

Ayrıca, biraz önce Sayın Domaç'ın bir önergeye bağlama noktasındaki iradesinde siz "Yazılı önerge olmazsa bunu işleme alamayız." demiştiniz. Komisyonlarda sözlü irade beyanları da eğer komisyon başkanı gerekli yapıcılık ve esneklikte davranırsa gerekirse yazıya dökülür veya tutanağa dökülecek olmasından hareketle bunun yazılı bir önerge gibi işleme alınması, bu konuda benzer uygulamalar hem Komisyonumuzda hem de takip ettiğimiz diğer komisyonlarda vakidir. Ama yine de aynı sıkıntı varsa Komisyona bir on dakika ara vermek suretiyle yazılı önerge verilmesinin tarafınızdan temin edilmesinin yasama faaliyetine olumlu katkı sunacağını düşünüyorum.

Biraz önce sorduğum sorulara da Sayın Bakan ve bürokratlarının açıklık getirmesini talep ediyorum.

BAŞKAN – Sayın özel, ben Plan ve Bütçe Komisyonundaki uygulamalara bakarak ifade ediyorum ki o sarı kitaptaki yerini siz bana ifade ederseniz ona da bakarız ama redaksiyon yetkisi dışında Başkanın inisiyatifiyle, konuşulan hususları yeniden dercetme, çıkarma yetkisi Başkanın elinde yok, yani böyle bir yetkinin olmasının doğru olduğu kanaatinde de değilim çünkü yazılı metne dayalı olmayan bir önerge kavramının da olduğunu düşünüyorum şahsen.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Müsaade ederseniz ifade edeyim efendim.

BAŞKAN – Sarı kitaptan yerini ifade ederek yalnız.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Efendim, şunu ifade etmek istiyorum: Bir iktidar milletvekilinin yine aynı partiden seçilmiş bir Komisyon Başkanına yaptığı talebin savunuculuğunu yapma görevini bana bırakmanız gerçekten demokrasi anlayışı içinde benim fevkalade memnun olduğum bir durum.

BAŞKAN – Bu ne kadar demokrat olduğumuzu da gösteriyor yani.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Aynı şeyi ifade ediyorum efendim, şunu söylemeye çalışıyorum: Komisyon başkanları redaksiyon yetkisi dışında kendi inisiyatiflerinde komisyona ara vermek veya diğer usullerle yazılı bir önerge verilmesini veya "Maksat hasıl olmuştur, durumu anladık. Arkadaşlar bu konuda bir çalışma yapsınlar, ilerleyen maddelerde bu düzenlemeye tekrar olanak sağlayacağım." ifadesini tutanağa geçirmek suretiyle her zaman ve defalarca buna olanak tanındılar. Bu konuda eğer tanımayacaksanız, ben Sayın Domaç'ın derdine burada ağlayacak değilim ama gerçekten kaliteli bir yasa çıkarmaya çalışıyorsak, bu önemli katkı noktasında sizin bir inisiyatif kullanmanızın demokrasi gereği olduğunu ifade ediyorum. Özellikle de sizin gibi, demokrasiye olan inancını ve Komisyonu mümkün olduğu kadar demokratça yönetim konusundaki iradesini beyan eden ve bizim tarafımızdan da bu konuda bir şüphe duyulmayan bir Başkanın bu esnekliği sağlayacağını düşünüyorum, bunu ifade ediyorum efendim.

BAŞKAN – Sayın Özel, haklı olabilirsiniz, ara verebilir, çalışma yapma talimatı verebilir, Başkan toplantıyı kesebilir, başlatabilir amenna ama redaksiyon yetkisini bile yine komisyon üyelerinin oylarına bağlı olmak kaydıyla alabilir. Yani onu bile öyle alırken herhangi bir konuda Başkanın "Tamam bunu koyalım, bunu çıkaralım." deme yetkisinin olmadığını ifade ediyorum ki siz de aynı şeyi teyit ediyorsunuz.

Kadir Bey, buyurun.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Başkanım, kafam karıştı, çok özür diliyorum, tekrar sormak istiyorum: Burada çalışanlar, bu kooperatiflerde bir şekilde çalışanlar hakkıhuzur almayacaklar mı, tamamen gönüllü olarak mı çalışacaklar? Bunu sormak benim için önemli. Yani, o kooperatiflerde kamu yararındaki meslek kuruluşlarında, kanunla kurulmuş yardım sandıklarında, yönetim ve denetim kurullarında görevleri karşılığında herhangi bir şekilde hakkıhuzur almayacaklar mı?

BAŞKAN – Sayın Bakan...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – İsterseniz buradaki şeyi arkadaşlar bir netleştirsinler.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Lütfen, yani...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Çünkü cümle birbirine bağlı bir şeyler getiriyor. Net cümleler hâline getirelim. Bir de "izin" yerine "bilgi" şekline dönüştürelim.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Evet, "izin" yerine "bilgi."

Bunun yanı sıra dernekler bunun içine giriyor mu? Bu da var, dernekler yok burada. Sendikaları, dernekleri göremedim.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Domaç, Buyurun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Başkanım, çok teşekkür ediyorum.

Burada sayılan kuruluşları görünce dernek ve vakıfların eksik olduğu düşüncesinden hareketle ben bu öneride bulunmuştum. Burada meslek kuruluşları da sayıldığı için aslında bu öneride bulunmuştum. Ancak, dernek ve vakıfların zaten doğal olarak bu işin içerisinde olabileceklerini, arkadaşlar kendi kanunları nedeniyle onun için koymadıklarını söylediler. Aslında meslek kuruluşları da öyledir. O konulmuş, diğerleri konulmamış, onun için ben bu öneride bulunacaktım. Arkadaşlar “zaten doğal olarak dernek ve vakıflar bu işin içerisinde bulunuyorlar kendi kanunları nedeniyle” dedikleri için önerimi de geri çekiyorum. Yani amaç dernek ve vakıfların da bunun içine konmasıydı, zaten o doğal olarak olduğu için ben de önerimi geri çekiyorum, onu belirtmek isterim.

Bir de “bilgi” meselesi konuya daha açıklık getirdi, o da çok daha yararlı ve faydalı diye düşünüyorum.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Buradaki hakkıhuzurlar çok önemli çünkü isteyen istediği şekilde hakkıhuzurunu yükseltebilir.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Hayır, efendim... ILO’dan mı bahsediyoruz Sayın Bakanım?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜezzİNOĞLU (Edirne) – Yok, arada bir tane çıkıyor yani.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Burada değişiklik yok Sayın Bakanım. Bunu değiştirmek bile o kadar abarttığımız gibi değil. Ben şuna döndüğünüzü sandım: Bir gittiniz ya, düşündünüz, vicdanen ILO’yu burada mutlaka yerleştirmek gerekiyor diye algıladım ve içime bir heyecan geldi.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, size de kısa bir söz verelim, sonra da kifayeti müzakere yapalım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, Sayın Bakan, burada konuştuğumuz konu çok farklı bir noktaya geldi. Bir kere burada 657’yi konuşuyoruz ve sadece sağlık çalışanlarından bahsetmiyoruz, bütün memurlardan bahsediyoruz, bunun altını çizeyim. Bütün memurlardan bahsediyoruz ve bu memurlar üyesi oldukları yapı, kalkınma-tüketim kooperatifi, meslek kuruluşu buralarda yöneticilik yapabilirler diyor, buna bir itiraz yok, yani meslek kuruluşları, sendikalar, şu bu, burada yöneticilik yapmasına izin veriyor bu kanun, güzel, bunda bir sıkıntı yok. Ancak “Türkiye Cumhuriyeti devletin bütün memurları insani ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar yapar.” dediğiniz zaman bunun ucunun nereye gideceğini siz kestirebiliyor musunuz?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜezzİNOĞLU (Edirne) – O zaman, sağlık çalışanları diyelim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yani burada doğrudan bütün memurlar var.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜezzİNOĞLU (Edirne) – Dilerseniz sağlık çalışanları yapalım ama burada...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, burada direkt “memurlar” diyor.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜezzİNOĞLU (Edirne) – O şekilde düzeltelim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – “Sağlık çalışanı” diye de düzeltsek yine de Sayın Bakanım, bunun ucunun nereye gideceğini gerçekten bilemeyiz. Yani neyin insani... Bana göre insani olan şey size göre insani olmayabilir.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜezzİNOĞLU (Edirne) – Şimdi, bu gönüllü nereye gidecekse, onlar da kim...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şimdi bakın Sayın Bakanım, “gönüllü çalışmalar” diyorsunuz, bu gönüllü çalışmalar bazen, hatta sıklıkla zorunlu hâle getirilebilir. Mesela, siz demin dediniz ki: “Bu sözleşmeli personeli biz zorla mı geçiriyoruz? Kendileri imza verip geçiyorlar.” Sayın Bakanım, durum öyle değil, öyle olmadığını siz de biliyorsunuz. Öyle imkânlar, öyle çalışma koşulları sunuluyor ki kırk satır mı, kırk katır mı misali, o da diyor ki mecburen: “Bari sözleşmeliyi seçeyim.” Yani burada gerçek gönüllülük yoktur Sayın Bakanım. Burada idarenin ciddi anlamda zorlaması vardır, bu zorlamayı da gönüllü hâle getirmiş. Ben aile hekimlerinin hiçbirisinin gönüllü olarak aile hekimi olduğunu düşünmüyorum. Onlara sunulan imkânlar nedeniyle bir tercihte bulundular, şimdi bin pişmanlar. Burada da “gönüllü çalışma” derken, yani bir başhekim düşünün ki bir pratisyene dedi ki: “Git şurada gönüllü çalış.” “Yok.” mu diyecek? Bunun ucu nereye gider, bunu gerçekten bilemeyiz. Şu son şeyi çıkaralım. İnsani, sosyal amaçlı... Bu hayır işidir Sayın Bakanım, öyle değil mi? Hayır işi yapıyor. E, tamam, hayır işini bırakın devlet eliyle yapmasın, kendisi yapıyorsa yapsın, yani bunu niye kanuna koyuyorsunuz.

MAHMUT KAÇAR (Şanlıurfa) – Zaten öyle diyor. O iznin dışına çıkarsa...

NESRİN ULEMA (İzmir) – Konumuzun dışına çıkıyorsunuz efendim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hayır, efendim, direkt konumuzun içi dir.

BAŞKAN – Yok, yok, yani o konunun dışına çıkardınız.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam, yani insani ve gönüllü çalışmaları bunun dışında tutmakla siz bunu kanun hükmüne koymuş oluyorsunuz ve bu gönüllü olan çalışmalar bir süre sonra zorunlu hâle gelir, tıpkı bir siyasi partiye zorunlu üye olmadan bir işin yapılamayacağı gibi. Silah zoruyla mı gitti bu insanlar falanca partiye üye oldular? Hayır, işe girmek için üye oldular, erzak almak için üye oldular falanca partiye, gönüllü oldular ama. Ama bunun bu şekilde değerlendirilmesi Sayın Bakanım, gerçekten herkesi zor durumda bırakır. Eğer insan hayır yapmak istiyorsa dinimizde hayır yapmanın yolları vardır, gider hayrını yapar ama devlet eliyle hayır yapmak doğru bir şey değil. Siz devletin memuruna “Devletin imkânıyla, devletin sana sağladığı olanaklarla git hayır yap.” diyorsanız Sayın Bakanım bu doğru bir şey olmaz. O yüzden, şu son şeyi çıkarmamız gerçekten çok insani olur.

BAŞKAN – Sayın Kaçar...

MAHMUT KAÇAR (Şanlıurfa) – Sayın Başkan, Sayın Bakanım, değerli milletvekili arkadaşlar; zannediyorum, bizim bu maddedeki anladığımız ile Sayın Atıcı'nın ifade ettikleri arasında bir tezatlık var. Aslında bu maddede de ifade edilen, hayır yapmak isteyen devlet memurlarının önünü açıyoruz. Şimdi, özellikle sağlık çalışanlarının, hekim arkadaşlarımızın tam gün yasasından kaynaklanan bazı yükümlülükleri var. Bu bahsetmiş olduğunuz insani ve sosyal amaçlı gönüllü kuruluşlar ifadesinde de Dernekler Kanunu'nun belirlemiş olduğu kriterler var. Dernekler Yasası'nda hangi derneğin veya vakfın insani ve sosyal amaçlı olup olmadığı net bir şekilde belirlenmiş vaziyette.

Yine, burada, kamu yararından bahsediliyor. Hangi sivil toplum örgütünün kamu yararına olup olmadığı Bakanlar Kurulu kararıyla belirleniyor. Yani burada her önüne gelen vakfın veya her önüne gelen derneğin “Ben insani ve sosyal amaçlı bir faaliyet içerisindeyim, devlet memurları gelip buralarda hizmet versinler.” Anlamında bir yaklaşım sergilemeleri mümkün değil. Veya herhangi bir sivil toplum örgütünün “Ben kamu yararınayım.” deyip ortaya çıkma imkânı ve lüksü yok.

Bir ikincisi: Burada -eğer buradaki değerli arkadaşlarımız bizi bilgilendirirse- bu yasada devletin imkânlarını kullanmak gibi bir husus olduğunu zannetmiyorum, bu tamamen gönüllülük esasına dayalı çalışmalarda şahsın kendi iradesi doğrultusunda vereceği bir katkıdır. Yani, burada bundan dolayı ayrıca bir ücret alması veya hem devletten ücretli olup da gidip bu tür gönüllü çalışmalara katılması gibi bir durum algılamıyoruz ama arkadaşlar eğer bu çalışmaları yaparken devlet imkânlarından faydalanmayla ilgili bir durum varsa elbette ki bu konuda da bize bir açıklamada bulunabilirler.

Ben kendi seçim bölgemden gördüğüm bir iki örneği, özellikle bu düzenlemenin önemi açısından söyleyeyim. Malumunuz, Doğu ve Güneydoğu'da “SODES” adı altında sosyal destek projeleri uygulanıyor ve özellikle madde bağımlılarıyla ilgili bu konuda hekim arkadaşlarımızın da öncülük ettiği bazı sivil toplum örgütlerinin gerçekten bölgede son derece yararlı çalışmaları var. Zannediyorum, bu yasal düzenleme bunun gibi toplumsal, sosyal amaçlı ve gerçekten toplumun tüm kesimlerinde de bir katma değer oluşturabilecek olan hizmetlerde de önünü açmamız için bir fırsat sunuyor diye zannediyorum ama bunun farklı yönlerle çekilebilmesi, devlet imkânlarının kullanılması gibi bizi rahatsız edecek durumlar varsa elbette ki bunları da düzeltmemiz gerekiyor.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Evet, iki önerge var, aykırılık sırasına göre işleme alıyorum.

Birinci önergeyi okutuyorum:

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/791 Esas Numaralı Kanun Tasarısı'nın 7 inci maddesinin ikinci paragrafında geçen “özel kanunlarda belirtilen görevler ile kurumundan izin alınmak kaydıyla yapılan insani ve sosyal amaçlı gönüllü” ibaresinin madde metninden çıkarılmasını teklif ederiz.

Süleyman Çelebi
İstanbul

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz.

BAŞKAN – Sayın Çelebi, gerekçeyi mi okutalım?

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Hayır efendim.

İlgili değil de gerçekten çok takıldığım bir düzenleme bu gönüllü olayı zaten. Gönüllü yapılacak işleri engelleyen bir düzenleme var mı bizim yasalarımızda, bunu bir kez daha Sayın Bakanın söylemesini diliyorum çünkü gönüllü yapılacak işler, ne engel

var? Ama bu yasal düzenlemenin bu son paragrafı konulduğunda, sanki böyle bir yasal düzenleme zorunluluğu ortaya çıkıyor ve öyle bir algıyı da yaratmak mümkün, yani gönüllülüğü gerçekten gönüllü bırakmak lazım. Bir yasal düzenlemeyle, bir yasal yapının içerisine koyarak “Böyle yapılacak bu uygulama.” diye bir düzenlemeyi yarın başka amaçtan ortaya çıkacağı çok büyük sakıncaları var, o sakıncalar bazen -biraz öne arkadaşlar anlattılar- dernek kimliğinde, bazen vakıf kimliğinde, bazen başka bir oluşumla ilgili bir zorlamayı yasada var diye bizim önümüze koyabilirler.

Dolayısıyla, gerekçemizde de bunu söyledik, sağlık çalışanlarının tam gün çalışması prensibinin ruhuna aykırı bir düzenleme bu, bu anlamda her türlü kötü kullanıma da açık olacak bir düzenleme, bunun altını çizerek söylüyorum. Bir not düşmek adına da bunu söylüyoruz. Bu konuda, bu tutanaklar bir gün bunları konuştuk diye... Belki hemen üç ay sonra bunları konuşmayacağız ama bazen bizim söylediğimize “Nasıl olsa muhalefet söyledi.” diye aldırış edilmiyor ama sonra altı ay sonra, sonra bir yıl sonra, 2/B yasasında bazen 3-4 defa, diğer sosyal güvenlik yasasında 6-7 defa birtakım değişikliklere gidiyoruz. Biz de hani, sakıncaları şimdiden altını çizerek belirtmek adına bir kez daha Bakanın ve sizlerin dikkatine, Komisyonumuzun dikkatine sunmuş oluyorum efendim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyoruz.

Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Efendim, burada gönüllü olarak ameliyat yapabilecek mi doktor?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Evet, yapabilecek.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Peki, hasta ölürse ne olacak?

BAŞKAN – Sorumluluğu olur efendim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Gönüllü gitti, bilmem ne vakfına...

BAŞKAN – Hayır, gönüllü yapılsa da sonuçta gönüllü yapılan işlerde sorumluluk olmaz mı?

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Aytuğ Bey, daha önceki çalıştığı yerde hastası öldüğünde nasıl işlem görüyorsa bu da öyle.

BAŞKAN – Müsaade ederseniz ikinci önergeyi okutalım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Efendim, bir de “memur” yerine “sağlık çalışanı” diye Sayın Bakana önermişim, onu da redaksiyonda mı yaparsınız, yoksa önerge mi verdim?

BAŞKAN – Bir önerge var, okutalım, belki onda olabilir.

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarısı’nın çerçeve 7’nci maddesinin (2)’nci fıkrasındaki “kurumlarından izin almak” ibaresinin “kurumlarına bildirmek” şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

İsmail Tamer

Kayseri

BAŞKAN – Hükûmet katılıyor mu önergeye?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜezzİNOĞLU (Edirne) – Katılıyoruz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Gerekçe.

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

İnsani ve sosyal amaçlı çalışmak için izin alma şartının kaldırılması ve sadece bildirimle bu çalışmanın yapılması amaçlanmaktadır.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkanım, “memur” dedim size ama...

BAŞKAN – “Memurlar” yerine “sağlık çalışanları” diye...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, redaksiyon olarak mı...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜezzİNOĞLU (Edirne) – Bu hâliyle de bir şey yok, benim açımdan...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Önerge mi verdim, redaksiyona mı...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜezzİNOĞLU (Edirne) – Bu hâliyle kalması uygundur.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Vaz mı geçtiniz söyleminizden Sayın Bakanım?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Arkadaşlar, fark etmiyor neticede.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hayır, “devlet memuru” yerine “sağlık çalışanları” diye söylemiştik, siz de “tamam” demiştiniz. “Sağlık çalışanı” diye anlaşıştık, ne oldu?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Hayır, böyle bir anlaşma... Bu şekilde de itiraz etmem dedim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam, o şekilde itirazınız yoksa...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ama böyle bir önerge yok, dolayısıyla, bu hâliyle...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, itirazınız yok ise...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Ben itiraz etmiyorum. Böyle bir önerge yok, dolayısıyla, bu hâliyle de itirazım yok.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam, eğer samimiyseniz...

BAŞKAN – Sayın Bakanım, “sağlık çalışanı” yazınca muhtemelen kapsamı biraz daraltacağından mı endişe ediyorsunuz yani “memur” yerine “sağlık çalışanı” yazarsak?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Benim açımdan bir mahzur yok ama genel kanun çerçevesinde bu şekilde bütün 657’yi de kapsıyorsa da hiçbir mahzuru yok, itirazım yok.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam, zaten sakıncası yoksa biz “sağlık çalışanı” diye düzeltelim hiç olmazsa, kapsamı daralsın.

BAŞKAN – Nasıl yapalım Sayın Bakanım?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Bu hâliyle kalması uygundur, hayırlı olsun.

BAŞKAN – Evet, şimdi, kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Diğer maddeyi okutuyorum...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Efendim, maddeye geçmeden bir söz istiyorum, çok kısa, usul hakkında.

BAŞKAN – Buyurun.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, siz ve Sayın Bakan, bu masanın etrafında oturan birçok milletvekili bu Meclisin işleyişi ve teamülleri konusunda bizden çok daha deneyimlisiniz. Belki gözden kaçmış olabilir düşüncesiyle bir konuyu hatırlatmak isterim.

Bu Mecliste gerek Genel Kurulda gerekse Komisyon çalışmaları sırasında gruplardan bir tanesinin makul bir mazereti varsa o konuda diğer gruplar centilmenlik kapsamında buna riayet ederler. Örneğin, iktidar partisinin genişletilmiş il başkanları toplantısı olduğu için bir çarşamba günü öğleden sonra saat üçte Meclisi tatil ettiğimizi ben geçen seneden hatırlıyorum, hepiniz de şahitsiniz. Yine, iktidar partisinin, Sayın Başbakanın akşam saat dokuzda bir konuşması olacağı ve milletvekillerinin ona katılması gerektiği için defalarca saat yedi buçukta ittifakla Genel Kurulu kapattık. Yarın Cumhuriyet Halk Partisinin kendi demokrasi anlayışı, kendi içindeki demokratik işleyişi gereği grup başkan vekillerini, Meclis başkan vekili adaylarını ve Meclis idare amirini seçeceği bir seçim var. Yarın sabah on gün önceden yazılı olarak duyurulduğu ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığının bilgisi dâhilinde olduğu üzere bu seçimi gerçekleştireceğiz. Yarın saat onda başlayacak olan bu seçim için buradaki değerli milletvekilleri yarın orada olacaklar. Burada seçmen olması, birinin aday olması, birinin aday olmaması çok önemli değil. Ama bu Meclisin ve grupların birbirlerine karşı centilmence yaklaşımlarını burada bizim Komisyonumuzun akamete uğratmasının doğru olmadığını değerlendiriyorum. Ben bu teklifin iktidar partisi tarafından bu saate kadar çoktan getirileceğini... Yarın Cumhuriyet Halk Partisi Grubunun seçimleri var. “Bu müzakereleri bundan sonra uzatmayalım.” demesini çoktan bekliyordum ama nazariitbardan kaçmış olabilir, burada da bir sitemimiz yok ama bu vakitten sonra bu konuda anlayış göstereceğinizi...

BAŞKAN – Yarın 10.00’da mı seçim?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Yarın 10.00-14.00 arasında grubumuzun seçimleri var.

BAŞKAN – Dört saat mi sürüyor?

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Genel Kurul da 15.00’te başlayacak herhâlde, o nedenle.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Evet, aynı sebepten dolayı da Genel Kurul 14.00’te değil 15.00’te başlayacak. Sayın Cemil Çiçek de o konuda bir iyi niyet göstermiş.

Tabii, malumunuz seçimler salt çoğunluk esasıyla ve salt çoğunluk sağlanana kadar takip eden turlarla devam ediyor. Saat 14.00 itibarıyla sonuç alınmamış olursa ertesi gün saat 10.00'da tekrar devam edecek. Ama bu vakitten sonra bu müzakereleri sürdürürseniz biz burada olmaya devam ederiz ama bu konuda gerçekten bir nezaket açısından, daha önce sizlerle karşılaşmadığımız bir duruma gelmiş oluruz.

Konuyu takdirlerinize arz ediyorum efendim.

BAŞKAN – Onu müzakere edelim. Özgür Bey, bu kısa bir madde, isterseniz bu maddeyi de bir değerlendirelim.

MADDE 8 – 657 sayılı Kanunun ek 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu ücret yoğun bakım, acil servis ve 112 acil sağlık hizmetlerinde tutulan söz konusu nöbetler için yüzde elli oranında artırımı ödenir.”

BAŞKAN – Söz talebi?

Sayın Atıcı, buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, eğer bundan sonra bitirecekseniz söz almayayım.

BAŞKAN – Yo, konuşun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Peki.

Şimdi, Sayın Bakan, nöbet ücretlerini belirlediğimiz bir maddeyi konuşuyoruz. Bu nöbet ücretleri konusunda bizim de verdiğimiz bir kanun teklifi var önünüzde olması gereken ve sizin tasarinızla birleştirilmiş olan bir kanun teklifimiz var. Orada bu nöbet ücretlerinin insani koşullarda nasıl yapılması gerektiğini yazmışız, çok çalışmışız o konuda da gerçekten. Eğer sizin için de uygunsa, bunu yüzde 50 filan değil de, gerçekten bir hekimin hak ettiği ücreti verelim, gitsin. Önümüzdeki nöbet önergesine bakabilirsiniz eğer ya da bürokratlarımız bakarlarsa, uygunsa, hani özlük haklarını da koruyorduk ya, verelim gitsin Sayın Bakanım.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Yani, bu, yoğun bakım...

BAŞKAN – Konuşun... Tam böyle...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sizin iyi niyetle kapatacağınızı düşündüğüm için ben de kısa kestim, değilse ikinci turda...

BAŞKAN – Sayın Kaçar...

MAHMUT KAÇAR (Şanlıurfa) – Sayın Bakanım, bu Tam Gün Yasası düzenlemesiyle birlikte bütün sağlık çalışanlarına yönelik nöbet ücretlerinde yüzde 50 civarında bir artırım söz konusu olmuştu. Bu da gerçekten özellikle nöbet ücretlerinin insani boyutlara taşınması açısından son derece önemli bir düzenlemeydi. Bu düzenlemeyi de yoğun bakım, acil servis ve 112 acil sağlık hizmetleri gibi gerçekten emek yoğun olan ve personel istihdamında da zorluk çekilen alanlarla ilgili getiriyoruz. Burada psikiyatri servislerinde yatan... Sayın Bakanım, psikiyatri servisleriyle ilgili bir ekleme yapılabilir mi? Bir de bildiğim kadarıyla değişik servislerde görev yapan çalışanların bu performansa dayalı döner sermaye sistemi içerisinde özellikli birim talebi doğrultusunda açmış oldukları davalar var. Bu konuda eğer hukuk müşavirliğimizin... Çünkü daha önceki yasal düzenlemelerde 112 acil sağlık hizmetleri özellikli birim olarak sayılmıyordu. Bu 112 acil sağlık birimlerinin daha sonra yasalara dâhil edilmesinin en önemli sebebi, bu konuda sabit olan yargı kararlarıdır. Eğer buna benzer yargı kararları varsa diğer bölümlerle ilgili, bunların da ileride yeniden bir düzenleme yapma ihtiyacına da meydan vermemek için bunun içerisinde yer almasının daha doğru olacağını düşünüyorum. Bildiğim kadarıyla, işte bu psikiyatriyle ilgili böyle bir hukuki sürecin olmuş olması gerekiyor. Bu konuda hukuk müşavirliğimiz bizi bilgilendirirlerse belki buraya bir iki tane yine bölüme ekleme imkânımız olur.

Teşekkür ediyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bir de nöbet ücreti ne kadar arkadaşlar, onu bir söyler misiniz? Saatlik ücret 4 lira mı?

SAĞLIK BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Uzman hekim için 6 lira...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – O zaman 6 lira. Yani, 4' üncü maddeye bakar mısınız. Uzman hekim bir saate 6 lira para alıyor.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – 7,38-11.08.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam Sayın Bakanım.

6 lirayı, 7 lirayı konuşuyoruz. Kanun teklifini buldum, eğer arkadaşlar bulamadılarsa... Direkt göstergeler üzerinden yapmışız söylediğiniz şeyi, 4' üncü sayfada. Orayı da eğer yaparsanız...

MAHMUT KAÇAR (Şanlıurfa) – Göstergeler üzerinden olursa emekliliğe de yansır.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Emekliliğe de yansır Sayın Bakanım göstergeler üzerinden yaparsak. Yani 4 lira, 6 lira yapmayalım da adam gibi bir şey yapalım şurada.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Şimdi, yüzde 50'yi yakaladık, bunu da çok zor başardık.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakanım, 4 lirayı 6 lira yapıyorsunuz. Yapmayın ya! 7 lirayı 8 lira yapıyorsunuz, yani...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Arkadaşlar, 7 lira 11 lira oluyor yani şimdi...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Uzman doktor için Sayın Bakanım ya...

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Tamam da...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Emekliliğe de yansımıyor üstelik. Bilginiz olsun efendim.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Evet. Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Işık...

MUHARREM IŞIK (Erzincan) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Tabii, Aytuğ Bey'in söylediğine ek olarak, özellikle hastanelerdeki yoğun bakım, acil servis, 112'lerle birlikte ek çalışan, yoğun çalışan beyin cerrahisi bölümleri var, ameliyathaneler var, psikiyatri bölümü var, çocuk bölümleri var. Bir de şu anda hiçbir şey alamayan bu hasta naklinde çalışan ambulans şoförleri var. Onlar da üstelik tek başına, yanında çoğu zaman bir sağlıkçı bulunmadan da hasta nakli yapıyorlar, herhangi bir ekten yararlanmıyor. Bu yasa maddesine bu yazdığımız yoğun bölümlerle birlikte eğer hasta naklinde çalışan şoförler de yazılabilirse daha iyi olacağını düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Bulut...

ARİF BULUT (Antalya) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Nöbet ücretleri konusunda uzun yıllardır sorun yaşıyoruz. Sağlığın içinden geliyor buradaki arkadaşlarımızın hepsi, eczacılardan -demin söylediğim gibi- dış hekimine kadar. Bunların hepsi de nöbet tutuyor hastanelerde. Bu nöbet ücretlerinin ne kadar komik ücretler olduğu Sayın Bakanın biraz önce "4 lira, 6 lira" gibi rakamlar vermesinden belli oluyor. En azından, normal mesai ücreti oranına getirebilseyiz bile bir başarıdır Sayın Bakanım. Yani, "nöbet" adı başında, bir angaryanın ücreti normal mesai ücretinin altında. Kabul edilir bir şey değildir bu.

Tabii, acil serviste çalışanların, 112 acilde çalışanların, yoğun bakımda çalışanların nöbet ücretlerinin artırılmış olması memnuniyet vericidir çünkü diğer servislere göre çok daha fazla özveri gerektiren bölümlerdir. Yalnız son zamanlarda özellikle büyük hastanelerde bir kavram kargaşası yaşanmaya başladı; bu da acil servislere, özellikle eğitim hastanelerinde artık acil uzmanları veya acil tıp uzmanı veya asistanları çalışmaktadır, diğer bölümler sanki acil servis dışıymış gibi muamele görmektedir. Bürokrat arkadaşlar eğer bu konularda bir kargaşa olup olmadığını bize açıklarlarsa çok sevinirim. Örneğin, bir ortopedist, servisinde nöbet tutar ama acil vakaya gelir, müdahale eder, ameliyat yapar ama normalde acil servis elemanı değildir. Özellikle eğitim hastanelerinde. Bu konuda bir sorun var mı? Nöbet tutan herhangi bir cerrahi bölüm bu nöbet ücretinden faydalanabiliyor mu? O konuda bilginiz var mı?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Hayır.

ARİF BULUT (Antalya) – Hayır. Bu da yanıltır Sayın Bakanım. Yani sabaha kadar ameliyat yapan bir cerrah bu nöbet ücretinden faydalanmıyorsa kim faydalanacak?

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – İcap nöbet ücreti olacak o zaman.

ARİF BULUT (Antalya) – Kaldı ki biraz önce tartıştığımız 5'inci maddedeki Bakanlığa bırakılmış olan düzenleme de eğer bu ücret artışı yansıtılırsa biraz daha kabul edilebilir olabilir.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Tabii, Sayın Bulut, üç sene önce bu nöbet ücretleri komik bile değildi, biliyorsunuz değil mi?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Artırmıştık...

BAŞKAN – Tabii, yüzde 120 falan artmıştı yani komik bile değildi.

ARİF BULUT (Antalya) – Kötü örnek, örnek değil Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Şimşek.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakan, deniliyor ki: "Bu ücret yoğun bakım, acil servis ve 112 acil sağlık hizmetlerinde tutulan söz konusu nöbetler için yüzde 50 oranında artırımlı ödenir." Bazı şeyler de var ki çocuk servisinde, ki çocuk hemşiresi acilden daha yoğun çalışır, sabaha

kadar, dolayısıyla da bu gibi ücret farklılıkları performans sisteminde bizim çok karşımıza çıktı. Yani, o birimlerde çalışmak istiyor hemşire arkadaşlar, memurlar vesaire. Bu ayrımcılık birtakım huzursuzlukların da gelmesine sebep oluyor. En iyisi bunu, yüzde 50'yi öbürlerine de verin. Hepsine birlikte vermek mümkün mü? Bilmiyorum. Yoksa bu hakikaten “Ben acilde çalışırım...”, “Ben de çalışırım, niye çalışmayayım? Benim ücretim orada olsun.” diyen, “Nöbetimi orada tutayım.” diyen hemşireye, yardımcı sağlık personeline çok rastladık. Performans yasasında yani ek ödemede bu güçlükle çok karşılaştık Sayın Bakanım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Öz...

ALİ ÖZ (Mersin) – Çok kısa söyleyeceğim. Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Kısa ve öz...

ALİ ÖZ (Mersin) – Evet, kısa ve öz konuşacağım ben de.

Gerçekten aslında bu nöbet saatlik ücretlerinde artış olmasına rağmen kurumların içerisindeki nöbet ücretleri artışı hem dengeli değil hem de idarecilerin, sağlık çalışanlarının nöbet tutmadıkları yerlerde nöbet tutmamış olmalarına rağmen yapılan nöbet listelerinin olduğu gerçeğinin altını kapkalın çizmek istiyorum. Örneğin, bir medikal onkoloji servisi var, KİT ünitesi yok, yoğun bir şekilde hemşire hanımlar orada kemoterapi veriyorlar. İdare, onlara kemoterapi yapılmış olmasına rağmen o bölümde KİT ünitesi olmadığı için bu performansta nöbetten aldıkları fazla ödemeyi yapmadığından orada nöbet tutan bir hemşire arkadaşımız sanki acil ünitesinde nöbet tutuyormuş gibi nöbet listesi oluşturdıklarını bilmenizi istiyorum. Yani, burada, bu nöbet listesinin gerçekten standardının sağlanması, hangi bölümlerin özellikleri olduğunun net belirlenmesi, orada çalışan insanların da hiçbir hastanede farklı uygulamaya mahal bırakmadan hak ettiklerini alması noktasında bir düzenleme yapılmasına ihtiyaç olduğunu düşünüyorum. AMATEM keza aynı.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Sayın Domaç...

Sayın Domaç, vazgeçebilirsiniz yani şeyi yok, buyurun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Başkanım, vazgeçebilirim isterseniz ama bir hatırlatma yapmak için söyleyeyim.

BAŞKAN – Buyurun lütfen.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) - Şimdi, biz bunu 2010'un 10 Temmuzunda değiştirmiştik. Yüzde 70 civarında bir artış yapılmıştı o zaman ve 80 saattir en üst bölüm, onu 130 saate çıkarmıştık; 4,42 olan saat ücretini 7,38 yapmıştık, şimdi de 11,40 yapıyoruz. Bunu belirtiyorum sadece.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Bir adet önerge var, okutuyorum:

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/791 Esas Numaralı Kanun Tasarısının 8. Maddesinde geçen “elli” ibaresinin “iki yüz” olarak değiştirilmesini teklif ederiz.

Candan Yüceer

Tekirdağ

Süleyman Çelebi

İstanbul

BAŞKAN – Sayın Bakan, katılıyor musunuz önergeye?

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Katılmıyoruz.

BAŞKAN – Sayın Yüceer?

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Gerekçe...

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Özlük haklarında iyileştirme amaçlanmaktadır.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde aynen kabul edilmiştir.

BAŞKAN – Bitirdim mi? Yarın saat önemli Sayın Bakanım.

SAĞLIK BAKANI MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Özgür Bey, gerçekten haklı olarak... Yarın Cumhuriyet Halk Partisinin bu anlamda kendi çalışmaları var ama Komisyon da... Tabii bizim açımızdan da ayın 27 ve 28'inde uluslararası bir toplantımız var, perşembe günü sabah dokuzda başlıyor ve 24 veya 25 sağlık bakanı geliyor. O nedenle, bizim yarın veya bu akşam çalışmalarımızı sonuca götürecek şekilde de bir program yapmamız gerektiği kanaatindeyim. Biz anlayışlı olalım ama anlayış tek taraflı da götürülebilmemizin dengesini Sayın Başkana ve arkadaşlara bırakıyorum.

BAŞKAN – Özgür Bey nereye gitti acaba Aytuğ Bey?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkanım, böyle huşu içindeyiz diyorum, saat yarım olmuş. Hâlâ “anlaşıyorsunuz...” Yani “Biz anlaşıyoruz.” Ne diyeyim, bence sabaha kadar çalışalım, bitirelim gitsin, Sayın Bakan da rahat etsin. Hiç istemiyoruz... Sabaha kadar çalışalım. Yani lütfettik, saat yarım oldu, “Evinize gidin.” der gibi bir hâliniz var. Hakikaten ben üzülüm şahsen, üzülüm.

BAŞKAN – “Lütfettik.” demiyor Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama sizin için bir anlamı yok üzülmemin.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, şunu söylüyor Sayın Bakan...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yani karşılığında bir şey bekleme...

BAŞKAN – Hayır, lütuf değil...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yani yapmayın, kapatmayın, çalışalım...

BAŞKAN – Ama lütuf değil...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Alınganlık yapma.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ağabey, alınganlık değil. Saat yarım olmuş, bir mazeret söylemişiz ama Sayın Bakan oradan diyor ki: “Yaparız ama bilmem ne...”

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sayın Bakan da mazeretini söylüyor.

BAŞKAN – Sayın Çelebi, Sayın Bakanın ifadelerini ben tekrar etmek istiyorum: Perşembe ve cuma 25 sağlık bakanının geldiği bir toplantı var, yarın da CHP'nin önemli bir seçimi var. Bizim açımızdan da önemli, bizim Komisyon üyelerimizin de aday olduğu...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ben bir katkı sağlayabilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun Sayın Domaç.

Onun için -cümlemi tamamlayım, müsaadenizle- şimdi bunun bir ortasını bulmamız lazım Sayın Çelebi, yani bir lütuf falan değil, iki tarafın da benzer bir sıkıntısı var; biri günle ilgili, biri saatle ilgili. Onun için Sayın Domaç'ı da bir dinleyelim, daha sonra belki size söz veririm efendim.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Sayın Başkanım, Cumhuriyet Halk Partisinin haklı gerekçesi var, Sayın Bakanımızın da haklı gerekçesi var. Şimdi, bunun ikisini karşılıklı koyalım, yarın saat ikide başlayalım, onların bitiş saatinde ve bunu bitimine kadar bitirelim, bitsin bu.

SAĞLIK BAKAN YARDIMCISI AĞÂH KAFKAS – Yarın 22.00'de de bitirelim.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Kaçta biterse artık yani yarın 22.00'de mi biter, bilemiyoruz. 22.00'de biterse bitsin, 14.00'te başlayım, bitirelim.

BAŞKAN – 14.00 uygundur yani makuldür.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Tabii, 14.00 makul, 14.00'te bitiyor zaten toplantı.

BAŞKAN – Sayın Çelebi...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Şimdi hep beraber yorulduk Sayın Bakanım yani bugün grup toplantıları yapıldı, bugün birçok arkadaşımızın çok yoğun ziyaretçileri oldu, bir taraftan Medisteki çalışmalara katıldık. O nedenle, şu saat itibarıyla bunu noktalayalım, yarın da 14.00'teki öneriye katılırız. Yarın 14.00'te görüşmelere başlayalım. Daha uygun olacağını düşünüyorum ve 14.00'ten sonra da süre itibarıyla ne kadar bir süre olursa o süreye kadar çalışırız.

BAŞKAN – Sayın Bakanım uygun mu saat 14.00?

SAĞLIK BAKANİ MEHMET MÜEZZİNOĞLU (Edirne) – Tamam.

BAŞKAN – Peki, bugün saat 14.00’te toplanmak üzere birleşimi kapatıyorum.

Kapanma Saati: 00.19